

KESKIVIIKKO 11. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää julkilausuman terrorismin uhrien viidennen eurooppalaisen muistopäivän kunniaksi. Tämän päivän on jätävä mieleemme, ja se on päivä, jona muistelemme kaikkia viattomia terrorismin uhreja. Tänä viikonloppuna Todellinen IRA murhasi kaksi sotilasta Antrimin maakunnassa Pohjois-Irlannissa, ja maanantaina Armaghin maakunnassa ammuttiin poliisi. Surmattu poliisi oli naimisissa, ja hänellä oli lapsia. Tämä barbaarinen terroristiteko on rikkonut jälleen kerran yhden perheen ja aiheuttanut käsittämätöntä tuskaa. Lisäksi eilen ainakin kymmenen ihmistä kuoli itsemurhapommituksessa eteläisessä Sri Lankassa ja yli kaksikymmentä loukkaantui vakavasti.

Haluan kertoa Euroopan parlamentin puolesta olevani tyrmistynyt näistä kammottavista, viattomiin ihmisiin kohdistuvista iskuista ja ottaa syvimmin osaa uhrien perheiden suruun. He säilyvät muistoissamme aina.

Me Euroopan parlamentissa haluamme esittää äänekkään ja selvän vastalauseen terroristien umpimähkäistä väkivaltaa kohtaan. Tuomitsemme jyrkästi ihmiselämän järjettömän tuhoamisen, kokonaisten perheiden surmaamisen sokean fanatistien vuoksi. Fanatismi saa ihmiset tappamaan muita ihmisiä ja polkemaan ihmisarvon jalkoihinsa. Terrorismi on suora hyökkäys vapautta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa vastaan. Terrorismi on yritys tuhota umpimähkäisen väkivallan avulla arvot, jotka yhdistävät meitä Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissamme.

Nämä terroristiteot järkyttävät meitä kaikkia. Ne aiheuttavat meissä syvää, sydäntäsärkevää tuskaa, mutta ne eivät saa tuhota eivätkä tuhoa demokraattisen yhteiskunnan perustaa, yhteisiä arvojamme.

Terrorismi on rikos, joka ei ansaitse armeliaisuutta. Terrorismi on yksi suurimmista kansainvälisen yhteisön turvallisuuteen, vakauteen ja demokraattisiin arvoihin kohdistuvista uhkista. Se on suora hyökkäys kansalaisiamme, meitä kaikkia kohtaan. Euroopan parlamentti torjuu aktiivisesti terrorismia ja tukee sen uhreja. Emme voi toistaa tarpeeksi usein, ettei terrorismi ole milloinkaan oikeutettua. Tästä syystä meidän on jatkettava terrorismin torjumista yhdessä soveltamalla oikeusvaltioperiaatetta ja käyttämällä lain voimaa. Ajatteleminen tänään Euroopan parlamentissa terrorismin uhreja riippumatta siitä, missä päin maailmaa he menehtyivät. Haluamme ilmaista solidaarisuutemme heitä kohtaan. Pyydän teitä pitämään hiljaisuuden Todellisen IRA:n ja Sri Lankan itsemurhapommi-iskun uhrien muistoksi.

(Parlamentti nousi seisomaan ja piti minuutin hiljaisuuden.)

Arvoisat parlamentin jäsenet, Jean Monnet, suuri eurooppalainen ja yksi Euroopan yhdentymiskehityksen perustajista, kuoli 30 vuotta sitten 16. maaliskuuta 1979. Haluan pitää lyhyen puheenvuoron hänen kuolemansa 30. vuosipäivän muistoksi näin Euroopan parlamentin täysistunnon alussa ja antaa tunnustusta hänen jättämästään perinnöstä ja Euroopan yhdentymisen eteen tekemästään elämäntyöstä.

Muistelemme tänään korvaamatonta perintöä, jonka tämä mies jätti yhdessä Robert Schumanin kanssa. Schuman oli yksi Saksan ja Ranskan välisen sovinnon suunnittelijoista. He ottivat ensiaskeleen kohti yhteisöä, jolla on rauhaan, ymmärrykseen, demokratiaan ja Euroopan kansojen väliseen yhteistyöhön perustuva yhteinen kohtalo. Periaatteet, joita Jean Monnet painotti, ja menetelmät, joilla hän ne toteutti, eivät ole menettäneet merkitystään lainkaan nyt 2000-luvun alkaessa. Päinvastoin niiden merkitys on selvä meille kaikille. Globalisaatiosta, talous- ja rahoituskriisistä ja ilmaston lämpenemisestä johtuvien suurten haasteiden vuoksi eurooppalaisten on tehtävä entistä tiiviimmin yhteistyötä suojellakseen tehokkaasti yhteisiä arvojaan ja etujaan maailmassa. Jean Monnet'n mielestä Lissabonin sopimuksen mukainen edistys kohti demokraattista, toimintakykyistä Euroopan unionia, joka pystyy kohtaamaan 2000-luvun haasteet, olisi tietenkin hieno asia.

Lisäksi on tärkeää mainita, että juuri Jean Monnet'n perustama toimintakomitea Euroopan Yhdysvaltojen kehittämiseksi ehdotti muun muassa Euroopan parlamentin valitsemista suorilla vaaleilla. Tästä unelmasta on tullut Monnet'n kuoleman jälkeisten 30 vuoden aikana vaikuttavaa todellisuutta, kun Euroopan unionille on luotu parlamentaarinen ulottuvuus. Me kaikki olemme tämän suuren eurooppalaisen perillisiä, ja hänen työllään on pysyvä vaikutus. Se on muuttanut Euroopan valtioiden välisiä suhteita perustavanlaatuisella tavalla ja vaikuttaa edelleenkin kaikkien kansalaistemme elämään.

Haluan kehottaa meitä kaikkia kunnioittamaan Jean Monnet'n kuoleman 30-vuotispäivää miettimällä edessämme olevaa tehtävää ja tulevia velvoitteitamme: sitä, että meidän on sitouduttava jatkamaan Monnet'n aloittamaa hienoa työtä mantereemme yhdistämiseksi.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, ”toisistaan erillään olevat maat saavat hyötyä vain omasta toiminnastaan ja naapureittensa kustannuksella siirtämällä niille omat ongelmansa. Meidän yhteisössämme jokaisen jäsenvaltion hyöty on seurausta kaikkien yhteisestä hyvinvoinnista.” Jean Monnet sanoi näin vuonna 1954. Nämä sanat eivät ole menettäneet merkitystään lainkaan, päinvastoin.

Kuten puhemies juuri totesi, Monnet'n kuolemasta, joka tapahtui vuonna 1979, tulee kuluneeksi tämän vuoden maaliskuussa 30 vuotta. Haluan siksi osoittaa kunnioitusta tälle Euroopan unionin perustajalle, jota kaikki rakastamme, tälle suurelle eurooppalaiselle, jonka perintö voi vain innoittaa meitä näinä kriisin aikoina.

Päätimme hiljattain, Euroopan komission 50-vuotispäivän yhteydessä, muistaa Jean Monnet'ta kollegion salissa – komission pääsalissa – hyvin yksinkertaisessa mutta merkittävässä tilaisuudessa, jossa minulla oli ilo ja kunnia saada vierelleni paitsi Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pötering myös EU:n neuvoston puheenjohtaja Nicolas Sarkozy.

Tämä kertoo teille, että olemme komissiossa ylpeitä Jean Monnet'n valtavasta perinnöstä. Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ensimmäisenä puheenjohtajana Jean Monnet toimi itse asiassa Euroopan komissiota edeltäneen toimielimen ensimmäisenä puheenjohtajana, ja komissio tekee parhaansa pitääkseen kiinni hänen ihanteistaan, jotka ovat kaikkien rauhaa, demokratiaa ja yhteisvastuuta rakastavien eurooppalaisten ihanteita.

(Suosionosoituksia)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, minäkin haluan osoittaa kunnioitusta Jean Monnet'ta kohtaan, mutta pyysin puheenvuoroa kiittääkseni puhemiestä julkilausumasta, jonka hän esitti terrorismin uhrien eurooppalaisen muistopäivän johdosta. Hyväksyimme tämän kannan viisi vuotta sitten minun ehdotuksestani Madridin traagisten iskujen jälkeen, ja neuvosto hyväksyi sen 25. maaliskuuta pitämässään kokouksessa. Käytän kuitenkin puheenvuoron esittääkseni pyynnön. Parlamentti on viettänyt tätä päivää aina uskollisesti, mutta valitettavasti päivää ei vielä vietetä sen ansaitsemassa laajuudessa EU:n toimielimissä ja jäsenvaltioissa. Uskon, että tämän päivän viettäminen on yksi tärkeimmistä tavoista, jolla voimme muistaa uhreja, niin kuin puhemies teki, ja lisätä yleisön tietämystä asiasta. Tiedän, että Madridissa järjestetään tänään joitakin muistotilaisuuksia, mutta muita tapahtumia ei juurikaan järjestetä.

Kehotan siksi komissiota ja neuvoston puheenjohtajavaltio Tšekkiä varmistamaan, että tätä päivää vietetään tulevaisuudessa asianmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

3. Eurooppa-neuvoston valmistelu (19. ja 20. maaliskuuta 2009) – Euroopan talouden elvytyssuunnitelma – Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivat – Koheesiopolitiikka: investointeja reaaliatalouteen (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumista: Eurooppa-neuvoston valmistelu (19. ja 20. maaliskuuta 2009),

– jäsen Ferreiran laatima talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö (A6-0063/2009) Euroopan talouden elvytyssuunnitelmasta (2008/2334(INI)),

– jäsen Anderssonin laatima työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietintö (A6-0052/2009) ehdotuksesta neuvoston päätöksen jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS)),

– jäsen Kirilovin laatima aluekehitysvaliokunnan mietintö (A6-0075/2009) koheesiopolitiikasta: investointeja reaaliatalouteen (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi yhtyä kunnianosoitukseenne Jean Monnet'ta kohtaan. Elämme kriisin aikaa. Katson, että tarvitsemme juuri tällaisena aikana vahvan toimielimen ja että tämä on hieno tilaisuus korostaa Jean Monnet'n merkitystä yhtenä Euroopan yhteisön perustajana.

Tämän päivän kokouksessa on kuitenkin tarkoitus keskustella tulevasta Eurooppa-neuvostosta. Kuten kaikki tiedämme, tämä Eurooppa-neuvosto järjestetään unionin kannalta ratkaisevaan aikaan. Edessämme on suuria haasteita, jotka johtuvat rahoitusjärjestelmiimme ja talouksiimme kohdistuvista ennennäkemättömistä rasitteista.

Ensi viikon kokouksessa keskitytään tähän kysymykseen sekä energian saantivarmuuteen, ilmastomuutokseen ja siihen, miten toimenpiteet ilmastomuutoksen lieventämiseksi ja siihen sopeutumisiksi rahoitetaan.

Kuten parlamentti tietenkin tietää, Euroopan unioni ja jäsenvaltiot ovat toteuttaneet monenlaisia toimenpiteitä rahoituskriisin torjumiseksi. Olemme vältäneet rahoitusjärjestelmän romahduksen.

Ensisijaisena tavoitteenamme on nyt talouden lainavirtojen palauttaminen. Meidän on keskityttävä erityisesti pankkien arvonsa menettäneeseen varallisuuteen, koska se estää niitä jatkamasta lainanantoa. Maaliskuun 1. pidetyssä kokouksessa valtioiden ja hallitusten päämiehet sopivat, että tämä pitäisi tehdä koordinoitulla tavalla komission ohjeiden mukaisesti.

Meidän on myös tehtävä enemmän parantaaksemme rahalaitosten sääntelyä ja valvontaa. Tämä on selvästikin kriisin antama opetus, ja ennaltaehkäisy on aivan yhtä tärkeää. Jopa 80 prosenttia Euroopan pankkivarallisuudesta on kansainvälisten pankkien hallussa. Vain 44 monikansallista yhtiötä pitää hallussaan kahta kolmasosaa EU:n pankkien varoista. Siksi valvonnan tehostaminen on itsessään tärkeää. Se auttaa estämään tulevia kriisejä ja viestittää myös luotettavuudesta kuluttajille ja markkinoille.

Asian parissa tehdään parhaillaan tärkeää työtä. Puheenjohtajavaltio on täysin sitoutunut tekemään Euroopan parlamentin kanssa tiivistä yhteistyötä, jotta Solvenssi II -direktiivi (vakuutuslaitoksista), tarkistettu pääomavaatimusdirektiivi (pankeista) ja yhteissijoitusyrityksiä koskeva direktiivi (arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä) saataisiin hyväksyttyä nopeasti. Pyrimme myös siihen, että pankkitalletussuojaa ja luottoluokituslaitoksia koskevat asetukset saataisiin hyväksyttyä nopeasti.

Meidän on ehkä kuitenkin mentävä vielä pidemmälle. Kuten tiedätte, korkean tason ryhmä, jonka puheenjohtajana toimii Jacques de Larosière, on esittänyt varsin kiinnostavia suosituksia, ja myös 4. maaliskuuta julkaistu komission tiedonanto tasoittaa tietä tämän alan merkittävälle uudistukselle. Siispä Eurooppa-neuvoston on viestittävä selvästi, että tämä on tärkeä tavoite ja että päätöksiä on tehtävä jo kesäkuussa.

Kuten hyvin tiedätte, jäsenvaltioiden budjettivajeet kasvavat juuri nyt nopeasti. Vajeet tietenkin paisuvat väijäämättä talouden taantuman aikaan. Automaattisilla vakauttajilla voi kuitenkin olla jossakin määrin myönteinen vaikutus. Kasvu- ja vakaussopimusta tarkistettiin vuonna 2005 juuri tästä syystä riittävän jouston sallimiseksi vaikeina aikoina. Tätä joustoa on kuitenkin käytettävä harkiten, ottaen huomioon erilaiset lähtökohdat. Luottamuksen palauttaminen edellyttää myös sitä, että hallitukset sitoutuvat tiukasti pitämään julkisen taloutensa terveenä ja noudattavat täysin kasvu- ja vakaussopimusta. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet vakautustoimia. Useimmat toteuttavat niitä vuodesta 2010 alkaen. Ensi viikon kokouksessa annetaan myös tästä aiheesta tärkeä viesti.

Rahoituskriisi vaikuttaa nyt reaalityöelämään. Jäsenvaltiot ovat käynnistäneet merkittäviä elvytysohjelmia, jotka ovat päässeet hyvään vauhtiin. Taloutta elvytetään tällä tavoin sopimuksen mukaisesti yhteensä 1,5 prosentilla BKT:stä, mutta jos automaattiset vakauttajat lasketaan mukaan, päästään 3,3 prosenttiin EU:n BKT:stä. Jäsenvaltiot reagoivat tietenkin eri tavoin. Niiden kohtaamat tilanteet ovat erilaiset, ja niillä on eri verran liikkumavaraa, mutta niiden toimet ovat koordinoituja ja perustuvat yhteisiin periaatteisiin, jotka määritellään viime joulukuussa hyväksytyssä Euroopan talouden elvytysohjelmassa. Tämä on tärkeää, jos meidän on määrä turvata synergiaedut ja välttää kielteiset heijastusvaikutukset.

Komissio, jäsenvaltiot ja puheenjohtajavaltio ovat valmistelleet keskenään täsmällisiä ja kohdennettuja toimia synergiaetuja tuottavalla tavalla. Tämän ansiosta olemme onnistuneet sekä säilyttämään yhtäläiset kilpailuedellytykset että kohtaamaan samalla yhdessä tehokkaalla tavalla EU:n joidenkin tärkeiden teollisuudenalojen, kuten autoalan vaikeudet.

Eurooppa-neuvosto arvioi tämän ohjelman täytäntöönpanon etenemistä. Maaliskuun 4. päivänä julkaistussa komission tiedonannossa vahvistetaan myös useita tätä asiaa koskevia periaatteita, joiden pitäisi ohjata jäsenvaltioiden toimia: meidän on muun muassa säilytettävä avoimuus sisämarkkinoilla, turvattava syrjimättömyys ja tähdittävä pitkällä aikavälillä yhteisiin poliittisiin tavoitteisiin, kuten rakennemuutoksen helpottamiseen, kilpailukyyn lisäämiseen ja vain vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavan talouden rakentamiseen.

Mitä tulee yhteisön osuuteen elvytysuunnitelmasta, puheenjohtajavaltio tekee kovasti työtä sen eteen, että Eurooppa-neuvostossa saataisiin aikaan sopimus energiaa ja maaseudun kehittämistä koskevien hankkeiden rahoittamista koskevasta komission ehdotuksesta. Kuten tiedätte, neuvostossa on keskusteltu siitä, mitä hankkeita yhteisön pitäisi tukea ja miten ne pitäisi rahoittaa.

Koska parlamentilla on tässä asiassa tärkeä rooli toisena budjettivallan käyttäjänä ja toisena lainsäätäjänä, puheenjohtajavaltio on sitoutunut viemään yhteistyön kansanne päätökseen tulevina viikkoina, jotta sopimus saataisiin aikaan mahdollisimman pian.

Lyhyen aikavälin toimenpiteiden lisäksi tarvitaan pitkän aikavälin toimia, jos haluamme turvata talouksiemme kilpailukyyn. Tarvitsemme rakenneuudistuksia kipeämmin kuin koskaan, jos meidän on tarkoitus lisätä kasvua ja työpaikkoja. Siksi uudistettu Lissabonin strategia on edelleen oikea kehys kestävän talouskasvun edistämiseksi, joka synnyttää puolestaan uusia työpaikkoja.

Kansalaisemme ovat tällä hetkellä erityisen huolissaan taloustilanteen vaikutuksesta työttömyyteen. Ensi viikon Eurooppa-neuvostossa pitäisi sopia konkreettisista linjauksista, joiden mukaan EU osallistuu kriisin sosiaalisten vaikutusten lieventämiseen. Tähän kysymykseen keskitytään myös toukokuun alussa järjestettävässä erityisessä huippukokouksessa.

Haluan todeta yhden asian selvästi: työpaikkoja ei suojella asettamalla esteitä ulkomaiselle kilpailulle. Valtioiden ja hallitusten päämiehet totesivat kymmenen päivää sitten pitämässään kokouksessa selvästi, että meidän on käytettävä yhteismarkkinoita mahdollisimman tehokkaasti elvytyksen moottorina. Protektionismi ei ole selvästikään oikea keino torjua tätä kriisiä, päinvastoin. Yrityksemme tarvitsevat avoimia markkinoita enemmän kuin koskaan paitsi EU:n sisällä myös maailmanlaajuisesti.

Tästä pääsenkin Lontoossa pidettävään G20-huippukokoukseen. Eurooppa-neuvosto vahvistaa EU:n kannan ennen G20-kokousta. Haluamme tästä huippukokouksesta kunnianhimoisen. Meillä ei ole varaa antaa sen epäonnistua.

Johtavat maat tarkastelevat mahdollisuuksia lisätä kasvua ja luoda työpaikkoja sekä maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän ja kansainvälisten rahalaitosten uudistamista. Ne tarkastelevat myös kehitysmaiden kohtaamia erityishaasteita. EU toimii aktiivisesti kaikilla näillä alueilla, ja sillä pitäisi olla vahva asema, jotta se voi varmistaa, että kansainvälinen yhteisö tekee oikeat päätökset.

Ensi viikon Eurooppa-neuvoston esityslistalla toisena tärkeänä asiana on energian saantivarmuus. Viimeaikainen energiakriisi osoitti liiankin selvästi, kuinka paljon meidän on parannettava valmiuksiamme torjua toimitusongelmia tulevaisuudessa, niin kuin aiemmin tänä vuonna nähtiin.

Komissio on antanut toisessa strategisessa energiakatsauksessaan muutamia varsin hyödyllisiä ehdotuksia. Puheenjohtajavaltio tähtää siihen, että Eurooppa-neuvosto tekee tämän katsauksen pohjalta konkreettisia linjauksia, joilla pyritään parantamaan EU:n energiansaantivarmuutta lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Lyhyellä aikavälillä tämä tarkoittaa sitä, että meidän pitää tarvittaessa voida toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä, jos kaasutoimitukset keskeytyvät äkillisesti uudestaan. Se tarkoittaa myös sitä, että meidän on ryhdyttävä kiireesti toimiin käynnistääksemme infrastruktuurihankkeita energiayhteyksien parantamiseksi – tämä on todellakin hyvin tärkeää.

Keskipitkällä aikavälillä se tarkoittaa sitä, että meidän on mukautettava öljy- ja kaasuvaroja koskevaa lainsäädäntöämme varmistaaksemme, että jäsenvaltiot toimivat vastuullisesti ja yhteisvastuullisesti. Se tarkoittaa sitä, että meidän on toteutettava asianmukaisia toimia parantaaksemme energian saantivarmuutta.

Pitkällä aikavälillä se tarkoittaa energialähteiden, energiatoimittajien ja toimitusreittien monipuolistamista. Meidän on tehtävä yhteistyötä kansainvälisten kumppaniemme kanssa ajaaksemme EU:n etuja energia-asioissa. Meidän on luotava todelliset sähkön ja kaasun sisämarkkinat. Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio toivoo kovasti, että tämä lainsäädäntö saadaan valmiiksi ennen Euroopan parlamentin vaaleja.

Ensi viikon kokouksessa keskustellaan myös Kööpenhaminan ilmastonmuutoskonferenssin valmisteluista. Olemme yhä sitoutuneet tekemään Kööpenhaminassa ensi joulukuussa maailmanlaajuisen, kattavan sopimuksen. Komission tammikuinen tiedonanto toimii varsin hyödyllisenä pohjana. On täysin selvää, että ilmastonmuutos on haaste, jota voidaan torjua vain maailmanlaajuisin yhteistoimin.

Lisäksi Eurooppa-neuvosto käynnistää itäisen kumppanuuden. Tämä tärkeä aloite auttaa lisäämään vakautta ja vaurautta koko mantereella. Se nopeuttaa myös uudistuksia ja lujittaa sitoumustamme tehdä yhteistyötä näiden maiden kanssa.

Kumppanuus käsittää kahdenvälisen ulottuvuuden, joka mukautetaan kullekin kumppanimaille sopivaksi. Siihen kuuluu myös neuvotteluja assosiaatiosopimuksista, jotka saattavat koskea myös pitkälle vietyjä ja kattavia vapaakauppa-alueita.

Kahdenväliset suhteet ovat kehys, jossa voimme torjua yhteisiä haasteita. Poliittisia toiminta-alueita on neljä: demokratia, hyvä hallinto ja vakaus; taloudellinen yhdentyminen; energian saantivarmuus sekä viimeisenä muttei vähäisimpänä kansojen väliset yhteydet.

Tämän puheeni pohjalta ymmärrätte varmasti, että ensi viikon Eurooppa-neuvostolla on käsiteltävänä monia tärkeitä kysymyksiä. Edessämme on monia vakavia haasteita, erityisesti tämänhetkinen talouskriisi. Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo varmistaa pääministeri Topolánekkin johdolla, että ensi viikon kokouksessa osoitetaan käytännön toimin, että Euroopan unioni on edelleen sitoutunut ihanteisiinsa ja että se kohtaa nämä haasteet yhdessä koordinoitulla tavalla vastuun ja yhteisvastuun hengessä.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Vondra, hyvät parlamentin jäsenet, ajat, joita elämme, panevat meidät koetukselle.

Perheet, työntekijät, kaikki väestönosat ja yritykset tuntevat tämän suuruusluokan talouskriisin vaikutukset Euroopan joka kolkassa. Talouskriisi tuhoaa työpaikkoja ja koettelee sosiaalisten malliemme kestäkykyä. Se luo myös kaikille päättäjille poliittisia paineita.

Euroopan unioni ei ole immuuni tällaisille jännitteille. Siksi se on päättänyt käyttää kaikkia käytettävissään olevia keinoja saadakseen otteen kriisistä ja sen seurauksista hyödyntämällä sitä, mikä antaa sille voimaa, eli EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden yhteistyötä oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvassa yhteisössä ratkaisujen löytämiseksi yhteisiin ongelmiin.

Hyvät parlamentin jäsenet, olemme tehneet jo näiden viimeisten kuuden kuukauden aikana paljon torjuaksemme tämänhetkistä kriisiä. Vältimme syksyllä rahoitusjärjestelmän romahtamisen, osallistuimme kansainvälisen prosessin käynnistämiseen G20-maiden kanssa ja keskityimme ensimmäisten joukossa reaalitytöihin sopimalla joulukuussa elvytysuunnitelmasta, jonka ensimmäisen suosituksen täytäntöönpano on alkamassa. Tämä suositus koskee EU:ssa ennennäkemätöntä budjettielvytystä. Näin reaalitytöitä tuetaan yhteensä 3,3 prosentilla BKT:stä, ja tähän tukeen sisältyy todellinen maksuosuus EU:n talousarviosta.

Elvytysuunnitelmaan kuuluu muun muassa nopeutettujen ennakkomaksujen maksaminen rakennerahastoista 6,3 miljardin euron edestä vuonna 2009 jo myönnettyjen 5 miljardin euron lisäksi.

Viimeisen kuuden kuukauden aikana toteutetut toimet ovat täysin kasvua ja työllisyyttä edistävän Lissabonin strategian mukaisia. Meidän on jatkettava rakenteellisia uudistuksia, joista on ollut paljon apua talouksiemme vahvistamisen kannalta, koska ne auttavat myös säilyttämään kysynnän lyhyellä aikavälillä. Meidän on kuitenkin siirryttävä nyt seuraavaan vaiheeseen ja toteutettava toimenpiteitä torjuaksemme kriisiä perinpohjaisemmin.

Koordinoitua on lisättävä, ja tarvitsemme laaja-alaisempia vaikutuksia. Meidän on nyt aika vaihtaa kriisintorjuntatoimissamme isommalle vaihteelle. Meidän on ymmärrettävä, että tämä on uudenlainen kriisi ja ettemme koskaan odottaneet näin suurta, näin mittaavaa ja näin syvää kriisiä.

Juuri tähän ensi viikolla kokoontuva Eurooppa-neuvosto tähtää. Olen vakuuttunut siitä, että pääsemme puheenjohtajavaltio Tšekin voimakkaalla tuella eteenpäin niillä neljällä alueella, jotka komissio määritteli muutama päivä sitten tiedonannossaan. Ne ovat rahoitusmarkkinat, reaalitytö, työllisyys ja sosiaalinen ulottuvuus sekä maailmanlaajuinen ulottuvuus G20-kokouksen kautta. Kiitänkin puheenjohtajavaltiota sen sitoutumisesta ja sen tekemästä aukottomasta yhteistyöstä komission kanssa.

Maaliskuun 1. päivänä pidetyssä epävirallisessa huippukokouksessa luotiin jo perusta Eurooppa-neuvoston hedelmälliselle työlle – mikä on pitkälti neuvoston puheenjohtajuutta tehokkaasti hoitaneen pääministeri Topolánekkin ansiota. Panen ylpeänä merkille, kuinka hyvin komission valmistelutyö on otettu vastaan. Arvonsa menettänyttä varallisuutta koskevat ohjeemme, autoalaa koskeva tiedonantomme sekä kertomus, jonka laatimisen olen antanut Jacques de Larosièren ja hänen korkean tason ryhmänsä tehtäväksi, ovat mahdollistaneet sen, että jäsenvaltiot voivat päästä yhteisymmärrykseen, niin että he voivat asettua yhdessä kannattamaan yhteisiä kantoja.

Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti tukee näitä toimintalinjoja. Mainitsen esimerkkinä mietinnöt, joista keskustelemme tänä aamuna: jäsen Ferreiran mietinnön talouden elvytys suunnitelmasta, jäsen Anderssonin mietinnön työllisyyden suuntaviivoista ja jäsen Kirilovin mietinnön koheesiopolitiikasta.

Nämä mietinnöt ja päätöslauselmat, joista Euroopan parlamentti äänestää tällä viikolla – erityisesti ne, jotka Lissabonin strategian koordinoitiryhmä on laatinut – edistävät mielestäni merkittäväällä tavalla Eurooppa-neuvoston työtä. Näin Lontoon huippukokouksen alla ne voivat vain vahvistaa EU:n asemaa kansainvälisissä yhteyksissä, ja se on mielestäni hyvä asia.

(EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti kolmesta teemasta, joiden pitää mielestäni ohjata tämän Eurooppa-neuvoston työtä. Ne ovat rahoitusmarkkinoiden vakauttaminen, reaali talouden elvyttäminen sekä se, että autamme ihmisiä selviytymään kriisistä.

Katsokaa rahoitusjärjestelmää. Kyllä, tarvitsemme välittömiä toimia puuttuaksemme välittömiin ongelmiin. Pääomapohjan vahvistamista ja vakuuksia koskevien aloitteiden jälkeen ohjeemme arvonsa menettäneestä varallisuudesta kohdistuvat nyt luotonsaannin suurimpaan esteeseen. Katson, että ellei pankkijärjestelmää siistitä, reaali talouden luotonsaanti ei palaudu ennalleen – ja tämä mainitaan myös tiedonannossamme.

Meidän on kuitenkin myös palautettava luottamus uudistamalla perusteellisesti sääätelyjärjestelmäämme, kuten täällä parlamentissa on usein todettu. Siksi olemme laatineet uusille säädösehdotuksille tarkan aikataulun. Komissio antaa ensi kuussa uusia ehdotuksia hedge-rahastoista, pääomasijoittamisesta ja johtajien palkoista.

Meidän on kuitenkin rukattava myös valvontaa. Kuten olette varmaankin lukeneet tiedonannosta, jonka komissio hyväksyi viime keskiviikkona ja josta pääsin keskustelemaan parlamentin puheenjohtajakokouksen kanssa seuraavana päivänä, komissio haluaa nopeuttaa de Larosièren kertomuksen täytäntöönpanoa. Esittelemme yleissuunnitelman toukokuun lopussa, jotta se voidaan vahvistaa kesäkuun Eurooppa-neuvostossa, ja esitämme säädösehdotuksia elokuussa.

Totean yleisemmin – enkä puhu nyt pelkästään rahoitusjärjestelmistä – että lyhyen aikavälin toimet, jotka tähtäävät pitkän aikavälin tavoitteisiimme, tuottavat kaksinkertaista tulosta. Tämä vahvistaa meitä, kun nousukausi alkaa, niin että olemme valmiit kohtaamaan kilpailukykyyn ja vain vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaan talouteen liittyvät haasteet.

Miettikääpä vain energian saantivarmuutta. Talouskriisimme ei saa riippuvuudesta johtuvia ongelmiamme katoamaan, päinvastoin. Siksi olen iloinen pääministeri Topolánekkin päätöksestä käydä tästä aiheesta keskustelua. Tämä on keskeistä sen kannalta, mitä me teemme. Infrastruktuuri-investoinnit ovat piriste, jota EU:n talous kaipaakaan nyt kipeästi, mutta ne tekevät meistä myös vahvempia ja kilpailukykyisempiä tulevaisuudessa. Siksi tukenne, Euroopan parlamentin tuki, energia- ja laajakaistahankkeiden viiden miljardin euron lisärahoitukselle on niin tärkeää – ja erityisen tärkeää tuesta tekee se, että ollakseni rehellinen olen jokseenkin huolissani asioiden tilasta neuvostossa, koska emme edisty siellä toivomallani tavalla.

Tiedämme toki kaikki, että kun yhteisön talousarvio on alle prosentti BKT:stä, se voi vaikuttaa EU:n laajuiseen elvytykseen vain rajallisesti. Rahojen on tultava ensisijaisesti kansallisista talousarvioista. Meidän on kuitenkin käytettävä kaikkia kansallisia keinoja EU:n näkökulmasta, jotta ne olisivat tehokkaita. Yhteismarkkinat tarjoavat parhaat mahdolliset puitteet elvytykselle. Pelkästään vuonna 2006 Euroopan unioni rikastui yhteismarkkinoiden ansiosta 240 miljardia, mikä tekee 518 euroa kutakin EU:n kansalaista kohden.

Eurooppa-neuvoston pitäisi vahvistaa oma paikkansa elvytysstrategiamme ytimessä sopimalla EU:n elvytyksen periaatteista, myös yhteisestä sitoutumisesta avoimuuteen ja yhtäläisiin kilpailumahdollisuuksiin sisäisesti ja ulkoisesti, ja torjuen siten protektionismia mutta suojellen tietenkin yhteismarkkinoita, EU:n vaurauden perustaa.

Tärkeintä on kuitenkin se, että myönnämme, ettei tässä ole kyse talousteoriasta tai pelkistä tilastoista. Kriisillä on suuri vaikutus kansalaisiin, erityisesti kaikkein vähäosaisimpiin, eri puolilla Eurooppaa – nyt, parhaillaan.

Olen siksi eniten huolissani tämän kriisin sosiaalisista vaikutuksista, erityisesti työttömyyden kasvusta – se on ehdottomasti suurin koetus, joka meillä on edessämme.

Meidän on keskitettävä energiamme työllisyyteen ja siihen, että autamme ihmisiä selviytymään kriisistä. Tämä edellyttää määrätietoisuutta ja mielikuvitusta. Meidän on autettava yrityksiä pitämään työntekijät palveluksessaan, käytettävä koulutusta mielikuvitukseksikaalla tavalla lyhyen ja pitkän aikavälin tarpeiden täyttämiseksi ja autettava niitä, jotka ovat jo menettäneet työnsä. Meidän on varmistettava, että kansalliset toimet heikoimmassa asemassa olevien auttamiseksi ovat mahdollisimman tehokkaita, minkä lisäksi meidän on myös hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti EU:n välineitä, niin sosiaalirahastoa kuin globalisaatioon mukautumista helpottavaa eurooppalaista rahastoakin.

Kun käynnistämme nyt prosessin, joka johtaa toukokuussa järjestettävään, työllisyyttä käsittelevään huippukokoukseen, meillä on kaksi kuukautta aikaa tehdä kovasti työtä saadaksemme suunnitelmat valmiiksi ja laatia mahdollisesti uusia ja aiempaa kunnianhimoisempia strategioita työttömyysongelman torjumiseksi. Meidän on käytettävä tämä aika hyvin.

Vaikka aikaa on vähän, katson, että meidän pitäisi yrittää järjestää huippukokouksen alla paljon kattavampi menettely, johon osallistuisi työmarkkinaosapuolia, kansalaisyhteiskunta ja parlamentaarikoita. On erittäin tärkeää, että hyödynnämme teidän merkittävää näkemystänne siitä, mitä kentällä todella tapahtuu. Jos noudatamme tätä lähestymistapaa, jos yhdistämme voimavaramme ja koordinoimme toimiamme kaikilla tasoilla – EU:ssa, kansallisesti, alueellisesti ja työmarkkinaosapuolten tasolla – selviämme kriisistä nopeammin ja uskoakseni vahvempina.

Myös painoarvomme kansainvälisissä yhteyksissä kasvaa. Ei ole sattumaa, että lähestymistapamme Euroopassa on vaikuttanut voimakkaasti ehdotukseemme Euroopan unionin kannaksi G20-kokoukseen. Ne perustuvat samoihin periaatteisiin. Jos Euroopan unioni puhuu yhdellä äänellä G20-kokouksessa, se saa paljon painoarvoa ja sillä on – jos jäsenvaltiot ovat valmiita tekemään todella yhteistyötä – erinomaiset lähtökohdat laatia maailmanlaajuinen vastaus kriisiin.

EU:n on nyt löydettävä vahvuutensa koheesiosta, koordinoinnista ja todellisesta käytännön yhteisvastuusta. Tätä varten meidän kaikkien on tehtävä läheistä yhteistyötä ja pidettävä keskenämme tiiviisti yhteyttä elvytystehtävän alkaessa – ja tämä koskee tietenkin myös Euroopan parlamenttia.

Odotan, että pääsemme tekemään tästä totta, kun teemme kaikki työtä elvytyksen eteen lähiviikkoina ja -kuukausina.

Elisa Ferreira, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, tämä kriisi on pahin, mihin Euroopan unioni on koskaan joutunut. Valitettavasti se ei ole läheskään vielä ohi. Konkursseja tapahtuu edelleen, ja työttömyys jatkaa kasvuaan. Eurooppa-hanke ei ole koskaan ennen joutunut yhtä kovalle koetukselle. Elpymisen onnistumisen lisäksi todennäköisesti myös Eurooppa-hankkeen jatkuminen – ainakin kehitys- ja laajentumisvauhtimme – riippuu yhteisestä vastauksestamme.

Emme luoneet Euroopan unionia sitä varten, että rajaisimme sen vauraina aikoina valtaviksi markkinoiksi, emmekä sitä varten, että palaisimme kriisin aikoina kansalliseen ”kukin huolehtikoon itsestään” -tyyppiseen itsekkytyteen. Eurooppa-hanke on poliittinen hanke ja tae rauhasta, vapaudesta ja demokratiasta. Talouden näkökulmasta se perustuu kuitenkin myös kilpailuun, yhteisvastuuseen ja koheesioon. Se saa voimaa mahdollisuudesta tarjota laatua ja kehitysmahdollisuuksia kaikille kansalaisille heidän alkuperäänsä katsomatta.

Nyt, kriisin aikaan, kansalaiset odottavat EU:lta suojelua ja toimia, joilla EU auttaa heitä ohittamaan nopeasti tämän kriittisen vaiheen ilman vakavia sosiaalisia romahduksia. Kansalaiset odottavat, että EU auttaa heitä saamaan taas otteen tulevaisuudesta, lisää työllisyyttä ja tukee yrityksiä käyttämällä uusia ja kestävämpiä lähestymistapoja kehitykseen.

Lissabonin ohjelma sekä ympäristöpoliittiset sitoumukset ovat innoittavia aikeita, mutta meidän on konkretisoitava ja vahvistettava niitä kiireesti. Parlamentti esittääkin tältä osin neuvostolle ja komissiolle selvän, voimakkaan ja äänekkään pyynnön. Talous- ja raha-asioiden valiokunnan äänestyksessä aikaan saatu yhteisymmärrys on osoitus tästä yhteisestä aikeesta. Toivon, että parlamentin tämänpäiväinen äänestys vahvistaa sen uudelleen.

Eri esittelijät ja eri poliittiset ryhmät ovat tehneet keskenään yhteistyötä, ja toivon, että tämä viesti välittyy komissiolle ja että komissio kuulee sen tässä mielessä.

Haluan kiittää tässä yhteydessä varjoesittelijöitä, erityisesti jäsen Hökmarkia ja jäsen in 't Veldiä. Toivon, että onnistumme saman määrätietoisuuden ansiosta vahvistamaan ja välittämään tämän viestin tämänpäiväisessä äänestyksessä.

Kriisin syistä totean sen, että meidän on nyt tärkeintä ottaa kriisistä opiksemme. Larosièren kertomus sisältää itse asiassa hyvin tärkeitä ohjeita, joita meidän on noudatettava. Se on erinomainen perusta työlle ja kattaa suuren osan siitä, mitä me olemme jo täällä parlamentissa ehdottaneet. Sen johtopäätösten on kuitenkin johdettava komission välittömiin ja suunniteltuihin toimiin. Lisäksi on erittäin tärkeää, että EU ottaa tältä osin määrätietoisen kannan seuraavassa G20-kokouksessa.

Tätä taustaa vasten katson, että asiaan liittyy symbolisia tekijöitä, ja toivon, että parlamentti äänestää tänään yksiselitteisesti ulkomaisten rahoituskeskusten järjestelmän ja veroparatiisien torjumisen puolesta. Aiempien virheiden korjaaminen ei kuitenkaan riitä, varsinkaan rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan tapauksessa. Vahinko on jo tapahtunut, joten tarvitsemme elvytysuunnitelman, joka on linjassa EU:n velvoitteiden kanssa. Olemme iloisia komission nopeasta aloitteesta, mutta tiedostamme – ja meidän on tehtävä selväksi – että toimintamenetelmät ja -keinot ovat selvästikin riittämättömät.

Parlamentti kannattaa äänestyksessään käytettävissä olevien välineiden joustavuutta, ennakoiavuutta ja nopeutta, muttemme saa unohtaa sitä, että 85 prosenttia tällä hetkellä käytettävissä olevista varoista on Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden käsissä. EU:n jäsenvaltiot eivät ole kuitenkaan koskaan olleet keskenään niin erilaisia kuin nyt. Joillakin mailla on voimaa ja välineet toimia, kun taas toiset ovat täysin suojattomia ja niiden työkalupakki on aivan tyhjä. Joillakin mailla ei ole lainkaan kansallista liikkumavaraa, eivätkä ne kykene vastustamaan sisämarkkinoiden, yhteisvaluutan ja globalisaation samanaikaista ankaraa voimaa. Näihin maihin kuuluvat uudet maat, jotka ovat juuri liittyneet Euroopan unioniin. Ne kuuluvat myös maihin, jotka kärsivät tilanteesta eniten.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, katson, että parlamentin viesti voidaan jakaa nyt yksittäisiksi hyvin selviksi ja täsmällisiksi viesteiksi, joilla on kuitenkin yksi yhteinen ajatus. Tämä ajatus on se, että tarvitsemme paitsi ihmisiä, työpaikkoja ja kansallisia resursseja myös EU:n resursseja voidaksemme palauttaa Euroopan unioniin dynamiikan, kasvun ja yhteisvastuun, mitä kansalaiset odottavat.

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, on käyty keskustelua siitä, pitäisikö työllisyyden suuntaviivoja muuttaa. Tämä ei ole erityisen tärkeä keskustelu, sillä työllisyyden suuntaviivat sisältävät kaikenlaisia toimintamahdollisuuksia. Ongelmana on tällä hetkellä toimintakyvyn puute. Meillä on ollut ja on parhaillaan rahoituskriisi, joka on muuttunut talouskriisiksi. Olemme nyt ajautumassa päätä pahkaa työllisyyskriisiin, ja sosiaaliset ongelmat hämmöttävät edessämme.

On hyvä, että toukokuussa järjestetään työllisyyttä käsittelevä huippukokous, mutta meidän ei pidä erottaa työllisyysasioita taloudellisista kysymyksistä. Siksi ne on otettava osaksi keskustelua. Mielestäni olemme tehneet liian vähän liian myöhään. Puolitoista prosenttia jäsenvaltioiden BKT:stä kuulosti aikoinaan viisaalta, mutta nyt kriisi on vielä pahempi kuin mitä silloin kuvittelimme. Meidän on toteutettava lisää toimia, meidän on koordinoitava toimiamme paremmin – tarvitsemme varmastikin yli kaksi prosenttia – selviytyäksemme kriisistä. Se vaara, ettemme tee tarpeeksi tai toimimme liian myöhään, on paljon, paljon suurempi kuin se vaara, että teemme liikaa, koska se johtaa työttömyyden kasvuun ja verotulojen laskuun, mikä vaikuttaa jäsenvaltioiden sosiaalisiin ongelmiin.

Mitä meidän pitäisi sitten tehdä? Tiedämme vastauksen varsin hyvin. Meidän pitäisi yhdistää toimet, jotka auttavat torjumaan työllisyyttä lyhyellä aikavälillä, pitkällä aikavälillä tarvittaviin toimiin. Kyse on ympäristöinvestoinneista, uusista infrastruktuurihankkeista ja kotien energiatehokkuudesta – kyse on koulutuksesta, koulutuksesta ja vielä kerran koulutuksesta.

Olemme puhuneet elinikäisestä oppimisesta. Emme ole koskaan tehneet tarpeeksi, mutta nyt meillä on tilaisuus investoida kunnolla koulutukseen. Meidän on myös piristettävä kysyntää, ja tätä varten meidän on käännättävä niiden ryhmien puoleen, jotka käyttävät rahaa kulutukseen: meidän on käännättävä työttömien, lapsiperheiden, eläkeläisten ja muiden sellaisten ryhmien puoleen, jotka käyttävät tulevaisuudessa yhä enemmän rahaa kulutukseen.

Meidän on tehtävä EU:ssa se, minkä voimme, ja yritettävä käsitellä nopeasti sosiaalirahastoa ja globalisaatorahastoa niin, että jäsenvaltioihin saadaan resursseja. Jos olemme kuitenkin täysin rehellisiä, tiedämme, että suurimmat taloudelliset resurssit ovat jäsenvaltioissa ja että elleivät jäsenvaltiot tee tarpeeksi ja toteuta riittävän koordinoituja toimia, emme onnistu. Jos katsomme ympärillemme ja teemme yhteenvedon siitä, mitä jäsenvaltiot ovat tehneet, vain yksi jäsenvaltio on yltänyt 1,5 prosenttiin: se on Saksa, joka ei ollut

alun perin eturintamassa toteuttamassa toimia. Muut maat, esimerkiksi Pohjoismaat, mistä itse olen kotoisin, tekevät hyvin vähän, vaikka niiden taloudellinen tilanne on hyvä.

Puhun nyt sosiaalisista seurauksista. Olette maininneet ne, ja ne ovat erityisen tärkeitä. Ne vaikuttavat paitsi sosiaaliturvajärjestelmiin myös julkiseen sektoriin. Julkinen sektori on tärkeä kahdella tapaa: se tarjoaa kansalaisille lastenhoitopalveluja, vanhustenhoitopalveluja ja sosiaaliturvaa, minkä lisäksi se on tärkeä työllisyyden kannalta. Julkisella sektorilla toimii valtava määrä ihmisiä, ja meidän on varmistettava, että sen taloudelliset resurssit ovat riittävät.

Haluan sanoa myös muutaman sanan nuorista. Nuoret siirtyvät nyt oppilaitoksista suoraan työttömyyskortistoon. Meidän on luotava nuorille mahdollisuuksia löytää työtä tai saada jatkokoulutusta tai mitä tahansa. Muutoin ongelmat kasautuvat tulevaisuuteen. Toisin sanoen meidän on toimittava. Meidän on toteutettava koordinoituja, yhteisvastuullisia toimia, meidän on toimittava nyt, emme saa odottaa, ja meidän on toteutettava riittäviä toimia.

(Suosionosoituksia)

Evgeni Kirilov, esittelijä. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Vondra ja arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitos. Tämän mietinnön nimi on ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityöelämään”, ja sen laatimiseen meni varsin vähän aikaa. Saimme siitä huolimatta aikaan asiakirjan, josta päästiin sopimukseen ja jota kannatettiin yksimielisesti. Tämä hieno tulos ei olisi onnistunut ilman valiokunnassani työskentelevien kollegoideni ja varjoesittelijöiden osallistumista ja apua tai ilman poliittisten ryhmien välistä yhteistyötä. Haluan kiittää tästä kaikkia.

Käsittelen nyt mietinnön välittämiä perusviestejä. Ensinnäkin tässä mietinnössä tuetaan joka tapauksessa Euroopan komission ehdottamia toimenpiteitä, joilla nopeutetaan ja yksinkertaistetaan rakennerahastojen täytäntöönpanoa. Näitä toimenpiteitä ovat ennakkomaksujen lisääminen, joustavampien maksuennakkojen käyttöönotto jne. Vaadimme näitä toimenpiteitä juuri nyt, kun talouskriisiin on reagoitava asianmukaisella tavalla: vaadimme investointeja reaalityöelämään, työpaikkojen säilyttämistä ja luomista sekä yrittäjyyden tukemista. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan ole ainut merkki siitä, että meidän on toimittava tuloksekkaammin ja tehokkaammin. EU:n varojen käyttäjät ovat pyytäneet pitkään ja odottaneet ehdotuksia sääntöjen yksinkertaistamisesta.

Toiseksi koheesiopolitiikka on yhteisvastuupoliittikka. Sen lisäksi, että vaadimme yhteisvastuuta koskevaa julkilausumaa, haluamme myös nähdä yhteisvastuuta käytännössä. Koska EU:n jäsenvaltioiden talouksien välillä vallitsee keskinäinen riippuvuussuhde, kriisi vaikuttaa haitallisesti jokaiseen talouteen. Näiden vaikutusten torjumiseksi meidän saatava aikaan myönteisiä tuloksia, jotka tuottavat laajaa hyötyä ja joita käytetään Lissabonin strategiassa asetettujen kasvu- ja työllisyystavoitteiden saavuttamiseen. Lisäksi on tärkeää säilyttää EU:n kansalaisten sosiaalinen normi, suojella sosiaalisesti vähäosaisia, torjua kilpailun vääristymistä ja jatkaa ympäristön suojelemista. Tarvitsemme tältä osin mahdollisimman paljon yhteisvastuuta ja koheesiota, jotta onnistumme löytämään yhdessä ulospääsyn kriisistä nopeammin.

Kolmanneksi on tärkeää, että otamme nykyisestä kriisistä opiksemme ja ettei jatkossa hyväksyttävien toimenpiteiden pidetä yksittäistapauksina. Tehtyjen virheiden ja saatujen kokemusten analysoimista on jatkettava. Lisäksi menettelyjen yksinkertaistamista on jatkettava. Sääntöjä on selvennettävä, tiedonsaantia on parannettava, hallinnollista taakkaa on kevennettävä ja menettelyjä on muutettava avoimempaan suuntaan. Tämä on ainut tapa, jolla virheitä voidaan vähentää ja rikkomus- ja korruptiomahdollisuuksia rajata.

Lopuksi kehotan neuvostoa hyväksymään mahdollisimman pian toimenpide-ehdotukset rakennerahastojen käytön nopeuttamiseksi ja yksinkertaistamiseksi. Vetoan myös Euroopan komission jäseniin, joiden odotamme seuraavan uusien toimenpiteiden vaikutusta ja koko prosessia ja esittävän uusia ehdotuksia. Viimeisenä muttei vähäisimpänä haluan korostaa sitä, että jäsenvaltioilla on hyvin tärkeä rooli: toteutettavat toimet ja koheesiopolitiikan täytäntöönpanosta saatavat todelliset tulokset riippuvat niistä. Puheenvuoroni päätteeksi totean vielä kerran, että haluamme nähdä yhteisvastuuta käytännössä.

Salvador Garriga Polledo, budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan todeta aivan aluksi budjettivaliokunnan puolesta, että tämä talouden elvytyssuunnitelma on luonteeltaan pikemminkin hallitustenvälinen kuin yhteisön suunnitelma ja että se osoittaa Euroopan unionin talouden todelliset rajat.

Yhteisön näkökulmasta aiomme käyttää 30 miljardia euroa, jotka ovat käytännössä peräisin Euroopan investointipankista, ja niiden viiden miljardin euron kohdalla, jotka kuuluvat tarkkaan ottaen yhteisön talousarvioon, kohtaamme suuria ongelmia.

Uusia resursseja ei ole: näissä toimissa on kyse olemassa olevien varojen uudelleen jakamisesta. Olemme täysin samaa mieltä siitä, että meidän on turvauduttava Euroopan investointipankkiin, mutta olemme huolissamme siitä, että asetamme sille liikaa sitoumuksia ilman takeita siitä, että se kykenee viemään niitä eteenpäin.

Lisäksi mielestämme on ikävää, ettei neuvosto ole päässyt sopimukseen viiden miljardin euron käyttämisestä energian liitännäverkkoihin ja maaseudun laajakaistayhteyksiin.

Katsomme, ettei käyttämättä jääneitä marginaaleja pitäisi käyttää. Euroopan komission ja neuvoston on käytettävä varoja, joita niille myönnetään toimielinten välisessä sopimuksessa.

Elisabeth Morin, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barroso, esittelen teille tänä aamuna työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan yksimielisen kannan, koska haluamme, että tällä elvytysuunnitelmalla edistetään todella sosiaalista koheesiota. Sosiaalinen koheesio edellyttää pääsyä työmarkkinoille. Siksi haluamme ensinnäkin pitää kaikki työntekijät työpaikoissaan ja saada työttömät takaisin työelämään muun muassa suuntaamalla globalisaatioon mukautumista helpottavan rahaston varoja uudenlaiseen koulutukseen, jotta työvoima olisi valmistautunut aikaan, jolloin pääsemme pois kriisistä.

Siis pä lyhyellä aikavälillä meidän on pidettävä ihmiset töissä. Keskipitkällä aikavälillä meidän on järjestettävä työntekijöille parempaa koulutusta kriisin päättymistä silmällä pitäen, ja pitkällä aikavälillä meidän on innovoitava, myös ammattijärjestöissä työnantajryhmittymien kautta.

EU:n on pakko innovoida, jos se haluaa selviytyä globalisaatiosta.

Joseph Daul, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensi viikon Eurooppa-neuvoston ei pidä olla mikä tahansa huippukokous. Siitä ei saa tulla rutiiniluonteista huippukokousta. Eurooppalaiset odottavat siltä konkreettisia merkkejä – samoin oma ryhmäni parlamentissa.

Tästä huippukokouksesta on tultava kokous, jossa EU:n vahvistetaan olevan voimakas ja määrätietoinen kriisin edessä. Tämä voima on nähty aikaisemmin, kun EU hyväksyi sosiaalisen markkinatalouden säännöt, jotka rajoittavat ennennäkemättömän ja maailman joka alueeseen saman aikaan iskevän kriisin aiheuttamia vahinkoja. Tästä voimasta saatiin osoitus myös kymmenen vuotta sitten, jolloin EU:ssa otettiin käyttöön yhteinen valuutta euro, joka on joutunut ensimmäistä kertaa suurelle koetukselle mutta pitää pintansa.

Voimakas EU ei saa kuitenkaan olla protektionistinen EU. Sääntöjensä avulla suojautuva EU ei saa olla suojamuurin taakse piiloutuva EU, sillä sisäänpäin kääntymisen ei auta meitä pois kriisistä. Sen sijaan meidän on tukeuduttava avoimuuteen ja vahvistettava omaa identiteettiämme. Myrskyn aikaan – vielä selvemmin kuin poutasäällä – EU:n vahvuutena on se, että toteutamme toimia kansalaistemme, myös kaikkein vähäosaisimpien puolesta, ja se, että teemme näin yhdessä.

EU pyrkii pelastamaan pankkijärjestelmän yhdessä komission ja sen puheenjohtaja Barroson kanssa. Komission toimenpiteet, jotka perustuvat de Larosièren kertomukseen, ovat mielestäni myönteisiä.

EU taistelee, ja me taistelemme sen rinnalla – emme pelastaaksemme sijoittajien työpaikkoja, niin kuin jotkut haluavat luulla, vaan välttääksemme koko taloutemme yleisen romahduksen ja siksi, että kestävä elpyminen edellyttää tervettä pankkijärjestelmää.

EU taistelee tehokkaasti, ja olen iloinen eilen aikaan saadusta sopimuksesta, joka koskee ravintola- ja rakennusalan arvonlisäveroasteiden laskemista, rahoitusmarkkinoiden todellisen valvonnan käynnistämistä, työpaikkojen säilyttämistä, luottamuksen säilyttämistä tai palauttamista sekä eurooppalaisten tulevaisuuden turvaamista.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen puhunut voimasta, olen puhunut yhtenäisyydestä, olen puhunut tehokkuudesta, mutta kaiken tarkoitus, syy tähän kaikkeen, on yhteisvastuu. Tämä on Jean Monnet'n ja muiden perustajajahahmojen uni. Mitä järkeä oli ryhtyä rakentamaan yhteisöä viimeisen sodan jälkimainingeissa, jos 60 vuotta myöhemmin siitä luovutaan ja siirrytään ”jokainen vastaa itsestään” -malliin pahimman talouskriisin puhjetessa sitten vuoden 1929?

Kansalaisemme kysyvät toisinaan, mitä hyötyä EU:sta on. Meidän tehtävänä on osoittaa, että EU seisoo 500 miljoonan kansalaisensa rinnalla, joista monet kärsivät tästä kriisistä, ja että se osoittaa yhteisvastuuta jäsenvaltioitaan kohtaan – viittaen nyt Irlantiin, Unkariin ja muihin maihin, jotka ovat kohdanneet erityisiä vaikeuksia.

Kehotan ryhmäni puolesta 27 jäsenvaltion EU:n kaikkia valtion tai hallituksen päämiehiä vastustamaan eristäytymisen kiusausta, sillä se olisi – ja valitsen sanani nyt huolella – itsetuhoista kaikille maillemme.

Kehotan ministeri Vondraa, puheenjohtaja Barrosoa ja myös teitä, puhemies Pöttering, toimimaan Eurooppa-neuvostossa Euroopan parlamentin puolesta ja valitsemaan yhteisvastuun ja innovoinnin. Kyllä, sanoin todellakin ”innovoinnin” siksi, että olen vakuuttunut siitä, että nousemme kriisistä vain, jos käytämme uusia resursseja ja teemme valtavia investointeja tietopohjaiseen talouteen sekä tutkimukseen ja kehitykseen.

Meidän on hyödynnettävä mahdollisimman pian Euroopan unionin valtavaa potentiaalia uuden vihreän teknologian alalla, koska nämä vihreät innovaatiot on otettava huomioon EU:n kaikessa politiikassa. Näin teollisuus antaisi todellisen sysäyksen talouden elpymiselle.

Samoin sisämarkkinoiden lainsäädännölliset esteet, jotka vaikeuttavat edelleen näiden teknologioiden kehittämistä, on poistettava mahdollisimman nopeasti. Meidän on luotava todelliset uusiutuvan energian sisämarkkinat, jotka perustuvat selviin sääntöihin, koska kriisissä mikään ei pysy samana ja meidän on valmistauduttava uuteen tilanteeseen. Juuri tästä on kyse Lissabonin strategiassa ja nyt Lissabonin jälkeisessä strategiassa.

Oma ryhmäni on EU:n keskusta-oikeiston tavoin vastuuntuntoinen poliittinen organisaatio. Kannatamme sääntöihin perustuvaa taloutta, kannatamme sosiaalista markkinataloutta. Tämä estää meitä syyllystymästä kansankiihotukseen ja populismiin. Se velvoittaa meidät puhumaan rehellisesti EU:n kansalaisille. Toivon, että tämä toimintatapa innoittaa seuraavaa Eurooppa-neuvostoa.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella ministeri Vondraa kohtaan, emme voi hyväksyä tällaisessa tilanteessa sitä, ettei neuvoston puheenjohtaja ole paikalla. Myös tämä kertoo hänen suhtautumisestaan nykytilanteeseen.

(Suosionosoituksia)

Olemme kuulleet täällä, kuinka monia tuttuja lauseita on toistettu. Olemme kuunnelleet tällaista jo kuukausia, ja näistä lauseista voisi laatia puheiden mallipohjia. Hyvä jäsen Daul, kiitän teitä upeasta puheestanne! Jos jatkatte tällaisten puheiden pitämistä, Lipsheimin ja Pfettisheimin asukkaat alkavat luulla teidän liittyneen Ranskan kommunistipuolueeseen. Puheenne oli aivan ihana ja kuulosti erinomaiselta. Meidän on nyt kuitenkin aika alkaa saada jotakin aikaan. Meidän on tehtävä tarvittavat päätökset. Eurooppa-neuvostossa on tehtävä enemmän. Kriisi syvenee, työpaikkoja menetetään. Olemme nähneet, kuinka osakkeiden arvosta on sulanut viimeisen puolen vuoden aikana pois 40 miljardia euroa. Tämä merkitsee kansalaisten elinkeinojen tuhoutumista. Se merkitsee työpaikkojen menettämistä. Se merkitsee sitä, että yrityksiä uhkaa sulkeminen. Se merkitsee sitä, että kansantalouksia uhkaa romahdus. Sitten neuvosto esittää mukavia pieniä päätöslauselmia esimerkiksi finanssipoliittisesta elvytystoimesta, joka on 1,5 prosenttia BKT:stä tänä vuonna tai ensi vuonna. Tähän mennessä kolme jäsenvaltiota on pannut tämän päätöslauselman täytäntöön. Tämä tarkoittaa sitä, että 24 jäsenvaltiota ei ole pannut sitä täytäntöön. Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Espanja ovat panneet sen täytäntöön – ja sivumennen sanottuna sosiaalidemokraatit ja sosialistit painostivat näitä kaikkia kolmea maata. Muut maat eivät ole panneet sitä täytäntöön. Teidän on tehtävä enemmän! Teidän on sanottava tämä poissa olevalle neuvoston puheenjohtajalle.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, piditte hienon puheen. Se oli erinomainen, ja kannatamme sitä täysin. Tarvitsemme kiireesti jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta. Meille sosiaalidemokraateille ja sosialisteille yhteisvastuu on keskeinen käsite tässä tilanteessa. Tarkoitin niin kansalaisten välistä yhteisvastuuta yhteiskunnassa kuin valtioidenkin välistä yhteisvastuuta, yhteisvastuuta euroalueella sekä yhteisvastuuta euroalueen ja sen ulkopuolisten maiden välillä. Komission on tärkeää vaatia jäsenvaltioita osoittamaan yhteisvastuuta.

Komission on myös tärkeää antaa meille direktiiviehdotukset, joita tarvitsemme, jotta voimme valvoa pääomasijoittamista ja hedge-rahastoja, varmistaa luottoluokituslaitosten avoimuuden, pitää johtajien palkat kohtuullisissa rajoissa ja sulkea veroparatiisit. Näitä aloitteita tarvitaan kiireesti. Toivomme, että panette ne täytäntöön, ja luotamme siihen, että teette niin. Ellei tämä enää onnistu parlamentin tällä vaalikaudella,

esitämme kaikki nämä vaatimukset uudelleen ensimmäisenä päivänä uudessa parlamentissa. Citigroup on tehnyt jälleen voittoa, ja Deutsche Bank on tehnyt taas voittoa ensimmäisellä vuosineljänneksellä. Kun kuulen Citigroupin johtajan tai Deutsche Bankin pääjohtaja Ackermannin puhuvan, ihmettelen, luulevatko he voivansa jatkaa nyt aivan kuten ennenkin valtion pelastettua nämä yhtiöt. Meidän on käynnistettävä valvontaa ja lisättävä avoimuutta varmistaaksemme, etteivät nämä ihmiset toista sitä, mitä he ovat tehneet aiemmin.

Kolmas asiani on se, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenten puheenvuorot ovat mielestäni kiehtovia. Ne ovat ihania. Toistatte kaikkea sitä, mitä me olemme sanoneet vuosien ajan ja mitä vastaan olette aina äänestäneet. Näytätte vihdoinkin heränneen. PPE-DE-ryhmä ei kuitenkaan äänestä tarkistuksen 92 puolesta, joka koskee päätöstä tehdä enemmän, toisin sanoen finanssipoliittista elvytystointia, joka on 1,5 prosenttia BKT:stä. Tarkistuksesta 92 tulee teidän koetinkivenne, kun äänestämme siitä puolilta päivin. Hyvä jäsen Daul, sanoitte juuri poissaolevan ryhmänne puolesta, että yhteisvastuu on hyvä asia. Katsotaanpa, äänestättekö tarkistuksen 102 puolesta, jossa vaadimme yhteisvastuuta.

Viimeinen huomautukseni liittyy veroparatiiseja koskevaan tarkistukseen 113, joka on ryhmällemme hyvin tärkeä. Ihmiset, jotka palvelevat meitä ravintoloissa, kuljettajat, jotka ajavat autojamme, ja lentokenttätyöntekijät, jotka lastaavat laukujamme, ovat kaikki veronmaksajia, joiden verovarolla suuria pankkeja estetään romahtamasta, sillä hallitukset ja parlamentin vaativat näitä ihmisiä auttamaan. Näiden ihmisten on maksettava pankkeja ja suuryhtiöitä varten luoduista turvaverkoista. Nyt näiden suurten pankkien johtajat, jotka maksavat itselleen edelleen miljoonien eurojen bonuksia – mainitsen esimerkkinä ING:n, jonka alijäämä on useita miljardeja – voivat siirtää rahansa veroparatiiseihin ja välttyä maksamasta veroja. Tämä on ylemmän tason luokkasota, johon me emme ainakaan halua osallistua. Siksi se, päättämekö tänään, että Euroopan parlamentti vastustaa veroparatiiseja, on PPE-DE-ryhmän sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän uskottavuuden kannalta ratkaiseva kysymys. Puhutte kuin sosialistit, mutta haluamme nähdä, äänestättekö kuin sosialistit tänään puolenpäivän aikaan.

Olemme esittäneet kolme vaatimusta, ja haluan nyt todeta aivan selvästi, että ellette äänestä niiden puolesta, emme saa aikaan yhteistä päätöslauselmaa. Silloin on selvää, että me kannatamme sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja että PPE-DE-ryhmä suoltaa vain tyhjiä sanoja.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU on järjestänyt viime aikoina enemmän huippukokouksia kuin entinen kollegamme Reinhold Messner on valloittanut vuorenhuippuja, ja parlamentilla on ollut käsiteltävänänsä koko joukko talouden parantamista koskevia mietintöjä. Nämä huippukokoukset ja mietinnöt ovat kuitenkin tarjonneet jäsenvaltioille vain astinkiviä taantuman virran poikki. Neuvoston on nyt tärkeää ylittää tämän virta pelottomasti ja pakenematta, ja kiitän jäsen Anderssonia, jäsen Ferreiraa ja jäsen Kirilovia heidän laatimistaan mietinnöistä. Niiden näkökulma on johdonmukainen ja käytännönläheinen, ja ne on kirjoitettu pitäen silmällä edessämme hämmäyttävää työttömyyden tulvaa. Niiden perustana oleva viesti on yksinkertainen: työpaikkoja, työpaikkoja, työpaikkoja.

Lissabonin strategia, työllisyyden suuntaviivat ja koheesiopolitiikka ovat aina puoltaneet joustoturvaa talouksissamme, julkisia investointeja tutkimukseen ja kehitykseen ja nopeaa siirtymistä tietopohjaiseen talouteen. Ne ovat terveiden, dynaamisten ja vakaiden työmarkkinoiden perusta.

Tämänpäiväisestä näkökulmasta yksi asia on selvä kaikille – paitsi ehkä joillekin vasemmiston edustajille: Lissabonin strategia ei tuonut vastoinikäymisiä kansalaistemme arkeen, vaan asia on pikemminkin niin, että jäsenvaltiot, jotka viis veisasivat siitä, kärsivät nyt eniten ja pisimpään. Siispä meidän on nyt aika painaa kaasu pohjaan ja ajaa eteenpäin ”Lissabon plus -ohjelmaa” ja työllisyyden suuntaviivoja, jotka vastaavat EU:n todellisuutta.

Kansallisille parlamenteille, aluehallituksille ja kaupunginhallituksille on annettava mahdollisuus tarttua haasteeseen, ja elleivät ne tee niin, ne on saatettava julkiseen häpeään. Emme voi myöskään hyväksyä vitkastelua planeettamme suojeluun liittyvissä asioissa. Neuvosto pohtii sitä, minkä kannan EU ottaa Kööpenhaminan ilmastokonferenssissa käytävissä neuvotteluissa. Arvoisa ministeri Vondra, kuinka paljon rahaa 27 jäsenvaltion EU myöntää kehitysmaissa toteutettaviin lievennys- ja sopeutumistoimenpiteisiin? Ilmastomuutos ei pysähdy talouden taantuessa, ja köyhimmät maat kärsivät edelleenkin hiilipitoisten polttoaineiden kulutuksestamme.

Siispä taantuma ei saa merkitä lamaantumista. Jäsenvaltioiden on varattava rahaa ilmastomuutoksen torjumiseen ja luotava samalla vihreitä työpaikkoja – kenties käyttämällä jäsen Turmesin ehdotuksen

mukaisesti rahaa, jota meillä on, myöntääkseen lisää rahoitusta Euroopan investointipankin (EIP) tai Euroopan investointirahaston (EIR) kautta. Neuvosto kuitenkin tietää, että taantumien tuhot palaavat, ellei rahoitusjärjestelmää uudisteta perusteellisesti.

Ensi kuussa järjestettävän G20-kokouksen tehtävänä on luoda uusi muotti, ja olen iloinen siitä, millaisessa ilmapiirissä Euroopan johtajat tapasivat Berliinissä. Kansainvälistä valuuttarahastoa (IMF) pitäisi rahoittaa tehokkaasti, veroparatiiseja pitäisi valvoa, ja rahoituslaitoksia pitäisi säädellä voimakkaasti, niin että tehokas EU:n rahoituspalveluviranomainen valvoisi järjestelmää. Tarkoituksena ei ole vetää talouksiamme takaisin menneisyyteen, vaan luoda vapaan ja reilun kaupan avoin ja rehellinen järjestelmä.

Niin Lontoossa, Pariisissa kuin Berliinissäkin on korostettu innokkaasti, että Euroopan unioni on yhtenäinen, mutta neuvoston puheenjohtaja on kertonut meille erimielisyyksien jatkuvan. Toivon, että neuvoston puheenjohtaja tulee tänne kertomaan meille tästä huippukokouksesta, koska hänen pitäisi olla tänään läsnä. Erimielisyyksien jatkuminen ei ole hyväksyttävää. Tarvitsemme tulevana viikkoina ja kuukausina tervejärkisen, nopeajalkaisen ja tavoitteissaan yhtenäisen EU:n, joka on valmis hankkiutumaan eroon arvonsa menettäneistä varoista, jotka lamaannuttavat pankkien taseet, valmis uudistamaan pankkikäytäntöä palauttaakseen luottokelpoisuuden ja valmis hyväksymään sen, ettei nykyinen elvytyspaketti ehkä riitä, koska IMF:ää ei ole mitään hyötyä täydentää, ellei ole maailmanlaajuisia rahoitusjärjestelmää, jota tukea. Samalla on huonoa onnea, että vastuullisten jäsenvaltioiden on suojauduttava niiden virheiltä, jotka nauttivat elämästä, koska tämä saattaa olla se hinta, joka talouden romahduksen tarttumisen välttämiseksi on maksettava.

Yksinkertaisesti sanottuna neuvoston, komission ja parlamentin on tehtävä keskenään yhteistyötä tyynesti, rauhallisesti ja kollektiivisesti välttämällä sitä, että tekemisestä tulee tulosta tärkeämpi. EU ei voi enää taistella tulta vastaan. Meidän on tullut aika tehdä perustavanlaatuisen uudistus, joka luo työpaikkoja nyt ja turvaa tulevaisuudessa.

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ministeri Vondra puhui valvonnan tehostamisesta, mutta me haluamme tietoa siitä, kuinka paljon eurooppalaisilla pankeilla on yhä hallussaan pörssilistan ulkopuolisia johdannaissopimuksia eli kuinka isosta laskusta on kyse maailmanlaajuisesti. Komissio ja neuvosto saattavat päättää jäädyttää johdannaiset – tai ainakin ehdottaa sitä kansainvälisesti – ja keskeyttää näiden hyödykkeiden kaupan. Onko mahdollista, että kansallistetuilla pankeilla on edelleen hallussaan näitä johdannaisia, arvonsa menettänyttä varallisuutta, mikä on tietenkin huolestuttavaa myös kehityksen kannalta? Valvonnan tehostaminen tarkoittaa myös sitä, ettei meidän pidä vain siivota pankkijärjestelmää ja tarkistaa sääntelyjärjestelmää, vaan meidän on myös esitettävä uusia ehdotuksia, niin kuin komission puheenjohtaja sanoi.

Jos siis olemme huolissamme autoteollisuuden kriisistä, meidän pitäisi huolestua myös pk-yrityksistä ja rajojemme ulkopuolelta tulevasta epäreilusta kilpailusta. Neuvosto ei ole vielä päättänyt ratifioida ja viedä eteenpäin alkuperämerkintöjen järjestelmää. Se on ainoa järjestelmä, joka ei ole luonteeltaan protektionistinen vaan suojelee kuluttajia ja tuotteita, kuten puheenjohtaja Barroso juuri itse totesi. Meidän on autettava yrityksiä edistämällä uusia puiteluottoja ja tekemällä pk-yritysten liikkuvuudesta helpompaa ja halvempaa, jos haluamme näiden yritysten sopeutuvan eikä tuhoutuvan. Monien yritysten tilauskanta on supistunut puolella, minkä vuoksi niiden on pyydettävä pankeilta apua. Pankit eivät kuitenkaan anna lainaa, ja pankkien osakkeet ovat romahtaneet johdannaisten vuoksi. Tämä on noidankehä. Teidän on selvitettävä tämä sotku ja etsittävä todellisia ratkaisuja eikä esitettävä vain hyödyttömiä ehdotuksia.

Rebecca Harms, Vets/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koska keskustelemme tällä vaalikaudella viidettä kertaa Lissabonin strategian hyödyistä ja haitoista, haluan kysyä, miten on mahdollista, että olemme todenneet joka vuosi, että strategia on onnistunut, ja että heräämme silti äkillisesti keskellä viime aikojen vakavinta kriisiä, aivan kuin kyse olisi luonnonkatastrofista. Näin ei saisi olla, ja katsonkin, että Lissabonin strategian epärehellinen arviointi on yksi ongelmista, jotka meidän on ratkaistava.

Euroopan parlamentti vaati vuosi sitten samassa keskustelussa komissiota turvaamaan rahoitusmarkkinoiden vakauden, koska olimme havainneet lähestyvän kriisin merkit. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, tähän pyyntöön ei reagoitu millään tavalla. Olemme nyt keskustelleet järjestelmän romahtamisesta kuukausia, kuten jäsen Schulz totesi, varmistamatta, että uudet säännökset ovat sitovia. Oma näkemykseni tästä eroaa jokseenkin kollegoideni näkemyksestä. Uskon, että monet komission jäsenet ja jäsenvaltioiden hallitusten ministerit ovat yhä vakuuttuneita siitä, että vahvojen toimijoiden muodostamat sääntelemättömät markkinat voivat säännellä itse itseään. Jos vain ruiskutamme rahaa nopeasti pankkijärjestelmään ja annamme julkisia

takauksia emmekä perusta rahoitusmarkkinoille kokonaan uutta rakennetta, epäonnistumme varmasti. Emme nouse tästä kriisistä, eikä todellista elpymistä tapahdu.

Keskustelu ilmastopolitiikan, kestävyysstrategioiden ja kriisinhallinnan välisistä yhteyksistä on aivan yhtä epäjohdonmukaista. Kuulemme joka vuosi tästä aiheesta monia rauhoittavia vakuutteluja. Jos kuitenkin tarkastelette EU:n ja jäsenvaltioiden nykyisiä talouden elvytys suunnitelmia, huomaatte, että ne ovat monisanaista, mutta niissä ei vieläkaan suhtauduta vakavasti kestävyttä, ilmastomuutoksen torjuntaa ja resurssien tehokasta käyttöä koskeviin tavoitteisiin. Nämä talouden elvytys suunnitelmat eivät auta EU:n taloutta kohtaamaan tulevaisuutta. Ne ovat vain samaa vanhaa jaarittelua.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kasvun ja työllisyyden lisäämistä koskeva yhteinen ohjelma, joka tunnetaan myös nimellä Lissabonin strategia, tuli voimaan vuonna 2005. Nyt on vuosi 2009, ja kaikesta huolimatta köyhyys kasvaa ja olemme keskellä ennennäkemätöntä talous- ja rahoituskriisiä. Lisäksi viimeisimpien ennusteiden mukaan työttömien määrä kasvaa EU:ssa lähes 3,5 miljoonalla vuonna 2009. Työttömyys kasvaa kaikista tähän mennessä hyväksytyistä toimenpiteistä huolimatta. En ole ainut, jonka mielestä jotakin on vialla. Nykytilanne osoittaa, että tähänastiset politiikat ovat epäonnistuneet. Ne ovat edesauttaneet lähinnä suurten voittojen keskittymistä suuriin kauppa- ja talousryhmittymiin, valtavien monopolien syntymistä sekä työntekijöiden ja tavallisten ihmisten elintason heikkenemistä. EU:n on valittava toinen tie. Neuvoston pitäisi hyväksyä kevään huippukokouksessa yhteisvastuuta ja kestävä kehitys koskeva eurooppalainen strategia ja käynnistää uudenlaista talous-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikkaa tukeakseen investointeja erityisesti työn laatuun, lisätäkseen osaamista, lisätäkseen infrastruktuuritukiohjelmaa, parantaakseen koheesiopolitiikkaa, lisätäkseen ympäristönsuojelua ja parantaakseen työterveyttä ja -turvallisuutta. Jäsenvaltioilla, myös Tšekin tasavallalla, on edessään yksi merkittävä ongelma: yritysten tuotannonsiirrot. EU:n pitäisi luoda sääntelykehys, joka rankaisi tuotantoaan siirtäviä yrityksiä esimerkiksi siten, että EU:n taloudellisen tuen ehdoksi asetettaisiin sellaisten velvoitteiden täyttäminen, joihin kuuluisi muun muassa työpaikkojen suojelua ja paikallista kehittämistä. Tarvitsemme erityisesti nyt, talous- ja rahoituskriisin aikaan, paitsi yhteisvastuuta myös tiukkoja ja nopeasti toimivia sääntöjä ja välineitä voidaksemme suojautua yhdessä kriisiltä. Tällä tavoin loisimme myös arvokkaan yhteyden tänään muistelemamme Jean Monnet'n jättämään perintöön.

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ilmaisua ”eurooppalainen yhteisvastuu” on toisteltu tänään eri puolilla, ikään kuin se olisi itsestäänselvyys. Haluan kyseenalaistaa tämän.

Emme voi allekirjoittaa avointa šekkiä, jolla pelastamme Itä-Euroopan maat. Meillä ei ole siihen varaa. Taloudellisesti suunnitelma on melko hatara, ja ennen kaikkea Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan veronmaksajat eivät voi hyväksyä sitä, että toimimme niin. Silti Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministeri Alistair Darling näyttää nyt kannattavan tätä suunnitelmaa. Hän on menettänyt järkensä! Hänen mukaansa EU:n on nyt aika rakentaa yhteisten yhteistyöarvojen varaan, aivan kuin olisimme yhtä suurta, onnellista perhettä.

Unkarin pääministeri Ferenc Gyurcsany tuhoaa kuitenkin ajatuksen eurooppalaisesta yhteisvastuusta. Hän vaatii Euroopan unionia pelastamaan kotimaansa kaltaiset maat 180 miljardilla eurolla ja sanoo, että ellemme tee niin, hän lupaa, että viisi miljoonaa työtöntä maahanmuuttajaa suuntaa kohti länttä meidän maihimme. Tämä on puhdasta kiristystä: se osoittaa, kuinka hulluja olemme olleet päästäessämme Unkarin kaltaiset maat tähän poliittiseen unioniin, ja korostaa vielä selvemmin sitä, miten järjetöntä on, että meillä on avoimet rajat.

Silti ainoa täällä parlamentissa tänään kuulemani vastaus on se, että Euroopan unionin vallan kasvattaminen auttaisi! Ottakaa huomioon, että Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin äänestäjät ovat antaneet teille viestin. Teillä ei ole oikeutta kahmia Euroopan unionille lisää valtaa. Uskon, että äänestäjät äänestävät Euroopan parlamentin vaaleissa tänä vuonna nimenomaan talouskriisistä, ja toivon, että tällä kertaa he antavat teille niin selvän viestin, ettette, kerrankin, voi jättää sitä huomiotta.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Farage, eurooppalainen perheemme ei ehkä ole aina onnellinen, mutta tekin kuulutte kyllä perheeseen.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toisin kuin edellinen puhuja uskon vakaasti, että tulevan Eurooppa-neuvoston pitäisi noudattaa puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan mottoa, joka on ”Esteetön Eurooppa”. Toivon, ettei poissa oleva neuvoston puheenjohtaja Topolánek anna Obaman hallituksen painostuksen alaisena periksi houkutukselle hyväksyä lisää säädöksiä ja käyttää lisää veronmaksajien rahoja talouden elvyttämiseen.

Tulevan Eurooppa-neuvoston pitäisi myös hylätä Barroson komission vihreä lobbaussuunnitelma, jonka mukaan uusiutuvaa energiaa varten myönnettäisiin valtava monen miljardin euron tuki. Talouden teoriat ja menneisyyden vahvistamat käytännöt osoittavat selvästi, ettei tällä tavoin onnistuta mitenkään lieventämään talouden romahdusta tai pysäyttämään työttömyyden kasvua. Hyvät parlamentin jäsenet, sen sijaan tämä vain syventää kriisiä ja tuo meille jatkossa toisen vaaran, joka on inflaatio. En usko, että kukaan järkevä poliitikko haluaisi tukea hintojen voimakasta nousua tai myötävaikuttaa tavallisten kansalaisten säästöjen arvон heikkenemiseen. Toivon, että puheenjohtajavaltio jatkaa lujasti liberalisoinnin puolustamista, poistaa kaupan esteitä ja torjuu protektionismia.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedämme, Yhdysvaltojen hallituksen talouspoliittinen sääntely on vaikuttanut keskeisellä tavalla nykyisen kriisin syntyyn. Sen sijaan, että EU:n toimielimet olisivat ottaneet tästä opikseen, ne ovat hyväksyneet viime vuoden heinäkuun 1. päivän jälkeen eli yhdeksän kuukauden aikana uskomattomat 519 asetusta ja 68 direktiiviä. Jos puheenjohtajavaltio Tšekki haluaa, että sen motto "Esteetön Eurooppa" on hyödyllinen ja uskottava, sen pitäisi lakata järjestämästä huippukokouksia, tarkistaa välittömästi EU:n lainsäädäntöä ja kumota mahdollisimman monta ympäristöön, sukupuoleen, sosiaalisiin ja työllisyyteen liittyvää rajoitusta. Neuvoston pitäisi myös pohtia sitä, kuinka hallita liialliseksi paisunutta sosiaalivaltiota ja laskea korkeita veroja ja vakuutusmaksuja. Vain tällä tavoin saamme käynnistettyä nopeasti uudelleen rationaalisen inhimillisen toiminnan ja markkinatoiminnan, jota ilman tästä kriisistä ei ole ulospääsyä.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toisinaan en ole uskoa kuulemaani. Hyvä jäsen Schulz, hedge-rahastojen ja pääomasijoitusten sääntelyä ja avoimuussääntöjä koskeva aloite tuli oikeudellisten asioiden valiokunnalta.

Oikeudellisten asioiden valiokunnassa toimivat Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenet alkoivat vuonna 2006 pyytää aktiivisesti sääntöjä. Ehdottamaamme valiokunta-aloitteista lainsäädäntömietintöä ei saatu tehtyä siksi, että talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja, jonka tiedämme kuuluvan Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattiseen ryhmään, käynnisti täysin tarpeettoman kiistan toimivallasta. Tämä johti siihen, että yritimme kuukausia, ellemme jopa vuosia, päästä sopimukseen ja onnistuimme lopulta hyväksymään viime vuoden syyskuussa tästä aiheesta valiokunta-aloitteiset lainsäädäntömietinnöt jäsen Rasmussenin ja jäsen Lehnen mietintöjen muodossa.

Tämän alan sääntelyä vastusti neuvostossa Gordon Brown. Hän ei tietenkään ole PPE-DE-ryhmän jäsen, vaan hän kuuluu teidän ryhmäänne. Liittokansleri Merkel ja jäsen Rasmussen ovat puhuneet viime vuosina jatkuvasti näiden alojen sääntelyn puolesta kaikissa niin Eurooppa-neuvostossa kuin G8-kokouksessakin käydyissä keskusteluissa.

Ongelma on siinä, että EU:n sosialistit ovat aina vastustaneet voimakkaasti näiden sääntelemättömien alojen ottamista mukaan. Mielipiteet ovat muuttuneet viime aikoina, ja tämä on johtanut siihen, että olemme nyt tässä tilanteessa. Tämä on yksi tämän alan historiallisista tosiasioista. Tarkoitan vain sitä, että nyt kuulemamme retoriikan ja viime kuukausien ja vuosien tositahtumien välillä on suuri ero. Valitettavasti asia on näin.

Lopuksi haluan mainita monet yhteisen edun mukaiset alat. Parlamentin ryhmien välinen ilmapiiri oli nyt Lissabonin prosessia koskevan päätöslauselman laatimisen aikana ohjausryhmässä poikkeuksellisen hyvä. Olemme päässeet tästä syystä sopimukseen lähes kaikilla aloilla ja saaneet aikaan hyvän päätöslauselman.

Meidän ei pitäisi keskustella tästä loputtomasti. Sen sijaan meidän pitäisi tehdä selväksi, että tämä on yhteisen edun mukainen ala. EU:n kansalaiset odottavat, että me teemme tässä kriisissä yhteistyötä emmekä nouse toisiamme vastaan.

(Suosionosoituksia)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on pahin kriisi sitten vuoden 1929, ja se vain pahenee koko ajan: työttömyys kasvaa hallitsemattomasti.

Sanoin komission puheenjohtajalle muutama kuukausi sitten näin: "Älkää liioitelko sitä, mitä Eurooppa-neuvosto päätti joulukuussa 2008. Älkää maalatko Euroopan unionista liian ruusuista kuvaa." Mutta juuri tätä te silti teette. Ette ole käynnistäneet EU:ssa 3,3 prosentin finanssipoliittista elvytystointia – ette yksinkertaisesti ole! Puhutte automaattisista vakauttajista, mutta ne sisältyvät jo ennusteeseen. Komission mukaan tammikuussa ennuste oli –2 prosenttia. Nyt Euroopan keskuspankki sanoo sen olevan –3 prosenttia. Puhutte 1,5 prosentin finanssipoliittisesta elvytystoimesta, mutta kyse ei ole 1,5 prosentista, koska Bruegel-instituutin mukaan se on todistettavasti 0,9 prosenttia.

Tilanne on nyt tämä: me emme huolehdi työllisyydestä, vaan työttömyys kasvaa hallitsemattomasti, eikä elvytystoimenne EU:ssa ole 3,3 vaan 0,9 prosenttia. Jos nyt kehotatte meitä odottamaan parempia aikoja ja olette samaa mieltä kuin Jean-Claude Juncker, joka sanoi eilen, että olemme tehneet tarpeeksi, vastaan, että te ette ole tehneet tarpeeksi – kansalaiset odottavat EU:lta enemmän kuin mitä olette kertoneet tänään.

Asiani ydin on tämä: tapaatte Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman lähiviikkoina. Hänen investointipaketkinsa on 1,8 prosenttia Yhdysvaltojen bruttokansantuotteesta. Meidän pakettimme on alle puolet siitä. Kuinka voitte kuvitella EU:n asettavan itsensä asemaan, jossa me teemme vähemmän kuin amerikkalaiset ystävämme ja vaadimme amerikkalaisilta ystäviltämme enemmän? Millaista kunnioitusta kuvittelette EU:n saavan osakseen?

Meidän on tehtävä enemmän, meidän on laadittava kokonaisvaltainen suunnitelma, joka kattaa 19. maaliskuuta pidettävän huippukokouksen, johon on nyt yhdeksän päivää, 2. huhtikuuta pidettävän Lontoon huippukokouksen, Prahassa toukokuussa järjestettävän, työllisyyttä käsittelevän huippukokouksen sekä kesäkuun huippukokouksen. Arvoisa komission puheenjohtaja, pyydän teitä toteuttamaan uuden, kattavan elvytystoimenpiteen. Ellemme toteuta sellaista, häviämme. Paremmat ajat eivät koita vielä ensi vuonna: tämä on perustavanlaatuinen maailmanlaajuinen kriisi, joka on otettava vakavasti.

Viimeinen asiani koskee yhteisvastuuta. Emme saa nyt vetää uusia rajalinjoja EU:n vanhojen jäsenvaltioiden ja niiden maiden välille, jotka liittyivät unioniin uskoen siihen, että jäsenyys merkitsisi parempia aikoja tavallisille kansalaisille. Välttääkäämme nyt uusien taloudellisten rajalinjojen vetämistä uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välille. Osoittakaamme todellista yhteisvastuuta. Arvoisa komission puheenjohtaja, kehotan teitä siksi tarkastelemaan uusia finanssipoliittisia mahdollisuuksia ystäviemme auttamiseksi. Euro-obligaatiot ovat yksi mahdollisuus, Euroopan investointipankki on toinen. Olkaa hyvä ja ottakaa tämä vakavasti. Älkäämme tehkö liian vähän liian myöhään, niin kuin Japanissa kävi, vaan osoittakaamme, että EU:ssa on kyse kansalaisista ja yhteisvastuun osoittamisesta unionin heikoimpia maita kohtaan.

Jules Maaten (ALDE). - (NL) Arvoisa puhemies, näemme nyt, Lissabonin strategian alkuperäisen kauden lähentyessä loppuaan, ettei tavoitteita, jotka hallitusten päämiehet asettivat vuonna 2000, ole saavutettu asianmukaisesti. Erityisesti nykyisen talouskriisin vuoksi on kuitenkin äärimmäisen tärkeää, että Lissabonin strategia otetaan vakavasti. Jos näin olisi tehty, EU olisi todennäköisesti kestänyt taloudelliset vastoinkäymiset paremmin.

Yksi Lissabonin strategian keskeisistä sopimuksista koskee sitä, että kolme prosenttia bruttokansantuotteesta käytetään tutkimukseen ja kehitykseen: yksityinen sektori rahoittaa tästä kaksi kolmasosaa ja hallitukset yhden kolmanneksen. Se, että tuskin yksikään Euroopan unionin jäsenvaltio on saavuttanut tämän tavoitteen, jarruttaa kuitenkin innovointia EU:ssa. Maailmanlaajuisessa kriisissä EU:n on löydettävä itsestään voimaa nostaakseen talouden jaloilleen vielä kerran.

Samalla on tietenkin yllättävää, että huomattava osuus EU:n talousarviosta pitäisi käyttää edelleen maatalouden ja aluerahastot käsittävän vanhan talouden liialliseen tukemiseen, vaikka tutkimusinvestointeihin liittyviä tavoitteita ei ole saavutettu. Vaihtoehtoja on paljon: miettikääpä vaikka puhdasta ympäristöteknologiaa tai lääketieteen teknologiaa tai esimerkiksi EU:n kasvavaa tietokonepelialaa, joilla täsmällinen tuki osoittautuu tehokkaaksi.

Arvoisa puhemies, dynaaminen ja voimakkaasti innovointiin suuntautunut talous voi antaa uusille teollisuudenaloille, tekniikoille ja tuotteille vauhtia. Taantumasta toipuminen edellyttää juuri tätä. Kriisin vuoksi voimme toteuttaa – ja itse asiassa kriisi pakottaa meidät toteuttamaan – kipeästi kaivattuja uudistuksia.

Vaadin jäsenvaltioita ottamaan omat sopimuksensa vakavasti, koska suuria tavoitteita asetettaessa meillä on oltava riittävästi määrätietoisuutta niiden saavuttamiseksi. Muutoin EU menettää uskottavuutensa. Yhteiset toimintatavat edellyttävät kunnon ponnisteluja kaikilta, eikä yksikään jäsenvaltio saa lorvailla.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kaikki viittaa siihen, että Lissabonin strategian kymmenvuotiset tavoitteet päättyvät fiaskoon. Lissabonin strategia ja Lissabonin sopimus, johon viitataan jatkuvasti, eivät tarjoa kumpikaan todellista ratkaisua maailmanlaajuiseen talouskriisiin. Tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa Irlannin pääministeri tiedottaa meille toimista Lissabonin sopimuksen sisällyttämiseksi. Irlantilaiset hylkäsivät kansanäänestyksessä EU:n perustuslain muutetun version ranskalaisten ja hollantilaisten näyttämän esimerkin mukaisesti. Irlantilaiset eivät suostuneet luovuttamaan osaa itsemääräämisoikeudestaan byrokraattiselle rakenteelle, jota kutsutaan Euroopan unioniksi. Sen sijaan, että odottaissimme Saksan perustuslakituomioistuimen päätöstä, joka saattaa lopulta haudata sopimuksen, irlantilaisia yritetään nyt taivutella lupauksilla etuoikeuksista, joita ei ole kirjattu toimitettuun asiakirjaan.

Valtavan talouskriisin edessä pyydän lopettamaan EU:n sisäiset tarpeettomat kiistat ja toteuttamaan erityistoimia nykyisten sopimusten pohjalta ja yhteisvastuun hengessä.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, näin kriisin aikaan tarvitsemme Euroopan unionilta voimakkaan sysäyksen.

Yksin toimivat kansallisvaltiot eivät kykene vastaamaan kriisiin riittävän voimakkaalla ja koordinoitulla tavalla. Tarvitsemme siksi kiireesti lisäpotkua EU:lta. Vaan mitä näemmekään? Komission, joka on puheenjohtajansa tavoin väsynyt ja jolta puuttuu visio ja poliittista rohkeutta. Viiden miljardin euron elvytysuunnitelma ei ole elvytysuunnitelma, sillä 50 prosenttiin luettelon hankkeista ei investoida vuosina 2009–2010, koska lupia esimerkiksi hiilidioksidin sitomiseen ei ole!

Jäsen Daul on aivan oikeassa. Meidän on nyt aika osoittaa yhteisvastuuta ja innovoida. Jos komissio ottaa Margaret "Haluan rahani takaisin" Merkelin vaatimukset huomioon ja laatii luettelon, jonka nojalla rahaa annetaan enemmän vahvoille talouksille kuin kollegoillemme Itä-Euroopan maissa, jotka tarvitsevat tukeamme juuri nyt, emme pääse eteenpäin.

Tarvitsemme siksi innovointeja kahdella alalla. Ensinnäkään meidän ei pidä tuhlat näitä viittä miljardia euroa valtiontukeen, vaan meidän pitäisi keskittää rahat Euroopan investointipankkiin. EIP kasvattaa nyt pääomaansa 76 miljardilla eurolla ja neuvottelee EKP:n kanssa likviditeettiin liittyvistä parannuksista. Siksi meidän pitäisi käyttää suurin osa viidestä miljardista eurosta takuurahastoihin rahoittaaksemme lainalla julkisia ja yksityisiä investointeja 20, 25 tai 30 miljardin euron edestä. Toiseksi meidän on laajennettava tätä elvytysuunnitelmaa siten, että se kattaa vihreän teknologian, uusiutuvan energian ja investoinnit eurooppalaisten kaupunkien rakennuksiin.

Presidentti Obama kohdentaa tällä hetkellä vihreään teknologiaan kymmenen kertaa enemmän riskipääomaa kuin Euroopan unioni. Häviämme siksi taistelun talouden seuraavasta isosta asiasta.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaikkiin eri puolilla EU:ta käynnistettäviin talouden elvytysuunnitelmiin liittyvä ratkaiseva kysymys on tietenkin se, kuka saa rahat. Kirjoitetaanko pankeille lisää avoimia šekkejä, vaikka pitkällä aikavälillä veronmaksajille tulisi selvästi edullisemmaksi kansallistaa ne saman tien? Pitäisikö meidän keventää suuryritysten ja suurituloisten taakkaa näiden hyödyttyä verohelpotuksista vuosien ajan eri puolilla EU:ta? Mitä enemmän rahaa tällaiseen tuhlataan, sitä todennäköisempää on, että ohjelmat epäonnistuvat ja EU:n talous ajautuu hyvin vaaralliseen syöksykierteeseen.

Yksityistämistä, sääntelyn purkamista ja liberalisointia ajava pitkän aikavälin politiikka on johtanut siihen, että vauraus on keskittynyt yhä voimakkaammin kymmenen tuhannen rikkaimman käsiin. Lisäksi nykyinen kriisimme johtuu tästä politiikasta. Jokainen, joka luulee, että kriisistä selvitään jatkamalla tätä politiikkaa vain muutamien muutoksiin, ei ole ymmärtänyt tilannetta lainkaan. Tarvitsemme juuri päinvastaista. Sen sijaan, että ostimme pankkien arvonsa menettäneet varat, meidän pitäisi käyttää verovaroja koulujen ja sairaaloiden kunnostamiseen ja EU:n talouden kehittämiseen vihreämpään suuntaan. Jos yksityisille yrityksille annetaan julkisia varoja, on sovellettava sääntöä "ei verovaroja ilman takeita työpaikoista" ja erityisesti sääntöä "ei verovaroja ilman julkista omistusoikeutta", jotta valtio ja ennen kaikkea kansalaiset voivat hyötyä kaikista tulevista voitoista. Kaikkein paras talouden elvytysuunnitelma olisi vaurauden ja varallisuuden radikaali uudelleen jakaminen ylhäältä alaspäin. EU:n matalapalkkasektoria on pienennettävä eikä jatkuvasti kasvatettava. Euroopan unioniin tarvitaan korkeammat vähimmäispalkat ja parempia sosiaalipalveluja. Tarvitsemme veroasteet, joilla varmistetaan, että miljonäärit ja vanhoista rahoitusmarkkinoista hyötynneet tahot ottavat vastuuta valtavista tappioista, jottei vastuu jää kansalaisten enemmistölle, joka ei ole hyötynyt nousukaudesta lainkaan. Katson, että vain sosiaalinen oikeudenmukaisuus on nyt järkevää talouspolitiikkaa. Se on ainoa keino, jolla tämä katastrofaalinen kriisi saadaan päätökseen.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategia on yksi EU:n parhaista hankkeista. Jäsenvaltioiden on määrä uudistaa talouksiaan vapaaehtoisesti luodakseen vaurautta ja kykyä mukautua sekä ennakoitaviin muutoksiin, kuten väestön ikääntymiseen, että ennakoimattomiin muutoksiin, kuten rahoitusmarkkinoiden romahdukseen. Strategian tausta-ajatuksena on edistää tehokkaita markkinoita ja tukea yrittäjyyttä, koulutusta, tutkimusta ja vakaata valtiontaloutta, ja nyt meidän pannaan koetukselle.

Jos meillä kaikilla olisi ollut rahoituskriisin syntyessä joustava talous, oikeanlainen rahapolitiikka ja terve valtiontalous, EU olisi selviytynyt paljon paremmin. Näin ei kuitenkaan ollut. Lissabonin strategiaa ei ole pantu täytäntöön, ja samaan aikaan euro on johtanut Irlannissa, Espanjassa, Italiassa ja Kreikassa aivan liian kevytmieliseen rahapolitiikkaan. Lisäksi monet maat ovat voineet hoitaa julkista talouttaan huonosti euron

tarjoaman suojan turvin. Siksi epätasapainot ovat valtavat. Lissabonin strategia on hyvä ajatus, mutta sen kanssa on tunaroitu. Euro on huono ajatus, joka on pahentanut ongelmia.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, rakenteiden arvo ja hyödyllisyys käyvät ilmi tällaisina kriisin aikoina, ja tämä kriisi on osoittanut meille, ettei Brysselin Euroopasta ole mitään hyötyä. Elvytysuunnitelma, jota kutsutaan mahtipontisesti eurooppalaiseksi elvytysuunnitelmaksi, muodostuu itse asiassa jäsenvaltioiden päättämistä rahoitusosuuksista. EU:n talousarviosta maksettavan määrän osuus on itse asiassa hyvin pieni.

Reaalitaloutta ja työpaikkoja tuetaan 200 miljardilla eurolla, ja tästä summasta kaksi miljardia euroa menee pankeille ilman minkäänlaisia takeita siitä, että ne käyttävät rahat yhtiöiden ja yksityishenkilöiden rahoittamiseen. Niin liberaalin kuin sosialistisenkin talouspolitiikan viimeisenä sanana on tuottojen yksityistäminen ja tappioiden sosialisointi.

Onko tässä nyt kyse eurooppalaisesta yhteisvastuusta vai valtioiden tukemisesta? Maaliskuun 1. päivänä pidetyn epävirallisen huippukokouksen osanottajat hylkäsivät yhdessä markkinoiden ja kilpailun nimissä ajatuksen siitä, että autoalan tuelle asetettaisiin ehtoja. Poliitikassa sen paremmin kuin logiikassakaan ei ole tapahtunut minkäänlaista muutosta, eikä järjestelmää, joka ajoi meidät tähän katastrofiin, ole purettu. Seisomme kuilun parhaalla, ja muutaman päivän päästä valtioiden ja hallitusten päämiehet pyytävät meitä ottamaan suuren loikan eteenpäin.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän aluepolitiikasta vastaavana koordinaattorina haluan todeta, että pyynnöstä siirtyä joustavampaan lähestymistapaan ja keskittyä voimakkaammin investointeihin ja työllisyyteen on tulossa todellisuutta. Juuri tällaisina kriisin aikoina koheesiopolitiikasta on hyötyä yhteisön investointien kannalta. Käytämme tällä hetkellä vuodessa noin 50 miljardia euroa, josta 65 prosenttia menee Lissabonissa sovituille painopistealoille. Näin tehdessämme annamme aktiivisen panoksen, koulutamme työntekijöitä ja teemme kaikenlaisia alueellisia aloitteita kriisin jälkeisten vuosien varalle.

PPE-DE-ryhmä haluaisi jatkaa tätä kokonaisvaltaista finanssipoliittista lähestymistapaa eikä aiheutta enää yhtään enempää pirstoutumista. Tämän joustavamman lähestymistavan hyväksymisen taustalla vaikuttavana ajatuksena on nopeuttaa maksuaikatauluja, yksinkertaistaa hyväksymistä, käsitellä valmistelukustannuksia tehokkaasti ja laajentaa EIP:n toiminta-alaa huomattavasti erityisillä ohjelmilla, joihin kuuluu kaupunkiympäristön kestävää jälleenrakentamista ja energiatehokkuuden lisäämistä erityisesti vanhoissa jäsenvaltioissa. Mielestäni nämä muutokset kohti tehokkaampaa lähestymistapaa ja joustavuutta ovat hyviä.

Käymme maaliskuun toisella istuntojaksolla täysistunnossa keskustelun koheesiopolitiikkaan tehtävien muutosten painopisteistä. Muutamme myös rahastoista annettuja asetuksia tämän mukaisesti ja luomme perustan uudelle koheesiopolitiittiselle asiakirjalle "Alueellinen koheesio: kehys vuosien 2013 jälkeiselle kaudelle".

Kuten hetki sitten vahvistettiin, olemme sitoutuneet laadukkaisiin toimiin, jotka käsittävät klusterit, tutkimuksen ja kehityksen, innovoinnin ja maaseudun kehittämisen, ja varmistamme, että tietopohjainen talous ja EU:n kilpailukyky saavat uutta pontta. Tämä koskee kaikkien jäsenvaltioiden kaikkia alueita. Tällä tavoin EU säilyttää näkyvyytensä ja lisäämme yhteisvastuuta EU:ssa myös kriisin jälkeen.

Edit Herczog (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan vastata aluksi jäsen Faragelle. Jos nyt tähän asti oli epävarmaa, onko parlamentti yhtenäinen, jäsen Farage vakuutti uskoakseni meidät kaikki siitä, että Euroopan unionin on pysyttävä yhtenäisenä.

Euroopan unioni on ajautunut systemaattiseen kriisiin, ja meidän on mietittävä, miksei kymmenvuotinen Lissabonin strategiaamme pelastanut meitä. Voisivatko tavoitteemme olla paremmat? Olisiko strategia voitu toteuttaa paremmin? Voisimmeko toteuttaa sen yhtenäisemmällä tavalla, tai odotimmeko jonkun toteuttavan sen meidän puolestamme?

Sosiaalidemokraattisen ryhmän vastaus on se, että on hyvä, että meillä on tulevaisuuden varalle yhteinen, kokonaisvaltainen strategia, ja että on hyvä, että pyrimme parantamaan yhteisellä strategialla kilpailukykyä ja lisäämään kestävyyttä sosiaalisesta ja ekologisesta näkökulmasta. Sosialistien vastaus on se, että Lissabonin tavoitteet on toteutettava koko EU:ssa ja että tarvitsemme strategiaa kaikkien eurooppalaisten, myös vähäosaisimpien ja köyhien, hyväksi.

Meidän on vakautettava rahoitusmarkkinat ja pienennettävä samanlaisten kriisien vaaraa tulevaisuudessa. Emme kuitenkaan kannata politiikkaa, joka ajaa varamme veroparatiiseihin ja vain harvojen pankkitileille. Meidän on vakautettava reaalitaloudet kaikkialla EU:ssa kaikilla aloilla, erityisesti pk-yritysten kohdalla, mutta meidän on myös otettava vastuuta työllisyyden tukemisesta, emmekä saa vain antaa näiden yhtiöiden tehdä voittoa.

Meidän on tuettava innovointia tutkimuksen ja kehityksen alalla, edistettävä digitalisointia ja kehitettävä osaamista, jotta kaikki EU:n kansalaiset voivat käyttää näitä tekniikoita. Meidän on varattava rahaa tiedon suojelemiseen teollis- ja tekijänoikeuspolitiikan avulla. Meidän on vakautettava koko Euroopan unioni, mutta meidän on myös suunnattava katseemme EU:n ulkopuolelle vähäosaisempiin maihin. Emme saa myöskään luoda uusia jakolinjoja Euroopan unionin sisälle.

Meidän on saatava toimijat toimimaan. Tarvitsemme paljon toimintaa, ja meidän on myös saavutettava tuloksia. Pelkät sanat eivät vielä tuo meille menestystä. Ei riitä, että teemme paljon – meidän on tehtävä tarpeeksi. Pyydämme komissiota ja neuvostoa menemään kevään huippukokousta pidemmälle ja välittämään viestimme G20-kokoukselle. Tätä kadunmiehet odottavat meiltä. Meidän on tehtävä yhteistyötä.

Ona Juknevičienė (ALDE). - (LT) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomiota seikkoihin, jotka ovat mielestäni tärkeitä ratkaistaessa työpaikkojen säilyttämistä ja uusien työpaikkojen luomista koskevaa kysymystä. Ensinnäkin tämän maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi meidän on arvioitava uudelleen työllisyysstrategiaa. Toiseksi meidän on arvioitava kriittisesti sitä, mitä olemme jo tehneet ja kuinka tuloksekasta hyväksymiemme strategioiden täytäntöönpano on. Kehotan siksi komissiota arvioimaan hyvin kriittisesti sitä, miten yhteisön jäsenvaltiot käyttävät työllisyyden lisäämiseen tarkoitettuja varoja. Mielestäni tähänastinen käytäntö – se, että varoja kohdennetaan lähinnä koulutukseen, uudelleenkoulutukseen ja erilaisiin harjoitteluihin – on tehoton. Pk-yrityksiin investoiminen ja mikroluotot ovat tehokkain tapa luoda uusia työpaikkoja. Sekä sosiaalirahaston että globalisaatorahaston varoja voitaisiin käyttää tehokkaammin tähän tarkoitukseen. Jäsenvaltioiden on toimitettava sosiaalirahaston ja globalisaatorahaston varojen käytöstä kertomuksia, joista ilmenee erityisesti se, kuinka paljon ne ovat luoneet uusia työpaikkoja. Varojen tehostamasta käytöstä on rangaistava. Niin sanottujen vapaaehtoisesti irtisanottujen työntekijöiden määrä kasvaa. He jäävät ilman työtä ja ilman sosiaaliapua tai taloudellista tukea. Siksi meidän pitäisi ottaa liitot mukaan suojelemaan kansalaistemme etuja. Kehotan komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan yhdessä tässä tärkeässä asiassa.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Nykyisessä kriisitilanteessa on parempi tehdä enemmän kuin jäädä odottamaan. Siksi meidän pitäisi ehdottomasti tukea ehdotuksia talouden elvytysvälineistä. Kansainväliset lainamarkkinat ovat kuitenkin sulkeneet ovensa Itä-Euroopan uusien jäsenvaltioiden nenän edestä muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Pääomaa virtaa ulos, ja länsieurooppalaiset pankit, jotka hallitsevat alueen markkinoita, ovat vaihtaneet hiljattain kasvuhakuisen lainanantopolitiikkansa varovaisempaan lähestymistapaan. Näiden jäsenvaltioiden mahdollisuudet käyttää finanssi- ja veropoliittisia välineitä ovat rajalliset tai täysin olemattomat. Lisäksi valtaosassa niistä maista, jotka valmistautuvat liittymään euroalueeseen, myös lähentymiskriteerit rajoittavat keskipitkällä aikavälillä sitä, millaisia toimenpiteitä maat voivat toteuttaa elvyttääkseen talouttaan. Ainoa todellinen väline talouden elvyttämiseksi ja Lissabonin strategian toteuttamiseksi näissä maissa on Euroopan unionin rahastoista saatava rahoitus. Osarahoituksen löytäminen saattaa kuitenkin olla rahoituksen saannin kannalta ongelma, ja tämä saattaa hidastaa varojen saamista. Voidaksemme elvyttää Itä-Euroopan taloutta meidän on sovittava kiireesti EU:n varojen saantiin sovellettavien sääntöjen muuttamisesta. Varojen saantiin liittyviä menettelyjä on yksinkertaistettava huomattavasti, valtion ja yksityisen sektorin osarahoitusosuutta on pienennettävä, ja varojen hankkimiselle asetettuja määräaikoja on pidennettävä. Meidän on etsittävä todellisia mahdollisuuksia käyttää Euroopan investointipankin sekä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin rahoitusta varojen hankkimiseen. Nämä päätökset antavat tärkeän merkin Itä-Euroopan markkinoiden elvyttämisestä ja vakauttamisesta. Kiitos.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoiset komission jäsenet, kiitos. Meidän on tartuttava rahoituskriisin tarjoamaan tilaisuuteen muuttaa EU:n taloutta voimakkaasti vihreämpään suuntaan ja panna ilmastonmuutokselle piste.

Komissio ei kuitenkaan tartu tähän tilaisuuteen vaan tukeutuu pelastuspakettiin, joka sisältää vanhentuneita ajatuksia, kuten teiden rakentamista ja autoteollisuutta. Jopa talouden heikkoihin rakenteisiin investoiminen näyttää olevan mahdollista. Tämä ei ole edistyksestä ajattelua, joka saisi ihmiset lopettamaan murehtimisen elinkeinonsa menettämisestä. Rakennerahastojen käyttöä koskevien sääntöjen höllentämisellä on tähdättävä

ainoastaan kestäviin, ympäristöä säästäviin investointeihin. Osarahoitusta ei pidä lisätä ilman tällaista ilmastopoliittista tarkistusta.

Arvoisat komission jäsenet, lähestymistapanne – se, että käytätte talouskriisiä työntekijöiden oikeuksien heikentämiseen – on mielestäni myös julkea. Työntekijöiden lähettämistä koskevalla direktiivillä pitäisi vahvistaa heidän oikeuksiaan, ei heikentää niitä. Tällaista uudistusta on odotettu jo kauan. Emme voi hyväksyä sitä, mitä ehdotatte uudessa asiakirjassa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, uusliberalistinen Lissabonin strategia on ollut yksi niistä perusvälineistä, joilla Euroopan unioni on edistänyt rahoitusalan sääntelyn purkamista, julkisten palvelujen yksityistämistä, markkinoiden ja maailmankaupan vapauttamista, työmarkkinasuhteita koskevan sääntelyn purkamista ja työntekijöiden oikeuksien heikentämistä. Työaikadirektiiviä ja joustoturvaa koskevat ehdotukset ovat tästä selviä esimerkkejä.

Meidän ei ole mitään mieltä vaatia enää Lissabonin strategian kehittämistä, kun talous- ja sosiaalikiiri, jonka syntymistä tämän strategian soveltaminen on edistänyt, pahenee. Siksi meidän on irtauduttava tästä uusliberalistisesta kapitalistipolitiikasta, joka on syyppää työttömyyden pahenemiseen, työn epävarmuuteen ja köyhyyteen ja joka on lisännyt sosiaalista ja alueellista epätasa-arvoa. Euroopan unioni tarvitsee yhteisvastuuta ja kestävä kehitystä koskevan kokonaisvaltaisen strategian, joka perustuu siihen, että tuotannonaloja ja julkisia investointeja puolustetaan käyttämällä tehokkaasti lisää yhteisön varoja heikon talouden maiden tukemiseen, ja joka säästää luontoa ja luo kunnan oikeudet tarjoavia työpaikkoja ja jolla tuetaan julkisia palveluja, lisätään ostovoimaa ja taataan tulojen oikeudenmukainen jakautuminen köyhyyden vähentämiseksi. Komissio ja neuvosto ehdottavat juuri päinvastaista.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, vaadimme viime vuosina kevään huippukokouksen keskusteluissa jäsenvaltioita kehittämään Lissabonin prosessia. Kaiken kaikkiaanhan talouskasvu ja vähäinen inflaatio tarjosivat mahdollisuuden uudistukseen. Uudistusta tarvittiin kilpailussa kehittyvien talouksien kanssa, ja sitä tarvitaan edelleenkin.

Nykyinen kriisi osoittaa, että tähän pyyntöön vastanneiden jäsenvaltioiden tilanne on nyt parempi kuin muiden. Muilla jäsenvaltioilla on suuret budjettivajeet, ja se, että nämä jäsenvaltiot, joissa pyyntömme kaikui kuuroille korville, ovat nyt siirtämässä näitä vajeita, uhkaa valuuttamme vakautta.

Pyydänkin komissiota valvomaan jäsenvaltioita ja varmistamaan, että ne noudattavat vakaussopimusta. Vain tällä tavoin voimme välttää sen, että tämän kriisin kustannukset karkaavat käsistä. Siispä väliaikaisia tukitoimenpiteitä, jotka läpäisevät kestävyyskokeen, voidaan toteuttaa rajoitetusti. Onhan selvää, että kaikkien uusien suunnitelmien lisäksi myös vanhoista sopimuksista on pidettävä kiinni.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Arvoisa puhemies, länsieurooppalaiset puhuvat mielellään siitä, että Keski- ja Itä-Euroopan maita on autettava selviämään kriisistä. Silti aivan samat ihmiset – tai tarkkaan sanottuna Nicolas Sarkozy – puhuvat samoista maista mustana aukkona, joka on riski Euroopan unionille. Vastustan sitä, että ongelma, joka vaikuttaa Länsi-Euroopan maihin aivan samalla tavalla, yleistetään näin tyhjämpäiväisellä tavalla. Tällaiset lausunnot saavat vain Keski- ja Itä-Euroopan maiden kansalaiset menettämään luottamuksensa toimielimiä kohtaan, ja ne näyttävät ennemminkin puukoniskulta selkään kuin auttamiselta.

Viime viikolla eurooppalaiset johtajat vastustivat protektionismia, joka olisi merkinnyt uuden rautaesiripun kohottamista keskelle yhdentynyttä Eurooppaa. Samaan aikaan Euroopan komissio hyväksyi kuitenkin ranskalaisille autonvalmistajille myönnettävän valtavan valtiontuen. Tämä epätasa-arvoinen ja syrjivä suhtautumistapa on nähtävissä myös muilla aloilla, erityisesti maataloudessa. EU:sta on tulossa kaksinaamainen, ja euroskeptikot hyötyvät tästä.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on kyse työpaikoista – työpaikoista ja uudesta kukoistuksesta. Yllätyin siksi hieman kuullessani sosiaalidemokraattisen ryhmän arvostelevan niitä, jotka ovat vastanneet EU:n realistisesta politiikasta, koska ennen kaikkea sosialistit vaativat korkotason madaltamista talouden huipulla eli samanlaista rahapolitiikkaa kuin Yhdysvalloissa. Yhdysvaltojen talouden murensi ennen kaikkea juuri löyhäkälinen rahapolitiikka. Jäsen Schulzin pitäisi olla kiitollinen siitä, etteivät EU ja Euroopan keskuspankki kuunnelleet häntä, koska jos häntä olisi kuunneltu, EU:n talous olisi paljon huonommassa tilassa. Olemme tästä käsittääkseni yhtä mieltä.

Sama koskee myös tänään suosittelemaan politiikkaa: puhutte nyt euro-obligaatioista, jotka muun muassa nostaisivat korkotasoa Keski-Euroopan maissa. Tämä ei ole yhteisvastuullista rahoituskriisin aikaan, ja meidän olisi parasta olla kuuntelematta jäsen Schultzia tälläkään kertaa.

Meidän on toteutettava toimia, mutta meidän on toteutettava juuri oikeat toimet, jotta meidän pahenna kriisiä ja jotta turvaamme vakauden.

(Huudahdus yleisön keskuudesta)

Ei, ette ole ollut vallassa, mutta tekin olette syyllinen moniin asioihin, ja jos olisimme kuunnelleet teitä, olisimme ajautuneet pahempaan tilanteeseen. Mehän sovimme keskenämme näin, emmekö sopineetkin? Parlamentti on käsittääkseni yksimielinen siitä, että tapa, jolla olisitte menetellyt, oli väärä.

Arvoisa puhemies, tarvitsemme nyt vakautta. Meidän on noudatettava kilpailu- ja valtiontukisääntöjä turvataksemme avoimet rajat ja kaupan, koska vienti edellyttää lisää tuontia ja tuonti edellyttää vientiä. Tällä tavoin voimme saada aikaan lisää työpaikkoja.

Guido Sacconi (PSE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yksi minuutti riittää sähkösanomaan. Jäsen Schulz ja jäsen Rasmussen esittivätkin jo keskeisen viestini Eurooppa-neuvostolle sanoessaan, että erityisesti sosiaalisen hädän suhteen on tehtävä enemmän toteuttamalla uutta tiukkaa finanssi- ja veropolitiikkaa. Haluan myös lisätä, että käydessämme läpi tätä kriisiä on tietenkin äärimmäisen tärkeää minimoida sen sosiaaliset vaikutukset, mutta meidän on myös tärkeää säilyttää vakaa suunta, jotta tiedämme, olemmeko kriisin jälkeen voittajia vai häviäjiä jatkuvasti kiristyneessä globaalissa kilpailussa, jossa tavoitellaan uutta vihreää, älykästä ja vain vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa taloutta.

Siksi kaikkien toimenpiteiden on oltava kaikilla tasoilla – niin paikallisesti kuin EU:ssakin – tämän tavoitteen mukaisia. Neuvostolle on myönnettävä vahvat neuvotteluvaltuudet Kööpenhaminan kokouksen alla, jotta me menetä tätä tilaisuutta, joka on myös taloudellinen tilaisuus. Valtuuksia on tuettava kehitykselle myönnettävällä tarvittavalla rahoituksella, jotta ne voivat liittyä meihin.

Sophia in 't Veld (ALDE). – *(NL)* Arvoisa puhemies, tämä kriisi panee EU:n koetukselle. Kansalaiset odottavat nyt EU:lta toimia, ja siksi on hämmäntävää, että moni kansallinen johtaja jää, vieläpä nyt, ”jokainen huolehtii itsestään” -ajattelutavan vangiksi. EU ei ole 27 maan kansallisten etujen summa. Olisikin kardinaalivirhe jakaa Eurooppa jälleen itään ja länteen.

Arvoisa puhemies, liberaalit haluavat investoida tulevaisuuteen, eivät menneisyyden virheisiin. Lissabonin strategian tavoitteita ei pidä panna jäihin. Meidän pitäisi ennen kaikkea sitoutua voimakkaammin koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin, kestävytyteen ja vahvempiin eurooppalaisiin markkinoihin.

Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Schulz, rahojamme haaskaavat pankkiirit ovat halpamaisia, mutta poliitikot, jotka kartuttavat nyt vajetta ja velkaa nuorempien sukupolvien selän takana, ovat aivan yhtä vastuuttomia. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannattaa jäsen Ferreiran mietinnön pääkohtia. Voimme tarttua tätä kriisiä sarvista vain todellisten eurooppalaisten ja tulevaisuuteen suuntautuvien ratkaisujen avulla. EU:n on toimittava nyt tai ei koskaan.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – *(PL)* Arvoisa puhemies, Euroopan unioni tarvitsee todellisen strategian talouden elvyttämiseksi. Jotta tämä strategia olisi tehokas, sen on täytettävä seuraavat ehdot. Ensinnäkin EU tarvitsee suuremman budjetin – budjettia ei pidä laskea 1 prosentista 0,8 prosenttiin bruttokansantuotteesta, mitä jotkin maat kannattavat. Toiseksi budjetti- ja veropolitiikan vapaus on palautettava, ja pyrkimyksistä säännellä ja yhtenäistää näitä politiikanaloja on luovuttava. Kolmanneksi uusiin jäsenvaltioihin kohdistuva painostus, joka koskee liittymistä euroalueeseen, on lopetettava. Neljänneksi rahoituspääoman virtoja on ryhdyttävä valvomaan tarkkaan ja pääoman siirtäminen uusista jäsenvaltioista rikkaisiin jäsenvaltioihin on lopetettava. Tässä ahnaassa menettelytavassa on nykyisin kyse kymmenistä miljoonista euroista, ja se syöksee uudet jäsenvaltiot perikatoon. Viidenneksi meidän pitäisi suunnata tukea ja apua ennen kaikkea niihin maihin ja niille alueille, joihin kriisi on vaikuttanut voimakkaammin, eikä sulkea Puolassa telakoita – niin kuin nyt tehdään – samalla kun Ranskassa ja Saksassa suojellaan työpaikkoja. Kuudenneksi infrastruktuuri-investointiohjelmalla pitäisi pyrkiä poistamaan eroja ja kuroma umpeen kehitysvaje erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

Csaba Óry (PPE-DE). – *(HU)* Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki, että työllisyyspolitiikan ja Lissabonin strategian merkitys on kasvanut nykyisen talouskriisin vuoksi, ja siksi meidän, EU:n lainsäätäjien ja päätöksentekijöiden, on pyrittävä tekemään työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpanosta mahdollisimman tehokasta ja tuloksekasta. Kuten työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan äänestystulos

osoitti, poliittisten ryhmien keskuudessa vallitsee täydellinen yhteisymmärrys siitä, että työllisyyspolitiikan suuntaviivat vuosiksi 2008–2010 ovat sopiva ja riittävän joustava kehys tavoitteiden saavuttamista varten. Tässä kehyksessä jäsenvaltioiden tehtävänä on määritellä keskeiset näkökohdat, jotka vastaavat niiden omaa tilannetta, ja täydentää eri suuntaviivoja konkreettisella sisällöllä. Kehysjärjestelmä on siis hyvä väline, jonka luominen on EU:n yhteinen saavutus. Toisaalta jäsenvaltioiden tehtävänä on panna tämä erinomainen väline käytännössä todella täytäntöön.

Menestys edellyttää siis kahta asiaa: oikeiden tavoitteiden asettamista ja näitä tavoitteita vastaavan politiikan toteuttamista käytännössä. Ensimmäisen edellytyksen voidaan sanoa jo täyttyneen, ja siksi meidän on mielestäni keskityttävä seuraavalla kaudella siihen, että jatkamme työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täydentämistä ja niiden sisällön soveltamista jäsenvaltioissa. Emme voi sivuuttaa sitä, että eri jäsenvaltioiden erilaiset taloustilanteet ja erisuuruiset velat merkitsevät sitä, että niillä on erilaiset edellytykset tehdä investointeja työllisyyden ja inhimillisten voimavarojen alalla. Meidän on kuitenkin toimittava yhtenäisesti toisessa asiassa: jokaisen jäsenvaltion on tehtävä enemmän suoria investointeja työllisyyteen suhteessa omaan kapasiteettiinsa. Meidän on tunnustettava, että jäsenvaltioiden käynnistämien talouden elvytyspakettien tehokkuus on läheisesti sidoksissa EU:n tavoitteiden saavuttamiseen. Siksi meidän on yhtenäistettävä aiempaa enemmän talouspoliittisia toimintatapojamme, ja tämän valossa, luottaen siihen, että poliittisten ryhmien välillä vallitsee yhteisymmärrys, kehotan teitä kannattamaan jäsen Anderssonin mietintöä ja äänestämään sen puolesta.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Vondra, arvoisa komission jäsen, EU voi tehdä halutessaan paljonkin, mutta sitä varten sen on diagnosoitava ongelma oikein. Tällä hetkellä se kuitenkin aliarvioi kriisiä. Se on järjestettävä riittävästi resursseja. Tällä hetkellä elvytysuunnitelma ei kuitenkaan riitä. Sen on vapautettava käyttöön tarvittavat varat. Keskustelu euro-obligaatioista on kuitenkin pysähtynyt, ja se on käynnistettävä uudelleen. Jos EU haluaa toimia älykkäästi kansainvälisellä tasolla, sen on myös näytettävä esimerkkiä rahoitusmarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan alalla.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Jacques de Larosièren ryhmän työn käynnistäminen oli teiltä hyödyllinen, älykäs ja poikkeuksellinen teko. Tämä työ on nyt edessämme. Tehkää kuten Delors ja käyttäkää tätä työtä täytäntöönpanon perustana!

Tämä kertomus on hyväksytty yksimielisesti, vaikka ryhmän jäsenet olivat alkuperältään ja kulttuuritaustaltaan hyvin erilaisia. Olemme siksi saavuttaneet eurooppalaisen yhteisymmärryksen, johon olemme pyrkineet vuosia.

Jos annatte kansakuntien arvostella toisiaan tämän tuloksen johdosta, rahoitusmarkkinoiden eurooppalaista valvontaa ei saada aikaan.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, koheesiopolitiikan merkitys kasvaa entisestään talouskriisin aikaan. Pankkiala, tuotantokapasiteetin sulkeminen, pula tuoreesta rahasta ja työmarkkinoiden supistuminen ovat jäsenvaltioiden perusongelmia. Koheesiopolitiikalla on ollut tähän saakka omat rahoitusvälineensä, mutta kriisi pakottaa tekemään kevennyksiä ja valitsemaan tarkoituksenmukaisia, innovatiivisia ratkaisuja.

EU:n varoista maksettava tuki pitäisi suunnata nyt kohdealueille. Rakennerahastoja pitäisi käyttää aktiivisemmin ja pitäen tilannetta paremmin silmällä. Jäsenvaltioiden pitäisi keskittyä siihen, että tuensaajien pitäisi voida hallita varoja. Toivonkin komission yksinkertaistavan rakennerahastoihin liittyviä menettelyjä, mutta tätä ei saa tehdä varojen jakamisen ja käytön valvonnan kustannuksella. Uskon, että koheesiopolitiikkaa ja reaalityönteitä investointeja käsittelevä mietintö herättää ajatuksia siitä, kuinka selviämme kriisistä, ja hyödyttää tulevia, talouden elvyttämiseen tähtäviä toimenpiteitä, joita odotamme Eurooppa-neuvostolta. Kiitos.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoiset komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Kirilovin mietinnössä käsitellään pääasiassa kolmen rakennerahastoista annetun, vuosia 2007–2013 koskevan asetuksen muuttamista jäsenvaltioiden kassavirtojen ja maksuvalmiuden parantamiseksi. Tämä on yksi talouskriisin torjumiseen tähtäävä toimenpide, jota voimme kannattaa ehdotta.

Jäsenvaltioita kehoitetaan nyt hyödyntämään kunnolla esimerkiksi mahdollisuuksia tukea asuntojen energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin tehtäviä investointeja sekä tarttumaan uusiin, asuntoalaa yleisesti koskeviin investointimahdollisuuksiin. Nämä suunnitellut toimenpiteet auttavat nopeuttamaan, yksinkertaistamaan ja joustavoimaan rakennerahastojen ja koheesiorahastojen käyttöä. Minun on korostettava, etteivät nämä toimenpiteet ole ristiriidassa vapaan kilpailun, sosiaalinenormien tai ympäristöä ja ilmastonsuojelua koskevien yhteisön asetusten täytäntöönpanon kanssa.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on nyt turvata osarahoitus, jotta EU:n rakennerahastojen tarjoamaa rahaa voidaan hyödyntää kunnolla. Mietinnössä pyydetään yksinkertaistamaan rahastojen hallintoa ja täytäntöönpanoa. Tämä on hyvä ja kannattamisen arvoinen pyyntö.

Arvoisat komission jäsenet, odotamme komission esittävän tästä aiheesta lisää ehdotuksia vuonna 2009. On korostettava, kuinka tärkeitä työllisyyden ja liiketoiminnan tukemiseen tähtäävät toimenpiteet ovat talouden elvytystoimien onnistumisen kannalta. Jäsenvaltioita pitäisi kuitenkin kehottaa käyttämään laajalti rakennerahastoja työpaikkojen tukemiseen tai luomiseen pk-yrityksissä.

Valiokunta on ottanut tarkistuksemme täysin huomioon. Meidän on kannatettava tätä mietintöä varauksitta. Hyvä jäsen Kirilov, kiitos.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, voimme mielestäni osoittaa kunnioitusta Jean Monnet'ta kohtaan parhaiten siten, että teemme yhteistyötä päättäväisesti ja sisukkaasti, niin kuin hänkin teki organisoidessaan logistiikkaa molempien maailmansotien aikana, minkä ansiosta liittoutuneet onnistuivat voittamaan sodan. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän, 27 jäsenvaltion, on tehtävä yhteistyötä.

Me sosialistit katsomme, että yhteistyön on käsitettävä kolme ensisijaista toimea. Ensinnäkin meidän on vahvistettava elvytystoimiamme ja elvytysuunnitelmaamme talousarvion alalla ja myös Euroopan valvonnan ja organisoinnin alalla.

Toiseksi meidän on kehitettävä todellista yhteisvastuuta 27 jäsenvaltion välille. En tiedä, tietävätkö Tšekin hallitus ja maan parlamentti, jotka istuvat Lissabonin sopimuksen päällä, että Lissabonin sopimuksen toisessa artiklassa käytetään ensimmäistä kertaa sanaa ”yhteisvastuu”.

Kolmanneksi meidän on torjuttava veroparatiiseja, globalisaation mustia aukkoja.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun strategiastamme ja valmistautumisestamme myöhemmin tänä vuonna pidettävään Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssiin. Olemme ottaneet tässä asiassa johtajan roolin, mutta talouden taantuma ja omien vaatimustemme lieventämistä koskevat vaatimukset uhkaavat sitä. Annan teille yhden esimerkin.

Sovimme yli kolme vuotta sitten, että autonvalmistajille asetettaisiin uusia vaatimuksia, jotka koskevat ilmastointilaitteissa käytettyjen jäähdytysaineiden vaihtamista. Tällä hetkellä käytettävien aineiden maapallon lämpötilaa nostava vaikutus on 1 400-kertainen hiilidioksidiin verrattuna. Sanoimme, että uudet aineet pitäisi ottaa käyttöön kaikissa uusissa automalleissa vuodesta 2011 alkaen.

Olemme nyt kuitenkin kuulleet, että jotkin valmistajat – etunenässä ymmärtääkseni Ford ja General Motors – yrittävät hyödyntää porsaanreikiä vapautuakseen tästä velvoitteesta. Myöhemmin tässä kuussa järjestetään kansallisten tyyppihyväksyntäviranomaisten kokous. On hyvin tärkeää, että komission jäsen Verheugen näyttää esimerkkiä ja tekee selväksi, että me emme lievennä vaatimuksiamme ja että nämä jäähdytysaineet on korvattava vuoteen 2011 mennessä.

Jos annamme nyt periksi, avaamme ovet yleisesti teollisuuden lobbaajille, mikä vahingoittaa vakavasti johtoasemaamme ilmastomuutoksen torjunnan alalla.

Costas Botopoulos (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, nämä kolme äärimmäisen tärkeää mietintöä ovat sosialistien laatimia. Tämä ei tietenkään ole sattumaa. Näiden mietintöjen vaikuttimet, tarkistukset, joita sosialistijäsenet esittävät niiden parantamiseksi, ja uskoakseni myös tämänpäiväinen keskustelu osoittavat varsin selvästi, että kriisiin voidaan suhtautua selvästi eri tavoin: oikeiston tavalla ja sosialistien tavalla. Oikeistopolitiikka on jokseenkin yksinkertaista: kriisi on paha asia, mutta meidän on oltava kärsivällisiä, sillä se menee ohi. Meidän on toteutettava muutamia muodollisia toimenpiteitä, niin asiat rauhoittuvat itsestään, ja meidän on osoitettava myötätuntoa kriisistä kärsineitä kohtaan.

Sosialistien kanta on paljon monitahoisempi. Me katsomme, että meidän on puututtava ongelman ytimeen, kriisin ytimeen että meidän on muutettava radikaalisti lähestymistapaa talouteen ja että meidän on torjuttava kaikkea keinottelua, joka on ajanut meidät tähän rahoituskriisiin. Tämä ei ole ollut neutraali kriisi, vaan se on tietynlaisen politiikan, lähinnä oikeistohallitusten politiikan aiheuttama kriisi.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, näinä kriisin aikoina kansalaiset odottavat EU:lta paljon. EU ei saa tuottaa heille pettymystä.

Realisteina meidän on tietenkin tunnustettava, että EU:n taloudelliset varat ovat rajalliset, ja pohdittava sitä, kuinka niitä voidaan kasvattaa. EU:n on kuitenkin helpompaa toimia ja menestyä, jos se osoittaa enemmän poliittista tahtoa.

Tällainen EU ensinnäkin vauhdittaa jäsenvaltioiden toimia ja pyrkimyksiä sekä noudattaa koordinoitua eurooppalaista lähestymistapaa. Elvytysuunnitelma on ennen kaikkea työkalupakki, jolla tuetaan rakenneuudistusta. EIP:n roolia on vahvistettava.

Euroopan unionin on toimittava ja laadittava selvä, innovatiivinen talousstrategia. Talouden toimijat tarvitsevat tulevaisuudennäkymiä ja oikeudellista vakautta. On tärkeää panna ensin rahoituspalvelut järjestykseen, jotta pankkilaitokset voivat hoitaa päätehtävänsä eli rahoittaa talouskehitystä.

Pankkien ja vakuutusyhtiöiden pääomavaatimuksista parhaillaan laadittavien direktiivitekstien ja luottoluokituslaitoksia koskevien asetusten on tuettava tätä tehtävää. Luottoluokituslaitoksia koskevassa tekstissä on otettava huomioon se, mitä todistetut puutteet ovat opettaneet.

Meidän on myös tärkeää järjestää kiireesti EU:hun säännellyn rahoitustoiminnan valvontaa. De Larosièren ryhmän kertomuksessa esitetään hyödyllisiä ja oikea-aikaisia ehdotuksia, jotka pitäisi panna nopeasti täytäntöön.

Euroopan unioni tarvitsee asianmukaista, tehokasta ja nykyaikaista teollisuuspolitiikkaa. Tältä osin meidän on sovittava yhteen kestävä kehityksen tarve sekä se, että tarvitsemme laadukkaan teollisuuskannan luodaksemme vaurautta ja työpaikkoja.

Näin kriisin aikaan on parempi, ettemme vaikeuta normaalisti toimivien alojen toimintaa laatimalla sääntöjä tai säädöksiä, joiden tehokkuutta ei ole osoitettu kunnolla. Esimerkiksi autoalalla, joka on nyt vakavissa vaikeuksissa, meidän on tärkeää pidentää asetusta, jossa säädetään ajoneuvojen jälleenmyyntiä koskevasta poikkeusluvasta ja jonka voimassaolo päättyy vuonna 2010.

Meidän on myös oltava valppaina esimerkiksi neuvotellessamme Korean kanssa kahdenvälisestä sopimuksesta, koska se saattaa hyödyttää teollisuuttamme suuresti.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, korostan tämänpäiväisessä puheenvuorossani sitä, että tarvitsemme investointeja: investointeja työpaikkoihin, investointeja ympäristöömme ja investointeja talouksiimme. Investoinnit liikenneinfrastrukturiimme ja erityisesti rautatieinfrastrukturiimme ovat hyvin tärkeitä paitsi maailmanluokan rautatieverkoston luomiseksi myös työpaikkojen ja sosiaalisen koheesion suojelemiseksi ja luomiseksi.

Otetaan rautatieverkostomme sähköistäminen ensisijaiseksi tavoitteeksemme, sillä saamme siitä sekä liikenteeseen että ympäristöön liittyviä hyötyjä. Investoidaan Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin. Laaditaan konkreettinen elvytysuunnitelma, joka sisältää toimia, ei pelkkiä sanoja.

Se, ettemme ole tehneet mitään vaan olemme antaneet markkinoiden päättää, ei ole toiminut. Meidän on nyt aika toteuttaa eurooppalaisia yhteistoimia ja asettaa kansalaiset etusijalle ja hyödyntävoittelijat viimeiseksi. Me parlamentin tällä puolella emme ole valmistautuneet esittämään Pontius Pilatusta ja pesemään käsiämme ongelmasta. Me haluamme toimia – me haluamme toimia päättäväisesti.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, olen vakuuttunut siitä, että nykyisen talouskriisin juuret ovat ylikulutuksessa ja ympäristökriisissä ja että meidän on myös etsittävä ratkaisua tältä alalta. Ilmastopolitiikan näkökulmasta meille koittavat tärkeät ajat, koska meidän on päästävä tämän vuoden lopussa Kööpenhaminassa sopimukseen uusista yhteisistä tavoitteista ilmastomuutoksen torjumiseksi. Tehtävä on siis valtava, emmekä me saa tehdä virheitä tai vitkastella. Edessämme olevissa säädösteksteissä vahvistetaan kehys ja tärkeimmät suuntaviivat, mutta todelliset, konkreettiset askeleet, jotka meidän on otettava, ovat vielä edessä. Tarvitsemme huomattavia varoja vähentääksemme kasvihuonekaasuja 25–40 prosenttia, mitä tutkijat suosittelevat, ja pysäyttääksemme biodiversiteetin hupenemisen.

Olen päässyt ilokseni vierailemaan viime vuosina parlamentin valtuuskuntien kanssa Bangladeshissa, Kiinassa, Intiassa ja viimeksi Guyanassa, ja nämä matkat ovat vahvistaneet entisestään näkemystäni tästä asiasta. Meidän on ensinnäkin tuettava kehitysmaita, mutta voimme tehdä niin vain tekemällä avoimia, tarkkaan seurattuja investointeja, ja toisaalta myös EU:n päästökaupan tuottamia tuloja pitäisi käyttää kehitysmaiden sopeutumistoimenpiteiden tukemiseen. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta suosittelee, että tähän tarkoitukseen varataan yhteensä 30 miljardia euroa vuoteen 2020 asti. Tämä on valtava summa, ja sen käyttäminen oikein on suuri haaste.

Lisäksi ilmastonmuutoksen torjuminen tarjoaa EU:lle erinomaisen tilaisuuden lisätä uuden teknologian käyttöä ja luoda uusia työpaikkoja energian saantivarmuuden edistämiseksi. Yhdistyneet Kansakunnat, Yhdysvaltojen hallitus sekä monien Euroopan maiden hallitukset ovat myös tunnustaneet, että maailmanlaajuisesta kriisistä nouseminen edellyttää paitsi uutta, tehokasta energialähdettä myös uusien organisatoristen periaatteiden mukaisesti toimivaa veturia, koska nykyinen talouden taantuma peittää ihmiskuntaa ja Eurooppaa uhkaavan todellisen ongelman eli ympäristökriisin. Uusi vihreä sopimus (*Green New Deal*) on historiallinen tilaisuus ratkaista molemmat kriisit samalla kertaa.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni erityisesti komissio teki alun alkaenkin virheen aliarvioidessaan tämän kriisin laajuuden, ja mielestäni teemme nyt virheen toistaessamme itseämme huippukokouksissa, joissa laadimme periaatteellisia julistuksia, joiden jälkeen ei kuitenkaan tehdä johdonmukaisia ja käytännönläheisiä päätöksiä. Tapa, jolla mietinnöissämme vastataan EU:n kansalaisten vakaviin ongelmiin, on vakuuttava ja tehtävän tasalla.

Parlamenttia pyydetään kuitenkin kuroma umpeen kuilu ottamalla käyttöön euro-obligaatioista muodostuva väline, jota jäsen Mauro, minä ja lähes 200 jäsentä olemme kannattaneet toistuvasti. Tämä väline on kenties ainoa väline, jolla voidaan luoda elottomasta talousarviostamme puuttuvia taloudellisia resursseja kriisitoimenpiteiden, Euroopan laajuisten verkkojen, puhtaan energian, tutkimuksen, laajakaistan, köyhyden torjumisen ja nuorten Erasmus-ohjelman rahoittamista varten. Päätän puheenvuoroni toteamalla, että suuri Jacques Delors on näyttänyt meille mallia. Seuratkamme häntä rohkeasti.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi ja monien miljardien elvytyspaketit tarjoavat meille valtavan tilaisuuden lisätä energiatehokkuutta, parantaa energian saantivarmuutta luotettavista uudistuvista lähteistä ja tukea vihreää teknologiaa uudella vihreällä sopimuksella (*Green New Deal*). Toisin sanoen me voimme muuttaa tämän kriisin tilaisuudeksi, joka hyödyttää pitkällä aikavälillä meitä kaikkia.

Komission hiljattain julkistamassa tiedonannossa esitetyt kaksi vaihtoehtoa innovatiiviselle rahoitukselle ilmastonmuutoksen torjumiseksi ovat mielestäni hyviä. Tämänpäiväisen asiakirjan sisältämän päätöslauselman alkuperäisen laatijan tavoin kehotan jäsenvaltioita toimimaan näiden ehdotusten mukaisesti ja noudattamaan ensi viikolla järjestettävässä valtioiden ja hallitusten päämiesten huippukokouksessa viime vuoden joulukuun 12. päivänä pidetyn huippukokouksen julkilausumaa, joka pitäisi kirjata virallisesti pöytäkirjaan, mieluiten EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan lopullisen mietintötekstin mukaisesti, koska muutoin sitä ei julkaista virallisessa lehdessä.

Tätä varten – ja, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen ja arvoisa puhemies, kehotan teitä muistamaan tämän – tarvitsemme kaikilta kolmelta toimielimeltä kolmenkeskisen julkilausuman. Joulukuun julkilausumassa todetaan: ”Eurooppa-neuvosto palauttaa mieleen, että jäsenvaltiot määräävät valtiosääntönsä asettamien ja talousarvioonsa liittyvien vaatimusten mukaisesti päästöoikeuksien huutokaupasta EU:n päästökauppajärjestelmässä saatavien tulojen käytöstä. Se panee merkille jäsenvaltioiden valmiuden käyttää vähintään puolet tästä määrästä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskeviin toimiin, metsäkatoa ehkäiseviin toimenpiteisiin sekä uusiutuvien energialähteiden, energiatehokkuuden ja muiden sellaisten teknologioiden kehittämiseen, jotka edistävät siirtymistä turvalliseen ja kestäväan vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan talouteen, muun muassa valmiuksien kehittämisellä, teknologian siirroilla, tutkimuksella ja kehityksellä.”

Teksti jatkuu näin: ”Kööpenhaminassa vuonna 2009 tehtävän ilmastonmuutosta koskevan kansainvälisen sopimuksen yhteydessä niiden osalta, jotka sitä toivovat, osa tästä määrästä käytetään sellaisten toimien mahdollistamiseen ja rahoittamiseen, joilla hillitään ilmastonmuutosta ja helpotetaan siihen sopeutumista kyseisen sopimuksen ratifioineissa kehitysmaissa, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa. Kevään 2009 Eurooppa-neuvostossa jatketaan tämän asian käsittelyä.”

Odotan innolla ensi viikolla pidettävässä valtioiden ja hallitusten päämiesten tapaamisessa annettavan julkilausuman johtavan kunnolliseen lopputulokseen.

Harlem Désir (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, liian vähän, liian myöhään, puutteellisesti koordinoitu, ei riittävän yhteisvastuullista, alimitoitettua – tällaisia ajatuksia Euroopan unionin elvytysuunnitelma ja komission nyt esittämät ehdotukset ovat herättäneet.

Syy on varsin yksinkertainen: jos tarkastelemme alkuperäisiä ennusteita, meidän on pakko tunnustaa, että kriisi aliarvioitiin, olipa kyse sitten Yhdistyneen kuningaskunnan tai Ranskan teollisuustuotannon romahduksesta, kansainvälisen kaupan tai Saksan viennin laskusta tai työttömyyden kasvua koskevista ennusteista. Katson siksi todella, että toimenpiteemme ovat hyvin kaukana esimerkiksi siitä, mitä Obaman hallitus tekee Yhdysvalloissa.

Voimme jälleen kerran aistia paitsi yhteisvastuun puuttuvan myös huomattavaa arkuutta. Maaliskuussa Ecofin-neuvosto kieltäytyi korottamasta elvytysuunnitelmia, ja nyt Itä-Euroopan maat alentuvat huutamaan IMF:ää hätiin. EU:n yhteisvastuun kannalta tätä voidaan pitää valitettavana epäonnistumisena. Annamme jäsenvaltioiden hyväksyä yhä useampia kansallisia suunnitelmia teollisuutensa pelastamiseksi ja alennumme vain vaatimaan protektionismin torjumista. Tosiasia on kuitenkin se, että ainut todellinen vastaus olisi autoalaa koskeva EU:n pelastus- ja elvytysuunnitelma.

Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän vaatimus on nähdäkseni nyt äärimmäisen selvä: haluamme laajoja investointeja. Koska viittaamme usein vuoden 1929 kriisiin, tarkastellaanpa vertailun vuoksi Franklin D. Rooseveltin New Deal -uudistuksia. Niihin käytettiin seitsemän vuoden aikana 3,5 prosenttia BKT:stä. Euroopassa tämä vastaisi nyt 400:aa miljardia euroa vuodessa useiden vuosien ajan. Katsomme siksi, että meidän on todellakin turvauduttava lainarahoitukseen ja euro-obligaatioihin, että meidän on investoitava valtavasti vihreään innovointiin, rakennusten tiivistämiseen, nykyaikaiseen liikenteeseen ja energia-alaan, että tarvitsemme myös suunnitelman rakenneuudistuksista ja työttömyydestä kärsivien tukemiseksi ja että meidän on osoitettava, kuinka autamme kaikkia työttömäksi joutuvia, laajentamalla esimerkiksi globalisaatioon mukautumista helpottavan eurooppalaisen rahaston käyttöaluetta.

Cornelis Visser (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin pitäisi toimia talouskriisin aikana vahtikoirana erityisesti protektionismin ehkäisemiseksi.

Olemme luoneet yhdessä sisämarkkinat, jotka ovat tuoneet meille paljon vaurautta. Sisämarkkinat ovat hyödyttäneet suuresti paitsi Länsi-Euroopan myös Keski-Euroopan maita. Emme saa antaa näiden saavutusten luisua käsistämme vastatuulella. Euroopan parlamentin pitäisi vastustaa esimerkiksi sellaisia ehdotuksia, joita Ranskan autoalan tukemisesta on esitetty, sillä ne voivat vaikuttaa haitallisesti Euroopan muihin maihin.

Parlamentin pitäisi toimia myös vahtikoirana euron vahvuuteen liittyvissä asioissa. Emme voi antaa jäsenvaltioiden kasvattaa valtionvelkaansa rajattomasti. Meillä on EU:ssa niin sanottu kasvu- ja vakaussopimus. Tiedämme, että rahoituskriisin vuoksi meidän pitäisi sallia tilapäisesti suurempi toimintavapaus pankkien tukemiseksi. Tämän pitäisi kuitenkin olla poikkeus.

Talouden muille aloille ei ole mitään tarvetta antaa lisää rakennetukea. Jäsenvaltioilla ei ole tähän varaa, ja jos ne ottavat lainaa euro-obligaatioiden muodossa, velkataakka jää tulevien sukupolvien harteille ja euro heikentyy. Vastustan tätä.

Lyhyesti sanottuna parlamentin pitäisi toimia vahtikoirana, joka torjuu protektionismia ja suojelee euron arvoa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, keskityn tämpäpäiväisessä lyhyessä puheenvuorossani tärkeään alaan, josta toivoakseni onnistutaan keskustelemaan ja joka toivoakseni onnistutaan ratkaisemaan Eurooppa-neuvostossa. Tämä ala on energiapolitiikka. Tiedämme kaikki, että Euroopan unionin on parannettava energian saantivarmuutta, lisättävä riippumattomuuttaan ja vahvistettava energiainfrastruktuuriaan, mikä tarkoittaa öljyputkien, kaasuputkien ja voimalinjojen rakentamista ja liitännöitä. Meidän on myös kasvatettava öljy- ja maakaasuvarantojamme. Haluamme kasvattaa uusiutuvan energian osuutta, parantaa rakennusten ja tuotteiden energiatehokkuutta ja lisätä investointeja tutkimukseen ja toimenpiteisiin ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseksi. Uskon vakaasti, ettei toimenpiteillä ja investoinneilla, joita meidän on tehtävä energiapolitiikan alalla, onnistuta ratkaisemaan energia- ja ilmasto-ongelmiamme, mutta niillä voi olla talouskriisin aikaan varsin myönteinen ja voimakas vaikutus siten, että ne polkaisevat talouskasvun taas käyntiin ja saavat työllisyyden uuteen nousuun.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen siitä, että EU:n toimielimet ovat hahmotelleet toimenpiteitä jäsenvaltioiden ja komission yhteisiä toimia varten talouskriisin selvittämiseksi. Kuten tiedämme jo varsin hyvin, EU:n koheesiopolitiikka tukee merkittävästi Euroopan

talouden elvytysuunnitelmaa ja on yhteisön suurin reaalitalouteen tehtävien investointien lähde. Euroopan parlamentti antaa tunnustusta näille toimille kannattamalla tarkistuksia Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta annettuihin asetuksiin EU:n varojen taloushallinnon yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Toivon että tuensajaat – ne, joille varat todellisuudessa suunnataan – hyötyvät tästä yksinkertaistamisesta. Tämä on erityisen tärkeää Euroopan unionin köyhemmille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden yhtenä tärkeänä tehtävänä on edelleen taata tarvittava rahoitus, jotta EU:n varat käytetään tarkoitetulla tavalla. Jäsenvaltioiden pitäisi soveltaa yksinkertaistettuja menettelyjä hankkeiden rahoittamiseksi rikkomatta vapaata kilpailua koskevia sääntöjä ja hyvää hallintoa koskevia vaatimuksia. Kiitos.

Atanas Papanizov (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että jäsenvaltioiden toimiin verrattuna EU:n suunnitelma talouden elvyttämiseksi on varsin pieni ja sen rahoitus on hyvin vähäistä. Toivon silti, että neuvosto hyväksyy suunnitelman tukeakseen näin maiden välisiä energian liitännäverkkoja, jotta tulevan kaasukriisin vaikutuksia onnistutaan lieventämään.

Yhteisvastuuta voitaisiin kuitenkin osoittaa joustavoimalla ERM2:n, euroalueen ja euron käyttöönoton kriteerejä niiden maiden osalta, jotka ovat halukkaita liittymään. On selvää, että jäsenvaltiot, jotka tekevät nyt kovasti työtä pitääkseen valuuttakurssinsa vakaana, tarvitsevat enemmän tukea voidakseen käydä läpi kaikki tarvittavat vaiheet, liittyä euroalueeseen ja torjua siten talouskriisin vaikutuksia. Toivon, että myös tästä aiheesta tehdään lähitulevaisuudessa päätöksiä pitäen mielessä, että nykyiset jäsenet hyötyvät jo joustosta.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Arvoisa puhemies, vaikka yleisesti ottaen hyväksynkin Euroopan talouden elvytysuunnitelman, haluan kiinnittää huomiota kahteen asiaan: euro-obligaatioiden liikkeellelaskuun ja euroalueen laajentamiseen. Euro-obligaatioiden liikkeellelasku ei ole oikea keino vahvistaa euroaluetta, eikä ajoitus ole oikea, kun EU on keskellä rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä. Euroalueeseen kuuluu 16 jäsentä, joiden taloudet saavat tukea, mutta miten on 11 muun maan laita? On ehdotettu, että meidän pitäisi sallia euro-obligaatioiden ostaminen vain Ruotsin ja Tanskan kruunuilla. Mihin tämä jättäisi uudet jäsenvaltiot, joka eivät monista objektiivisista syistä kuulu euroalueeseen? Millaisia lainakustannuksia niiden pitäisi maksaa? Liettua ei voinut ottaa euroa käyttöön, koska inflaatio ylitti indikaattorin ylärajan 0,07 prosentilla, vaikka yksikään euroalueen jäsen ei ole täyttänyt kymmeneen vuoteen kaikkia indikaattoreita. Liettuan liti kytkettiin euroon jo neljä vuotta sitten. Eikö nyt olisi aika tarkastella maailmassa tapahtuvia muutoksia luovemmin ja laajentaa euroaluetta ja helpottaa siten EU:n pääsyä pois kriisistä?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Kirilovia hänen mietinnöstään. Mietinnön otsikko viittaa siihen, että voimme puhua myös reaalitalouden vastakohdasta, epäreaalisesta, epätodellisesta taloudesta. Meillä on virtuaalitaloutta ja virtuaalirahaa, mutta pankkiirien ja tilintarkastajien allekirjoitukset ovat todellisia, mikä viittaa siihen, että kaikki on kunnossa. On kuitenkin käynyt ilmi, ettei tämä pidäkään paikkaansa, että kaikki on hämäystä.

Meidän on nyt kohdattava talouskriisin ja moraalisen kriisin haasteet. Tässä tilanteessa on järkevää ja tarpeellista investoida aluekehitykseen ja koheesioon. Tämä tarkoittaisi reaali kilometrejä maanteitä ja nykyaikaistettuja rautateitä sekä lentokenttiä. Meidän pitäisi investoida osaamiseen ja koulutukseen sekä innovatiivisiin ratkaisuihin, erityisesti pk-yritysten kohdalla. Meidän pitäisi todella rajoittaa byrokratiaa. Tämä toisi työpaikkoja tuhansille ihmisille ja tarjoaisi heille elannon. Se merkitsi myös todellisen yhteisvastuupolitiikan täytäntöönpanoa, ei protektionismia. Se tekisi Lissabonin strategiasta todellisuutta.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, talouden alojen elvyttämiseksi on toteutettava erityistoimenpiteitä, jotta niitä voidaan auttaa torjumaan kriisiä.

Mikä tärkeintä, aluepolitiikkaan ja koheesiopolitiikkaan liittyvät toimenpiteet kohdistuvat varmasti kansalaisten ja yritysten enemmistöön, erityisesti pk-yrityksiin.

Euroopan aluekehitysrahastosta ja muista rakennerahastoista annettujen asetusten yksinkertaistamista koskevat aloitteet sekä toimenpiteet, kuten lisäinvestoinnit uusiutuvien energianlähteiden käyttöön kodeissa, asetusten yksinkertaistaminen sekä ennakkomaksujen, tukikelpoisten menojen ja kertasummien maksaminen, auttavat varmasti säilyttämään työpaikkoja ja auttavat pk-yrityksiä selviytymään tässä epävarmassa talouden ilmapiirissä.

Toimia on tehostettava muilla aloitteilla, joita Euroopan parlamentti odottaa ja joiden laatimiseen se osallistuu aktiivisesti. Meidän on edelleen tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, jotka vaikuttavat suoraan kansalaisille annettavaan taloudelliseen tukeen.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni ei ole koskaan ollut yhtä kriittisessä tilanteessa kuin nyt. Protektionismi kyseenalaistaa kaksi perusperiaatetta: yhteisvastuun ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden. Jäsen Schulz on täysin oikeassa. Euroopan komissio ei ole toteuttanut konkreettisia toimia pannaan markkinat järjestykseen tai säännelläkseen rahoitusasioita. Ellemme pidä huolta yhteisvastuustamme, itsekkyyden ja protektionismin saattavat järkyttää Euroopan unionin yhtenäisyyttä, koska ongelmia on paitsi euroalueen ulkopuolella myös sen sisällä. Kreikalla, Unkarilla ja muilla mailla on samanlaisia ongelmia. Jäsen Faragelle muistutan, että länsieurooppalaiset pankit ja länsieurooppalaiset yhtiöt lunastivat uusien jäsenvaltioiden pankit ja yritykset ja kaihtavat nyt yhteisvastuuta eivätkä tee mitään mahdollistaakseen vakaan rahoituspohjan.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, että sallitte minun esittää henkilökohtaisen huomautuksen tämän keskustelun päätteeksi. Vastaan jäsen Lehnen esittämiin kommentteihin.

Hyvä jäsen Lehne, ymmärsin siitä, mitä sanoitte, että Euroopassa kriisin aiheuttivat sosialistit. Me toki tiesimme jo tämän. Saksassa tunnetaan hyvin se periaate, että kristillisdemokraatit ovat vastuussa aamulla paistavasta auringosta, mutta jää ja tuuli ovat sosiaalidemokraattien vika. Tiedämme tämän kaikki. Te, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenet, voisitte nyt kuitenkin osoittaa, teettekö käytännössä sen, mitä te, hyvä jäsen Lehne, sanoitte hyökätessänne minua vastaan siitä, että olisin sanonut jotakin väärää – olen saattanut erehtyä.

Pyydän siksi teitä kertomaan nyt meille kantanne jäsen Ferreiran mietinnön tarkistuksesta 113, joka koskee jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta ja veroparatiisien sulkemista. Tässä tarkistuksessa on kyse päätöksestämme varmistaa, että EU vaatii G20-kokousta sulkemaan veroparatiisit. Äänestättekö jäsen Ferreiran mietinnön puolesta vai sitä vastaan? Kannatatteko äänestyksessä yhteisön yhteisvastuuta euroalueella ja yhteisvastuuta euroalueen ja sen ulkopuolisten maiden välillä? Entäpä miten on finanssipoliittisen elvytystoimen laita? Viittaatan siihen, että yhteisö käyttää 1 tai 1,5 prosenttia BKT:stä toimiin, joilla se pyrkii saattamaan kriisin päätökseen. Äänestättekö sen puolesta vai sitä vastaan? Nämä ovat Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän tarkistukset 92, 102 ja 113. Hyvä jäsen Lehne, jos äänestätte niiden puolesta, pyydän teiltä anteeksi. Ellette äänestä niiden puolesta, minun on todettava, että pidätte suuria puheita, muttatte äänestä niiden mukaisesti.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos. Vastaan hyvin lyhyesti. Ensinnäkään sosialistit eivät tietenkään ole vastuussa kriisistä. Kukaan täällä parlamentissa ei ole väittänyt sellaista. Tiedämme kaikki, ketkä ovat syällisiä, ja asiaa on tutkittu varsin perusteellisesti. Olen kuitenkin huomauttanut aivan syystä, että sosialistit ovat estäneet monien vuosien ajan hedge-rahastoja ja pääomasijoittamista koskevien selvien avoimuussääntöjen täytäntöönpanon, ja olen antanut tästä esimerkkejä. Tämä on yksinkertaisesti tosiasia.

Mitä tulee jäsen Schulzin mainitsemiin tarkistuksiin, haluan mainita vain yhden asian, veroparatiisit. Olemme tästä täysin samaa mieltä. Kyse on vain siitä, missä vaiheessa äänestämme sen puolesta. Keskustelemme tänään Lissabonin strategiaa koskevan päätöslauselman tarkistuksesta 25, joka kattaa juuri tämän saman asian. Ryhmämme äänestää tämän tarkistuksen puolesta. Siksi esitettyihin kysymyksiin ei liity minun puolestani mitään ongelmia.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme käyneet pitkän ja hyödyllisen keskustelun, ja puheenjohtajavaltio kiittää kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä heidän esittämistään huomioista.

He ovat tunnistaneeet aivan oikein edessämme olevat merkittävät haasteet ja erityisesti rahoitus- ja talouskriisin seuraukset. Kuten totesin aloituspuheenvuorossani, tämä asia on keskeisellä sijalla ensi viikon Eurooppa-neuvoston keskusteluissa. Kriisin laajuudesta huolimatta puheenjohtajavaltio katsoo EU:n voivan sopia meidät eteenpäin vievän lähestymistavan monista osatekijöistä.

Tämän syvän kriisin edessä ainoana vaihtoehtonamme on tehdä yhteistyötä. Kannatan siksi täällä tätä aamuna esitettyjä lukuisia pyyntöjä, jotka koskevat vastuunoton ja tehokkaan yhteistyön lisäämistä. Lisäksi katson, että me voimme ja meidän täytyy tehdä yhteistyötä ratkaistaksemme EU:n ongelmat ja että EU:lla on hyvät edellytykset olla osa maailmanlaajuisuista ratkaisua. Tämä kriisi saattaa olla syvä, mutta jos teemme yhteistyötä, EU:lla on tarvittavat älylliset, taloudelliset, inhimilliset ja lainsäädännölliset resurssit jatkaa asianmukaisten toimenpiteiden laatimista ja toteuttamista.

Jäsen Daul sanoi, ettei seuraava Eurooppa-neuvosto ole mikä tahansa huippukokous, ja hän on epäilemättä oikeassa. Maailmanlaajuisen ratkaisun kehittäminen alkaa siitä, että otamme ensi kuun alussa

G20-kokouksessa Lontoossa johtavan aseman. Eilissä neuvoston kokouksessa valtiovarainministerit kannattivat toimintaohjeita, jotka koskevat EU:n osallistumista tähän tärkeään kokoukseen. He olivat ennen kaikkea samaa mieltä siitä, että makrotalouspolitiikkaa on koordinoitava tiiviimmin kansainvälisesti ja että tarvitsemme maailmanlaajuisia rahoitussääntelyä, joka perustuu avoimuuden ja selvitysvelvollisuuden lisäämiseen – ja tästä pääsemmekin takaisin keskusteluamme hedge-rahastoista ja muista arkaluonteisista kysymyksistä. He olivat kaikki samaa mieltä rahoitusviranomaisten välisen kansainvälisen yhteistyön lujittamisesta, IMF:n vahvistamisesta ja tarpeesta puuttua monenvälisen kehityspankkien rooliin siinä, kuinka kriisin vaikutuksia maailman köyhimpiin kansoihin torjutaan.

Samalla, kun puhumme siitä, että tarvitsemme yhteisvastuuta, meidän on otettava huomioon, että eurooppalaisen yhteisvastuun lisäksi tarvitaan vastuullista kansallista politiikkaa EU:n rahoitusalan kehittämiseksi kestäväällä tavalla. On totta, että amerikkalaiset kuluttavat, mutta he eivät pyydä apua IMF:ltä eikä heillä ole vakaussopimusta, joka turvaisi heidän valuutta-alueensa eheyden. Meidän on investoitava tulevaisuuteemme, mutta meidän on tehtävä se tavalla, joka ei heikennä julkisen taloutemme kestävyyttä pitkällä aikavälillä eikä riko sisämarkkinoiden pelisääntöjä.

Monet teistä ovat puhuneet tänä aamuna niistä todellisista huolenaiheista, joita kansalaiset kohtaavat työttömyyden kasvaessa. Jäsen Schulz sanoi, että tarvitsemme ”työpaikkoja, työpaikkoja, työpaikkoja” – ja hän on siinä oikeassa. Meidän on todellakin suojeltava työpaikkoja, ja vaikka monet toimenpiteet kuuluvatkin jäsenvaltioiden toimivaltaan, voimme silti tehdä tiettyjä asioita. Annan teille yhden esimerkin. Ecofin-neuvoston kokouksessa päästiin eilen sopuun työvoimavaltaiten palvelualojen, kuten ravintola-alan arvonnlisäveron alentamisesta. Muistatte kenties tämän asian olleen esityslistalla jo monia vuosia ilman, että siinä on päästy ratkaisuun, ja onnistumme vasta eilen, kotimaani puheenjohtajakaudella, pääsemään tästä arkaluonteisesta asiasta sopimukseen.

Työllisyyden pitäisi olla ja se onkin keskeinen aihe näissä kolmessa, nyt edessämme olevassa mietinnössä. Käsittelemme tätä asiaa ensi viikon kokouksessa. Se on keskeinen osa Lissabonin strategiaa. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka katsovat, ettei nykyinen kriisi anna aihetta Lissabonin strategian hylkäämiseen. Päinvastoin kriisi on itse asiassa entistä suurempi syy varmistaa, että saavutamme strategian keskeiset tavoitteet.

Puheenjohtajavaltio kiinnittää tähän asiaan erityistä huomiota, ja olemme siksi kutsuneet koolle toukokuun alussa järjestettävän ylimääräisen kokouksen, jossa käsitellään työttömyyden kasvun aiheuttamaa ongelmaa. Sovimme ensi viikolla konkreettisista linjauksista, jotka luovat perustan keskusteluillemme ja mahdollisesti toukokuussa tehtäville päätöksille.

Jotkut teistä mainitsivatkin jo sen, että meidän on sovittava toimenpiteistä ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseksi ja niihin sopeutumiseksi valmistautuaksemme Kööpenhaminan kokoukseen. Jäsen Watson kysyi, kuinka paljon meidän on maksettava. Mielestäni kysymys on ennenaikainen. Asiasta on esitetty arvioita – esimerkiksi tätä asiaa koskeva komission tiedonanto sisältää eri kansalaisjärjestöjen ja elinten arvioita – ja ne ovat melko korkeita. Olisi kuitenkin ennenaikaista antaa arviota tässä vaiheessa. Meidän on odotettava, että Yhdysvallat ja muut prosessiin kuuluvat sidosryhmät ilmoittavat meille suunnitelmistaan, ja yritämme saada ne selville presidentti Obaman hallituksen kanssa pidettävässä kokouksessa, joka järjestetään Prahassa huhtikuun alussa. Kirjanpidon aloittaminen tässä vaiheessa ei olisi taktisesti tarkoituksenmukaista.

Pidämme tietenkin teidät täysin ajan tasalla kaikista seuraavassa Eurooppa-neuvostossa käsiteltävistä asioista ja vakuutan, että pääministeri Topolánek on täysin tietoinen täällä tänään esitetyistä näkökulmista. Hän kertoo parlamentille seuraavassa täysistunnossa Eurooppa-neuvoston tuloksista, ja odotan, että pääsemme käymään tuolloin rakentavaa keskustelua.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanoivat, että kriisiä on aliarvioitu kauan eikä sitä ole ymmärretty kunnolla. Siksi on luultavasti hyvä asia, jos voimme olla aluksi samaa mieltä ainakin siitä, että me emme tiedä, kuinka vakava kriisistä tulee. Lisäksi emme tiedä, kuinka pitkään kriisi jatkuu, ja siksi emme myöskään tiedä, olemmeko jo tehneet tarpeeksi. Olen pahoillani siitä, että minun on jälleen kerran oltava Jean-Claude Junckerin kanssa eri mieltä.

Emme edes tiedä sitä, onko sillä, mitä olemme tehneet, vaikutusta vai ei. Tällä hetkellä emme tiedä edes sitä. Tiedämme todella vain sen, ettemme nouse tästä kriisistä, ellemmme saa rahoitusalaamme nopeasti jälleen toimimaan.

Tämä oli ongelman alku ja juuri, ja samalla on myös käynyt suhteellisen selväksi, kuinka kaikki sai oikein alkunsa. Tiedämme myös, miksi rahoitussektorin vakauttamiseksi toteutetut toimenpiteet eivät ole vielä

vaikuttaneet – tai eivät ole vaikuttaneet ainakaan tyydyttävällä tavalla. Tämä johtuu siitä, että pankit tietävät, että niillä on edelleen edessään vielä monia ongelmia. Pankit tekevät tällä hetkellä riskivaroja, koska ne tietävät, että osa niiden kirjaamista riskeistä ei ole vielä selvinnyt. Meidän on toteutettava tältä osin asianmukaisia poliittisia toimenpiteitä.

Yksi asia on kuitenkin selvä: rahoitusala ei voi palata kriisiä edeltävään aikaan. Jokainen, joka kuvittelee, että valtio ja EU vastaavat nyt tällaisesta sääntelystä ja että myöhemmin kaikki jatkuu vanhaan tapaan, erehtyy pahasti. On selvää, että tarvitsemme vakaan, pitkäaikaisen rahoitusalan ja rahalaitosten valvontajärjestelmän, joka ei kata pelkästään Eurooppaa. On hyvin tärkeää, että otamme yhdessä kumppaniemme kanssa käyttöön globaalin hallintajärjestelmän. Voimme tehdä tämän yhteistyössä kumppaneidemme kanssa vain, jos me eurooppalaiset noudatamme selvää, yhteistä toimintamallia. Mitä yksimielisempiä kykenemme olemaan tästä asiasta, sitä paremmat ovat mahdollisuutemme saavuttaa haluamamme tulokset. Jos Euroopan pääkaupungit lähettävät Washingtonille, Pekingille ja Tokiolle ristiriitaisia viestejä, mahdollisuutemme ottaa käyttöön hyödyllinen, maailmanlaajuinen hallintajärjestelmä jäävät pieniksi.

Olemme kuitenkin samaa mieltä siitä, että nykytilanne saattaa olla sosiaalisesti hyvin räjähdysaltis yksinkertaisesti siksi, että riippumatta siitä, mitä ikinä teemme, rahoitusalan vakauttamiseksi, toimmme eivät riitä tukemaan reaalitalouden yrityksiä, jotka rahoituskriisi on ajanut vaikeuksiin. Me kaikki tiedämme tämän.

EU:n vastauksessa reaalitalouden kriisiin – yritysten ja teollisuuden kriisiin – työpaikat ovat keskeisessä asemassa. Tässä asiassa ei ole pohjimmiltaan kyse osakkaille maksettavista osingoista tai johtajien bonuksista. Siinä on kyse siitä, että ihmisille, jotka eivät ole juurikaan tai lainkaan vastuussa kriisistä, toisin sanoen työntekijöille, taataan mahdollisuus säilyttää työnsä. On hyvin tärkeää, että he säilyttävät työpaikkansa voidakseen elää vapaata, itsenäistä ja arvokasta elämää.

Haluamme suojella EU:n talouden työpaikkoja, ja siksi tarvitsimme kulutusohjelmia. Voimme väittää siitä, olisivatko ne voineet tai olisiko niiden pitänyt olla laajempia. Ongelma on kuitenkin siinä, ettei yhteisön talousarvio voi joustaa tältä osin. Meidän on helppoa sanoa Euroopan parlamentissa tai Euroopan komissiossa, että tarvitsemme mittavan paketin talouden elvyttämiseksi ja että meidän on pumpattava talouteen paljon rahaa, koska se ei ole omaa rahaamme – ei meillä ole lainkaan rahaa. Kyse on aina jäsenvaltioiden rahasta, alkääkö unohtako, että myös kansallisilla parlamenteilla on tässä tietenkin oma roolinsa.

Olemme yrittäneet varmistaa, että kulutusohjelmat organisoidaan siten, etteivät lyhyen aikavälin tarpeet vaaranna pitkän aikavälin tavoitteita. Parlamentin eri ryhmien puhujat ovat viitanneet juuri tähän – toisin sanoen siihen, että olemme keskellä talouden muutosta kohti vain vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa, resursseja tehokkaammin hyödyntävää ja tietopohjaista taloutta. Tämän muutoksen on jatkuttava kriisin aikana. Siksi pyydämme yrityksiltä, etteivät ne tekisi leikkauksia tutkimukseen ja kehitykseen tai innovointiin ja että ne pitäisivät kiinni ydinhenkilöstöstään. Taloudellisten toimien, joita toteutamme, on tuettava näitä tavoitteita. Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, joiden mukaan asiat olisi kenties voitu tehdä paremmin. Meidän on kuitenkin muistettava jatkuvasti, etteivät rahat, joita tässä käytetään, ole EU:n rahaa. Ne ovat jäsenvaltioiden rahoja, ja jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös muita seikkoja kuin se, minkä me uskomme olevan tässä tapauksessa oikein. Lissabonin strategian taloudelliseen malliin, josta myös keskusteltiin tänään, ei kuulu riippumattomia markkinoita. Lissabonin strategia ei perustu sellaiseen olettamukseen, että paras markkinatalous olisi markkinatalous, jonka annetaan kehittyä itseksensä äärimmäisen vapaiden markkinaehtojen mukaisesti. Sen sijaan strategiassa todetaan, että jos markkinoiden on tarkoitus hoitaa yhteiskunta- ja ympäristövelvoitteensa, ne tarvitsevat sääntöjä. Poliitikkojen on asetettava nämä säännöt, emmekä me saa sivuuttaa tätä tehtävää. Siksi katson, että Lissabonin strategian tavoitteet pysyvät ennallaan ja että on itse asiassa turhaa kysyä, miksi olemme ajautuneet tähän kriisiin Lissabonin strategiasta huolimatta. EU ei olisi kyennyt estämään toisenlaisella talousstrategialla makrotaloudellista epätasapainoa ja kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla tehtyjä virheitä, jotka johtivat tähän kriisiin.

Lopuksi haluan todeta, että haluamme varmistaa, että mahdollisimman moni eurooppalainen yritys selviää tästä kriisistä ehjin nahoin. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on autettava niitä saamaan rahoitusta. Tällä hetkellä tämä näyttää minusta suurimmalta ongelmalta, koska luottopula vaikuttaa sekä suuriin että pieniin organisaatioihin.

Euroopan investointipankki tekee voitavansa. Meidän pitäisi kiittää EIP:tä sen hyvin joustavasta lähestymistavasta. Se on kuitenkin tehnyt nyt sen, mitä sen tehtävissä on. On jo ilmeistä, ettei EU:n suurten ja pienten yritysten lainanottotarpeita voida täyttää tämän vuoden jälkimmäisellä puoliskolla, koska EIP on jo saavuttanut rajansa. Jokaisen pitäisi olla selvillä siitä, että tästä tilanteesta tulee hyvin vakava. Siksi on aiheellista pohtia, voisimmeko me täällä parlamentissa parantaa eurooppalaisten yritysten tilannetta

esimerkiksi käsittelemällä ja hyväksymällä nopeasti komission ehdotuksia, joilla pyrittäisiin estämään se, että eurooppalaisten yritysten tarvitsisi maksaa tarpeettomia kustannuksia.

Olemme esittäneet ehdotuksia, jotka voivat pienentää eurooppalaisten yritysten kustannuksia jopa 30 miljardia euroa vuodessa. Näiden ehdotusten nopeasta hyväksymisestä olisi suurta apua kriisin ylittämiseksi.

Komissio on vakuuttunut siitä, että tämän huippukokouksen edellä Euroopan yhdentymisen tarjoamat tilaisuudet ja siihen liittyvät riskit tulevat esiin selvemmin kuin ennen. Näitä tilaisuuksia ovat tietenkin mahdollisuus yhdistää voimamme, toimia koordinoitulla ja määrätietoisella tavalla ja hyödyntää kunnolla luovuuttamme, jotta olisimme tämän kriisin päättyessä vahvempia. Näin voisimme tasapainottaa sitä seikkaa, että toisin kuin Yhdysvallat emme voi tehdä keskitettyjä päätöksiä, jotka pannaan täytäntöön kaikkialla, vaan meidän on varmistettava, että 27 jäsenvaltiota on asioista samaa mieltä.

Samalla riskit ovat kuitenkin selvempiä kuin koskaan ennen – kyse on riskeistä, joille kaikki altistumme, jos yksi tai useampi jäsenvaltio valitsee tässä tilanteessa protektionismin tai taloudellisen nationalismin yhteisvastuun ja yhteisen toimintamallin sijaan. Ellemme käytä yhteistä kompassia, joka ohjaa meidät läpi tämän kriisin, eksymme valitettavasti kaikki sumuun, joka kriisin aiheutti.

Elisa Ferreira, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämä kriisi on odotettua pahempi, ja työttömyys kasvaa odotettua enemmän. On hyviä syitä ajatella, etteivät EU:n suunnitellut elvytystoimet riitä, mutta on jo selvää, että kestää liian kauan, ennen kuin niiden vaikutukset tavoittavat kansalaiset.

Parlamentin kanta on ja on ollut selvä ja vakaa, ja toivon, että se on sitä jatkossakin. Tavoitteenamme on säilyttää työllisyys ja luoda uusia työpaikkoja, jotka lisäävät sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta ja yhteisvastuuta. Kriisin aikaan kansalaiset eivät voi tyytyä Euroopan unioniin, joka ei tarjoa vastauksia, Euroopan unioniin, jolla ei ole voimaa puuttua kansalaisten kohtaamiin ongelmiin. Mitä siis parlamentti pyytää komissiolta? Näissä mietinnöissä parlamentti pyytää tietenkin, että kansallisia toimia koordinoitaisiin ja että komissio käyttäisi kaikkia käytettävissään olevia keinoja toimia. Budjettivallan käyttäjänä parlamentti tarjoaa myös komissiolle kaikki mahdollisuudet tehdä näin. Se pyytää komissiota käynnistämään selvän eurooppalaisen työllisyysaloitteen ja toteaa, että tarvitsemme ehdottomasti suunnitelman ja aikataulun rahoitusmarkkinoiden sääntelytoimenpiteiden täytäntöön panemiseksi ja luoton tarjoamiseksi reaali taloudelle. Mitä parlamentti pyytää sitten neuvostolta? Se pyytää neuvostolta poliittista tahtoa, johon koko Eurooppa-hanke perustuu. Euroopan unionissa ei ole kyse pelkästä kilpailusta, vaan myös yhteisvastuusta ja koheesiosta. Meillä ei voi olla yhteismarkkinoita ilman takeita yhteisvastuusta ja koheesiosta. Siksi olemme kaikki siirtäneet EU:lle sen kansallisen päätäntävällän, jota meillä oli ennen tähän hankkeeseen osallistumista.

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, tästä kriisistä alkaa tulla nyt todellisuutta kansalaisille: työttömyys alkaa kasvaa, ja se kasvaa nopeasti, ja alamme huomata kriisin sosiaaliset vaikutukset. Laskusuhdanteesta on tulossa syvempi kuin mitä aluksi ajattelimme. Työttömyys kasvaa enemmän, ja sosiaaliset vaikutukset ovat suuremmat.

Haluan sanoa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmälle jotakin. Jäsen Hökmark ei ole täällä, mutta hän syytti parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän ehdotusta tästä kriisistä. Tätä voi verrata siihen, että ampuisi pianistin siksi, ettei pidä kappaleesta. Meillähän on tuki Euroopassa keskusta- ja oikeistohallituksia. Juuri näiden hallitusten toiminnassa, koordinoinnissa ja yhteisvastuussa on ollut toivomisen varaa.

Nyt on kyse työpaikoista, sosiaaliturvajärjestelmistä ja julkisesta sektorista. Totean komissiolle ja neuvostolle näin huippukokouksen alla, että meidän on toimittava heti, meidän on toimittava koordinoitulla tavalla, meidän on toteutettava riittävästi toimia ja meidän on toimittava yhteisvastuullisesti. Meidän on aika toimia nyt. Emme voi odottaa toukokuun huippukokoukseen. Työllisyysasiat on otettava esityslistan kärkeen heti.

(Suosionosoituksia)

Evgeni Kirilov, esittelijä. – (BG) Arvoisa puhemies, kiitos. Koheesiopolitiikka on osoittanut auttavansa ylittämään sosiaaliset ja taloudelliset ongelmat ja toteuttamaan rakenneuudistuksia jäsenvaltioissa ja niiden alueilla. Koheesiopolitiikasta saadut kokemukset ja sitä varten varatut resurssit – eli 340 miljardia euroa seitsemän vuoden ajaksi – ovat ensiarvoisen tärkeitä nykyisessä talouskriisissä, ja on äärimmäisen tärkeää, että nämä varat todella käytetään, ja vieläpä parhaalla mahdollisella tavalla, EU:n kansalaisten ja yritysten hyödyksi. Koska jokaisella eurolla on nyt merkitystä EU:n talouden elvyttämisen kannalta, emme voi sallia

sitä, että näitä varoja käytetään väärin. Siksi sääntöjen yksinkertaistaminen on mielestämme hyvä asia ja pyydämme, että säännöt pannaan kunnolla täytäntöön.

Arvoisa komission jäsen Verheugen, sanoitte tänään jotakin, mikä todella pitää paikkansa: emme tiedä, kuinka kauan tämä kriisi kestää. Siitä huolimatta päätösten, joita teemme, ja luonnollisesti myös päätösten, joita Eurooppa-neuvosto tekee ensi viikolla, on tuotettava tuloksia tänä vuonna. Sanoisin jopa, että tuloksia on saavutettava tänä kesänä. EU:n kansalaiset odottavat meiltä juuri tätä nähdäkseen valoa tunnelin päässä ja saadakseen toivoa kriisin päättymisestä, vieläpä nopeasti.

Haluan vastata niille muutamille parlamentin jäsenille, jotka yrittivät tänään vetää taloudellisen jakolinjan vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välille. Katson, että juuri tällainen koheesiopolitiikka, josta teemme tänään päätöksen, on ristiriidassa heidän esittämiensä ajatusten kanssa. Tämä kaikki näyttää mielestäni hyvin vahingolliselta, ja meidän on yhdistettävä voimamme päästäksemme tästä yli. Kiitos.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään keskiviikkona klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Suuntaviivat hyväksyttiin vuonna 2008 osana uudistettua Lissabonin strategiaa, ja ne ovat voimassa vuoteen 2010 asti. Kaikkien jäsenvaltioiden, myös Maltaan, oli laadittava strategiat työpaikkojen määrän lisäämiseksi. Työllisyyden suuntaviivat laadittiin. Niiden rahoittaminen on hyvin tärkeää, ja Euroopan sosiaalirahasto voi rahoittaa välittömät toimet, joita jäsenvaltiot toteuttavat joustoturvan ja osaamisen alalla.

Joustoturva on kokonaisvaltainen poliittinen toimintamalli, jolla pyritään parantamaan työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä. Toiseksi meidän on pyrittävä voimakkaasti parantamaan työntekijöiden osaamista. Tähän on pyrittävä kaikilla koulutustasoilla.

Ensinnäkin osaamisen parantaminen on hyödytöntä, ellei se vastaa työmarkkinoiden tarpeita.

Toiseksi etusijalle on asetettava kolme seuraavaa strategiaa:

- työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskyvyn parantaminen
- useampien ihmisten houkuttelevaaminen työelämään ja useampien pitäminen työelämässä, jotta työvoiman tarjonta kasvaisi ja jotta sosiaaliturvajärjestelmät saadaan toimimaan
- lisäinvestoinnit inhimilliseen pääomaan parantamalla koulutusta ja taitoja.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kuunnellessani tätä keskustelua en voinut olla huomaamatta, että parlamentissa vallitsee kilpailuhenki, että käynnissä on eräänlainen köydenveto – vanhat jäsenvaltiot vastaan uudet. Mielestäni se, että syyttelemme toisiamme ja osoittelemme toisiamme sormella kiistellessämme siitä, kuka ansaitsee kuulua EU:hun, ei ole mikään patenttiraikaisu ongelmiimme.

Meidän on ennen kaikkea muistettava, että kansalaiset kuuntelevat meitä ja odottavat meiltä suojelua. Juuri nyt he haluavat nähdä, mihin yhdentyneestä Euroopasta oikein on. Meidän pitäisi hyödyntää tämä keskustelu tilaisuutena pohtia sitä, kuinka voisimme rajata nykyisen kriisin sosiaalisia vaikutuksia.

Kannatamme Lissabonin strategiaa, koska se tuottaa tuloksia: juuri Lissabonin strategian ansiosta EU:hun on luotu lähes seitsemän miljoonaa uutta työpaikkaa. Vaan millaisia työpaikkoja ne ovat? Kyse on varsin usein määräaikaisestä tai osa-aikaisesta työstä, ja itse asiassa työllisyysaste ei ole muuttunut kokopäiväisten töiden osalta.

Tämä yksinkertaisesti osoittaa sen, että EU:n on opittava käyttämään voimavarojaan. Meidän pitäisi investoida huipputeknologisiin tuotteisiin, koska niiden alalla tarvitaan osaavaa työvoimaa. Juuri tällä alalla voimme tuottaa lisäarvoa – se on ala, jolla olemme vertaamme vailla. Tältä osin on äärimmäisen tärkeää, erityisesti

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

uusille jäsenvaltioille, pidentää määräaikoja taloudellisten resurssien saamiseksi ja yksinkertaistaa hakumenettelyjä.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Maailmanlaajuinen talouskriisi on yllättänyt meidät kaikki, puhuimmepa pankeista, monikansallisista yhtiöistä tai jopa kansainvälisistä rakenteista. Kriisi on vaikuttanut pahasti maailmantalouteen, ja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän säilyminen on nyt vaakalaudalla. En usko, että kukaan on kanssani eri mieltä, kun sanon, että näin suuret ongelmat edellyttävät EU:lta keskitettyjä toimia. Yhteisvastuu on siis aivan välttämätöntä, jotta selviämme kriisistä.

Edustan Euroopan parlamentissa Romaniaa, Kaakkois-Euroopan maata. Voin vain sanoa, että vuonna 2008 talouskasvu oli seitsemän prosenttia, ja nyt sen vaikutukset näyttävät kadonneen talouden pyörteisiin, joiden vaikutukset alkavat tuntua voimakkaina. Euroopan komission laatiman talouden elvytys suunnitelman täytyy vaikuttaa vanhan mantereeseen joka kolkkaan. On tärkeää, etteivät EU:n tietyt osat tunne itseään hylätyiksi ja avuttomiksi uhkaavassa tilanteessa, jota ne eivät ole aiheuttaneet.

Mielestäni tämä on tärkein testi Euroopan unionille, joka on rohkein poliittinen hanke muutama sataan viimeiseen vuoteen. Koko tämän mantereen maiden on osoitettava toimivansa yhtenä voimana. Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Durão Barroson mukaan EU:ta arvioidaan ensisijaisesti sen saavuttamien tulosten perusteella. Olen tästä täysin samaa mieltä.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni aloite, jossa ehdotetaan suunnitelmaa talouden elvyttämiseksi nykyisen kriisin aikana, on hyvä. EU:n on noudatettava yhteistä, selvää ja tehokasta lähestymistapaa lieventääkseen ja lyhentääkseen kriisin vaikutuksia mahdollisimman tehokkaasti.

Rahoituslalle tarvitaan selvempiä sääntöjä, erityisesti suuren riskin sijoituksia, kuten hedge-rahastoja, koskevia sääntöjä.

Jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuu on tällä hetkellä äärimmäisen tärkeää. On sanomattakin selvää, että jäsenvaltiot toteuttavat niiden omaa kansallista tilannetta vastaavia toimenpiteitä, mutta ne eivät saa olla ristiriidassa sisämarkkinoiden ja EMU:n kanssa. Päätavoitteena on oltava lainansaannin helpottaminen, erityisesti pk-yritysten kannalta, sillä ne ovat talouskasvun veturi ja kykenevät luomaan työpaikkoja. Valtion interventiot toimenpiteiden täytyy kuitenkin olla väliaikaisia, ja niiden jälkeen kilpailusääntöjä on noudatettava tiukasti.

Lisäksi kriisintorjuntatoimet on liitettävä osaksi vastuullista budjettipolitiikkaa. Vaikka olemmekin keskellä kriisiä, mielestäni on erittäin tärkeää noudattaa mahdollisimman suuressa määrin kasvu- ja vakaussopimusta, koska budjettivajeen kasvattaminen voi olla pitkällä aikavälillä tuhoisa ratkaisu erityisesti tulevien sukupolvien näkökulmasta.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjallinen. – (EN) Komission jäsen Almunia sanoi hiljattain, että huomattavia vaikeuksia kohdanneet euroalueen jäsenvaltiot voisivat saada apua muilta EU:n jäsenvaltioilta. Miksei uusille jäsenvaltioille, jotka eivät kuulu euroalueeseen, ole osoitettu samalla tavalla yhteisvastuuta? Ilmeisesti Latvialle ja Unkarille annetuissa tukipaketeissa on jotain vikaa. Hyvin suurten epätasapainojen pienentäminen on pohjimmitaan tervettä. Sillä, kuinka tämä tehdään, on kuitenkin valtavan suuri merkitys. Onko budjettivajeita tarkoitus supistaa radikaalisti samalla, kun yksityisen sektorin toiminta vähenee dramaattisesti? Suhdanteiden voimistamista on vältettävä niin nousu- kuin laskukaudenkin aikana. Elleivät suuret ulkoiset vajeet johdu ensisijaisesti julkisista budjeteista, miksi julkisten budjettien pitäisi kärsiä ensisijaisesti vajeiden pienentämisen vaikutuksista? Muistelkaapa vain Aasian kriisin opetuksia vuosikymmenen takaa. Poliitikkojen on myös mietittävä sitä, kuinka estämme keinottelijoiden hyökkäykset uusien jäsenvaltioiden valuuttoja kohtaan. Budjettivajeiden radikaalista supistamisesta ei olisi tässäkään asiassa paljonkaan apua. Toivon, että Ecofin-neuvoston tulevilla kokouksilla löydetään parempia lähestymistapoja taloudelliseen tukeen. Lisäksi totean, että jos ja kun IMF otetaan mukaan tukipaketteihin, sen pitäisi pohtia sitä, kuinka hyvin sen perinteinen tapa käsitellä makrotaloudellisia epätasapainoja soveltuu nykyisiin poikkeuksellisiin olosuhteisiin.

Vasilia Viorica Dăncilă (PSE), kirjallinen. – (RO) Romanian on hyödynnettävä rakennerahastojen tarjoamia uusia mahdollisuuksia.

Romanian keskus- ja paikallisviranomaisien on tartuttava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti Euroopan komission tarjoamaan tilaisuuteen, joka koskee yhteisön rakennerahastojen käytön helpottamista. Niiden on saatava käyttöönsä näitä varoja voidakseen luoda uusia työpaikkoja, voidakseen järjestää ammatillista koulutusta osana elinikäisen oppimisen ohjelmia ammatillisen uudelleen koulutuksen tarjoamiseksi ja voidakseen tukea pk-yrityksiä.

Talouden elpymistä voidaan edistää nopeuttamalla ja yksinkertaistamalla yhteisön rahoituksen jakamista, kun kohdealueet saavat käteistä. Nämä maksut ovat nopeampia ja joustavampia, ja kertamaksun suorittaminen mahdollistaa tarvittavien hankkeiden täytäntöönpanon lyhyessä ajassa infrastruktuurin, energian tai ympäristönsuojelun kaltaisilla aloilla.

Toisaalta Romanian viranomaisten on järjestettävä EU:n menettelyjen mukaisesti hankkeiden toteuttamista varten osarahoitusosuus, jotta hankkeet voidaan panna täytäntöön mahdollisimman nopeasti, kun EU:n rahoitus on saatu.

EU:n johtajien ehdotukset koskevat lukuisia toimenpiteitä, joilla nopeutetaan ensisijaisten kansallisten ja alueellisten investointien tekemistä jäsenvaltioissa ja yksinkertaistetaan samalla määrärahojen käyttöä ja tarjotaan pk-yrityksille enemmän määrärahoja.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin jäsenvaltioiden tärkeimpiä yhteisiä ominaisuuksia ovat demokratia, vakaus, vastuuvollisuus ja koheesio. Jäsen Kirilovin mietinnössä koheesiopolitiikasta ja investoinneista reaalityönteeseen korostetaan näiden yhteisten ominaisuuksien merkitystä keskeisenä edellytyksenä yhteisessä strategiassa sosiaali- ja talouspolitiikan toteuttamiselle. EU:n talous kärsii tällä hetkellä maailmanlaajuisen rahoituskriisin seurauksista sekä kauaskantoisimmasta ja pahimmasta taantumasta 60 vuoteen. Meidän on kannustettava jäsenvaltioita etsimään koheesiopolitiikan rahoituksen ja yhteisön muiden rahoituslähteiden – kuten Euroopan laajuisten liikenne- ja energiaverkkojen, tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman – sekä Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin rahoituksen välisiä synergiamahdollisuuksia. Samalla jäsenvaltioiden on yksinkertaistettava ja helpotettava rahoituksen hakemista Jessica-, Jasmine- ja Jeremie-rahoitusvälineistä kannustaakseen pk-yrityksiä ja asiaankuuluvia tuensajia käyttämään niitä useammin. Haluan kiittää lopuksi esittelijää, jäsen Kirilovia, työstä, jota hän on tehnyt laatimassaan tätä mietintöä.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) Elämme taloudellisen epävarmuuden aikaa. Euroopan unionin tehtävänä on arvioida, voitaisiinko kansallisille ja alueellisille viranomaisille myöntää lisää liikkumavaraa, jotta ne voisivat ottaa EU:n varoista paremmin vastuuta ennennäkemättömän tilanteen selvittämiseksi.

Komission jäsen Hübnerin suunnitelmassa ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityönteeseen” esitetyt toimenpiteet ovat käytännöllisiä, ja kansallisten viranomaisten pitäisi ottaa ne viipymättä käyttöön.

Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR) voidaan käyttää nyt edullisiin asuinrakennuksiin tehtävien ekologisten investointien osarahoitukseen. Tätä mahdollisuutta pitäisi nyt käyttää rakennusalan työpaikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi, sillä rakennusala on kärsinyt kriisistä pahoin. Tämä auttaisi meitä myös pääsemään lähemmäksi ilmastotavoitteitamme.

Euroopan sosiaalirahastosta maksettavat tunnustusmaksut voisivat todella piristää vaikeuksissa olevia julkisia sektoreita, ja pk-yritysten pitäisi hyötyä ehdotetuista muutoksista, joilla helpotettaisiin kassavirran saatavuutta.

Tämä on askel oikeaan suuntaan. Mielestäni jäsen Kirilovin mietinnössä käytetään paikoin Lissabonin strategian yhteydessä valitettavaa kieltä.

Adam Gierek (PSE), kirjallinen. – (PL) Kuinka voimme torjua rahoituskriisiä? (Euroopan talouden elvytysuunnitelma) Rahoituskriisiä voidaan torjua lyhyellä tai pitkällä aikavälillä. Lyhyen aikavälin menetelmä perustuu niiden vitsausten kitkemiseen, jotka ovat kehittyneet viime vuosikymmeninä ja johtaneet pankkien maksukyvyttömyyteen, ”saastuneiden” arvopapereiden kiertämiseen sekä rahoitusalaan koskevan politiikan ja yleisen politiikan väliseen epäyhteensuhteeseen.

Maat, jotka auttavat pankkeja taloudellisesti, eivät kuitenkaan poista kriisin syitä. Kriisin perimmäisenä syynä on mielestäni talouden uusliberalistinen mekanismi eli se, että taloudessa keskitytään lyhyen aikavälin tuottoon ja sivuutetaan pitkän aikavälin hyödyt – vain yhden piirteen mainitakseni.

Siksi pitkän aikavälin menetelmällä pitäisi korjata talouden toimintaa ohjaava mekanismi irrottamalla niin sanottujen vapaiden markkinoiden opinkappaleista. Jäsenvaltioiden ja Euroopan komission ei pitäisi ryhtyä hoitamaan kilpailukykyisten, terveiden markkinamekanismien tehtävää, vaan niiden velvollisuutena on ehkäistä vitsauksia. Tämä tarkoittaa sitä, ettei lyhyen aikavälin tuottojen pitäisi ensinnäkään jättää toiselle sijalle pitkän aikavälin etuja, joita saadaan esimerkiksi kehittämällä infrastruktuuria, rakentamalla julkisia rakennuksia, suojelemalla luontoa ja ympäristöä tai etsimällä uusia ja joskus vähemmän tuottoisia energialähteitä.

Toiseksi kaikkia omistusmuotoja pitäisi kohdella tasa-arvoisesti, ja omistusmuodon valinnan pitäisi perustua kunkin muodon hallinnan tehokkuuteen.

Kolmanneksi jäsenvaltioiden ja Euroopan komission pitäisi ottaa koordinaattorin tehtävä sekä finanssipolitiikassa että yleisessä politiikassa.

Neljänneksi jäsenvaltioiden ja Euroopan komission pitäisi kehittää menetelmiä kansainvälisten valuutta- ja rahoitusmarkkinoiden koordinoimiseksi, sillä spontaanin toimintansa vuoksi nämä markkinat ovat alttiina keinottelulle.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Talouskriisi on nyt saavuttanut Euroopan. Se vaikutti ensin kehittyneisiin talouksiin ja levisi sitten kehitysmaihin ja kehittyviin talouksiin. Viimeisimmissä vuotta 2009 koskevissa ennusteissa povataan talouskasvuksi –1 prosenttia tai vähemmän. Olemme siksi keskellä yhtä vakavimmista Euroopan yhteisöön koskaan vaikuttaneista taantumista.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, etteivät jäsenvaltioiden toteuttamat yksittäiset toimet riitä, vaikka niitä tuetaan siirtämällä pääomaa aloille, joita kriisi uhkaa eniten. Taloutemme ovat toisistaan riippuvaisia, ja kyseessä on maailmanlaajuinen kriisi. Siksi vastaukseksi ehdotettujen elvytystoimien on myös oltava luonteeltaan ja laajuudeltaan globaaleja. Lisäksi niiden on suojeltava yhteisvastuun periaatetta, joka on EU:n perusperiaate. Vain tällä tavoin voimme säilyttää EU:n alueellisen ja sosiaalisen koheesion. Mielestäni näin kriisin aikaan yhteisvastuun periaate saa myös uuden poliittisen ulottuvuuden.

Olen esittelijän tavoin huolissani kriisin vaikutuksista tavallisiin kansalaisiin. Meidän on varmistettava, että perheet ja yritykset – ennen kaikkea pk-yritykset, EU:n talouden kulmakivi – saavat jälleen lainaa. Vain tällainen tavoite yhdessä kansalaisten säästöjen suojelun kanssa oikeuttaa julkisten varojen käytön pelastussuunnitelmaan. Lisäksi kriisin torjunta helpottuisi ja tehostuisi varmasti, jos onnistuisimme lakkauttamaan veroparatiisit osana EU:n pelastussuunnitelmaa.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Koska talouskriisi syvenee eikä loppua ole näkyvissä, katson, että tarvitsemme lisää varoja vakauttaaksemme EU:n talouden ja pannaksemme syöksykierteelle pisteen. Muita pullonkauloja ovat muun muassa työttömyyskierre ja valtava epävarmuus työmarkkinoilla. Lainansaantivaikkeudet ja budjettivajeen kasvu ovat edelleen suuria ongelmia ja keskeisiä tekijöitä taantumien onnistuneen ja tehokkaan torjunnan kannalta. On hyvin tärkeää palauttaa lainarahan tarjonta riittävälle tasolle. Lisäksi rahaa pitäisi käyttää piristämään taloutta, eli sen pitäisi virrata perheisiin ja yrityksiin. Pääomasijoitusten houkuttelemiseksi on luotava kannustimia. Valitettavasti meillä ei ole vielä eurooppalaista mekanismeja tai elintä, joka kykenisi koordinoimaan koko mantereen laajuista kokonaisvaltaista elvytystä, ja siksi sovellamme taas paikallisia ratkaisuja, jotka voivat kaikki epäonnistua, koska jäsenvaltioiden taloudet ovat pitkälti riippuvaisia toisistaan. EU:n elvytystoimien lisäksi lainsäädäntöä on muutettava, jotta vältämme toistamista virheitä, jotka ajoivat meidät kriisiin. Sääntelyn ja valvonnan puutteet ovat ongelman alkua ja juuri, ja meidän onkin luotava uutta tehokasta sääntelyä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Onnistumme ymmärtämään EU:n jäsenvaltoihin, muun muassa Portugaliin, vaikuttavaa vakavaa sosioekonomista tilannetta vain, jos otamme huomioon tämän ”yhdentymisen” tavoitteet ja sen, miten sen politiikka aiheutti nykyisen kapitalistisen kriisin, jonka keskuksista yksi on EU.

Viimeisten 23 vuoden aikana Euroopan talousyhteisö / Euroopan unioni on edistänyt pääoman liikkumista ja talouden keskittymistä rahoitustoimintaan, vapauttanut markkinoita ja ajanut yksityistämistä, ajanut yritysfuusioita ja kannustanut ylituotantoon, siirtänyt tuotantoa ja tuhonnut tuotantokapasiteettia, edistänyt taloudellisen määräysvallan keskittymistä muutamien käsiin ja lisännyt näin toisten riippuvuutta, kannustanut riistämään työntekijöitä ja lisännyt työn tuottaman hyödyn keskittymistä pääoman käsiin, keskittänyt luotua vaurautta sekä lisännyt sosiaalista ja alueellista epätasa-arvoa. Kaikki tämä on tapahtunut suurvaltojen ja suurten taloudellisten ryhmittymien valvonnan alaisena. Nämä ovat tämän vaikeasti korjattavan kapitalistisen kriisin perimmäiset syyt.

Työttömyys, epävarmuus, pienet palkat, heikentyvät elinolot, köyhyys, sairaudet, nälkä sekä työläisten ja tavallisen kansan kohtaamat kasvavat vaikeudet eivät johdu ”kriisistä” vaan kapitalismille ominaisesta politiikasta.

Siksi mielestämme on hyvä, että Portugalin työntekijöiden keskusjärjestö GCTP-IN järjestää 13. maaliskuuta suuren mielenosoituksen suunnan muuttamiseksi ja vaatiakseen lisää työpaikkoja, palkkaa ja oikeuksia.

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) EU:n on toimittava mahdollisimman tehokkaasti pannaakseen täytäntöön johdonmukaisen kehysten maailmanlaajuisen rahoituskriisin torjumiseksi. Jos haluamme takaisin yleisön luottamuksen ja terveen rahoitusjärjestelmän, meidän on toimittava nopeasti työpaikkojen ja taloudellisen toiminnan säilyttämiseksi. Taantumien haittavaikutusten lieventämiseksi ja sosiaalinenormien ja työllisyysasteen säilyttämiseksi pitäisi tehdä muutamia muutoksia, joilla yksinkertaistetaan käytettävissä olevien varojen käyttöä, lisätään avoimuutta ja parannetaan hallinnointia. Viimeisen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vaadittiin Euroopan sosiaalirahaston lisätoimien aloittamista nopeasti työllisyyden tukemiseksi, erityisesti heikoimmassa asemassa olevien väestöosien hyväksi, kiinnittämällä erityistä huomiota pienimpiin yrityksiin vähentämällä muita kuin palkkakustannuksia. Kehotan siksi seuraavaa Eurooppa-neuvostoa harkitsemaan vakavasti työpaikkojen luomista ja säilyttämistä toteuttamalla osarahoitustoimia, jotka liittyvät muiden työvoimakustannusten kuin palkkakustannusten vähentämiseen väliaikaisesti maissa, joihin talouden taantuma vaikuttaa voimakkaasti. Heikoimmassa asemassa oleviin väestöosiin – niihin, joihin taloudellinen ja sosiaalinen taantuma vaikuttaa voimakkaimmin – pitäisi kiinnittää erityistä huomiota, jotta vältetään kriisin epäsuhtaiset vaikutukset, jotka vaarantavat EU:n kaikkien alueiden tasapainoisen kehityksen.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhteisvastuu on nyt yksi EU:n tärkeimmistä arvoista. Näemme silti nyt talouskriisin aikaan merkkejä siitä, että EU:n yhteisvastuu horjuu.

Meidän on vältettävä enemmän kuin koskaan jäsenvaltioiden välisiä erimielisyyksiä välttääksemme luokittelun vanhoihin ja uusiin sekä suuriin ja pieniin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden jakautuminen euroalueen maihin ja sen ulkopuolisiin maihin ei saa nostaa euroalueen jäseniä etuoikeutettuun asemaan, josta käsin ne voivat sanella yhteisen tulevaisuuden. Kaikki jäsenvaltiot on otettava yhtä lailla mukaan päätöksentekoon. Kaikille jäsenvaltioille on taattava oikeus kertoa ongelmistaan ja huolistaan sopivien eurooppalaisten ratkaisujen löytämiseksi.

EU tarvitsee veturin ylittääkseen talouskriisin mahdollisimman pienin vahingoin. Talouskriisiin ei voida vastata protektionismilla, vaan toimintamme on perustuttava jatkossakin avoimuuteen ja kilpailuhenkeen. Siksi meidän on hyödynnettävä tämänhetkistä taantumaa ja investoitava lisää innovointiin, tutkimukseen ja kehitykseen.

Toisin sanoen kriisi pitäisi nähdä asiana, joka kannustaa panemaan Lissabonin strategian täytäntöön. Voimme turvata työpaikat ja taata EU:n talouden kestävyuden vain hyödyntämällä kunnolla tätä yhteisvastuuseen perustuvaa strategiaa.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Epäkohtia ei kannata yrittää asettaa vakavuusjärjestykseen. Yhteiset vaikeudet herättävät meissä kuitenkin tahdon toimia ja varata toimintaan resursseja. Monet ovat viitanneet vuoden 1929 kriisiin, vaikka sen vanavedessä seurannut toinen maailmansota jakoikin Euroopan kahteen leiriin. Lisäksi hallintojärjestelmän muutos aiheutti entisille itäblokin maille trauman. Tässä tapauksessa maailmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi uhkaa kuitenkin yhtä lailla meitä kaikkia, ja varhaisista merkeistä huolimatta emme osanneet odottaa sitä.

EU ei voi enää jakautua kriisin hetkellä, jäsenvaltiot eivät voi edes lähteä kulkemaan useita erilaisia mutta rinnakkaisia polkuja. Emme voi edetä kahdella eri nopeudella. Riskipääoman arvon alentuessa jokaisella on hävittävää – vain tappion aste vaihtelee. Yhteismarkkinat voivat selvitä ja pysyä kilpailukykyisinä tällaisessa tilanteessa vain, jos löydämme yhteisiä, koordinoituja ratkaisuja. Protektionismin puolestapuhujille ei kannata kallistaa korvaansa!

Jäsenvaltioiden tehtävänä on laatia rahoitussuunnitelmat keskenään yhteistyössä. Euroopan unioni voi täydentää tätä tehtävää arvioimalla, kuinka kukin niistä voi antaa tukea varojensa mukaan, sen varmistamiseksi, että loppujen lopuksi myös taaempana jonossa seisovien jäsenvaltioiden ja kansalaisten tase on positiivinen. Keski- ja Itä-Euroopan alue on tässä jonossa taaimpana osaksi historiallisista syistä, osaksi siksi, että euron puuttuminen on aiheuttanut luottamuspulaa ja kääntänyt riskipääoman meitä vastaan. Vaikka tietyt jäsenvaltiot onkin mahdotonta asettaa lähtökohdiltaan samaan asemaan, totean vakaasti, että meidän on laadittava EU:n tukijärjestelmä, jonka turvin kullekin jäsenvaltiolle voidaan tarjota yhteisvastuun nimissä sille sopivaa tukea.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kansallisten talouden elvytysuunnitelmien täytyy sisältää kaikki Euroopan talouden elvytysuunnitelman periaatteet.

Saatavilla olevat EU:n varat on käytettävä ensisijaisen tärkeisiin hankkeisiin, ja ne on jaettava oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken ottaen kuitenkin huomioon kaikki erityistapaukset.

Meidän on hyödynnettävä tehokkaasti jokaista meille tarjoutuvaa tilaisuutta. Siksi EU:n rahastojen käyttömahdollisuuksien aikaistaminen on äärimmäisen tärkeää: se nopeuttaa ja joustavoittaa tämän suunnitelman täytäntöönpanoa.

Hankkeet on pantava täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti, jotta niillä tuetaan sitä osaa työvoimasta, joka käy läpi vaikeita aikoja. Siksi tämän prosessin välittömän tehokkuuden takaamiseksi hallinnollisia menettelyjä on vähennettävä radikaalisti ja erityisesti menettelyihin hakemista koskevia aikatauluja on lyhennettävä.

Lisäksi niistä toimenpiteistä, joita on hyväksyttävä, ehdottoman välttämättömiä ovat toimenpiteet, jotka koskevat lainsäädäntökehityksen hyväksymistä veroparatiisien torjumiseksi.

On selvää, että valtiontukea on käytettävä harkiten kilpailua koskevien ongelmien välttämiseksi. Samalla meidän on kuitenkin tarkasteltava tiiviisti sitä, millaisia hyötyvaikutuksia tällaisella tuella voi olla työvoiman käytön osalta, ottaen huomioon tilanteet, joissa tällainen tuki on enemmän kuin tarpeen.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan komissio myöntää huomattavia summia investointeihin, jotka liittyvät energiatehokkuuteen, uusiutuvan energian tuottamiseen sekä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen ja energiaverkkojen rakentamiseen. Voimme varmistaa, etteivät EU:n tietyillä alueilla tapahtuneet kaasu- ja energiakriisit toistu tulevaisuudessa, vain toteuttamalla tällä alalla tervettä politiikkaa.

Yhdistämällä Euroopan kaikki kaasu- ja energiaverkot varmistetaan, että yhteisvastuuperiaatetta sovelletaan: jäsenvaltiot kykenevät tuomaan tai jopa viemään luonnonvaroja tavanomaisissa olosuhteissa, jopa kriisin aikana.

Tätä taustaa vasten jäsenvaltioiden on käytettävä rakennerahastojen tarjoamia rahoitusmahdollisuuksia toteuttaakseen hankkeita infrastruktuuriin, energian ja ympäristön kaltaisilla aloilla.

Näiden hankkeiden laadun parantamiseksi ja niiden vaikutusten tehostamiseksi EU:n jäsenvaltioiden on käytettävä hyväkseen mahdollisimman paljon Euroopan komission tarjoamaa teknistä apua.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen iloinen siitä, miten nopeasti EU:n toimielimet ovat laatineet ratkaisuja nykyiseen talouskriisiin. Haluan kuitenkin korostaa muutamia asioita, joihin on kiinnitettävä enemmän huomiota.

Niistä ensimmäinen on energiainfrastruktuurihankkeiden rahoittaminen. Mielestäni on täysin väärä menettelytapa jakaa rahaa mahdollisimman moneen hankkeeseen, koska tähän liittyy se vaara, ettemme kykene rahoittamaan niiden loppuun viemiseksi tarvittavaa kokonaisbudjettia. Olen saanut hiljattain Nabucco-kaasuputkesta käytyjen keskustelujen perusteella sen vaikutelman, että leikimme tulella. Emme voi ilmoittaa käyttävämme Nabuccoon 250:tä miljoonaa euroa, sanoa sitten leikkaavamme rahoitusta 50 miljoonalla eurolla ja päättää lopuksi, että investointien pitäisikin olla kokonaan yksityisiä. Nabucco-hankkeen tuottamat hyödyt ovat kiistattomat, eikä meillä ole varaa vitkastella tässä asiassa poliittisista ja taloudellisista syistä.

Toiseksi katson, että meidän on vältettävä joutumista protektionismin valtaan, sillä tämä vaikuttaisi sisämarkkinoiden toimintaan. Vaikka kriisin vaikutukset EU:ssa ovatkin epätasaiset, meidän on reagoitava siihen yhtenäisellä tavalla, koheesiopolitiikan tavoitteiden ja sisämarkkinoiden periaatteiden mukaisesti. Katson, että meidän on ehdottomasti arvioitava näiden tarkistusten vaikutusta voidaksemme tehostaa vuosia 2014–2020 koskevan uuden rahoituskehityksen toimenpiteitä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Koheesiopolitiikan osuus EU:n talousarviosta on kolmasosa. Se ei ole kriisinhallintaväline, mutta se on kuitenkin suurin reaalitalouteen tehtävien investointien lähde ja valtava tilaisuus erityisesti pysyvästi heikommassa asemassa oleville alueille. Haluan siksi kiinnittää huomiota siihen, että on löydettävä ratkaisuja, joilla varmistetaan alueiden parempi osallistuminen EU:n alakohtaiseen toimintaan.

Haluan korostaa, miten tärkeää nykyisessä poikkeuksellisessa taloustilanteessa on joustavoittaa rakennerahastojen käyttömahdollisuuksia. Mielestäni on myös hyvä laajentaa tukimahdollisuutta investointeihin, jotka kohdistuvat energiatehokkuuteen ja uusiutuvan energian käyttöön asuntotuotannossa sekä puhtaan teknologian aloihin.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, viime viikolla komissio luovutti neuvostolle talouskriisiä käsittelevän tiedonantonsa tämän kuun lopun neuvoston kokousta varten. Tämän lisäksi komissio esitti ensimmäisen arvionsa Euroopan talouden elvytyspaketin

tuloksista. Komissio pitää alustavia tuloksia hyvinä ja arvioi, että kansalliset ja Euroopan tason elvytystoimet yhteen laskien elvytyksen kokonaisarvo tulee vastaamaan noin 3,3 prosenttia BKT:stä vuosina 2009–2010.

Onnittelten esittelijää erittäin ansiokkaan mietinnön laatimisesta. Pidän erityisen tärkeänä hänen painottamaansa tarvetta jäsenvaltioiden toimien koordinoimisesta. Protektionististen tendenssien herääminen on erittäin huolestuttavaa. Vaikka puheiden tasolla kaikki jäsenvaltiot vakuuttavat puhaltavansa yhteen hiileen, on toimien tasolla luettavissa jotain aivan muuta. On äärimmäisen tärkeää, että EU-johtajat tekevät päätöksensä nyt puheidensa pohjalta, eivätkä anna periksi protektionistisille paineille, jotka useassa maassa ovat kiistatta kovia.

EU:n tulee ottaa uusi, kunnianhimoinen askel Lissabonin strategian jatkoksi. EU tarvitsee elvytyspaketin, joka tukee uusia aloja kilpailukyvyyn ja kasvun perustana. Mm. ekomodernisaatiolla, uusiutuviin energianlähteisiin ja tietotekniikkaan satsaamalla, on mahdollista saada aikaan myönteinen toimialamuutos.

Kriisi on myös mahdollisuus. Se on mahdollisuus järjestää uudelleen koko Euroopan laajuinen ja globaali finanssiarkkitehtuuri. Kriisi on myös mahdollisuus sysätä talouskasvu aivan uudelle, uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen perustuvalla tiellä. Niin kutsuttu uusi vihreä diili tulee olla elvytyksen ja uuden kasvun perustana. Näin samalla, kun luomme työpaikkoja ja innovaatioita, vastaamme myös ilmastomuutoksen mukanaan tuomiin haasteisiin.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) EU:n talous kärsii maailmanlaajuisen rahoituskriisin seurauksista ja suurimmasta ja vakavimmasta taantumasta 60 vuoteen. Kriisi panee EU:n todella koetukselle. Se vaikuttaa yrityksiin ja samalla tavallisiin kansalaisiin ja heidän perheisiinsä. Monet elävät pelossa – he pelkäävät erityisesti menettävänsä työpaikkansa – ja odottavat EU:n pelastavan heidät.

EU ei voi olla vain 27 maan kansallisten etujen summa. Sen täytyy perustua yhteisvastuuseen ja siihen, että jäsenvaltiot ja alueet haluavat toteuttaa ohjelmavoitteensa mahdollisimman nopeasti.

Taluskriisin aikaan meille pitäisi olla selvää, että meidän on keskityttävä Lissabonin tavoitteisiin, erityisesti työllisyyden alalla. Juuri koheesiopolitiikan rahoitusvälineitä on käytettävä tehokkaasti ja joustavasti kriisin aikana. EU:n koheesiopolitiikan määrärahat vuosiksi 2007–2013 voivat auttaa merkittäväällä tavalla saavuttamaan EU:n uudistetun, kasvuun ja työllisyyteen tähtäävän Lissabonin strategian tavoitteet, jotka saattavat yhteen tavalliset kansalaiset, yritykset, infrastruktuurin, energia-alan, tutkimuksen ja innovoinnin. Meidän on parannettava koordinoitua ja luovuttava protektionismista ja kaikenlaisesta kansankiihotuksesta. Meidän on käynnistettävä uudelleen pääomavirrat ja pääomansiirrot.

Katson vakaasti, että investoinnit innovointiin, uuteen teknologiaan ja ekologisiin innovaatioihin tarjoavat uusia tilaisuuksia, jotka ovat välttämättömiä, jotta voimme reagoida tehokkaasti nykyiseen rahoituskriisiin. Meidän on poistettava kaikki esteet ja luotava todelliset uusiutuvan energian sisämarkkinat.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Haluan kiittää esittelijää, jäsen Ferreiraa, merkityksellisestä ja oikea-aikaisesta mietinnöstä. Nykyisissä kriisiolosuhteissa on ratkaisevan tärkeää, että käytettävissä olevia varoja hyödynnetään kunnolla. On ikävää, että valtaosa niistä jäsenvaltioista, joilla on oikeus saada rakenne- ja koheesiorahastoista tukea uusissa rahoitusnäkymissä, ei ole kyennyt käyttämään näitä varoja. Tämä koskee myös kotimaatani Viroa. Tähän on useita syitä. Ensimmäinen suuri ongelma on jäsenvaltioiden oma hallintokapasiteetti. Jäsenvaltiot voisivat tehdä tällä alalla paljon itse, ja ne voisivat kehittää hallintonsa toimintaa. Toinen syy on lähtöisin Euroopan unionista. EU:n on tärkeää joustavoittaa ehtoja. Esimerkiksi ohjelmiin, joissa menot on maksettava etukäteen ja jotka rahoitetaan sitten jälkikäteen, liittyy ongelmia. Näiden menojen maksamiseksi on nyt vaikeaa saada lainaa. Siispä se, mitä Euroopan komissio aikoo tehdä ennakkomaksujen suhteen, on hyvin tärkeä kysymys. Myös nykyisten sääntöjen mukainen osarahoitusosuus on tärkeä asia – tällä alalla pitäisi harkita joustavuuden lisäämistä. Kolmas tärkeä seikka on valvontamekanismi: nykyinen byrokratia on selvästikin tehotonta.

Kiitos mietinnöstä.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Joidenkin jäsenvaltioiden, kuten Baltian maiden, Romanian ja Unkarin tapauksessa rahoituskriisi ja maailmanlaajuinen taantuma ovat korostaneet rakenteellisia epätasapainoja, jotka ovat kasvaneet nopeasti talouskasvun aikoina ja perustuvat suorien ulkomaisten sijoitusten ja ulkoisten lainojen virtoihin.

EU:n talouden elvytysuunnitelmassa on otettava huomioon se, että nämä maat tarvitsevat huomattavan määrän ulkoista rahoitusta voidakseen kattaa tavara- ja palvelukaupan vajeen. Ellei tällaista ulkoista rahoitusta saada, kyseiset maat joutuvat toteuttamaan valtavia, äkillisiä mukautustoimia, jotka pyyhkäisevät pois

aiempina vuosina hankitut sosiaalietuudet, heikentävät EU:n koheesiota ja voivat jopa vaarantaa alueen vakauden.

Neuvoston ja Euroopan komission on ehdottomasti löydettävä ratkaisuja tarvittavan ulkoisen rahoituksen saamiseksi. Kyseiset jäsenvaltiot, jotka voittavat aikaa ulkoisen rahoituksen avulla, vastaavat puolestaan rakenteellisten uudistusten toteuttamisesta syntyneen epätasapainon korjaamiseksi.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Aluepolitiikka on reaalityökalu tehtävien eurooppalaisten investointien suurin lähde. Sen rahoituksen nopeuttaminen ja yksinkertaistaminen voi auttaa elvyttämään taloutta, kun kohdealueille vapautetaan likvidejä varoja.

Komission ehdottamat nopeammat, joustavammat, kiinteämääräiset ja kertaluonteiset maksut mahdollistavat hankkeiden välittömän täytäntöönpanon infrastruktuurin, energian ja ympäristön aloilla.

Kansallisten ja alueellisten viranomaisten on tartuttava näihin tilaisuuksiin ja hyödynnettävä tehokkaasti rakennerahastoja lisätäkseen työllisyyttä, tukeakseen pk-yrityksiä, edistääkseen yrittäjyyttä ja tukeakseen työhön liittyvää koulutusta, ja samalla niiden on osallistuttava rahoitukseen osarahoitussääntöjen mukaisesti, jotta kohdennetut varat voidaan käyttää kokonaan.

Kehotan Ranskan merentakaisen departementtien alueneuvostoja ja lääninhallituksia, jotka toimivat rakennerahastojen hallintoviranomaisina, ennakoimaan näitä muutoksia, jotta niiden alueellisissa ohjelmissa keskityttäisiin suoraan hankkeisiin, joilla on parhaat mahdollisuudet lisätä kasvua ja luoda työpaikkoja.

Ranskan merentakaisen departementtien nykyisen levottomuuden ja Réunionin saaren protestiliikkeen vuoksi meidän on tarkasteltava mahdollisuutta toteuttaa uudenlaisia, alkuperäisiä kehitysalotteita ja käytettävä kaikkia käytettävissämme olevia, myös Euroopan unionin tarjoamia kannustimia.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Joulukuussa 2008 annetussa komission tiedonannossa Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta luetellaan alueet, joille EU investoi tulevana lähivuotena turvatakseen talouskasvun ja suojellakseen työpaikkoja. Ne ovat pk-yrityksille EIP:n kautta maksettava, arviolta 30 miljardin euron suuruinen tuki, Euroopan laajuisia energiaverkkoja ja laajakaistaa hyödyntäviä yhteyksiä koskevien, noin viiden miljardin euron infrastruktuuri-investointien nopeuttaminen rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi sekä tutkimus ja innovointi.

Näitä toimenpiteitä on tuettava säädösehdoituksin, joilla myös turvataan määrärahat. Tammikuussa 2009 annetussa asetusehdotuksessa, joka koskee energiahankkeiden rahoittamista osana Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, ei esitetä määrärahoja rakennusten energiatehokkuuden lisäämistä varten. Katson, että EU toimii väärin, ellei se tue tämän talouskriisin aikana ensisijaisia hankkeita taloudellisesti. Rakennusten energiatehokkuus on ala, joka voi luoda EU:ssa karkeasti arvioiden 500 000 työpaikkaa, parantaa kansalaisten elämänlaatua ja tukea kestävä kehitystä edistämällä uusiutuvien energialähteiden käyttöä. Katson henkilökohtaisesti, että nykyinen komissio tekee virheen, ellei se tue rakennusten energiatehokkuuden lisäämistä toteuttamalla rahoitustoimia ja käyttämällä rahoitusvälineitä, toteuttamalla sopivia verotoimenpiteitä ja antamalla vahvaa poliittista viestiä EU:ssa.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme nyt talouden elvytysuunnitelmasta suhteessa Lissabonin strategian painopisteisiin. Vaikka strategiaa koskevasta ilmoituksesta on kulunut monta vuotta, voimme havaita, ettei sitä ole toteutettu. Toisin sanoen tuotamme asiakirjoja, joita emme näe pantavan täytäntöön. Tämän vahvistaa tietty tapa, josta on tullut Euroopan parlamentissa sääntö – se, että kansalaiset hukutetaan säädöksiin, jotka vaikeuttavat monissa tapauksissa heidän elämänsä eivätkä vaikuta merkittävästi heidän elintasoonsa.

Lisäksi paheneva talouskriisi osoittaa, että Euroopan komissio ja neuvosto ovat menettäneet täysin kosketuksensa yhteiskunnan päivittäisiin ongelmiin. Komissiolla ei ole pohjimmiltaan todellista toimintasuunnitelmaa, jolla vastata kasvavaan kriisiin. Jokainen voi huomata, että yksittäiset maat ryhtyvät pelastustoimenpiteisiin itse ja etteivät keskitetysti hallitut viidensadan miljoonan euron markkinat kykene vaikuttamaan kunnolla näin suureen kriisiin.

Viime vuosina Itä-Euroopan maille on sanottu, että niiden pitäisi yksityistää pankkinsa eli että niiden pitäisi asettaa ne länsieurooppalaisten pankkien alaisuuteen. Naiiveina ne tekivät niin, ja nyt juuri samat pankit keinottelevat ja tuhoavat EU:n uusien jäsenvaltioiden talouksia.

Puhetta johti*varapuhemies* **Martine ROURE****4. Esityslista**

Puhemies. - (FR) Mitä tulee ulkoasianvaliokunnan Sri Lankan humanitaarisesta tilanteesta laatimaan päätöslauselmaesitykseen, olen vastaanottanut Robert Evansin ja 40 muun allekirjoittaneen kirjallisen vastalauseen päätöslauselmaesityksen sisällyttämisestä esityslistalle.

Päätöslauselmaesitys sisällytetään keskustelua ja äänestystä varten tämän istunnon esityslistalle työjärjestyksen 90 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Ehdotan tämän vuoksi, että keskustelu sisällytetään viimeiseksi kohdaksi tämän illan esityslistalle ja että äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona. Määräaika tarkistusten jättämiselle on tänään iltopäivällä klo 15.00.

Robert Evans (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, ulkoasiainvaliokunta antoi maanantai-iltana työjärjestyksen 91 artiklan mukaisesti päätöslauselmaesityksen Sri Lankan humanitaarisen tilanteen heikkenemisestä.

Sri Lankan tilanne on selvästi hyvin vakava, mutta ei todellakaan ole selvää, mitä humanitaariselle tilanteelle on tapahtumassa. Olen tietoinen siitä, että täällä parlamentissa on asiasta hyvin erilaisia näkemyksiä. Minusta olisikin järkevää varata aikatauluun aika varsinaiseen keskusteluun, jota ei saada mahtumaan tähän istuntoon, mutta sille voisi olla aikaa seuraavassa istunnossamme, vain kymmenen päivän kuluttua. Olen kiitollinen PPE-DE-ryhmän jäsen Daulille, joka ilmaisi ryhmänsä tuen tälle toimelle. Koska suhtaudumme täällä parlamentissa työhömmme vakavasti, ehdotan kollegoille päätöslauselmasta käytävään keskusteluun täysimääräistä osanottoa seuraavassa istunnossa, ja pyydän kollegoja tukemaan tätä, ottaen huomioon Sri Lankan tilanteen vakavuuden.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, kun joku ehdottaa jotain, joku voi aina vastustaa ehdotusta ennen äänestystä.

Haluan tämän vuoksi vain todeta, että Sri Lankan tilanne on hyvin traaginen. Siellä on loukussa 150 000 ihmistä, eikä heillä ole pääsyä ulos. Tilanne on aivan samanlainen kuin Burmassa. Tämän vuoksi keskustelu Sri Lankasta on jätettävä tämän päivän esityslistalle, jotta voimme osoittaa määrätietoisen tukemme loukkuun jääneille.

(Parlamentti hylkäsi keskustelun lykkäämistä koskevan pyynnön.)

5. Äänestykset

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. Direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisala (kodifioitu toisinto) (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

5.2. Europolin henkilöstöön sovellettavien peruspalkkojen mukauttaminen (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (äänestys)

5.3. Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto (A6-0106/2009, Reimer Böge) (äänestys)

5.4. Lisätalousarvio nro 1/2009 (A6-0113/2009, Jutta Haug) (äänestys)

5.5. Alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (äänestys)

5.6. Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (äänestys)

5.7. Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (äänestys)

5.8. Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (äänestys)

5.9. Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (äänestys)

5.10. Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa (A6-0102/2009, Paolo Costa) (äänestys)

5.11. Alusten omistajien vakuutus merioikeudellisia vaateita varten (A6-0072/2009, Gilles Savary) (äänestys)

5.12. Lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattaminen (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (äänestys)

5.13. Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (äänestys)

5.14. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi (A6-0077/2009, Michael Cashman) (äänestys)

– Ennen lopullista äänestystä:

Michael Cashman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kehotan komissiota työjärjestyksen 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmaisemaan kantansa siitä, aikooko se hyväksyä kaikki parlamentin tänään hyväksymät tarkistukset.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia antaa komission puolesta seuraava ilmoitus.

Komissio panee merkille tarkistukset, joista parlamentti on äänestänyt, ja tarkastelee niitä yksityiskohtaisesti. Komissio vakuuttaa olevansa halukas löytämään kompromissin parlamentin ja neuvoston kanssa. Komissio tarkastelee ehdotustaan vasta sen jälkeen, kun molemmat budjettivallan käyttäjät ovat esittäneet kantansa. Komissio aikoo tällä välin jatkaa rakentavaa vuoropuhelua molempien toimielinten kanssa.

Michael Cashman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en tiedä, missä arvoisa komission jäsen on ollut, mutta me esitimme kantamme tänä aamuna.

Pyydän tämän vuoksi äänestyksen lykkäämistä ja mietinnön palauttamista valiokuntaan, mikä tarjoaisi valiokunnalle joustomahdollisuuden neuvottelujen aloittamiseksi sekä neuvoston että komission kanssa.

Pyydän siis parlamentin tukea asian palauttamiselle valiokuntaan.

(Parlamentti hyväksyi lopullisen äänestyksen lykkäämistä koskevan pyynnön.)

Michael Cashman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamenttia sen kärsivällisyydestä tässä viimeisessä puheenvuorossani. Arvoisa puhemies, voinko nyt pyytää teitä kirjoittamaan nykyiselle puheenjohtajavaltiolle Tšekille sekä tulevalle puheenjohtajavaltiolle Ruotsille virallisen kehotuksen käynnistää virallinen vuoropuhelu parlamentin kanssa mahdollisimman pian?

Pyydän myös, kuten äänestysluettelossa ilmoitettiin, nyt hyväksymämme tekstin selkeyttämiseksi ja johdonmukaistamiseksi, että pyydätte ystävällisesti sihteeristöä sisältöön puuttumatta tekemään seuraavat muutokset: ryhmittelemään artikkelit niiden sisällön mukaan erityisten aihekohtaisten otsikoiden alle, järjestämään uudelleen johdanto-osan kappaleet ja määritelmät vastaavasti sekä laatimaan ja julkaisemaan parlamentin kannan konsolidoituna tekstinä mahdollisimman pian.

Lopuksi haluan kiittää siitä valtavasta tuesta, jota olen saanut sekä sihteeristöiltä että Tabling Officelta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. - (FR) Hyvä jäsen Cashman, välitän pyyntönne eteenpäin ja tulokset kerrotaan teille.

5.15. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivat (A6-0052/2009, Jan Andersson) (äänestys)

5.16. Parlamentin työjärjestyksen 139 artiklan voimassaolon jatkaminen seitsemännen vaalikauden loppuun (B6-0094/2009) (äänestys)

5.17. Romanian yhteiskunnallinen tilanne ja heidän työmarkkinoille pääsemisensä parantaminen EU:ssa (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (äänestys)

5.18. Öljyn toimitusvarmuuteen liittyvien haasteiden ratkaiseminen (A6-0035/2009, Herbert Reul) (äänestys)

5.19. Ympäristöystävällisempi liikenne ja ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (äänestys)

5.20. Lissabonin strategia (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 28 toimitettua äänestystä (koskee äänestystä tarkistuksesta 27):

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen kenties erehtynyt, mutta ymmärtääkseni äänestimme tarkistuksesta 27, joka tosiasiaa on tekninen tarkistus, jossa vain pyydetään 47 kohdan siirtämistä. Toisaalta alkuperäisestä tekstistä on pyydetty erillistä nimenhuutoäänestystä.

Ymmärrän siis, että olemme päättäneet siirtää 47 kohtaa, ja nyt tarvitaan kaksiosainen nimenhuutoäänestys 47 kohdasta itsestään.

Puhemies. - (FR) Selvennyksen vuoksi: 47 kohdan siirtämistä 49 kohdan jälkeen ei vastustettu. Sitten äänestimme tarkistuksesta 27, joka hyväksyttiin. Emme siis voineet äänestää 47 kohdasta, koska äänestimme tarkistuksesta 27. Tässä ei siis ole ongelmaa.

5.21. Ilmastomuutoksen torjuminen (äänestys)

– Ennen 20 kohdasta toimitettavaa äänestystä:

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, hyvin lyhyt tarkistus alkuperäiseen tekstiin. 20 kohdan kolmannella rivillä pitäisi lukea: "reducing emissions from deforestation and degradation". Nyt siinä lukee "reducing emissions for deforestation and degradation". Haluan vaihtaa sanan "for" tilalle "from". Se on väärin englanninkielisessä toisinnossa. Tämä on kiistatonta.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

5.22. Työllisyyspolitiikan suuntaviivat (äänestys)

– Ennen 13 kohdasta toimitettavaa äänestystä:

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kyse on hyvin pienestä tarkistuksesta, on korvattava "the disabled" joko sanoilla "people with disabilities" tai "disabled people". Englanniksi ei koskaan sanota "the disabled".

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettavaa äänestystä:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässäkin on kyse standarditarkistuksesta viitattaessa työmarkkinaosapuolten kuulemiseen. Siinä todetaan lauseen lopussa: "kansallisten käytäntöjen mukaisesti". Tavallisesti tämä sisällytetään tarkistukseen, mutta se jäi jostain syystä pois. Sosialistit kannattavat tätä tarkistusta, ja toivottavasti muutkin ryhmät kannattavat, yleensä ne tekevät niin.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

5.23. Euroopan talouden elvytyssuunnitelma (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa ryhmällemme, että äänestysluettelossamme on virhe tarkistuksen 113 kohdalla: äänestysluettelossa kuuluisi olla plus, ei miinus.

– Ennen tarkistuksesta 93 toimitettavaa äänestystä:

Elisa Ferreira, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kyse on ainoastaan sanamuodon muuttamisesta 93 kohdassa. Tervettä valtiontaloutta koskevaan kohtaan merkitään "mahdollisimman pian" ilmaisun "kun taloudelliset edellytykset sen sallivat" sijaan, kuten on sovittu varjoesittelijöiden kanssa.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 71 toimitettavaa äänestystä:

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on puhtaasti tekninen tarkistus. Tarkistuksessamme on kirjoitusvirhe. Alakohdassa lukee "tehostamalla[...] esteiden poistamista". Korvasimme tämän ilmaisulla "poistamalla perusteettomat esteet", mutta valitettavasti vanha alakohta jäi tarkistustekstiin. Muutimme siis hieman kolmatta alakohtaa, eikä vanhaa versiota tarvitse säilyttää.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen päätöslauselmaluonnoksesta toimitettavaa äänestystä:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän innokkaasta vastauksesta puheenvuorooni voidaan todeta, kuinka hyvin asiat menivät äänestyksessämme.

Kiitän kollegaani Elisa Ferreiraa, joka on tehnyt valtavasti töitä tämän tuloksen aikaansaamiseksi. Haluan erityisesti kiittää myös jäsen Hökmarkia, jäsen Herczogia, jäsen Bullmannia ja jäsen Lehneä, jotka ovat mielestäni tehneet paljon työtä vastaavan Lissabonin strategiaa koskevan päätöslauselman eteen.

PPE-DE-ryhmän reaktiosta oli kuitenkin havaittavissa, että asiasta ollaan innostuneita. Kiitämme teitä siitä, että äänestitte kanssamme veroparatiisien sulkemisen ja jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden puolesta. Vielä muutama minuutti sitten asia vaikutti aivan erilaiselta. Teille on ansioksi, että edistitte sosiaalisen demokratian leviämistä. Tämä on hyvä asia Euroopan parlamentissa, joka on siirtynyt vasemmalle.

(Suosionosoituksia vasemmalta ja vastalauseita oikealta)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vain muistuttaa Euroopan parlamentin sosialistiryhmälle ja Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmälle, että parlamentissa on muitakin ryhmiä kuin kaksi suurta.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, yksi esityslistaa koskeva seikka. Voisitteko selittää parlamentille, minkä työjärjestyksen artiklan nojalla jäsen Schulz sai puheenvuoron.

Puhemies. - (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, totean tietysti jäsen Nassauerin olevan aivan oikeassa. Toisinaan on kuitenkin voitava hieman ylittää rajoja demokration vuoksi.

Hyvät parlamentin jäsenet, tarkoitan tällä, että annoin jäsen Schulzille puheenvuoron työjärjestyksen 141 artiklan mukaisesti. Hänellä oli täysi oikeus puhua.

Joseph Daul (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, puhuiko hän komission puolesta? Koska hän haluaa komission jäseneksi? Vai käyttikö hän puheenvuoron ryhmän puheenjohtajana?

- Lopullisen äänestyksen jälkeen:

Vittorio Prodi (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, toivon hieman selvennystä. Ymmärtääkseni emme ole toimittaneet lopullista äänestystä Reulin mietinnöstä. Voitteko vahvistaa, olenko oikeassa?

Puhemies. - (FR) Hyvä jäsen Prodi, hyväksyimme tarkistuksen 3, joka korvaa näin koko päätöslauselman.

5.24. Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityouteen (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (äänestys)

6. Äänestysesitykset

Suulliset äänestysesitykset

- Mietintö: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että mietinnössä tarkastellaan sitä, mitä voidaan tehdä yhteisön tasolla talouden elvyttämiseksi, vaikka tunnustankin, että suurin osa tässä tarvittavista välineistä on edelleen kansallisella tasolla: 99 prosenttia julkisista menoista on kansallisia menoja, ei yhteisön menoja, ja suurin osa sääntelystä on kansallisen tason, ei yhteisön sääntelyä. Mutta jos tarkastellaan, mitä on tehtävissä yhteisön tasolla, komission ehdottama 30 miljardin euron elvytysuunnitelma, joka sisältää ennakkomaksut rakennerahastoista ja uusia lainoja Euroopan investointipankilta, voi edistää osaltaan merkittävästi, ja edistääkin, tästä kriisistä selviytymistä.

Meidän on myös varmistettava, että vältämme protektionismia yhteisössä. Eri valtioiden naapurilta kerjäämisen lähestymistapa heikentäisi yhteismarkkinoita ja häiritäisi vakavasti mahdollisuuksia uusien työpaikkojen syntyyn ja talouskasvuun pitkällä aikavälillä. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja aloitteet yritysten viennin helpottamiseksi yhtenäismarkkinoille sen sijaan antavat talouden elpymisen edellyttämää vauhtia.

- Mietintö: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, äänestin merenkulkijoiden turvallisuuden parantamista koskevan yhteisen tekstin puolesta. Minusta on hyvin tärkeää lisätä, että olisi osoitettava enemmän varoja kaikkien navigoinnista vastaavien merimiesten ammattitaitoon – kapteenista konemestariin, puosuihin, laivapoliiseihin, ruorimiehiin ja kaikkiin merimiehiin – sillä merellä ihmisten henki ja turvallisuus ovat heidän varassaan. Vaadin siis enemmän ammattitaitoa ja parempaa palkkaa niille, joiden käsissä on laivamatkustajien henki.

- Mietintö: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Haluan todeta tästä mietinnöstä, että sen ympäristöä koskevasta aloitteesta huolimatta siinä ei tarkasteltu sen mahdollisia kielteisiä ja suhteettomia vaikutuksia Maltan kaltaisiin Euroopan unionin reunamilla sijaitseviin alueisiin ja valtioihin. Aloitteella voi olla merkittävä hinnannousuihin johtava vaikutus rahtikuljetuksiin näille syrjäisille alueille ja niiltä pois päin suuntautuvassa kuljetuksessa. Kustannusten nousu puolestaan johtaisi näille alueille tai näihin valtioihin tai niistä pois kuljetettavien tuotteiden hinnan nousuun. Äänestin tämän vuoksi mietintöä vastaan.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, lisämaksujen määrääminen raskaille tavaraliikenteen ajoneuvoille merkitsee verotuksen kovenemista. Kuorma-autokuljetukset ovat palvelu koko taloudelle, myös kansalaisille. Kuljetuskustannuksilla on vaikutus kaikkien kuluttamiemme tuotteiden hintoihin. Maantieliikenteen hankaloittaminen jo maksettaviksi kuuluvien verojen lisäksi, joihin kuuluvat

polttoaineen valmistevero ja vinjetit, hetkellä, jolla kohtaamme kriisin, jonka loppua ei ole näkyvissä, on sosiaalisesti vastuutonta.

Ilmansaasteet, kasvihuoneilmiö ja onnettomuudet ovat suuressa määrin riippuvaisia ajoneuvojen rakentamisesta ja tieliikennejärjestelmästä. Viimeisten kymmenen vuoden aikana tällä alalla on edistytty merkittävästi, ja me olemme kaikki kokeneet sen edut. En kannata direktiiviä sen nykymuodossa, sillä se edellyttää radikaalia tarkistusta.

- Mietintö: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin todeta, että kannatan tätä Cashmanin mietintöä, kiitoksia hänelle siitä. Se parantui paljon täällä parlamentin käsittelyssä, kun ottaa huomioon, mikä oli komission alkuperäinen esitys.

Lähtökohtana pitää olla se, että päätöksenteko on avointa. Ihmisillä pitää olla mahdollisuus saada asiakirjoja, koska vain sitä kautta syntyy luottamus, ja tässä on erittäin tärkeää, että voimme koko Euroopan tasolla päästä siihen, että ihmiset näkevät, miten lainsäädäntöprosessi etenee, ja avoimuutta noudatetaan kaikissa hallinnon portaissa asiakirjojen osalta.

Kaikki luonnollisesti ymmärtävät, että on joitakin kohtia, kuten yksityisen henkilön terveyteen liittyvät asiat ja niin edelleen, missä pitää toimia suljetusti, mutta lähtökohtaisesti lainsäädäntöprosessissa kaiken pitää olla avointa, ja tässä suhteessa olen tyytyväinen tähän ja katson, että rehellinen ja avoin päätöksenteko on se seikka, jonka kautta voimme saada kansalaisten luottamuksen.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan kansalaisjärjestön, Taxpayers' Alliancen hiljattain antaman raportin mukaan EU-jäsenyys maksaa jokaiselle Yhdistyneen kuningaskunnan miehelle, naiselle ja lapselle 2 000 puntaa vuodessa.

Minun on kerrottava, että vaalipiirissäni Koillis-Englannissa monet katsovat, etteivät saa vastinetta tälle suurelle rahasummalle. Yhteisön toimielinten asiakirjoihin tutustumisen mahdollisuus onkin vähintään, mitä äänestäjät odottavat siitä hyvästä, että antavat näin suuria määriä rahaa EU:lle vuosittain. Monien kansalaisten silmissä EU on edelleen hyvin hämärä ja monoliittinen olio. Kaikki, mitä voimme tehdä avoimuuden lisäämiseksi, parempien tietojen antamiseksi kansalaisille joistakin asioista, jotka komission jäsenemme ja eräät muut kenties haluaisivat säilyttää luottamuksellisina, on hyvin tervetullutta.

Olemme jo nähneet, kuinka esimerkiksi ilmiantajia on mustamaalattu ja ajettu työpaikoistaan luottamuksellisen tiedon paljastamisen vuoksi. Jos kaikki nämä tiedot olisivat alun perin olleet saatavilla, monet näistä ylireagoinneista olisivat kenties olleet tarpeettomia.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos että annoitte minulle tilaisuuden selittää, miten äänestin tästä hyvin tärkeästä mietinnöstä. Me kaikki tiedämme, että kun eri ryhmät osallistuvat arkaluonteisiin poliittisiin neuvotteluihin, tarvitaan toisinaan salailua, jottei sopimus mene pilalle. Juuri tästä ei kuitenkaan ole kyse tässä tapauksessa.

Hiljattain on neuvoteltu väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta, ja joihinkin sen yhteydessä tarkasteltuihin seikkoihin sisältyy yksittäisten kansalaisvapauksien voimakas heikentäminen. On esimerkiksi ehdotettu, että maahantulijoiden iPodit ja kannettavat tietokoneet tutkittaisiin tekijänsuojan alaisen ja muun kuin tekijänsuojan alaisen aineiston tarkistamiseksi. Pystyimmekö keskustelemaan näistä asioista avoimesti? Emme, koska nämä asiakirjat on pidetty salaisina – kenties perusteltavista syistä, mutta syistä, joita emme todella ymmärrä. Tarvitaan siis todellakin enemmän avoimuutta, jotta todella pääsemme asian ytimeen.

Olen täysin samaa mieltä kollegani Callananin kanssa, kun hän toteaa, että niiden salassapito ei tiedä hyvää EU:lle.

- Mietintö: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Haluan kiittää niitä ihailijoita, jotka ovat väsymättä kuunnelleet näin pitkään. Arvoisa puhemies, olen yksi niistä 74 parlamentin jäsenestä, jotka äänestivät Anderssonin mietintöä vastaan, en siksi, että vastustaisin työllisyyttä, vaan koska näissä Euroopan unionin suuntaviivoissa EU:n jäsenvaltioiden politiikalle ei erityisesti todeta, että yksi vaihtoehto työllisyyden lisäämiseksi on sallia niin haluavien ja sitä pyytävien työntekijöiden jäädä eläkkeelle. Tämä politiikka, jossa nostetaan pakollisesti eläkeikää kaikkialla on omiaan viemään nuorilta työpaikat, vaikka he olisivat halukkaita tulemaan niiden vanhempien työntekijöiden tilalle, jotka haluavat jättää paikkansa nuorille.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö perustuu väärään olettamukseen, olettamukseen, jonka mukaan EU tietää parhaiten, kuinka työllisyyspolitiikkaa laaditaan. Monet äänestäjieni ovat voimakkaasti eri mieltä. He toivoisivat pikemminkin, että EU pysyisi kaukana työllisyyspolitiikasta. Minusta kotimaani olisi sanouduttava irti EU:n sosiaalipolitiikkaa koskevasta luvusta.

On enemmän kuin ironista, että EU pyrkii jakamaan työllisyyspolitiikkaa koskevia oppeja jäsenvaltioille, vaikka se samalla itse syöllistyy valtavan määrään byrokratiaa ja säädöksiä, jotka kuristavat niin monia yrityksiä vaalipiirissäni ja kaikkialla Euroopassa ja jotka ovat aiheuttaneet ison osan siitä työttömyydestä, jota se nyt haluaa torjua.

Euroopan sosiaalinen malli on vanhentunut, se on tuhoisa, se estää työpaikkojen syntymisen ja on yrittäjyysvastainen. Olisi parasta, että EU pitäisi näppinsä erossa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikasta, vähentäisi byrokratiaa ja antaisi vähemmän lainsäädäntöä. Se olisi paras tapa uusien työpaikkojen luomiseksi taloudessamme.

- Ehdotus päätökseksi työjärjestyksen 139 artiklasta (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin ehdotuksen puolesta, koska sillä lykätään hulluutta, jonka mukaan aivan tarpeettomasti tuhlattaisiin yhä enemmän rahaa parlamentin käännöspalveluihin iirin kielen osalta.

Olisin mieluummin suonut koko hullusta tuhlauksesta luovuttavan. Näin kuitenkin säästetään edes hieman veronmaksajien rahoja tarpeettomalta tuhlaukselta.

On itsestään selvää, että iirin kieltä käytetään todella vähän parlamentissa, vaikka jäsen de Brún osana aggressiivista tasavaltalaisohjelmaansa saattaa viihdyttää meitä tällä kuolleella kielellä. Ainoa lohtu on, että tuskin kukaan, joka kuuntelee parlamentissa pidettäviä puheita, ymmärtää sanaakaan hänen puheestaan. Voin vakuuttaa heille, ettei menetys ole suuri.

Hänen Sinn Féin -kollegansa, jäsen McDonald, on hieman änkyttänyt ja sätkäyttänyt pidginiiriä, mutta tässäkin tapauksessa käännös olisi rahan tuhlausta.

- Mietintö: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitan jäsen Kovácsia informatiivisesta ja hyödyllisestä romanien tilannetta koskevasta mietinnöstä.

Kuten kaikki tietävät, romaniväestö lisääntyy jatkuvasti ja siitä on tulossa valtava ja vaikutusvaltainen voima kaikkialla Euroopassa. Tämä 10–12-miljoonainen ryhmä kuuluu maanosamme köyhimpiin, ja kuitenkin siihen liittyy mittaamattomia mahdollisuuksia.

Eurooppalaisina ja tasa-arvon perustalle luodun Euroopan parlamentin jäsenenä meidän on reagoitava tähän ongelmaan mahdollisimman nopeasti. Yhden Euroopan suurimman vähemmistön jatkuva sortaminen on häpeällistä ja tehotonta. Paremman lainsäädännön ja laajemman yhteistyön avulla valtiot voisivat tarjota työtä tälle mahdollisten työntekijöiden valtavalle joukolle. Hämmöttävässä talouskriisissä romanit voisivat auttaa ratkaisemaan joitakin Euroopan syvimmistä ongelmista. Lisäksi näihin ihmisiin kohdistuneet ennakkoluulot ja nöyryytys ovat jatkuneet jo tarpeeksi kauan. Kaikille Euroopan kansalaisille, myös romaneille, on tarjottava yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet.

Juuri tämän kuun alussa kaksi romaniammuttiin Unkarissa kuin eläimet heidän yrittäessään paeta palavasta talostaan. Kuinka on mahdollista, että tällaista tapahtuu yhentyneessä Euroopassa?

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Kovácsin mietintöä vastaan, koska se on kyllästetty uhriajattelulla ja koska katson, että romanien kaltaiselle vähemmistöryhmälle olisi enemmän hyötyä strategiasta, joka kannustaisi heitä kantamaan enemmän vastuuta kohtalostaan.

Minäkin olen tietysti samaa mieltä muiden kanssa siitä, että romaneja on kohdeltava asianmukaisesti, mutta suurin osa tässä mietinnössä mainituista ongelmista liittyy näiden ihmisten itse valitsemaan elämäntapaan. Voimme antaa niin paljon mietintöjä ja päätöslauselmia sekä niin paljon rahaa kuin haluamme, mutta se ei muuta lainkaan perustilannetta.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olen aikanani kuullut paljon poliittisesti korrektaa höllypölyä täällä parlamentissa, ja aina ne on hyväksytty suurella enemmistöllä, mutta tämä mietintö on kaiken huippu.

Jos parlamentti aikoo puuttua romanien sosiaaliseen tilanteeseen ja heidän työmarkkinoille pääsyynsä, onko liikaa vaatia vähimmäistason objektiivisuutta?

Totuus on, että romanien ongelmat ovat suurelta osin yksinkertaisesti seurausta heidän kieltäytymisestään sopeutua yhteiskuntaan, jossa he elävät, ainakin koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen osalta. Olemme vuosikymmenien ajan pumpanneet miljoonia euroja kaikenlaisiin tämän mietinnön kaltaisiin idyllisiin mutta pääosin epärealistisiin hullutuksiin. Menestystä niillä ei ole ollut. Eikö olisi aika lakata hemmottelemasta heitä ja ryhtyä tarkastelemaan ongelmien syitä ennen ratkaisujen tarjoamista?

- **Mietintö: Herbert Reul (A6-0035/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tarkistettu versio olikin parempi, kannatin tätä valiokunta-aloitteista mietintöä silti raskain mielin, sillä se ei ole johdonmukainen täällä parlamentissa 17. joulukuuta 2008 valtavalla enemmistöllä hyväksytyn ilmasto- ja energiapaketin kanssa.

Muistutan vain, että oma EU:n päästökauppajärjestelmää koskeva mietintöni, joka oli kyseisen paketin kulmakivi, hyväksyttiin 610 äänellä puolesta, 60 tyhjällä äänellä ja 29 äänellä vastaan. On tarpeetonta sanoakaan, ettei jäsen Reul kuulunut niihin 610 jäseneseen kaikkiaan 699 jäsenestä, jotka kannattivat mietintöäni.

Suhtaudun varauksellisesti kaikkiin vihjauksiin poraamisesta arktisella alueella tai tervahiekan kaltaisten öljyn vaihtoehtojen etsimiseen. Viime kuukaudet ovat osoittaneet, ettei energiavarmuudella on koskaan ollut näin akuuttia merkitystä. Kaikkialla EU:ssa tarvittava yhteistyö sekä tarve hyödyntää lähes kaikkien jäsenvaltioiden ja komission nyt tarjoamia kannustinpaketteja korostavat tarvetta investoida uusiutuviin energiavaroihin energiavarmuutemme lisäämiseksi, hiilidioksidipäästöjemme vähentämiseksi ja suuresta fossiilisten polttoaineiden riippuvuudestamme vieroittamiseksi, joskin sovitussa aikatalussa.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä koskeneen Sacconin mietinnön varjoesittelijä, ja sen eteen tekemäni työn perusteella voin todeta, että meidän on vähennettävä riippuvuuttamme öljystä.

Meidän on vähennettävä riippuvuutta, koska suurin osa öljyntuottajista on tietenkin hyvin epävakaissa ja inhottavissa maanosissa. Öljynjanomme on jo aivan liian kauan tukenut järjestelmiä, jotka suhtautuvat hyvin vihamielisesti kaikkea edustamaamme kohtaan, meidän etujamme ja omia arvojamme kohtaan, varsinkin ihmisoikeuksien ja hyvän hallintotavan osalta.

Erityisesti meidän on tietysti vähennettävä riippuvuuttamme Venäjän öljytarjonnasta. Venäjä on menneisyydessä osoittanut, ettei se epäröi käyttää valtaansa suureen osaan energiatarjontaanamme poliittisten ja taloudellisten tavoitteidensa saavuttamiseksi, ja meidän on tehtävä kaikki voitavamme sen tämän mahdollisuuden vähentämiseksi. Meidän on tietysti tehtävä kaikki voitavamme myös vähentääksemme öljyriippuvuuttamme.

- **Mietintö: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)**

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidättäydyin äänestämästä tästä mietinnöstä, koska minusta siinä ei yksinkertaisesti mennä tarpeeksi pitkälle. Olemme täällä parlamentissa tehneet aiempia sitoumuksia päästöjen vähentämiseksi. Liikenteellä on keskeinen asema ilmaston muutoksen torjunnassa, ja sitä olisi autettava vastuunsa kantamisessa, mutta tästä mietinnöstä ei ole juurikaan apua.

Tämä on valitettavaa, sillä siinä on joitakin hyviä ehdotuksia. Junien melumaksuissa otetaan huomioon liikenteen laajempi ympäristövaikutus, ja ne sopivat yhteen teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa parhaillaan tarkasteltavien autonrenkaiden melun vähentämistä koskevien ehdotusten kanssa.

Lentoliikenteen osalta olisi kuitenkin voitu tehdä vielä paljon enemmän. On outoa, että mietinnössä mainitaan rautatieliikenne sekä meri- ja sisävesiliikenne, mutta ei yhtä hiilidioksidipäästöjen pääasiallisista tuottajista. Pidättäydyin äänestämästä tätä ja montaa muuta asiaa koskevan hampaattomuuden vuoksi.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-0107/2009 (Lissabonin strategia)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategia on kannatettava asia, mutta sen kohdalta täytyy todeta, että tämä ajatus, että Eurooppa olisi maailman johtavin tietoon perustuva talousalue 2010, ei ole toteutumassa. Me elämme nyt vuotta 2009, ja sen vuoksi jos haluamme saada jotakin

aikaan, meidän pitää löytää oikeanlaista sitoutumista Euroopan laajuisesti hyvin nopeasti. Silloin me voimme saavuttaa tämän tavoitteen ehkä vuoteen 2020 tai 2030 mennessä.

Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että koulutukseen ja tutkimukseen pitää sitoutua Euroopan laajuisesti hyvin nopeasti. Meillä on tällä hetkellä käsillä taloudellinen taantuma ja tämän taloudellisen taantumun keskellä pitää muistaa, että jotta me voimme saada riittävän hyviä inhimillisiä resursseja, työvoimaa meidän työmarkkinoillemme, silloin tarvitaan erityistä satsausta koulutukseen ja opettajankoulutukseen, ja tässä on painopistealue, jos haluamme todellakin saavuttaa Lissabonin strategian tavoitteet.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää Lissabonin strategiaa koskevasta päätöslauselmasta, vaikka kokonaisuutena päätöslauselma on tosiasiallisesti hyvin tasapuolinen päätöslauselma, jossa annetaan tarkka tilannearvio ja joka sisältää monia ehdotuksia, joita kannatan. Pidättäydyin kuitenkin äänestämästä, koska jälleen kerran on nostettu esiin surullisen kuuluisat siniset kortit taloudellista maahanmuuttoa varten, ja niitä tuetaan ponnekkaasti aikana, jona yli 20 miljoonaa Euroopan unionin kansalaista joutuu kohtaamaan työttömyyden, jonka ennustetaan vielä lisääntyvän talouskriisin myötä.

Juuri tällaisina aikoina meidän olisi lakattava turvautumasta helppoihiin ja lyhytaikaisiin ratkaisuihin, kuten taloudellisten maahanmuuttajien laumojen Euroopan unioniin houkutteluun jälleen kerran. Sen sijaan meidän on investoitava koulutukseen ja nyt työttöminä olevien uudelleen kouluttamiseen emmekä saa jättää heitä oman onnensa nojaan uusien maahanmuuttajien eduksi.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, en jaksa muistaa, kuinka äänestin Lissabonin strategiasta. Minusta se on täysin arvoton asia, koska Euroopan oli määrä tulla maailman johtavaksi tietoon perustuvaksi yhteiskunnaksi vuoteen 2010 mennessä. Täällä parlamentissa viettämäni kymmenen vuoden ajan olen ihmetellyt, kuinka se onnistuu, kun annoimme yrityksiä ja mahdollisuuksia tukahduttavia asetuksia asetusten perään ja todellakin rohkaisimme yrityksiä siirtymään pois Euroopan maaperältä.

Olen aina hyvin pidättyväinen tällaisten mietintöjen osalta. Istuttuani täällä parlamentissa tänään muutaman tunnin äänestämässä yhä uusien yrityksiä ja ihmisiä rajoittavien säädösten antamisesta katson, että me olemme menossa aivan väärään suuntaan, ja nyt tarvitaan välittömästi täyskäännöstä.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä monesta kollegani Heaton-Harrisin huomautuksesta. Aivan kuten hän sanoi, Lissabonin strategiassa EU sitoutuu tulemaan, hieman ironisesti, maailman kilpailukykyisimmäksi taloudeksi vuoteen 2010 mennessä. Kun tähän itse asetettuun määräaikaan on enää vuosi, en voi olla ainoa täällä parlamentissa, joka ihmettelee sitä, onnistummeko siinä, ja muuttuu enemmän kuin vähän skeptiseksi.

Hyväksymme jatkuvasti päätöslauselmia, ja komissio tuottaa jatkuvasti strategia-asiakirjoja, joissa kerrotaan, kuinka se onnistuu. Emme vaan koskaan näytä saavuttavan tavoitetta.

Lissabonin strategian sisältö oli aina EU:n mahdollisuuksien ulottumattomissa ja monin tavoin vastoin koko EU:n edellisten 50 vuoden henkeä, sillä kuten jäsen Heaton-Harris muistutti, suuri osa EU:n työllisyyden ja talouden sääntelystä itse asiassa aiheuttaa enemmän vaikeuksia Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiselle kuin mikään muu. Me kasvatamme jatkuvasti taakkojen ja säädösten kasaa, joka ajaa yritykset pois Euroopasta, eikä meillä ole mitään mahdollisuuksia saavuttaa Lissabonin strategian tavoitteita. Meidän olisi aika olla rehellisiä itsellemme ja tunnustaa tämä.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategian alkuperäisissä tavoitteissa EU sitoutui luomaan tietoon perustuvan talouden, innovatiivisen talouden, digitaalisen talouden, vuoteen 2010 mennessä. Minullapa on uutisia kaikille täällä täydessä istuntosalissa: meiltä loppuu aika. Kenties ette ole huomanneet, ettemme ole tähän mennessä juurikaan edistyneet.

Ennen kuin minusta tuli poliitikko, tein paljon töitä innovaattoreiden kanssa ja autoin useiden yritysten käynnistämisessä. Kun tulin yhteisön politiikkaan, oli varsinainen kontrasti havaita, kuinka täällä käsitellään innovaatioita. Kun täällä tarkastellaan innovaatiota, on valiokunnat, strategia-asiakirjoja, äänestyksiä, kaikkea muuta paitsi innovaatiota, jos asiakirjojen laatimista ei katsota sellaiseksi.

Kun kuuntelee innovaattoreita, ihmisiä, jotka luovat vaurautta Euroopan unioniin ja kaikkialle maailmaan, he haluavat vain, että hallitukset pysyisivät poissa tieltä. Hallitusten olisi lopetettava yritysten verenimentä.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun jälleen kerran Lissabonin strategiasta raskain sydämin. Tavallisesti en käytä puheenvuoroja vain ollakseni kielteinen. Uskon, että Euroopan unioni vain puhuu

Lissabonin strategiasta. Nyt, kun huippukokouksesta on kulunut lähes kymmenen vuotta, tekoja ei kuitenkaan ole vielä nähty.

Kuulemme kauniita sanoja sellaisen ammattitaitoisen työvoiman tarpeesta, joka kykenee mukautumaan taloudellisiin mullistuksiin, kuten tähän nyt kohtaamaamme. Kuitenkin kaikkialla Euroopassa on edelleen havaittavissa krooninen taitopula. Vaalipiirissäni West Midlandsissa työvoiman taitojen parantaminen on ollut erityisen vaikea ja pitkittynyt prosessi. Valitettavasti meillä on suurin osuus puutteellisen ammattitaidon paikoista kaikkiin Britannian alueisiin verrattuna. Tämän vuoksi kehotan komissiota jatkamaan tarvittavia rakenteellisia uudistuksia Lissabonin strategian elvyttämiseksi aikana, jota vaivaavat talouden häiriötila, korkeat öljyn ja kulutustavaroiden hinnat sekä rahoitusmarkkinoiden jatkuvat myllerrykset.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-01 34/2009 (Ilmastonmuutos)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan antaa äänestysseilyksen juuri tästä mietinnöstä, koska en voi uskoa parlamentin tekopyhyttä sen puhuessa tavalliseen tapansa ilmastonmuutoksesta.

Miksi parlamentissa ollaan niin tekopyhiä? No, katsokaapa ympärillenne. Olemme toisessa istuntosalissamme. Meillä on täysin toimiva istuntosali Brysselissä. Olemme täällä vain kolme tai neljä päivää kuukaudessa. Myönnän, että tässä kuussa meillä on ylimääräinen istunto, mutta vain tasoittaaksemme yhden niistä 12 istunnosta, jotka meidän on pidettävä.

Sadat ihmiset siirtyvät tavanomaisista työpaikoistaan tullakseen tänne. He matkustavat ja saavat aikaan hiilidioksidipäästöjä matkustaessaan tänne. Olemme kenties maailman vähiten vihertävä parlamentti. Kun tulín parlamenttiin, sen oli määrä olla paperiton parlamentti. Katsokaapa ympärillenne, pöytänne ovat täynnä papereita. Olemme tässä asiassa tekopyhin tietämäni parlamentti.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jaan täysin edellisen puheenvuoron käyttäjän tunteen. Meidän olisi tarkasteltava sitä, että Euroopan parlamentilla on kaksi istuntosalia – Strasbourgissa ja Brysselissä – ja meillä on jopa kolme toimipaikkaa, myös Luxemburgin toimipaikka, josta ihmiset eivät usein puhu. Me emme pelkästään rakenna uutta rakennusta Luxemburgiin, mikä johtaa jälleen uusiin hiilidioksidipäästöihin, jotka voivat hyvinkin edistää ilmastonmuutosta – tai sitten eivät, riippuen siitä, mihin kukakin tässä asiassa uskoo – mutta on myös täysin tekopyhää jatkaa keskustelua ilmastonmuutoksesta samalla, kun työskentelemme kolmessa eri paikassa.

Vaikka lopulta työskentelisimmekin vain yhdessä niistä – Brysselissä – kun kävelee illalla Brysselin kaduilla ja katsoo Place du Luxembourgilta Euroopan parlamentin rakennusta, näkee tämän suuren valaistun tekopyhyden majakan. Jos aiomme torjua ilmastonmuutosta, meidän olisi ensin pantava parlamentin asiat järjestykseen.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-01 33/2009 (Työllisyyspolitiikat)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tämä päätöslauselma on täynnä hyviä aikeita, mutta meidän on kysyttävä itseltämme, onko tällaisilla päätöslauselmilla mitään merkitystä.

Minä en esimerkiksi ymmärrä, kuinka työllisyyspolitiikkaa koskevassa päätöslauselmassa, siinä määrin kuin asia kuuluu yhteisön toimivaltaa, enkä usko, että se kuuluu, sivuutetaan täysin aivan perustavaa laatua oleva kysymys: kuinka paljon Euroopan unionissa on tällä hetkellä työttömiä. Edelleenkö 20 miljoonaa, vaiko pikemminkin lähemmäs 25 miljoonaa?

Kysymys kuuluu: vieläkö komissio pitää kiinni pöyristyttävästä ajatuksestaan tuoda Euroopan unioniin yli 20 miljoonaa uutta siirtolaista? Kysymys kuuluu: aikooko komissio lopultakin luopua Malin ja Senegalin kaltaisissa valtioissa toimivista värväyskeskuksistaan, jotka tuovat maahan yhä lisää työttömiä? Olisimme toivoneet päätöslauselmaan tällaisia kysymyksiä, mutta siitä tuli pikemminkin merkityksetön luettelo hyvistä aikomuksista.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, me puhumme jälleen asiasta, jonka eteen teemme hyvin vähän, työllisyyspolitiikasta. Eräs kollega sanoi minulle kerran, että kun Euroopan parlamentti keskustelee työllisyydestä, se itse asiassa saa aikaan enemmän työttömyyttä kuin voisi odottaa. Meidän on tunnustettava, että jos haluamme luoda uusia työpaikkoja, meidän on vapautettava vaurauden luojat. Meidän on annettava heille mahdollisuus jatkaa vapaan yrittämisen hengessä, luoda vaurautta ja uusia työpaikkoja.

Mutta mitä me täällä teemme? Sääntelyn avulla ja keskustelussa me pyrimme tukahduttamaan nimenomaan innovaatiohengen, nimenomaan yrittäjyyden, ja sitä me olemme jatkaneet tänäänkin. Mutta tänään jäsen Schulz – jonka kanssa olen usein eri mieltä, mutta en tänään – puhui PPE-ryhmän sosiaalisesta demokratisoinnista. Nyt kun tämä päivä on tullut, tiedämme, että olemme tuhoon tuomittuja, mitä tulee uusien työpaikkojen luomisessa Eurooppaan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, oletteko huomanneet, että politiikan yhdenmukaistaminen tapahtuu aina samaan suuntaan? Yhtenäistämisen lisääminen tarkoittaa aina intervention lisäämistä.

Tai sanotaan se toisin päin: pluralismi takaa kilpailukyvyyn. Jos kilpailevissa valtioissa on eritasoinen verotus, voidaan verotusta nostaa vain tietyille tasolle, ennen kuin rahat alkavat siirtyä ulkomaille. Jos kilpailevissa valtioissa on erilaiset työllisyyspolitiikat ja erilaiset sosiaalipolitiikat, voidaan työmarkkinoita säädellä vain tiettyyn tasoon asti, ennen kuin työpaikat alkavat valua ulkomaille.

Hyvien vuosien ajan Euroopan unioni saattoi olla piittaamatta näistä tosiasioista ja onnistui rakentamaan muuriensa sisään hyvin säännellyt ja keskittyneet markkinat. Hyvät vuodet ovat kuitenkin nyt päättyneet. Nyt on vaarana, että jäämme jälkeen dynaamisemmista talouksista ja meistä tulee entistä köyhempiä ja tarpeettomampia. Lopulta meidän käy kuten Tolkienin Eldarille, joka meni länteen ja hävisi.

- Mietintö: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, havaitsin ainakin joidenkin kaikkea yhteisön lainsäädäntöä sen sisällöstä riippumatta haukkuneiden kuitenkin äänestäneen kolmannen merenkulkupaketin puolesta. Olen tyytyväinen tähän pakettiin, koska sillä parannetaan laivoilla työskentelevien terveyttä ja turvallisuutta. Loppujen lopuksi sillä leikataan kustannuksia, koska sillä pelastetaan ihmishenkiä ja saadaan eri jäsenvaltioiden turvallisuusjärjestelmät keskenään yhteensopiviksi, mikä tekee niistä tehokkaampia ja halvempia samalla kun parannetaan terveyttä ja turvallisuutta. Olen tyytyväinen paketin hyväksymiseen, koska sillä on merkitystä satojen ihmisten turvallisuuden kannalta vaalipiirissäni Yorkshiressa ja Humberissa.

- Mietintö: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta, sillä olin iloisesti yllättynyt, kun parlamentti hyväksyi veroparatiisien vastaiset ehdotuksemme. Kannatin myös mietinnössä annettua laajaa vastuualaa nykyisen kriisin tarkastelemisessa.

Asia, johon todella haluan kiinnittää huomiota, on elvytysuunnitelma tähän mennessä. Meidän on varmistettava, että meillä on edelleen varmoja työpaikkoja ja kestävät uranäkymät sitten, kun talous alkaa toimia paremmin ja tukea autoteollisuuden kaltaisia keskeisiä aloja. Autoteollisuus on esimerkki siitä, kuinka perinteisen teollisuuden on mukauduttava tulevina vuosina. Vierailin hiljattain vaalipiirissäni Jaguar Land Roverin tehtailla, jossa näin, kuinka yritys on luonut itselleen maailmanlaajuisen johtoaseman vihreässä autoteknologiassa. Siellä parlamentin hyväksymät uudet tyypinhyväksyntää koskevat suuntaviivat on otettu ilolla vastaan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ruokimme jälleen kerran fantasiaa, jonka mukaan veloista selvää kuluttamalla ja taantumasta lainsäädännöllä. Parhaimmillaan me syyllistymme itsepetokseen ja pahimmillaan petämme äänestäjiämme.

Totuus on, ettei mikään voi pysäyttää tätä korjausta: korot pidettiin liian alhaisina liian pitkään, ja nyt kun ilma on pumpattu palloon, se tulee sieltä ulos. Voisimme yrittää pelasta joitakin uhreja, mutta sen sijaan me teeskentelemme, että voimme estää tätä tapahtumasta. Velan maksavat vielä syntymättömät ja siittämättömät lapsemme, varsinkin kotimaassani, jossa jokainen lapsi syntyessään saa nyt 30 000 punnan velat hallituksen epäpätevyyden ja pidätyksyyttömyyden vuoksi.

Kuten kansallisrunoilijamme sanoo: ”Tämä suurten sielujen maa, armas, kallis maa, on nyt luovutettu vuokralle – tuo sana surmaa minut – luovutettu vieraalle kuin vuokratila tahi pieni kurja torppa.”

Ja nyt meidän odotetaan kansallisen velan lisäksi antavan osuutemme yhteisön elvytysohjelmiin. Päätän puheenvuoroni edelleen kansallisrunoilijamme sanoin: ”Estäkää ja torjukaa se, jos saan pyytää, etteivät lapsenne ja lastenlapset teitä syytä.”

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, esimerkkeinä suurista kansainvälisistä rahoitusalan rikoksista voidaan tietenkin mainita tapaus Madoff, mutta myös vuonna 2007 tapahtunut maatalouden raaka-aineilla keinottelu.

Tämän vuoksi suuri joukko oikeustieteen asiantuntijoita, myös Carlos Sotelon toimisto Espanjassa, sekä suurten toimistojen verkostot ovat ehdottaneet kansainvälisen talousrikostuomioistuimen perustamista.

Lisäksi voisimme laajentaa kansainvälisen talousrikostuomioistuimen toimivaltaa kattamaan suuret talousrikokset, sillä vuonna 2007 miljoonia lapsia kuoli maataloustuotteilla keinottelun seurauksena. Kyse oli rahoitusalan Darfurista.

Kansainvälisellä talousrikostuomioistuimella olisi valta tutkia keinottelua ja keinottelijoita, tutkia veroparatiiseja, säännellä ja rangaista rikoksen tekijöitä.

Tämä on vilpittömyydesti Barack Obamalle, presidentti Sarkozylle ja muille johtajille. Tämä on poliittinen viesti, joka on lähetettävä kansalaisille, ja se olisi ensimmäinen vaihe maailmanlaajuisen organisaation perustamisessa, maailmalaajuinen ilmiö ja maailmanlaajuinen parannuskeino maailmanlaajuiseen taluskriisiin.

– Mietintö: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on hyvin miellyttävää käyttää puheenvuoro jäsen Corbettin jälkeen tällaisissa keskusteluissa, koska jäsen Corbett ei ole täällä koskaan väärässä. Usein hän on sekava, kuten tänään, antaa väärän äänestyslityksen väärään aikaan, muttei tietenkään ole koskaan väärässä! Mietin kuitenkin, tiedämmekö me täällä parlamentissa, mitä reaality on. Onko reaality paperinpyörittäjiä ja byrokraatteja, sitä, että laadimme lakeja, joita muiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan valtionhallinnon, on pantava täytäntöön, kun olemme kasvattaneet julkista sektoria paljon nopeammin kuin yksityinen sektori on kasvanut viimeisten 10 vuoden aikana? Vaiko onko reaality itse asiassa sitä, että ihmiset tekevät työtä ja innovoivat ja käynnistävät oman yrityksen? Minä vain pohdin, ohjaako tämä mietintö oikeaan suuntaan. Luettuani sen olen melko varma, ettei ohjaa.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, me täällä parlamentissa tiedämme, kenties paremmin kuin eräät sen ulkopuolella, missä määrin Euroopan unionista on tullut valtava vaurauden uudelleenjakamismekanismi.

Järjestelmä toimi pitkään oikein hyvin, sillä maksajia oli vain hyvin vähän. Ainoat kaksi Euroopan unionin talousarvion nettomaksajaa lähes koko historian ajan ovat olleet Yhdistynyt kuningaskunta ja varsinkin Saksa.

Ajat ovat kuitenkin muuttuneet, ja rahat ovat loppumassa. Tämä oli selvästi nähtävissä kaksi viikkoa sitten huippukokouksessa, kun Unkarin pääministeri pyysi Keski- ja Itä-Euroopalle 190 miljardin euron apua, ja Saksan liittokansleri vastasi selvin sanoin, ettei rahaa ole eikä sitä tule.

Saksalaiset veronmaksajat ovat aina (ja tätä on harvoin tunnustettu) pönkittäneet koko järjestelmää. Yhdistyminen on perustunut heidän alistumiseensa, ja nyt he alkavat nähdä sen. He eivät enää vastaa historiallisen vastuun ääneen sanomattomaan kutsuun. Saksalaiset ovat järkevää ja harkitsevaa kansaa, ja he tunnistavat omaa etua tavoittelevat argumentit ja havaitsevat huijauksen. Jos ajattelette minun olevan väärässä, annetaan heidän pitää kansanäänestys, annetaan kaikkien pitää kansanäänestys: äänestetään Lissabonin sopimuksesta. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Kirjalliset äänestyslitykset

– Mietintö: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Geringer de Oedenbergin tiettyjen tavaroiden lopullisen maahantuonnin vapauttamista arvonlisäverosta koskevan mietinnön (kodifioitu toisinto) puolesta. Koska kyseessä on pelkkä olemassa olevan säädöksen kodifointi eikä siihen liity tekstin asiasisältöön kohdistuvia muutoksia, katson, että meidän olisi tuettava komission ehdotusta sekä parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisten yksiköiden suosituksia.

– Mietintö: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Pidätydyin äänestämästä jäsen Díaz de Mera García Consuegran mietinnöstä Europolin henkilöstöön sovellettavien peruspalkkojen ja lisien mukauttamisesta. Olen vain osittain samaa mieltä esittelijän kanssa tästä asiasta, joten katson, ettei minun sovi ottaa kantaa.

- Mietintö: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta.

Katson, ettei Romanian ympäristökatastrofia voida jättää huomiotta. Romania on selviytynyt tulvasta uupuneena, ei taloudellisesti ja ympäristön kannalta, vaan myös sosiaalisesta uupuneena.

Raportit ihmisten kokemuksista ovat sydämeenkäyviä – perheet ovat menettäneet kotinsa ja omaisuutensa, joista suuri osa oli elinikäisen työn tulosta.

Paikan päällä toimii jo monta järjestöä, mutta toimielintenkin ja tämän parlamentin jäsenten, on aika antaa todellinen panoksensa tähän.

Tämän vuoksi olen tyytyväinen budjettivaliokunnan lausuntoon ja toivon, että solidaarisuusrahaston 11 785 377 euroa annetaan mahdollisimman pian Romanian käyttöön taloudellisen, ympäristöä koskevan ja sosiaalisen tuen antamiseksi väestölle.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Solidaarisuusperiaate on Euroopan unionissa kiistan peruseriaate. Juuri tämä periaate, joka ei todellakaan ole olemassa vain paperilla, erottaa EU:n muista kansainvälisistä järjestöistä. Yksi periaatteen käytännön ilmaus on tietenkin solidaarisuusrahasto, joka perustettiin vuonna 2006 toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti suurten luonnonkatastrofien kielteisten vaikutusten lieventämiseksi. On hienoa, että rahasto toimii ja että viime vuonna siitä tuettiin viittä valtiota. Tämä todistaa, että jäsenvaltiot eivät jää yksin katastrofeja kohdatessaan. Koillis-Romanian tulvat aiheuttivat heinäkuussa 2008 vakavia aineellisia menetyksiä (0,6 prosenttia BKT:sta), ja ne häiritsivät yli kahden miljoonan ihmisen elämää 214 kunnassa.

Tässä tilanteessa katson Romanian tukihakemuksen perustelluksi, vaikka se ei täytäkään Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 2 artiklan 1 kohdassa esitettyjä määrällisiä edellytyksiä. Minusta on selvää, että tässä tapauksessa on sovellettava poikkeuksellisen katastrofin kriteeriä, josta myös säädetään edellä mainitussa asetuksessa ja joka mahdollistaa varojen käyttöön oton Romaniassa. Puolalaisena parlamentin jäsenenä edustan aluetta, jota luonnonkatastrofi on myös koetellut, Slessiassa nimittäin riehui tornado. Onneksi tällä katastrofilla ei ollut yhtä tuhoisia seurauksia ja ulottuvuuksia. Tuen joka tapauksessa koko sydämestäni tätä eurooppalaisen solidaarisuuden konkreettista näyttöä.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska sillä autetaan solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamista paljon nopeammin. Vuonna 2006 Euroopan unionin solidaarisuusrahaston kautta suorittama tuki Romanianle huhtikuun ja elokuun tulvien vuoksi viivästyi vuodella. Olen iloinen havaitessani, että menettelyt ovat parantuneet, mikä helpottaa EU:n nopeaa toimintaa suuresta tai poikkeuksellisesta luonnonkatastrofista kärsineissä valtioissa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Bögen laatiman, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahaston varojen käyttöönottoa koskevan mietinnön puolesta. Olen sitä mieltä, että tukikelpoisuusedellytykset rahaston varojen käyttöönnotolle täyttyivät Romanian viime heinäkuun tulvien jälkeen toimittamassa hakemuksessa. Itse asiassa tulvat aiheuttivat vakavaa haittaa ympäristölle ja viiden niistä kärsineen alueen asukkaalle. Katson tämän vuoksi, että on oikein ottaa käyttöön rahaston varat, varsinkin kun kyseinen määrä sopii toukokuussa 2006 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa asetettuihin rajoihin.

- Mietintö: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Jutta Haugin (Saksa) laatiman mietinnön puolesta, koska siinä pyydetään 11,8 miljoonan euron varojen käyttöönottoa EU:n solidaarisuusrahastosta Romaniaa heinäkuussa 2008 koetelleen tulvan uhreille.

Tämä on EU:n vastaus Romanian tukipyyntöön. Hakemus koskee viittä kuntaa (Maramureș, Suceava, Botoșani, Iași ja Neamț). Yhteensä 1,6 miljoonan asukkaan 241 kylää Romaniassa kärsi välittömästi katastrofin seurauksena, kun talot ja sadot tuhoutuivat osittain tai kokonaan.

Äänestäessäni ajattelin ihmisiä, jotka olivat menettäneet kotinsa, omaisuutensa, elämänsä ja jopa perheenjäseniä tulvissa. Suceavan kunnan neuvoston puheenjohtaja Gheorghe Flutur kertoi heidän kokemuksistaan Euroopan parlamentissa Brysselissä.

Uskon Romanian tarvitsevan suuremman summan rahaa tulvien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi, mutta EU:n tuki on tarpeen ja tervetullut.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ensimmäinen lisätalousarvio varainhoitovuodelle 2009 liittyy EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoon Romaniassa siellä heinäkuussa 2008 ilmenneen tulvan vuoksi.

Välittömien vahinkojen arvoksi arvioidaan noin 471,4 miljoonaa euroa, ja nyt (vasta nyt) suunnitellaan vain 11,8 miljoonan euron käyttöönottoa tästä rahastosta, mikä jälleen kerran osoittaa selvästi kiireisen tarkistustarpeen.

Rahaston tavoitteena on auttaa yhteisöä vastaamaan nopeasti, tehokkaasti ja joustavasti "häätätilanteisiin" eri jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi kannattamme varojen käyttöönottoa Romanian kaikista puutteellisuuksista huolimatta.

Myönnetty 11,8 miljoonaa euroa kuitenkin vähennetään Euroopan aluekehitysrahaston budjettikohdasta (lähentymistavoite). Toisin sanoen Romanian osoitettu "solidaarisuus" rahoitetaan varoista, jotka oli tarkoitettu taloudellisesti vähiten kehittyneille valtioille ja alueille, myös Romanian itselleen! Tätä voidaan kutsua köyhien väliseksi solidaarisuudeksi, tai toisin sanoen niin kutsuttujen koheesiomaiden ja lähentymisalueiden keskinäiseksi solidaarisuudeksi...

Emme hyväksy koheesiorahaston käyttöä – varsinkaan sosiaalis-taloudellisen kriisin pahentuessa – kun käytettävissä on muitakin varoja, kuten EU:n militarisointiin tarkoitetut varat.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa Romanian koskevan mietinnön puolesta, koska katson että valtiollemme annettava taloudellinen tuki mahdollistaa viime vuoden heinäkuun tulvista kärsineiden alueiden välttämättömän tuen. Tulva aiheutti vakavia vahinkoja Koillis-Romaniassa. Katastrofista kärsi välittömästi 241 kuntaa ja yli 1,6 miljoonaa henkilöä. Euroopan komissio teki 11,8 miljoonan rahoitussitoumuksen tukeakseen liikenne- ja viemäröinti-infrastruktuurien korjaamiseen, joki uomien vahvistamiseen ja patojen rakentamiseen tehtyjä investointeja, jotta tällaiset luonnonkatastrofit vältettäisiin tulevaisuudessa.

Katson, että näin suuria tai vielä vakavampia luonnonkatastrofeja aiheuttavien syiden varhainen havaitseminen on tärkein askel Euroopan kansalaisten suojelemiseksi.

Ottaen huomioon ilmastonmuutoksen kannatan sellaisten välineiden käyttöönottoa, joilla seurataan erikseen ympäristötekijöitä kaikilla alueilla, sekä tarvittavien määrärahojen osoittamista näille. Lähentymisalueet ovat kaikkein alttiimpia luonnonkatastrofien uhalle. Tämä tarkoittaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota näihin näkökohtiin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesiopolitiikan täytäntöönpanemiseksi.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Ilmastonmuutoksen vaikutuksille alttiit alat ovat pääasiassa seuraavat: vesivarat, maatalous, energia, metsätalous ja luonnon monimuotoisuus sekä viimeisenä muttei vähäisimpänä väestön terveys.

Romaniassa viime vuosina havaitut äärimmäiset ilmasto-olosuhteet ovat aiheuttaneet tulvia ja kuivuutta, ja tämän vuoksi ilmastonmuutosta on tarkasteltava äärimmäisen vakavasti, asiantuntemuksella ja vastuullisesti.

Sosialidemokraattina äänestin mietinnön puolesta, sillä lisätalousarvion avulla Romanian myönnetty 11,8 miljoonan euron tuki auttaa sitä pyrkimyksissä mukautua ilmastonmuutokseen tulvien vaikutusten torjumiseksi toteuttamalla paikallisia suojoitoksia (asuinalueiden suojaaminen, vesistöalueiden suunnittelu virtaamien parantamiseksi ja metsien lisääminen) sekä erityisesti ottamalla väestö mukaan toimintaan ja opettamalla sille asianmukainen toiminta ennen tulvaa, sen aikana ja sen jälkeen.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan lisätalousarviosta nro 1/2009 varainhoitovuodeksi 2009 annetun mietinnön puolesta. Mietinnön tavoitteena on 11,8 miljoonan euron varojen käyttöönotto EU:n solidaarisuusrahaston maksu- ja maksusitoumusmäärärahoina Romaniaa heinäkuussa 2008 koetelleen tulvan seurauksena.

Tuen Euroopan komission aloitetta, jonka mukaan EU osoittaa solidaarisuutta vuoden 2008 heinäkuun tulvista kärsineitä Suceavan, Iaşin, Neamţin, Botoşanin ja Maramureşin maakuntia kohtaan.

Tämänpäiväisellä äänestyksellä Euroopan parlamentin täysistunto tukee budjettivaliokunnan 24. helmikuuta 2009 tekemää päätöstä. Kyseisessä kokouksessa Suceavan maakuntaneuvoston puheenjohtaja

Gheorghe Flutur esitteli tulvista kärsineen alueensa tilannetta, tukien tukipyyntöään kuvien ja tilastoin aluetta kohdanneen luonnonkatastrofin aiheuttamista vahingoista.

Hän kertoi, että varoitukset oli lähetetty, ja totesi, että yhdessä Ukrainan Chernivtsin alueen viranomaisten kanssa oli sovittu nopean katastrofivaroitusjärjestelmän perustamisesta sekä muista rajat ylittävän yhteistyön ohjelmista hätätilanteissa hankkeen jatkona.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin lisätalousarviota varainhoitovuodelle 2009 koskevan jäsen Haugin mietinnön puolesta. Siinä otetaan huomioon heinäkuun 2008 tulvien aiheuttamat vakavat vahingot Romaniassa. Olen jo ilmaissut tukeni jäsen Bögen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa tässä tapauksessa koskevalle mietinnölle, ja haluan vielä vahvistaa tukeni toimenpiteelle, siinä määrin kuin siinä keskitytään vuoden 2006 toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti luonnonkatastrofista kärsineiden alueiden asianmukaisten elinolojen nopeaan ja tehokkaaseen palauttamiseen eikä korvausten maksamiseen yksittäisten henkilöiden kärsimistä vahingoista.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan parlamentin lisätalousarviosta nro 1/2009 varainhoitovuodeksi 2009 antaman päätöslauselmaehdotuksen puolesta (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), koska sen tavoitteena on 11,8 miljoonan euron varojen käyttöönotto EU:n solidaarisuusrahaston maksu- ja maksusitoumusmäärärahoina Romaniaa heinäkuussa 2008 koetelleen tulvan seurauksena.

- Mietintö: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Malta on yksi merkittävimmistä EU:n jäsenvaltioista, jonka rekisterikirjoissa on huomattavat tonnimäärät. Toisaalta se on vapautettu lippuvaltion velvoitteista kansainvälisin yleissopimuksin.

Kolme päävelvoitetta ovat: a) lippuvaltioita koskevan säännösten soveltaminen, b) tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen hallinnon riippumattoman tarkastuksen varmistamiseksi vähintään kerran viidessä vuodessa IMO:n sääntöjen mukaisesti ja c) tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen alusten tarkastamiseksi ja katsastamiseksi sekä pakollisten lupien ja poikkeustodistusten antamiseksi kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

Uusi vaatimus on, että ennen kuin aluksen, jolle on myönnetty oikeus purjehtia jäsenvaltion lipun alla, sallitaan toimia, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen alus on sovellettavien kansainvälisten sääntöjen ja määräysten mukainen, ja erityisesti on tarkistettava aluksen turvallisuustiedot.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tällä lainsäädännöllä vahvistetaan entisestään EU:n turvallisuuslainsäädäntöä ja sisällytetään merkittäviä kansainvälisiä välineitä yhteisön lainsäädäntöön. Kannatan tätä säädöstä, koska siinä tunnustetaan tarve valvoa tarkkaan luokituslaitoksia, joilla on tärkeä tehtävä turvallisuuden ylläpitämiseksi merellä niille keskitetyn vallan vuoksi.

- Mietintö: Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti on juuri hyväksynyt kahdeksasta säädöstekstistä muodostuvan merenkulkualan paketin. Olemme tähän tyytyväisiä, sillä paketti kattaa matkustajien korvausten lisäksi myös tarkistukset ja satamavalvonnan, onnettomuuksien tutkinnan sekä hädässä olevan aluksen suojasatamasta päättävän viranomaisen valinnan.

Pallo on nyt jäsenvaltioilla, sillä lain säätäminen ei riitä, lainsäädäntö on sisällytettävä kansallisiin lainsäädäntöihin.

Ensimmäinen testi on Euroopan valtioille kuuluvien mukavuuslippujen valvonta. Näitä lippuja käytetään niiden valtioiden ammatiliittoja, veroja sekä työhönottoa, turvallisuutta ja ympäristöä koskevan lainsäädännön kiertämiseen, joille alukset oikeasti kuuluvat.

Kypros ja Malta ovat edelleen viiden suosituimman mukavuuslipun joukossa niiden alle siirtyneiden alusten lukumäärän perusteella.

On valitettavaa, että huolimatta *Prestige*- ja *Erika*-tankkereiden uppoamisen jälkeen tehdystä työstä tilanne ei ole juurikaan parantunut. Mukavuuslippujen alla purjehtivat alukset, jotka eivät täytä vaatimuksia, polkevat

kuljetushintoja. Niin kutsutut rikkaat valtiot vastaavat tähän luomalla omia kakkosluokan lippujaan torjuakseen tonnistojen menetyksen.

Todellisuudessa, jos haluamme eroon näistä kelluvista hylyistä, Euroopan unionin on torjuttava ääriliberalismia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen de Grandes Pascualin alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevia yhteisiä sääntöjä ja standardeja koskevan mietinnön puolesta. Olen jo esittänyt syyt, joiden vuoksi tuen esittelijän kolmannen merenkulkualan paketin osalta tekemää työtä, sekä hyötyjä, joita suunnitelluista toimenpiteistä voi olla merenkulun turvallisuuden ja nykyisen lainsäädännön parantamisen osalta. Vahvistan siis äänestäneeni mietinnön puolesta.

- Mietintö: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin sovittelukomitean hyväksymää yhteistä tekstiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (uudelleenlaadittu toisinto) satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta koskevan mietinnön puolesta. Hyväksyn kolmannen merenkulkualan paketin tavoitteet.

Paketin seitsemällä ehdotuksella pyritään estämään onnettomuuksia parantamalla eurooppalaisten lippujen laatua, tarkistamalla satamavaltioiden valvontaa koskevaa lainsäädäntöä sekä alusliikenteen seurantaa ja parantamalla luokituslaitoksia koskevia sääntöjä. Niillä pyritään varmistamaan myös tehokkaat toimet onnettomuustapauksissa kehittämällä yhdenmukainen kehys onnettomuustutkintaa varten, ottamalla käyttöön korvaukset matkustajille onnettomuustapauksissa sekä ottamalla käyttöön alusten omistajien vastuu yhdistettynä pakolliseen vakuutusjärjestelmään.

Ilmaisen tukeni aikaansaadulle sopimukselle ja erityisesti seuraaville seikoille: soveltamisalan laajentaminen ankkuripaikalle saapuviin aluksiin, alusten tiuhempi tarkastaminen sekä alusten pysyvä kieltäminen tiettyjen olosuhteiden vallitessa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Vlaston satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan mietinnön puolesta, joka on osa kolmatta merenkulkualan pakettia. Hyväksyn sopimuksen kohdat, joissa laajennetaan soveltamisalaa ankkuripaikalle saapuviin aluksiin ja lisätään korkeimman riskiluokan alusten tarkastamistiheyttä. Tämän osalta viittaatan tarpeeseen arvioida riskit mahdollisimman tarkkaan ja riippumattomasti. Hyväksyn myös sen, että tiettyjen olosuhteiden vallitessa aluksilta on kiellettävä pääsy pysyvästi, jotta voidaan taata toimijoiden ja matkustajien riittävä turvallisuustaso.

- Mietintö: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún ja Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Olemme tyytyväisiä päätöslauselman painotuksen muuttumiseen ja joihinkin rahoitusalan, innovaation, energiatehokkuuden ja investointien sääntelyä koskeviin myönteisiin ehdotuksiin sekä työllisyyden turvaamisen, työpaikkojen luomisen, köyhyyden torjumisen ja yhteiskunnan haavoittuvimpiin ryhmiin keskittymisen tarpeiden tunnustamiseen.

Lissabonin strategian logiikassa on kuitenkin puutteita, ja sitä on tarkistettava perusteellisesti erityisesti uuden taloustilanteen kannalta.

Lisäksi kolme päätöslauselmaan sisältyvää erityistä ehdotusta on lyhytnäköisiä ja tehottomia. Ne koskevat sääntelyn purkamista ja joustavia työllistämiskäytäntöjä, jotka johtavat työntekijöiden oikeuksien heikkenemiseen.

Näistä syistä pidättäydyimme äänestämästä mietintöä koskeneessa lopullisessa äänestyksessä.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin sovittelukomitean hyväksymää yhteistä tekstiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (uudelleenlaadittu toisinto) alusliikennettä koskevaa yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmää koskevan mietinnön puolesta.

Hyväksyn kolmannen merenkulkualan paketin tavoitteet.

Paketin seitsemällä ehdotuksella pyritään estämään onnettomuuksia parantamalla eurooppalaisten lippujen laatua, tarkistamalla satamavaltioiden valvontaa koskevaa lainsäädäntöä sekä alusliikenteen seurantaa ja parantamalla luokituslaitoksia koskevia sääntöjä. Niillä pyritään varmistamaan myös tehokkaat toimet onnettomuustapauksissa kehittämällä yhdenmukainen kehys onnettomuustutkintaa varten, ottamalla käyttöön korvaukset matkustajille onnettomuustapauksissa sekä ottamalla käyttöön alusten omistajien vastuu yhdistettynä pakolliseen vakuutusjärjestelmään.

Jäsen Sterckxin mietinnön varjoesittelijänä haluan ilmaista täyden tukeni asiakirjalle, josta äänestimme.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Katson, että merenkulkualan pakettia olisi tarkasteltava globaalisti ja kokonaisuudessaan sen lähestymistavan mukaisesti, jota parlamentti on aina soveltanut sen yksittäisiä osia tarkasteltaessa. Tämän vuoksi äänestin jäsen Sterckxin alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamista koskevan mietinnön puolesta, koska järjestelmä sopii laajempaan yhteyteen, jossa pyritään parantamaan merenkulkualan turvallisuutta ja helpottamaan sen hallintaa, mitä olen jo kannattanut monissa yhteyksissä. Tässä tapauksessa teknologian soveltaminen alusten seurantaan helpottaisi päätöksentekoa siitä, kuka on vastuussa onnettomuustapauksissa, ja parantaisi menettelyjä alusten suojapaikkoihin ottamisessa. Tämän vuoksi katson voivani tukea mietintöä äänestämällä sen puolesta.

- Mietintö: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (EL) Äänestin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tšekkiläisen jäsenen Jaromír Kohlíčekin meriliikennealan onnettomuuksien tutkintaa koskevan mietinnön puolesta.

Tekstissä korostetaan tarvetta laatia yhteisön tasolla selkeät ja sitovat suuntaviivat sen varmistamiseksi, että meriliikennealan onnettomuuksia seurataan asianmukaisesti. Siinä tarkastellaan niitä huolia, joita Erika-tankkerin uppoaminen Ranskan rannikolla herätti. Välttääkseen tällaisten huonon hallinnoinnin tapausten toistumisen Euroopan unioni on päättänyt soveltaa tiukkoja rajoituksia, jotka koskevat kaikkia teknisiä näkökohtia ja menettelyjä, joita on noudatettava onnettomuustapauksissa: onnettomuustutkintaa koskevat menetelmät, merionnettomuuksia koskeva eurooppalainen tietokanta, turvallisuussuosituksot ja niin edelleen.

Olen samaa mieltä siitä, että on tärkeää tehdä Euroopan merialueista yksi maailman turvallisimmista ja esimerkillisimmistä alueista. Tähän pyritään "Erika III" -merenkulkualan paketilla, jonka osa mietintö on. Tämä on todellinen läpimurto merenkulkualalla sekä ympäristöalalla, sillä ympäristö on usein toinen vastuuttoman käytöksen merellä uhreista.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin sovittelukomitean hyväksymää yhteistä tekstiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseräkkeistä ja direktiivien 1999/35/EY ja 2002/59/EY muuttamisesta koskevan mietinnön puolesta. Hyväksyn kolmannen merenkulkualan paketin tavoitteet.

Paketin seitsemällä ehdotuksella pyritään estämään onnettomuuksia parantamalla eurooppalaisten lippujen laatua, tarkistamalla satamavaltioiden valvontaa koskevaa lainsäädäntöä sekä alusliikenteen seuranta- ja parantamalla luokituslaitoksia koskevia sääntöjä. Niillä pyritään varmistamaan myös tehokkaat toimet onnettomuustapauksissa kehittämällä yhdenmukainen kehys onnettomuustutkintaa varten, ottamalla käyttöön korvaukset matkustajille onnettomuustapauksissa sekä ottamalla käyttöön alusten omistajien vastuu yhdistettynä pakolliseen vakuutusjärjestelmään.

Ilmaisen tukeni aikaansaadulle sopimukselle ja erityisesti seuraaville seikoille: onnettomuustutkintaa koskevat menetelmät, tutkintaa koskeva päätös, merenkulkijoiden oikeudenmukainen kohtelu sekä todistajien suojeleminen / tietojen luottamuksellisuus.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Kohlíčekin meriliikennealan onnettomuuksien tutkintaa koskevan mietinnön puolesta. On aivan liian usein vaikeaa päättää, kuka on vastuussa vähäisestä tai vakavasta meriliikennealan onnettomuudesta. Tarkoitan nyt tutkimuksia, jotka seurasivat Prestige-tankkerin onnettomuuden aiheuttamaa todellista luonnonkatastrofia. Näitä onnettomuuksia sattuu valitettavasti edelleen paljon. Merenkulkuala edellyttää erityishuomiota, koska sen lisäksi, että se taloudelliselta kannalta onärkevin, se on myös onnettomuuksien ympäristövaikutusten kannalta vaarallisin ala. Katson tämän vuoksi, että on laadittava selkeät ja sitovat suuntaviivat, jotka koskevat meriliikennealan onnettomuuksien teknistä tutkintaa ja palautteen antamista onnettomuuksien ehkäisemiseksi tulevaisuudessa. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

- Mietintö: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Costan merten matkustajaliikenteen harjoittajien vastuuta onnettomuustapauksessa koskevan mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että on todellakin asianmukaista sisällyttää eurooppalaiseen lainsäädäntöön matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehty Ateenan yleissopimus, sillä edelleen olemassa olevat kansalliset

erot estävät yhdenmukaisen vastuutason ja pakollisen matkustajavakuutuksen onnettomuuden varalta takaamisen Euroopan tasolla. Vaikka tämä ei koske muita liikennemuotoja, uskon, että lainsäädännön olisi sovittava myös meriliikenteeseen.

– Mietintö: Gilles Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Aion äänestää jäsen Savaryn alusten omistajien vakuutusta merioikeudellisia vaateita varten koskevan mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä esittelijän esittämistä suosituksista, jotka koskevat tarvetta varmistaa, että jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluville vesille tulevien alusten omistajat täyttävät vakuutuksenottovelvollisuutensa, sekä sanktioita, jos aluksella ei ole todistusta. Olen samaa mieltä siitä, että vakuutuksen määrä on vahvistettava vuoden 1996 LLMC-yleissopimuksessa määrättyjen enimmäismäärien mukaisesti, jotta uhrit voivat saada asianmukaiset korvaukset. Tuen tämän vuoksi esittelijän suositusta neuvoston kanssa sovitun suositusluonnoksen hyväksymisestä.

– Mietintö: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatan jäsen Fernandesin lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta laatimaa mietintöä. Se osoittaa parlamentin määrätietoista halua säilyttää kolmas merenkulkualan paketti yhtenäisenä neuvoston työn keskeytyessä tietyiltä osin, kuten tämän suosituksen aiheen osalta. Tämän vuoksi tuen jäsen Fernandesin sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan tekemää työtä. Katson, että aikaan saadun poliittisen sopimuksen lisäarvoa on pidettävä merkittävänä, ennen kaikkea koska siinä kehoitetaan jäsenvaltioita perustamaan merenkulkuviranomaisten laadunhallintajärjestelmä sekä noudattamaan alan kansainvälisiä säännöksiä, joista merkittävimmät perustuvat Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimuksiin. Eurooppalaisten lippujen laadun ja turvallisuuden parantamisen lisäksi ehdotuksella mahdollistetaan kilpailuolosuhteiden parantaminen yhteisössä, ja katson tämän vuoksi, että sitä on tuettava.

– Mietintö: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), kirjallinen. – (GA) Euroopan valtioiden on tehtävä yhteistyötä unionin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Kestävän EU:n ympäristöpolitiikan varmistamiseksi siihen on kuitenkin sisällytettävä EU:n periaatteet sekä jokaisen jäsenvaltion erilaiset ominaispiirteet ja tarpeet.

Eurovinjettimietintö on näiden tavoitteiden vastainen Euroopan unionin syrjäisten jäsenvaltioiden osalta.

Eurovinjettisuositukset rankaisevat syrjäisiä valtioita ja Keski-Euroopan valtiot hyötyvät suuresti. Minun mielestäni eurovinjettisuositukset ovat yhtenäismarkkinoiden periaatteiden vastaisia, ja katson, että tiettyjä valtioita syrjitään niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi. Irlanti on Euroopan reunalla sijaitseva saari. Muiden valtioiden raskaat kuorma-autot eivät kulje Irlannin läpi, mutta meidän raskaat ajoneuvomme joutuvat maksamaan maksuja useissa valtioissa kaikkialla Euroopassa. Tästä ei ole ulospääsyä. Meidän on vain jatkettava liiketoimintaa, meidän on vietävä ja tuotava tavaraa. Eurovinjettiehdotuksen mukaan Keski-Euroopassa sijaitsevat valtiot saavat kilpailuetua, koska niiden ei tarvitse maksaa näitä maksuja. Tällainen syrjintä valtion maantieteellisen sijainnin vuoksi ei ole oikein eikä reilua.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Eurovinjettidirektiivi laadittiin tiemaksujärjestelmien yhdenmukaistamiseksi Euroopan tieliikenteessä. Se koskee ajoneuvoveroja, tulleja ja tieinfrastruktuurin käyttömaksuja ja siinä luodaan tasapuolinen mekanismi infrastruktuurimaksujen perimiseksi rahdinkuljettajilta. Komission viimeisimmässä direktiivin tarkistuksessa ehdotetaan direktiiviin lisätarkistuksia, kuten raskaiden kuljetusajoneuvojen ympäristövaikutusten kustannusten arviointia melun, ruuhkautumisen ja ilmansaasteiden osalta.

Merkittävien kauttakulkumäärien valtiot ovat todellakin eri mieltä kuin kotimaani kaltaiset syrjäiset valtiot, jotka ovat riippuvaisia tavaroiden tuontiin ja vientiin liittyvistä suurista liikennemääristä. Vaikka järjestelmä periaatteessa on tasapuolinen, se olisi toteutettava vaiheittain ja tasapuolisesti. Nämä ovat asioita, jotka meidän on otettava huomioon. Raskaisiin kuljetusajoneuvoihin kohdistuu usein aikarajoitteita ja esimerkiksi lauttoja koskeviin ulkoisiin aikatauluihin liittyviä paineita. Satamatunnelin rakentaminen Dublinin kaupunkiin on vähentänyt suuresti raskaiden kuljetusajoneuvojen tarvetta tulla keskusta ja parantanut ilmanlaatua ja vähentänyt melua. Se oli kannattava investointi.

En ole vakuuttunut tarpeesta perustaa riippumaton yhteisön viranomainen vahvistamaan maksujen tasoa, ja väitän sen kuuluvan toissijaisuusperiaatteen alaan.

Françoise Grossetête (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin maksujen kantamista raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä koskevan El Khadraouin mietinnön puolesta.

On tärkeää antaa jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa maantiekuljetuksiin ”älykkäämpiä” maksuja ulkoisten kustannusten kattamiseksi ja siten kestävämmän toiminnan kannustamiseksi.

Vaikka onkin otettava huomioon ilmansaasteet ja melu, sama ei koske ruuhkautumista, sillä se ei ole pelkästään maantiekuljetusten aiheuttamaa. Tällainen maksu olisi syrjivä, sillä myös henkilöautot ovat vastuussa ruuhkaantumisesta.

Lisäksi ala maksaa talouskriisin vaikutuksista öljyn hinnassa ja kuljetuskustannuksissa. Maantiekuljetusalan pk-yritykset eivät kestä tällaisia lisäkustannuksia talouskriisissä.

Tieinfrastruktuuria on mukautettava enemmän liikennemäärien lisääntymiseen, mutta ennen kaikkea on sitouduttava kestäväan liikenteeseen ja katsottava ensisijaisiksi vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat liikennemuodot.

Rhône-Alpes -alueen edustajana voin todistaa, että monilla Rhônen laakson tieosuuksilla mukautukset eivät ole onnistuneet.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentti hyväksyi tämän päivän äänestyksessä eurovinjettejä koskevan direktiiviluonnoksen, jossa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus periä raskailta kuljetusajoneuvoilta maksuja tieinfrastruktuurin käytöstä.

Äänestin lopullisessa äänestyksessä direktiivin hyväksymistä vastaan. Katson, että direktiivin säännöksillä lisätään kuljetuspalveluyritysten kustannuksia. Nämä lisäkustannukset voivat olla erityisen haitallisia pienille ja keskikokoisille yrityksille, joilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia korvata kalustoaan. Lisäksi tällaiset säännökset voivat myös aiheuttaa ongelmia yrityksille nykyisessä talouskriisissä, kun monet yritykset kohtaavat yhä suurempia vaikeuksia luoton saamisessa.

Meidän on tietenkin etsittävä keinoja ympäristöystävällisempien ajoneuvojen käytön edistämiseksi maanteilla. Meidän ei kuitenkaan pidä käyttää menetelmiä, jotka itse asiassa ovat vain uusi keino verottaa yrityksiä.

Jim Higgins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Fine Gael -kollegojeni puolesta haluan selvittää, että emme äänestäneet jäsen El Khadraouin raskaiden kuljetusajoneuvojen maksuja koskevan mietinnön puolesta, koska olemme huolissamme ehdotuksen oikeusperustasta ja huolissamme sähköisten maksujen pakollisuudesta sekä tulojen korvamerkintää koskevasta säännöksestä. Tuemme täysin ehdotuksen taustalla olevia periaatteita, mutta katsomme, että periaatetta sovelletaan mietinnössä väärin.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) En pelkästään äänestänyt mietintöä vastaan, vaan katson myös, että se on vaarallinen Euroopan yhteismarkkinoille. Tämä johtuu pääasiassa sen epäoikeudenmukaisuudesta ja siitä, että se vaikuttaa piiloverotukselta. Sillä ei myöskään edistetä ympäristönsuojelua. Tällaisen talouskriisin aikana se on hullua. Tällainen sääntely osoittaa, että EU kääntää selkänsä kansalaisilleen.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin uutta eurovinjettiä koskevan kohtuullisen kompromissin puolesta. Olen vuosia taistellut yhdessä Euroopan parlamentin sosialistisen ryhmän kanssa – valtavaa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän vastustusta vastaan – jotta ulkoiset kustannukset (melu, ruuhkautuminen, saasteet) sisällytettäisiin tietullien laskemiseen rahoitustaakan siirtämiseksi veronmaksajilta saastuttajille, toisin sanoen raskaalle tavaraliikenteelle.

Vastustan kompromissin todennäköistä tulosta ruuhkautumisen kustannusten osalta koska enemmistötilanteen vuoksi oli mahdollista varmistaa vain niiden tunnustaminen ulkoisiksi kustannuksiksi sillä ehdolla, että tätä sovelletaan raskaan tavaraliikenteen lisäksi myös muihin ruuhkan aiheuttajiin, henkilöautoihin.

On myös todennäköistä, että PPE-DE-ryhmän käsittämättömän vastustuksen vuoksi hiilidioksidipäästöjä ei sisällytetä laskentaan. Valiokunnalle esittämäni tarkistus, jossa pyysin vähimmäistiemaksuja Euroopan laajuisen tieverkon kaikkiin osiin, ei saanut äänenenmistöä. Esitän ehdotuksen uudestaan tätä aihetta koskevissa myöhemmissä keskusteluissa.

Yksi Itävallan kannalta erityisen myönteinen seikka on se, ettei ulkoisia kustannuksia ja niin kutsuttua Alppien lisämaksua (korkeampaa tiemaksua alppialueella) todennäköisesti vähennetä. Tämä tarkoittaa, että Itävalta

voi kantaa korkempia maksuja herkillä alppialueilla ja silti kantaa maksua myös ulkoisista kustannuksista. Näin ollen korkeampi Brennerin maksu on mahdollinen.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, joka saattaa kannustaa rahdin siirtymiseen maanteiltä raiteille. Mietintö on osa aloitepakettia, jolla pyritään tekemään liikenteestä entistä kestävämpää ja varmistamaan, että käyttäjät maksavat tietyn liikennemuodon käytöstä välittömästi seuraavat kustannukset. Maksuja kannetaan paikallisesta melusta, ilmansaasteista sekä infrastruktuurivahingoista ja -kustannuksista. Näin luodaan tasapuolisempi saastuttaja maksaa -periaatteeseen perustuva järjestelmä, johon liittyy takeet markkinoiden avoimuuden varmistamisesta ja syrjinnän välttämisestä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Raskas tarvaliikenne on lisääntynyt Euroopassa sen jälkeen kun EU laajentui itään, ja tämä on havaittavissa useissa jäsenvaltioissa, erityisesti Itävallassa. Nyt ongelmana on se, että tietyt tekijät aiheuttavat korkeita ulkoisia kustannuksia, jotka kansalaisten on maksettava. Yksi näistä tekijöistä on raskas tavaraliikenne kaikkialla Euroopassa, ja toinen tekijä on ydinvoimat.

Jos raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta kannetaan maksuja ilman, että samaan aikaan kehitetään rautateitä ja poistetaan rajat ylittävän rautatieliikenteen esteitä, olemme yksinkertaisesti vain äänestäneet kalliimpien tavaroiden puolesta, eikä ihmisten terveys parane eivätkä saasteet vähene.

Minusta ei ole hyödyllistä syyllistää ruuhkaan jäänyttä. Todennäköisesti tämän seurauksena liikenne siirtyy takaisin pieniin kyliin ja kaupunkeihin, mitä me emme halua. Pitkällä ajanjaksolla ainoa vaihtoehto on kehittää infrastruktuuria, ja tämä tarkoittaa, että meidän on tehtävä julkisesta paikallisliikenteestä houkuttelevampaa. Nyt tarkasteltava eurovinjetti vaikuttaa järkevältä kompromissilta, joten äänestin sen puolesta.

Cristiana Muscardini (UEN), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, ympäristönsuojelu ja tieliikenteen turvallisuus, tämän direktiivin tavoitteet, ovat kaksi tavoitetta, joihin Euroopan unionin olisi pyrittävä määrätietoisesti kansalaisten odotukset ja oikeudet paremmin huomioivan liikennepolitiikan aikaansaamiseksi. Tämän vuoksi lukuisat tarkistukset vuonna 1999 annettuun EY:n direktiiviin maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä ovat tervetulleita. Tällaisten edistysaskeleiden on oltava kohtuullisia ja vaiheittaisia, jotta estetään merkittävän talouden alan romahtaminen nykyisessä talouskriisissä, sillä ala perustuu lähes kokonaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin.

Lisäksi Euroopassa ei ole vielä kehitetty täydellistä ja tehokasta eri liikennemuodot yhdistävää järjestelmää, jolla varmistettaisiin tavarakuljetusten merkittävän määrän siirtyminen vähemmän saastuttaville aloille. Näissä olosuhteissa sekä ominaisuuksiensa ja tehokkuutensa vuoksi maantiekuljetukset ovat maailman teollisuudessa eniten käytetty järjestelmä.

Haluan tänään korostaa antamallani äänellä sen merkitystä, että otetaan vaiheittaisia mutta merkittäviä, ei pelkästään symbolisia askelia kohti turvallisempaa ja vihreämpää maantieliikennettä asettamatta teollisuudelle epäloogisia ja tehottomia rangaistuksia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Tuen jäsen El Khadraouin tekemää työtä maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä, ja äänestin tämän vuoksi hänen mietintönsä puolesta. Vaikka en olekaan samaa mieltä tietyistä kohdista, kuten tiettyjen ulkoisten kustannusten maksuihin sisällyttämisestä tai sisällyttämättä jättämisestä, hyväksyn saastuttaja maksaa -periaatteen. Jäsen El Khadraouin erinomainen työ korostaa tarvetta osoittaa maksuista saatavat tulot kokonaisuudessaan liikennealalle. Lopuksi katson, ettei ulkoisten kustannusten maksuista saatava tulo saa muodostua uudeksi veroksi.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Ehdotuksella, josta tänään äänestämme, tarkistetaan ja laajennetaan edellistä eurovinjettidirektiiviä ja siinä säädetään tieliikennemaksujen säännöistä. Hyväksytyjen ehdotusten mukaan jäsenvaltiot voivat tästä lähtien siirtää ilmansaasteista, melusta ja ruuhkautumisesta syntyvät kustannukset kuorma-autoille. Veronmaksajalle tämä on hyvä uutinen. Tällä hetkellä me kaikki maksamme ilmansaasteiden aiheuttamista vahingoista. Pian saastuttaja saa maksaa. Lisäksi me kannustamme näin kuljetusyrityksiä investoimaan vihreämpiin ajoneuvoihin.

Äänestin tämän vuoksi ehdotuksen puolesta, erityisesti koska ruuhkautumismaksu sisällytettiin ylimääräiseksi kustannukseksi vuoristoalueilla. Ruuhkautuminen aiheuttaa valtavasti ilmansaasteita, melua ja polttoaineen tuhlausta. Jos voisimme käyttää tämän maksun tuoton investointeihin rautatie- tai vesiliikenteeseen, se olisi vastaus sekä ruuhkautumiseen että ilmastomuutokseen. Lisäksi ruuhkautumisen aiheuttamat viivästyksiset aiheuttavat liikenteen alalla suurta taloudellista vahinkoa.

Valitettavasti suuren rahtiliikenteen aiheuttamia ilmastokustannuksia ei sisällytetty maksuun, vaikka liikenneala on suurin syypää päästöihin.

- Mietintö: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta. Avoimuus ei ole pelkkä symboli vaan periaate, johon kaikkien toimielinmenettelyjen olisi perustuttava. Kansalaisille ja äänestäjille on taattava mahdollisimman avoin pääsy yhteisön toimielinten asiakirjoihin, jotta he voivat tehokkaasti osallistua poliittiseen prosessiin ja vetää viranomaiset vastuuseen toimistaan. Tämän vuoksi puhuin aiemmin voimakkaasti parlamentin läsnäololuetteloiden julkistamisen puolesta.

Yhteisön toimielinten avoimuuden alalla edistymisestä huolimatta tilannetta ei juurikaan voida kuvata täydelliseksi, ja tämä yhteisön toimielinten asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1049/2001 uudelleen laatiminen olisi nähtävä uudeksi askeleeksi kohti sellaista hallintoympäristöä, jossa tiedon avoimuus ja sen helppo saatavuus ovat pikemminkin sääntö kuin poikkeus. Lopuksi haluan korostaa hiljattain toteutunutta suurta saavutusta: Euroopan parlamentissa käytetään nyt jopa 23 virallista kieltä, ja Euroopan yhteisön asiakirjat ovat saatavilla kaikilla näillä kielillä. Tämä on demokratian tae.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset konservatiivit äänestimme tänään jäsen Cashmanin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1049/2001 tarkistamista koskevan mietinnön A6-0077/2009 puolesta lisätäksemme avoimuutta yhteisön toimielimissä. Mitä tulee 5 artiklaa koskeviin tarkistuksiin 61 ja 103, katsomme, että kolmannen käsittelyn sovitteliasiakirjojen olisi oltava saatavilla välittömästi lopullisen sovittelukokouksen päättymisen jälkeen, toisin kuin asiakirjojen, joita itse neuvotteluissa tarkastellaan. Ensimmäisen ja toisen käsittelyn kolmikantaneuvottelujen asiakirjojen olisi oltava vapaasti saatavilla koko menettelyn ajan.

Chris Davies (ALDE), kirjallinen. – (EN) Pahoittelen suuresti sitä, että menettelyissä, joissa on määrä kehittää periaatetta, jonka mukaan kansalaisilla on oikeus tutustua EU:n asiakirjoihin, parlamentti on korostanut, ettei näitä sääntöjä sovelleta Euroopan parlamentin jäseniin. On väitetty, että näin vain toistetaan jäsenen asemaa koskevia sääntöjä, mutta monien mielestä tämä on jälleen esimerkki erilaisista säännöistä eri ihmisille, ja olen iloinen, että liberaalidemokraattien ryhmä ei tukenut jäsen Nassauerin esittämiä tarkistuksia.

On erityisen tärkeää, että kaikki parlamentin jäsenille maksettuja kulukorvauksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot ovat julkisesti saatavilla. Omat tilintarkastajamme ovat paljastaneet, että eräät parlamentin jäsenet eivät ole niinkään kunniallisia, vaan itse asiassa eräät heistä ovat huijareita ja konnia. Täyden avoimuuden periaate on vahvistettava mahdollisimman pian, jos Euroopan kansalaisten toivotaan luottavan toimielimeemme.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Cashmanin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saatavuutta koskevan mietinnön puolesta. Tuen tätä rohkeaa aloitetta, jolla pyritään korjaamaan puutteet yhteisissä säännöissä "turvaluokitellusta tiedosta" (nykyisessä asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 mainitut niin kutsutut arkaluonteiset asiakirjat), ottamalla asetuksen tasolla käyttöön joitakin neuvoston ja komission sisäisissä turvallisuussäännöissä sovellettuja hyviä periaatteita siinä määrin kuin näitä periaatteita voidaan soveltaa myös parlamentaariseen elimeen. Lopuksi tuen myös jäsen Cashmanin yleistä tavoitetta, joka on asetuksen tarkistaminen avoimuuden lisäämiseksi ilman, että välineestä tulee liian yksityiskohtainen ja vaikea panna täytäntöön.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vuoden 2001 asetuksella lisättiin epäilemättä avoimuutta kansalaisille antamalla pääsy yhteisön toimielinten asiakirjoihin. On hyvä tarkistaa asetusta nyt, kun siitä on seitsemän vuoden käytännön kokemusta. Mitä voimme havaita? Euroopan parlamentti esitti vuonna 2006 useita ehdotuksia asetuksen muuttamisesta avoimuuden lisäämiseksi entisestään, mutta komissio ei juurikaan tarkastellut näitä ehdotuksia.

Lisäksi nyt tarkasteltavana olevassa komission ehdotuksessa vuoden 2001 asetuksen tarkistamisesta on tiukempia sääntöjä, mikä merkitsee vähemmän avoimuutta. Tämän mukaan kauppaneuvotteluja koskevat asiakirjat katsotaan luottamuksellisiksi. Viime kädessä valinta on puun ja kuoren välissä. Tuen tämän vuoksi jäsen Cashmanin mietintöä, sillä vaikka se on epätäydellinen, se on kuitenkin parannus komission nykyiseen ehdotukseen. Radikaalimpi lähestymistapa, jossa komission ehdotukset olisi hylätty kokonaan, olisi ollut suotavampi, koska silloin komission olisi ollut pakko laatia uusi ja parempi ehdotus, mistä olisi ollut vain hyötyä yhteisön toimielinten avoimuudelle. Se olisi myös todella poistanut surullisen kuuluisan juovan EU:n toimielinten ja kansalaisten väliltä.

- Mietintö: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, tämänhetkinen talous- ja rahoituskriisi vaikuttaa Eurooppaan. Olen todella huolissani kotimaastani Italiasta. Kriisi tarkoittaa irtisanomisia, ja perheet, joilla on yhä vähemmän rahaa, kuluttavat yhä vähemmän. Tämän vuoksi tarvitaan voimakkaita toimia. Kriisi vaikuttaa erityisen vakavalta, mutta sen syveneminen ja kesto riippuvat meidän toimistamme. Meidän on yhdistettävä voimamme. Ratkaisevaa on yhteisön koordinoitu lähestymistapa. Nyt on havaittavissa selvemmin kuin koskaan pakottava tarve toteuttaa tiukkoja uudistuksia laadukkaiden työpaikkojen ja vaurauden aikaansaamiseksi Euroopan kansalaisille. Meidän on käännettävä suuntaus radikaaleihin rakennemuutoksiin, estettävä työpaikkojen menetykset ja torjuttava lisäpaineita palkkojen ja sosiaaliturvamaksujen leikkaamiseen.

Meidän on vastattava työttömyyden lisääntymiseen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen liittyviin haasteisiin. Lisäksi meidän on parannettava toimien koordinoitua EU:n kuin jäsenvaltioidenkin osalta, mutta yhtä tärkeää on, että talouden elvytysuunnitelman yhteydessä toteutetut toimenpiteet kriisiin vastaamiseksi lyhyellä ajanjaksolla ovat johdonmukaisia Lissabonin strategiassa esitettyjen yhteisön pitkän ajanjakson tavoitteiden kanssa. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) On merkillepantavaa, että mietinnössä tunnustetaan useita Euroopan unionin epäonnistumisia sosiaalialioissa. Ensinnäkin siinä myönnetään, ettei Lissabonin strategian tavoitteita saavuteta vuoteen 2010 mennessä. Sitten siinä esitetään joitakin mielenkiintoisia lukuja kasvavasta työttömyysasteesta, joka nousi seitsemästä prosentista vuonna 2008 8,7 prosenttiin vuonna 2009 ja erityisesti euroalueella 7,5 prosentista 9,2 prosenttiin. Työpaikkoja ennakoita siis menetettävän 3,5 miljoonaa.

Tämän tuskallisen havainnon olisi saatava yhteisön kannattajat ajattelemaan jäsenvaltioiden tasolla tarvittavia radikaaleja uudistuksia talous- ja rahoituskriisin tuhoisien vaikutusten mahdollisimman tiukaksi rajaamiseksi. Kriisi sai alkunsa Brysselille niin rakkaista äärioliberalismista ja globalisaatiosta.

Tämän vuoksi ei ole uskottavaa jatkaa tällaista politiikkaa, jolla pyritään säilyttämään jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat. Päinvastoin, meidän on kyseenalaistettava tämä autoritaarinen logiikka ja annettava jäsenvaltioille takaisin talouteen ja rahoitukseen liittyvien resurssiensa hallintavalta ja otettava käyttöön kansallisia ja yhteisön suosituimmuus- ja suojajärjestelyjä, jotka auttaisivat sisämarkkinoiden toipumisessa ja kasvun käynnistymisessä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Yhdysvalloista alkaneen rahoitusalan kriisin täysi vaikutus koetaan nyt reaali taloudessa. Asiantuntijat eivät ole yksimielisiä parhaasta ratkaisusta kriisiin eivätkä parhaasta tavasta piristää taloutta työttömyyslukujen pitämiseksi kurissa.

Kuitenkin jo ennen rahoitusalan kriisiä tilanne työmarkkinoilla oli kaikkea muuta kuin valoisia. Yhä enemmän ihmisiä pakotettiin osa-aikaisiin ja lyhytaikaisiin töihin ja valtion tukemia työpaikkoja vähennettiin jatkuvasti. Jo jonkin aikaa yhä useammat ihmiset ovat eläneet alle köyhyysrajojen työpaikasta huolimatta. Synkkien talousennusteiden mukaan on todennäköistä, että kokoaikatyötä tekevien määrä vähenee edelleen ja että jossain vaiheessa myös osa-aikaista työtä tekevät menettävät työpaikkansa. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme joukkotyöttömyyden estämiseksi. Ei todellakaan ole varmaa, että tässä mietinnössä esitetyt toimenpiteet ovat riittäviä tai tyydyttäviä tämän osalta. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Anderssonin mietintöä vastaan. Vaikka itse asiassa toisaalta uskonkin, että meidän on yhdistettävä voimamme suuntauksen kääntämiseksi kohti radikaaleja uudelleenjärjestelyjä, estettävä työpaikkojen menetykset ja pysäytettävä palkkojen ja sosiaalietujen leikkaukset, katson toisaalta, että komission esittämät toimenpiteet eivät suurimmalta osin ole riittäviä takaamaan Euroopan unionin sosiaalisen rakenteen ja työllisyysrakenteen riittävää suojaa.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tämänhetkellä talouskriisillä on ja tulee lähitulevaisuudessa olemaan vaikutuksia työmarkkinoihin.

Äänestin jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista annetun Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaluonnoksen puolesta, koska kannatan esittelijän tavoin komission kantaa. Komissio ehdotti (15. heinäkuuta 2008 annetun neuvoston päätöksen 2008/618/EY liitteessä), että työllisyyspolitiikkaa jatketaan vuonna 2009. Komission mukaan tällä lähestymistavalla luodaan järkevät puitteet talous- ja rahoitusalan kriisiin vastaamiseksi sekä rakenneuudistuksen jatkamiseksi.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämänhetkinen kriisi on enemmän kuin vain talous- ja rahoituskriisi. Kysymys on ennen kaikkea luottamuskriisistä. Sen dramaattisin merkki on korkea työttömyysaste. Työttömyys ei kuitenkaan merkitse pelkästään tulojen menetystä, vaan myös luottamuksen menettämistä itseensä ja muihin.

Luottamuksen palauttamiseksi meidän on laadittava hyvin selkeä keskipitkän aikavälin strategia.

Tässä poliittisten johtajien asema on ratkaiseva heidän välittämänsä signaalien ja viestien vuoksi. Varovaisuus, turvallisuus, totuuden puhuminen sekä mahdollisia tavoitteita ja itsekehua koskevan helpon propagandan välttäminen ovat joitakin hyviä keinoja luottamuksen palauttamiseksi.

Toisaalta meidän on luotava uusia työpaikkoja, ja tämän vuoksi yritysten investoinneille on oltava edellytyksiä.

Meidän on toimittava nopeasti, sillä jos tälle asialle ei tehdä mitään, euroalueen suurimpien alijäämien valtioiden kohtaamat rahoitusvaikeudet johtavat taantumun syvenemiseen, työttömyyden jatkuvaan lisääntymiseen sekä yritysten ja perheiden tulojen menetyksiin.

Tämän vuoksi kannatin jäsen Anderssonin mietintöä, jossa ehdotetaan työllisyyspolitiikan suuntaviivojen jatkamista vuonna 2009.

- Ehdotus päätökseksi työjärjestyksen 139 artiklasta (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kaikkien parlamentin jäsenten vahvistetun oikeuden puhua parlamentissa omalla kielellään ja kaikkien virallisten asiakirjojen virallisilla kielillä laatimisen lisääminen, toisin sanoen vielä kerran lykkääminen on käsittämätöntä, eikä sitä voida hyväksyä. On kulunut jo vuosia sellaisten tiettyjen valtioiden liittymisestä, joiden kielen käyttöä rajoitetaan edelleen, erityisesti Irlannin ja Tšekin, eikä tarvittavia lingvistisiä ole löytynyt. Esitetyt perustelut ovat epämääräisiä ja epäjohtamukaisia, mutta heidän koulutustaan ei ole katsottu ensisijaisesti rahoitettavaksi, mikä johtaa aikeita koskeviin epäilyksiin. Emme voi hyväksyä minkäänlaista uhkaa, joka kohdistuu EU:n kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden luovuttamattomaan oikeuteen, joka vaikuttaisi myös portugalin kieleen. Emme voi hyväksyä tätä syrjintää.

Toistamme jälleen kerran määrätietoisesti pyrkimyksemme suojella jokaisen jäsenvaltion kulttuurista identiteettiä ja kaikkia kansalliskieliä työkielinä. Tämän vuoksi voimme äänestää vain tätä päätöstä vastaan. Viime kädessä tässä on kyse EU:n budjettipolitiikan siirtämisestä kulttuuriselle ja lingvistiselle tasolle. Ensisijaiseksi katsotaan investoinnit aseisiin sen sijaan, että vaalittaisiin kulttuuria ja suojeltaisiin työpaikkoja.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin puhemieshistön parlamentin työjärjestyksen 139 artiklan voimaolon jatkamista seitsemännen vaalikauden loppuun koskevan päätösehdotuksen puolesta.

- Mietintö: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta. Olen hyvin huolissani Italian viime aikojen tapahtumista. On kehitymässä noitavainoilmapiiri, joka kohdistuu Romanian kansalaisiin ja romaneihin, ja siihen liittyy paljon karkotuksia. Italian hallitus on sitoutunut pakkomieliseen turvallisuuskampanjaan. Äärimmäisten toimenpiteiden kohdistaminen romaniyhteisöihin voi kuitenkin pahentaa entisestään näiden vähemmistöjen jo nyt kauheaa tilannetta ja vaarantaa integroitumisen ja sosiaalisen osallisuuden mahdollisuudet. Me emme saa unohtaa sitä, että oikeusjärjestyksen mukaan rikosvastuu on yksilöllinen, eikä sitä voida kohdistaa ihmisryhmiin. Tästä periaatteesta poikkeaminen olisi vaarallinen ennakkotapaus, joka johtaisi kokonaisten etnisten ryhmien tai tiettyä kansallisuutta edustavien maahanmuuttajien kriminalisointiin.

Maahanmuutto on todellakin asia, joka edellyttää koordinoitua yhteisön tasolla järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi tarvittavien oikeudellisten ja poliisin välineiden vahvistamiseksi. Tämä ei kuitenkaan riitä. On tärkeää laatia selkeitä työllistämispolitiikkoja vähäosaisia ryhmiä varten, myös romanityöntekijöitä varten, luoda tukitoimenpiteitä, joilla pyritään helpottamaan heidän asteittaista integroitumistaan työmarkkinoille, ja kiinnittää entistä enemmän huomiota nuorten koulutuspolitiikkaan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) EU on arvoihin perustuva unioni, joten sen vastuulla on vaalia ihmisoikeuksien kunnioittamista rajojensa sisällä. Sen on tämän vuoksi myös tehtävä osansa jäsenvaltioiden kautta romanien haavoittuvan tilanteen tunnustamiseksi ja heidän yhteiskuntaan integroitumisensa helpottamiseksi. Äänestimme siksi tämän mietinnön puolesta.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme tänään jäsen Kósáné Kovácsin romanien yhteiskunnallisesta tilanteesta ja heidän työmarkkinoille pääsemisensä parantamisesta EU:ssa laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön (A6-0038/2009) puolesta. Mietinnössä tarkastellaan hyvin vakavaa ongelmaa ja siinä esitetään selkeästi tarve toimia romaneja nykyisin vaivaavan laaja-alaisen syrjäytymisen poistamiseksi. Olemme tyytyväisiä jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön näiden valtavien ongelmien parissa.

Haluamme kuitenkin korostaa, ettemme katso erilaisia erillisiä ratkaisuja oikeana tapana tämän syrjäytymisen vähentämiseksi. Romaninaisia työllistävien työnantajien erityiset veronalennukset ja muut vastaavat toimenpiteet vaikuttaisivat todennäköisemmin syrjäytymistä vahvistavasti ja estäisivät integroitumisen muuhun yhteiskuntaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietintö on hyvin tervetullut, sillä siinä esitetään uusia näkökohtia romanien integroimisstrategiaan, jonka laatiminen käynnistyi vuonna 2005 useissa Euroopan parlamentin päätöslauselmissa. Romanien nykytilanne osoittaa, ettei romanien intergoitumisessa ole edistytty riittävästi sen jälkeen kun komissio esitti ensimmäisen tätä koskevan vetoomuksensa vuonna 2005.

Mietinnössä ehdotetaan merkittäviä toimintaohjeita romanien koulutuksen edistämispolitiikan ja työmarkkinoiden positiivisen syrjinnän osalta. Romanien työmarkkinoille integroitumisen tukeminen koulutuksen ja uudelleen koulutuksen rahoitustoimenpiteiden avulla, toimenpiteet romanien itsenäisten toimien edistämiseksi, edullisten luottojen ja julkisen tuen tarjoaminen sekä innovatiivisten maataloustyön muotojen suunnitteleminen ovat kaikki aloitteita, joita EU:n velvollisuus on koordinoida. Myös sellaisen EU:n tason asiantuntijaryhmän perustaminen, johon kuuluu myös romanien edustajia, voisi auttaa jäsenvaltioiden romanistrategioiden koordinoimista sekä rakenne- ja koheesiorahastojen käyttöä.

Odotan näiden ehdotusten motivoivan riittävästi Euroopan komissiota, jotta se laatisi lainsäädäntöehdotuksia konkreettisten tavoitteiden saavuttamiseksi tällä alalla.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Romanit ovat Euroopan unionin suurin vähemmistö, ja heidän integroitumisensa eurooppalaiseen yhteiskuntaan on yksi suurimmista haasteista, joita EU kohtaa seuraavan vuosikymmenen aikana. Romaneilla, joita on noin 10–20 miljoonaa, ei ole mahdollisuutta päästä köyhyydestä ja syrjinnästä. Tämän tason sosiaalinen eriarvoisuus haittaa romanien perustason ihmisarvon ja yhtäläisten mahdollisuuksien saavuttamista. Olen tyytyväinen mietintöön, jossa korostetaan tarvetta parantaa kaikkien eurooppalaisten elinoloja rodusta riippumatta.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yhtäläisten mahdollisuuksien takaaminen EU:n romanivähemmistölle on oikea lähestymistapa sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja tämän yhteisön oikeuksien kunnioittamiseksi. Tämän vuoksi äänestin jäsen Kovácsin mietinnön puolesta, koska katson sen hyvin hyödylliseksi.

Haluan kuitenkin esittää pari selvennystä asiaa koskevaan kantaani.

Koska tämä vähemmistö on luonteeltaan valtioiden rajat ylittävä, romanien oikeuksia koskevaa tehokasta lähestymistapaa voidaan edistää vain yhteisön tasolla. Tämän vuoksi olen ehdottanut romaniviraston perustamista yhteisöön koordinoimaan tätä vähemmistöä koskevaa politiikkaa yhteisön tasolla.

Toiseksi romanivähemmistön integroitumisen tukeminen ei ole mahdollista verovarojen uudelleenjakamistoimin, sillä niillä ei voida ratkaista romaniyhteisöjä vaivaavia rakenteellisia ongelmia. Ihanteellinen tapa tukea tätä vähemmistöä ovat koulutusohjelmat, joilla autetaan näitä yhteisöjä hankkimaan työmarkkinoille pääsyn edellyttämiä taitoja.

Toisaalta yhteisön romaniväestöä koskevan politiikan on tähdättävä suvaitsevaisuuden ja kulttuurierojen hyväksymisen edistämiseen siten, että keskitytään rauhanomaisen rinnakkaiselon edistämiseen jäsenvaltion lainsäädännön ja EU:n säädösten rajoissa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Kósáné Kovácsin romanien yhteiskunnallisesta tilanteesta ja heidän työmarkkinoille pääsemisensä parantamisesta EU:ssa laatimaa mietintöä vastaan. Uskon vakaasti, että tämä lähestymistapa luo uudenlaisen perustavaa laatua olevan syrjinnän muodon romanien osalta. Romaneja on itse asiassa kohdeltava kuten kaikkia muitakin kansalaisia, eikä heidän pidä saada ylimääräisiä etuja ja alennuksia muiden Euroopan kansalaisten eduista tinkien, sillä heillä on samat oikeudet ja ennen kaikkea velvoitteet, kuin tällä väestöllä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Romaniyhteisö on Euroopan laajin ja kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa oleva vähemmistöryhmä. Kuka tahansa tilannetta tiiviisti seuraava tietää, että heidän työ- ja asuinolojensa parantamiseksi tarvitaan koordinoitua lähestymistapaa. Olen iloinen siitä, että mietinnössä pyydetään asianmukaisia koulutuskursseja, joilla voidaan parantaa romanien mahdollisuuksia työmarkkinoilla. Lisäksi on vahvistettava inhimillistä ja sosiaalista pääomaa keskittymällä heti alusta alkaen heidän eurooppalaiseen yhteiskuntaan integroitumiseensa.

Eurooppalaisen asiantuntijaryhmän perustaminen, johon kuuluu myös romanien edustajia, on hyvä asia. Myös ehdotukset kumppanuuksien luomisesta, riittävien varojen osoittamisesta ja kaiken tämän seuraamisesta tietokannan avulla ovat erinomaisia. Kannatan tätä mietintöä, koska siinä ehdotetaan keinoja, joilla voimme parantaa romaniyhteisön tilannetta. Koska Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ehdottama vaihtoehtoinen päätöslauselma on valitettavasti liian heikko, en tue sitä.

- Mietintö: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Öljyn kysynnän hallintoa ei pidä rajata vain EU:hun. Prosentuaalisesti EU:ssa kulutettavan öljyn kokonaismäärä laskee asteittain tulevina vuosina. Yksin valtava kysynnän kasvu EU:n ulkopuolella johtaa tähän. EU:n energiatoimitusten varmuuden kannalta on siis hyvin tärkeää vähentää kysynnän kasvua myös globaalilla tasolla, vaarantamatta kuitenkaan kolmansien maiden tai EU:n omia kehitystavoitteita. On myös tärkeää edistää kolmansien maiden markkinatalouden hinnanmääritysmekanismeja – esimerkiksi valtion polttoainetukien jälkeen.

Kaikki nämä toimenpiteet edellyttävät investointeja. Investoinnit ovat mahdollisia vain, kun pääomaa on riittävästi ja voidaan toivoa jonkinlaista tuottoa. Tämän vuoksi on selviydyttävä nykyisestä rahoituskriisistä, joka voi muuttua talouskriisiksi, mahdollisimman nopeasti. Viime vuosikymmenen aikana EU:n öljyntarjonnan varmuuteen tulevaisuudessa on liittynyt yhä enemmän ongelmia. Jos kuitenkin onnistumme edistämään poliittista tahtoa ja kansainvälistä koordinoitua, yhteistyötä ja innovointia, ongelmista voidaan selviytyä määrätietoisesti vaikuttaen niin tarjontaan kuin kysyntään.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tuen kollegani, Euroopan parlamentin jäsen Reulin valiokunta-aloitteista mietintöä. Kuten viime kuukaudet ovat osoittaneet, energiavarmuudella ei ole koskaan ollut näin akuuttia merkitystä. Kaikkialla EU:ssa tarvittava yhteistyö sekä tarve hyödyntää lähes kaikkien jäsenvaltioiden ja komission nyt tarjoamia kannustinpaketteja korostavat tarvetta investoida uusiutuvia energiamuotoja koskevaan teknologiaan energiavarmuutemme lisäämiseksi ja hiilidioksidipäästöjemme vähentämiseksi. Vuosia kestänyt riippuvuutemme fossiilisista polttoaineista johtaa kahteen jyrkkään päätelmään:

1. Meidän on oltava riippumattomia globaaleista geopolittisista voimista, kuten Venäjän ja Ukrainan välinen umpikuja tänä talvena ja OPEC'in hinnoittelupolitiikan aiheuttamat vahingot todistivat.
2. Meidän on edelleen noudatettava yhä tiukempia hiilidioksidipäästöjen vähentämisen määräaikoja, ja ne on katsottava ensisijaisiksi tavoitteiksi.

Emme voi välttää nyt kohtaamiamme haasteita, niin taloudellisia kuin ympäristöä koskeviakaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Reulin öljyn toimitusvarmuuteen liittyvien haasteiden ratkaisemista koskevaa mietintöä vastaan. Itse asiassa olen eri mieltä esittelijän kanssa, kun hän toteaa, että eri arvioiden mukaan on mahdollista hyödyntää riittäviä määriä öljyä myös tulevaisuuden kysynnän täyttämiseksi, mutta vain kantamalla kuluttajilta enemmän maksuja ja parantamalla investointiedellytyksiä. Vaikka tuenkin komission aloitteita, joilla pyritään estämään öljyn hinnan kohoaminen korkeuksiin seuraavien muutaman vuoden aikana, en usko, että tilannetta kokonaisuudessaan on analysoitu oikein.

- Mietintö: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin jäsen Jarzembowskin esittelemässä mietinnössä asetetaan ensisijaiseksi tavoitteeksi entistä ympäristöystävällisempi liikenne, ja se on ensimmäinen merkittävä askel kohti kattavampaa lähestymistapaa, jossa liikenteestä tehdään ympäristöystävällisempää. Liikennevälineiden ja -menetelmien muuttaminen on olennainen osa vastaustamme ilmastomuutokseen, olipa kyse sitten edistyneiden hybridiajoneuvojen käyttöönotosta, entistä ympäristöystävällisemmästä julkisesta liikenteestä tai muiden liikennemenetelmien lisääntyvästä tehokkuudesta.

Esittelijä on esittänyt mahdollisuuden maksattaa raskailla kuljetusajoneuvoilla niiden aiheuttama saastuminen ja sisällyttää rautatieliikenteen aiheuttama melusaaste mietinnön säännöksiin. Meidän on tärkeää tarkastella

niiden syrjäisten Euroopan valtioiden tarpeita, jotka kohtaavat useita maantieteellisiä esteitä ja jotka ovat riippuvaisia vahvasta liikenneverkosta tuontiaan sekä taloudellista kasvuaan varten. Meidän on varmistettava, että näitä toimenpiteitä sovelletaan tasapuolisella tavalla. Näillä varauksilla tuen mielelläni mietintöä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Jarzembowskin ympäristöystävällisempää liikennettä ja ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin koskevan mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä kuin esittelijä – joka on laatinut erinomaisen mietinnön – siitä, että liikkuvuudesta koituu valtavia hyötyjä eurooppalaisten elämänlaadulle, sosioekonomiselle ja alueelliselle koheesiolle sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa tehtävälle kaupalle. Siitä on hyötyä myös välittömästi tai välillisesti liikenteen ja logistiikka-alan kanssa tekemisissä oleville yrityksille ja työntekijöille. Tältä kannalta olen tyytyväinen siihen, että komissio on liittänyt tiedonantonsa luettelon kestävästä liikennepolitiikkaa koskevasta EU:n tähän mennessä toteuttamista toimista. Tämä on pieni askel kohti suuria tavoitteita.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Komissio on julkistanut tiedonantopaketin ”ympäristöystävällisemmästä liikenteestä”, ”strategiasta ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin” ja ”nykyistä kalustoa koskevasta meluntorjuntatoimenpiteistä”. Minusta on hyvin myönteistä – ja minä myös tuen tätä – että liikenteen alalla valmistellaan ympäristöystävällisempiä toimenpiteitä.

Jarzembowskin mietinnöllä kuitenkin heikennettäisiin komission ehdotuksia. Tämän vuoksi Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on esittänyt myönteisiä tarkistuksia, myös pyynnön yhteisrahoituksen lisäämisestä EU:n ja jäsenvaltioiden välillä, lentoliikenteen kerosiinimaksusta sekä liikenteen määrän kasvun erottamisesta talouskasvusta. Tarkistuksiamme ei kuitenkaan hyväksytty, minkä vuoksi mietintö ei tuo lisäarvoa komission ehdotuksiin. Näin ollen äänestin mietintöä vastaan.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan toimenpiteitä ympäristöystävällisemmän liikenteen edistämiseksi. Se auttaa meitä ilmastonmuutoksen torjunnassa. Erityisiä toimenpiteitä on kuitenkin vahvistettava, joten minun oli pidättäydyttävä äänestämästä.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-0107/2009 (Lissabonin strategia)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen täysin samaa mieltä siitä, että talouskriisin vaikutuksista suurin huolenaihe on köyhyyden lisääntyminen EU:ssa. On äärimmäisen tärkeää pysäyttää tämänhetkinen työttömyyden lisääntyminen EU:ssa. Uskon, että tehokkain tapa vähentää ja torjua köyhyyttä on täystyöllisyyteen, korkealaatuisiin työpaikkoihin, sosiaaliseen osallisuuteen, yrittäjyyttä tukeviin toimenpiteisiin sekä pk-yritysten asemaa ja invetointeja tukeviin toimiin tähtäävä strategia. Tässä oli pähkinänkuoressa päättöslauselman johdanto-osan merkittävin ydin.

Jos emme pysäytä poikkeuksellisista olosuhteista johtuvan köyhyyden lisääntymistä EU:ssa, EU lyö laimin kaikkein tärkeimmän asian tarkastelun tämän talous- ja rahoitusalan onnettomuuden yhteydessä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme havainneet Euroopan unionissa köyhyyden, epävarmojen työpaikkojen ja eriarvoisuuden lisääntymisen, ja tilanne voi edelleen huonontua nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä, koska ennusteet viittaavat taantumasuuntaukseen sekä työttömien määrän kasvuun.

Lissabonin strategiassa sekä Euroopan työllisyysstrategiassa vaalittu politiikka on osaltaan edistänyt tätä tilannetta, koska siinä edistetään rahoitussääntelyn purkamista, markkinoiden vapauttamista ja epävarmuutta työsuhteissa. Tämän vuoksi tarvittiin tauko tähän politiikkaan. Yhä heikkenevien sosiaalisten ja taloudellisten olojen osalta EU:n vastaus (tai vastaamatta jättäminen) kuitenkin heijastaa sen luokkavalintoja, joiden mukaan jatketaan suurille talous- ja rahoitusalan ryhmittymille valtavia voittoja tuottavaa politiikkaa työntekijöiden ja tavallisen väestön elinolojen kustannuksella.

Nyt tarvitaan nykyisten makrotalouspolitiikkojen täyskäännöstä sekä työpaikkojen ja työntekijöiden oikeuksien puolustamista. Tarvitaan vaihtoehtoja politiikkaa, joka takaa tulojen oikeudenmukaisen jakautumisen, kannustaa taloudellista toimintaa, luo uusia työpaikkoja, vahvistaa valtion asemaa taloudessa, lisää kysyntää, kannustaa mikro- ja pk-yritysten kasvua ja piristää investointeja ottaen huomioon jokaisen jäsenvaltion tarpeet ja erityisnäkökohdat.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta, vaikka olinkin pettynyt vihreiden tarkistukseen 10, jossa vaadittiin EU:n laajuista pääoman siirtoja koskevaa veroa. Parlamentin globalisaatiotyöryhmän puheenjohtajana kannatan voimakkaasti Tobin-maksun tyypin veron käyttöönottoa, jolla sekä valvottaisiin rahoituskeinottelua että kerättäisiin miljardeja euroja niiden miljardin

ihmisen köyhyyden helpottamiseksi, jotka elävät alle eurolla päivässä. Kuka voi vastustaa näin yksinkertaista ja tehokasta toimenpidettä?

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin strategia laadittiin selvästi erilaisessa taloudellisessa tilanteessa ja erilaista taloudellista tilannetta varten kuin missä nyt olemme. Tämä tosiseikka ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kaikkia sen perustana olevia käsitteitä olisi tarkistettava. On erotettava toisistaan nykyisten olosuhteiden poikkeuksellinen luonne sekä politiikka, jota olisi noudatettava yhteisön kehityksen ja kilpailukyvyn edistämiseksi pitkällä aikavälillä. Tästä erottamisesta ei kuitenkaan pidä tehdä sellaista päätöstä, että kriitilanne edellyttäisi hyvän politiikan vastaisia toimenpiteitä. Pikemminkin päinvastoin. Vastausta nykytilanteeseen, joka tosin edellyttää poikkeuksellisia toimenpiteitä, on ohjattava hyvän politiikan ajatuksin ja valitsemalla investoinnit innovointiin ja Euroopan kilpailukapasiteettiin, muuten epäonnistumme sekä kriisiin vastaamisessa että Euroopan unionin jäsenvaltioiden valmistelemissa globaalin talouden seuraavaan vaiheeseen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Tutkittuani huolellisesti päätöslauselmaehdotuksen Lissabonin strategiasta päätin lopulta pidättäytyä äänestämästä niin sen puolesta kuin sitä vastaan.

Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (EN) Rahoituskriisi ja siitä seurannut talouskriisi ovat saaneet aikaan valtavan myllerryksen Euroopan kasvun alalla sekä työmarkkinoiden vakaudessa. Näinä vaikeina aikoina ensisijaisen tavoitteemme on oltava, kuten tässä yhteisessä päätöslauselmassa todetaan, suojella EU:n kansalaisia, niin työntekijöitä, yrittäjiä kuin kotitalouksiakin kriisin vaikutuksilta. Vaikka nykyinen kriisi epäilemättä onkin tuhoisa, se tarjoaa myös mahdollisuuksia: mahdollisuuden muuttaa ajattelutapaamme, mahdollisuuden luoda voimakkaammat puitteet kestäväälle kasvulle, joka kestää mahdollisia vastaiskuja, sekä mahdollisuuden luoda järkevä taloudellinen ja sosiaalinen perusta tulevaisuutta varten.

Tämän päätöslauselman erityisen houkuttelevia osatekijöitä ovat pienten ja keskisuurten yritysten ratkaisevan aseman tunnustaminen ja tuki, jota niille on annettava. Pk-yritykset sekä luovat arvokkaita työpaikkoja, noin 80 prosenttia uusista työpaikoista EU:ssa viime vuosina, että myös vastaavat merkittävästä sosiaalisesta tehtävästä paikallisten talouksien piristäjinä, työpaikkojen monipuolistajina ja yrittäjyyteen kannustajina. Myös innovaation korostaminen – erityisesti ympäristöalalla – on hyvin tervetullutta ja kuvastaa sitä, että energiatehokkuuden ja talouden vakauden kahden tavoitteen ei millään tavoin tarvitse sulkea toisiaan pois.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) EPLP katsoo, että Lissabonin strategia on edelleen merkittävä pohja kasvulle ja uusien työpaikkojen luomiselle EU:ssa. Tavoite on edelleen saavutettavissa, vaikka tämänhetkinen taloudellinen ympäristö vahingoittaaakin todellisia mahdollisuuksia. EPLP ei kuitenkaan ole samaa mieltä siitä, että EU:n laajuinen vero olisi välttämätön väline joidenkin Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi, eikä kannattanut tätä toimenpidettä.

EPLP voi kuitenkin tukea hyväksyttyä tekstiä pääosiltaan, ja äänesti tämän vuoksi mietinnön puolesta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Maanantaina julkaistun Allianz Groupin raportin mukaan taantuma hidastaa EU:ssa tänä vuonna sen maailman johtavaksi tietoon perustuvaksi talousalueeksi muodostumisen tavoitteen saavuttamista. Saavuttaaksemme Lissabonin strategian tavoitteet meidän on tehtävä kaikkemme myös näinä vaikeina aikoina tavoitteisiin pyrkimiseksi. Pyrkimällä tavoitteisiin me selviydymme tästä taantumasta ja luomme EU:lle vahvemman aseman tulevaisuudessa. Meidän on myös säilytettävä Barcelonassa asetetut lastenhoitoa koskevat tavoitteet.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kapitalististen poliittisten voimien päätöslauselmissa salataan kapitalistisen kriisin syyt ja ominaispiirteet. Niissä siirretään kriisitaakka työntekijöille, jotka ovat jo maksaneet pääoman liian suurista tuotoista ja joita nyt vaaditaan maksamaan kriisistä sekä turvaamaan ja kasvattamaan kapitalistien tuottoja. Päätöslauselmissa kehoitetaan Euroopan unionia syventämään työvoiman vastaista Lissabonin strategiaa, soveltamaan vakaussopimusta ja talouden elvytys suunnitelmaa sekä jatkamaan sisämarkkinoiden täydellistä vapauttamista. Niissä ehdotetaan toimenpiteitä monopoliryhmittymien tukemiseksi myöntämällä valtavat määrät rahaa työntekijöiden taskuista, vähentämällä pääomaverotusta ja lisäämällä suurten monopoliyritysten tuottoja. Niissä edistetään entistä nopeampaa kapitalistista uudelleenjärjestelyä, joka perustuu ”joustoturvastrategiaan” sekä työaika-direktiiviin, toisin sanoen työaika- ja pidentämiseen jopa 13 tuntiin päivässä ja 78 tuntiin viikossa sekä työajan jakamiseen aktiiviseen aikaan ja palkattomaan päivystysaikaan.

”Vihreän talouden” kehittäminen sekä tutkimuksen, energian ja innovaation liberalisoiminen luovat tietä pääoman tuottoisille investoinneille työntekijöiden ja ruohonjuuritason luokkien kustannuksella.

Maaliskuun ensimmäisenä päivänä pidetty epävirallinen huippukokous vahvisti imperialistisen valtataistelun eskaloitumisen sekä monopolioiden yhteisen rintaman kansaa vastaan.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-0134/2009 (Ilmastomuutos)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen samaa mieltä siitä, että EU:lla on johtoasema kansainvälisessä ilmastopolitiikassa. Jos se ei kuitenkaan kykene puhumaan yksiaanisesti, tuloksena on uskottavuuden menetys. Kokonaisuudessaan EU vaikuttaa olevan oikealla tiellä, mutta kaikkien valtioiden, myös Maltaan, on oltava huolellisia, jotteivät ne jää jälkeen, sillä se vaikuttaa unionin uskottavuuteen.

Maailmanlaajuisen keskilämpötilan nousun rajoittaminen on tarpeen teollisuusmaiden lisäksi myös kehitysmaissa. On tarpeetonta edes sanoa, että nämä toimet edellyttävät rahoitusvaroja. EU:n on laadittava suunnitelmia, jossa tarkastellaan asianmukaisia aloja ja rahoituslähteitä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin ilmastomuutoksen torjuntaa koskevan päättöslauselman puolesta. Euroopan unionin on säilytettävä johtoasemansa kansainvälisessä ilmastopolitiikassa ja tehtävä kaikkensa, jotta Kööpenhaminassa päästään sopimukseen hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä ja maailmanlaajuisen lämpötilan nousun rajoittamisesta alle kahteen asteeseen verrattuna teollistumista edeltäneeseen aikaan.

Kun otetaan huomioon nykyinen rahoitus- ja talouskriisi, ilmastomuutoksen torjuntaa koskevan uuden sopimuksen aikaan saaminen Kööpenhaminassa on ratkaisevan tärkeää. Talouskriisi ja ilmastokriisi voidaan yhdistää, jolloin ne tarjoavat suuria taloudellisia mahdollisuuksia kehittää uutta teknologiaa ja luoda uusia työpaikkoja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Päättöslauselmaan sisältyy myönteisiä näkökohtia, joita arvostamme. Haluamme korostaa, että Euroopan unionia kehoitetaan tavoittelevaan aktiivisesti sellaista Kööpenhaminan sopimusta, jossa otetaan huomioon viimeisimmät ilmastomuutosta koskevat tieteelliset raportit, sitoudutaan sellaisiin vakiinnuttamismääriin ja lämpötilatavoitteisiin, joiden ansiosta vaarallinen ilmastomuutos pystyttäisiin hyvin todennäköisesti välttämään, ja mahdollistetaan säännöllinen tarkistaminen sen varmistamiseksi, että tavoitteet ovat yhdenmukaisia uusimman tieteellisen tiedon kanssa. Pidämme myös myönteisenä huomion kiinnittämistä siihen, että kehitysmaissa tarvitaan merkittävästi enemmän taloudellisia resursseja tarvittavien hillintätoimien toteuttamiseksi.

Emme kuitenkaan hyväksy EU:n päästökauppajärjestelmän korostamista, tosin vain johdanto-osassa, varsinkaan kun todetaan, että se voisi toimia päästökaupan kehittämisen mallina muille teollistuneille maille ja alueille. Emme siis hyväksy talouteen perustuvaa lähestymistapaa, joka selvästi vaikuttaa useisiin päättöslauselman kohtiin.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päättöslauselman puolesta. Tämänhetkisen rahoituskriisin syvyydestä ja laajuudesta huolimatta, joka on sääntelyn purkamisen, pelkurimaisten sääntelijöitten ja ahneiden pankkiirien ansiota, emme voi olla tarkastelematta tarvetta jatkaa ilmastomuutoksen torjuntaa. Meidän on nähtävä tämänhetkinen kriisi mahdollisuutena käyttää varoja saadaksemme aikaan selkeän muutoksen elintavoissamme ja edistääksemme uutta vihreää sopimusta koko maanosassa ja kaikkialla maailmassa. Emme voi saavuttaa tavoitteitamme ilman kumppanuutta Yhdysvaltojen, Japanin, Kiinan ja Intian kanssa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen samaa mieltä joistakin ilmastomuutoksen torjuntaa koskevan päättöslauselman kohdista. Toisaalta en voi tukea useita mietinnön kohtia. Päätin siis äänestää tyhjää.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Meidän on käytettävä vihreää taloutta uusien työpaikkojen luomiseksi kaikkialla EU:ssa. Tämän on oltava ensisijainen tavoite rahoituskriisin aikana.

EN– Päättöslauselmaesitys B6-0133/2009 (Työllisyyspolitiikat)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Päättöslauselmaan sisältyy useita ansiokkaita kehotuksia. Suurin osa asioista, joita päättöslauselmassa käsitellään, kuuluu kuitenkin kansallisten parlamenttien poliittiseen vastuualaan.

Päättöslauselman ehdotuksista seuraa myös vaatimus lisävaroista Euroopan globalisaatiorahastolle. Tämä johtaa jäsenvaltioiden EU:lle maksamien maksujen nostamiseen. Tämä tapahtuu aikana, jolloin jäsenvaltioiden on säilytettävä vähentyneet taloudelliset varansa oman sosiaali- ja työllisyyspolitiikkansa käytössä. Emme usko, että EU:n globalisaatiorahasto on tehokkain tapa tukea työpaikkansa menettäneitä työntekijöitä.

Jäsenvaltioilla on paremmat valmiudet toteuttaa tehokasta politiikkaa tällä alalla. Lisäksi kaikki jäsenvaltiot käyttävät rahaa kannustuspaketteihin saman verran kuin maksuosuutensa EU:n talousarvioon.

Äänestimme päätöslauselmaa vastaan pääasiassa EU:n globalisaatorahastoa koskevien sanamuotojen vuoksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoja koskevaa päätöslauselmaehdotusta vastaan. Itse asiassa, koska maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi edellyttää EU:lta määrätietoista ja koordinoitua vastausta työpaikkojen menettämisen ehkäisemiseksi, kaikkien eurooppalaisten tyydyttävän tulotason säilyttämiseksi, taantuman torjumiseksi ja nykyisten taloutta ja työllisyyttä koskevien haasteiden muuttamiseksi mahdollisuuksiksi, katson, että eurokraattien hallinnon alla toteutetut toimenpiteet eivät todellakaan ole riittäviä kestämään nyt läpikäymämme kriisin painoa, ainakaan työllisyyden kaltaisella herkällä alalla.

– Mietintö: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Elvytysuunnitelman käynnistämisaioite on vastaus jatkuvaan ja vakavaan talouden laskusuhdanteeseen. Elvytysuunnitelman ensisijaisen tavoitteen on oltava EU:n talouden ja kilpailukyvyyn piristäminen sekä työttömyyden lisääntymisen torjuminen. Parlamentin jäsenet vaativat, että kaiken rahoitustuen on oltava oikea-aikaista, kohdennettua ja väliaikaista. Tämänhetkiset poikkeukselliset olosuhteet on nähtävä laajemmassa kontekstissa ja on pyrittävä tiukasti palauttamaan tavanomainen talousarviota koskeva kurinalaisuus niin pian kuin talous elpyy.

Lisäksi elvytysuunnitelman on edistettävä tasapuolista kansainvälistä yhteisymmärrystä siitä, että köyhimmille valtioille on annettava mahdollisuus selviytyä köyhyydestä ruokkimatta maapallon lämpenemistä auttamalla rahoittamaan suuria investointeja.

Lopuksi jäsenvaltioiden koordinoitujen toimenpiteiden on suunnattava epävarmuuden vähentämiseen luottomarkkinoilla sekä näiden markkinoiden toiminnan helpottamiseen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Siitä huolimatta, että tiettyjä tukemiamme myönteisiä ja oikea-aikaisia ehdotuksia hyväksyttiin, erityisesti veroparatiiseja koskeva ehdotus, valitettavasti suurin osa ryhmämme ehdotuksista hylättiin, ja mietinnön pääasiallinen taktiikka on jatkaa uusliberalistista politiikkaa. Lisäksi siihen lisättiin muutama ruusuinen kuva äänestäjiä varten näin vaalikampanjan alla.

Hylätyihin ehdotuksiimme kuuluivat vaatimukset rahoitusvarojen merkittävästä lisäämisestä ja työllisyyden tukemiseen tarkoitettujen varojen nopeammasta käyttöönotosta sekä tukiohjelmien uudelleensuuntaamisesta kaikkein haavoittuvimpia ryhmiä kohtaan. Näitä ovat asianmukaiset elinolot takaavat ohjelmat sekä korkealaatuisten julkisten palvelujen laaja saatavuus. Pahoittelen myös, että ehdotus, joka koski elvytysuunnitelman määrärahojen (1,5 prosenttia EU:n BKT:sta) riittämättömyyttä tämänhetkisen kriisin menestyksekkään ratkaisemisen kannalta ja jossa todettiin EU:n olevan kaukana Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisista valtioista, hylättiin. Lisäksi pahoittelen sitä, ettei kritiikkiämme komissiota kohtaan, kun se on yhdistänyt elvytysuunnitelman uusliberalististen ”rakenneuudistusten” laajentamiseen sekä kasvu- ja vakaussopimuksen tiukkaan noudattamiseen, vaikka tarvittiin näistä luopumista ja suunnan muutosta, ei sisällytetty mietintöön.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Voin vain kiittää kollegaani Elisa Ferreiraa hänen Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa koskevasta mietinnöstään. Jaan Poul Rasmussenin tunteen siitä, ettemme ole vielä tehneet tarpeeksi. Pankkien pelastaminen oli välttämätöntä, mutta se ei ole vielä riittävää. Meidän on myös toteutettava toimia työmarkkinoiden ongelmien ratkaisemiseksi. On kannustettava työnjakoon, ja kun vaaditaan lyhyitä aikoja, meidän on kannustettava säilyttämään työajat käyttämällä aikaa koulutukseen taitojen parantamiseksi.

Todellinen kriisi ei ole subprime-kiinnitysluottomarkkinoilla vaan pikemminkin kymmenen kertaa suuremmissa johdannaismarkkinoiden yhä vaikeatajuisemmassa ja fantasiaa muistuttavassa kasinotaloudessa, joka on saatava valvontaan. Tämän vuoksi kannatan ehdotuksia veroparatiisien valvonnasta sekä EU:n laajuisen pääoman siirtoja koskevan veron käyttöönotosta kriisin pahimmista seurauksista selvitymiseksi, keinottelun vähentämiseksi ja rahoituksen lisäämiseksi, jotta pysymme tavoitteissamme vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tänään hyväksytyssä Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa koskevassa mietinnössä kannatetaan Euroopan komission ehdottamia toimenpiteitä, joiden on määrä piristää Euroopan taloutta.

Muutamalta viime viikolta saadut tiedot eivät herätä optimismia. Euroopan talouskasvun arvioidaan pysyvän vuonna 2009 nollassa alapuolella. Myös työttömyys lisääntyy kaikkialla EU:ssa. Tämä on vakavin Euroopan yhteisöä kohdannut taantuma, ja ensimmäinen sitten yhteisen valuutan käyttöönoton.

Tämän vuoksi tarvitaan määrätietoisia toimia, jotka johtavat uusien työpaikkojen luomiseen ja talutilanteen todelliseen paranemiseen. On tietysti kyse niin kutsutusta rahoitusjärjestelmän parantamisesta, jotta yritykset ja kansalaiset voivat saada luottoa. Tämä on erityisen tärkeää pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka todellakin ovat eurooppalaisen talouden perusta. Tämän vuoksi luottojen myöntäminen on käynnistettävä tehokkaasti ja nopeasti. Kriisin torjumiseen tarkoitettua tukea ei pidä suunnata vain valittujen alojen pelastamiseen. Tällainen tuki on välttämätöntä, mutta siihen on myös sisällyttävä jatkuva eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyvyyn tarkastelu. Lisäksi kriisiä ei pidä hyödyntää mahdollisuutena laatia uutta, liian raskasta sääntelyä.

Toivon, että Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta saadaan nopeasti tuloksia talouden piristymisen ensimerkkien muodossa.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Poikkeukselliset tilanteet edellyttävät poikkeuksellisia resursseja.

Taloudellinen tilanne on heikentynyt niin paljon, että se oikeuttaa jäsenvaltioiden yhteiset toimet taloudellisen toiminnan uudelleen käynnistämiseksi. On kuitenkin huomioitava useita asioita. Nyt kokemamme poikkeuksellinen tilanne ei kyseenalaista talouden perussääntöjä. Velanotto tänään merkitsee velanmaksua, jäsenvaltioiden on maksettava velat takaisin tulevaisuudessa. Budjettivajeet voivat olla tarpeen, mutta niistä on maksettava korkea hinta. Meidän on oltava tästä tietoisia. Jo nyt puhutaan veronkorotuksista lähitulevaisuudessa julkisen talouden pinnalla pitämiseksi.

Toiseksi elvytysuunnitelmien kaikki maksusitoumusmäärärahat eivät todellakaan ole yhtä ansiokkaita. Tuotantolaitteiston nykyaikaistamisinvestoinnit tai tutkimusinvestoinnit tuovat hyvin erilaista lisäarvoa toimintakustannuksiin nähden. Tämän vuoksi olisi hyvä ajatus, että jäsenvaltiot hankkisivat itselleen asianmukaiset välineet parhaiden valintojen tekemiseen.

Lopuksi, koska sanoilla on merkityksensä, tehkäämme selväksi, ettei elvytysuunnitelma ole todellisuudessa yhteisön suunnitelma, vaan eri jäsenvaltioiden toteuttamien kansallisten toimenpiteiden koordinoitua. Onko meidän tehtävä vielä enemmän? Tätä on syytä kysyä, mutta Euroopan unionin yhteisen elvytysuunnitelman laatiminen edellyttäisi yhteisön politiikan ja resurssien perustavanlaatuisia tarkistamista.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan talouden elvytysuunnitelma on erityisen merkittävä kahden keskeisen tekijänsä vuoksi: siihen sisältyy ensinnäkin finanssipoliittisia kannustustoimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään kysyntää, suojelemaan työpaikkoja ja palauttamaan kuluttajien luottamus, ja toiseksi älykkäitä investointeja talouskasvun vauhdittamiseksi.

Euroopan unionin ensisijainen tavoite on suojella kansalaisia rahoituskriisin kielteisiltä vaikutuksilta. Romanian taloudessa nämä toimenpiteet osoittavat tehokkuutensa, erityisesti pk-yritysten kannalta, kun yksinkertaistetaan ja nopeutetaan rakenne- ja koheesiorahastojen sekä maaseudun kehittämisrahaston menettelyjä etukäteen.

Mietinnön myönteinen äänestystulos merkitsee myös, että Euroopan sosiaalirahaston on rahoitettava työllisyyttä edistäviä toimenpiteitä, erityisesti kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien väestöryhmien. On myös luotava toimintaedellytyksiä yrityssektoriin kohdistuvien vaikutusten lieventämiseksi, sillä yrityssektori on keskeisessä asemassa talouden elpymisessä, sen osuus työpaikkojen luomisessa on merkittävä ja se luo näin myös kysyntää sisämarkkinoille.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestyin jäsen Ferreira'n mietinnön puolesta siinä vakaassa uskossa, että se auttaa selviytymään vaikeasta taloustilanteesta, jossa Eurooppa nyt on viimeisten kymmenen vuoden uusliberalistisen politiikan jälkeen.

Euroopan rikkaiden valtioiden on osoitettava solidaarisuutta Itä-Euroopalle, ja lueen valtioille myönnettyjä tukivaroja on lisättävä. Eurooppalaisina sosialisteina katsomme, että meidän on toimittava kehittyneiden valtioiden ja kehitysvaltioiden välisten eroavuuksien poistamiseksi, varsinkin kun viimeksi mainittujen valtioiden taloudet ovat tiiviissä yhteydessä lännen pankkilaitoksiin. Tämän vuoksi tarvitaan suunnitelma kaikkien jäsenvaltioiden talouksien koordinoimiseksi.

Kannatamme ulkomaisen rahoitustoiminnan vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa. Laitokset antavat hyvin suurten tulojen henkilöiden siirtää yrityksensä näihin veroparatiiseihin, joissa ei makseta lainkaan veroa, vaikka suurin osa EU:n kansalaisista maksaa veroja ja menettää työpaikkansa. Luvut ovat karuja:

vuoden 2009 loppuun mennessä työttömien määrän odotetaan olevan jopa 25 miljoonaa koko Euroopassa (500 000 Romaniassa). Veroparatiisien lakkauttaminen lopettaa työttömyyden.

Meidän on edistettävä ja tuettava uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta, joten tätä koskevasta tarkistuksesta toimitettava äänestys on testi Euroopan parlamentille.

John Purvis (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Taloustilanne Euroopassa ja sen ulkopuolella on vakavampi kuin moni meistä on kokenut, ja on aivan oikein, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot tekevät kaiken voitavansa varmistaakseen, ettei taantuma muutu lamaksi ja että silloin, kun hallituksen toimet todella voivat piristää taloudellista toimintaa, sen on sallittava toimia.

Mietintö ei ole täydellinen, emmekä voi hyväksyä koko sen sisältöä, mutta siinä toistetaan keskeiset seikat, joiden mukaan taantuma ei ole tekosyy protektionismille, liialliselle velalle tai kilpailusääntöjen poistamiselle. Vastustimme vasemmiston pyrkimyksiä, sillä sen tarkistuksilla pyrittiin tekemään järkevästä mietinnöstä ostoslista, johon ei ole varaa, tai hyökkäys kapitalismia ja rahoitusjärjestelmää vastaan yleensä.

Meidän kaikkien on nyt tärkeää kääriä hihamme ja saada taloutemme jälleen toimimaan. Mietinnössä tunnustetaan, että vapaat markkinat, yksilöt ja eurooppalaiset yritykset ovat elintärkeitä jälleenrakennusprosessissa, ja tämän perusteella brittiläiset konservatiivit tukevat sitä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka Elisa Ferreiran mietintöön Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta sisältyykin myönteisiä tekijöitä, se kärsii samoista ongelmista kuin itse suunnitelmakin: siinä kuvataan tilannetta ilman todellista ymmärrystä nykyisen kriisin aiheuttajista, siinä luetellaan taloudellisten toimijoiden luottamuksen palauttamiseksi tarvittavat aloitteet esittämättä kuitenkaan tähän mennessä mitään näyttöä niiden vaikutuksesta. Siinä tarjotaan vain vähän tietoa yhteisön varojen käyttöön otosta. Tässä kohtaa olisi lisättävä, että jos mietinnöllä käytännössä tarjotaan vain vähän ratkaisuja, se johtuu siitä, ettei Euroopan parlamentilla ole muuta mahdollisuutta. Samaa voidaan sanoa Euroopan komissiosta.

Suunnitelman määrärahoista vain 15 prosenttia hallinnoidaan yhteisön tasolla. Vastauksen on siis todellakin löydettävä yhteisön tasolta, mutta pääasiassa jäsenvaltioiden poliittisesta halukkuudesta koordinoita toimiaan vastauksena nykyiseen taloustilanteeseen. Jäsenvaltioiden on määritettävä vauhti, jos sellaista löytyy, sillä tämänhetkiset merkit poliittisesta haluttomuudesta Euroopassa ovat huolestuttavia. Riittää kun tarkastelee esimerkiksi saksalaisten tai itävaltalaisen sosiaalidemokraattien vastakkaisia kantoja Euroopan parlamentissa tai heidän edustaessaan omia kotimaitaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen samaa mieltä joistakin kohdista jäsen Ferreiran Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa koskevassa mietinnössä, mutta en hyväksy sitä kokonaisuudessaan. Tästä syystä päätin äänestää tyhjää kollegani mietinnöstä.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Suurin tämän kriisin aiheuttama ongelma on työttömyyden lisääntyminen, tilanne, joka voidaan korjata ainoastaan lisäämällä investointeja.

Investointien lisäämiseksi tarvitaan saatavilla olevia ja edullisia luottoja, mutta tällä hetkellä kaikki viittaa siihen, että Portugalin kaltaisissa kaikkein haavoittuvimmissa valtioissa luottoja on vaikea saada ja ne ovat kalliita.

Nämä valtiot kohtaavat yhä suurempia rahoitusvaikeuksia, ja tämän vuoksi kannatan selkeästi mahdollisuutta saada euroalueelle yhteisön julkisen velan yksi keskuslaitos. Sitä paitsi tämä on euron pitkän ajanjakson kestävyden kannalta paras ratkaisu.

Nykytilanteessa on tärkeää piristää Euroopan luottomarkkinoita myöntämällä vastuullisia luottoja elinkelpoisille yrityksille ja perheille.

Pankeille ja yrityksille myönnetyn rahoitustuen on oltava myös hyvin suunnattua, väliaikaista, avointa, kustannus-hyötysuhteen kannalta taattua ja tiukkaan valvottua.

Eurooppa-hankkeen vakaus ja solidaarisuus saattavat olla uhattuina, ja meidän on siis toimittava koordinoitusti ja kunnioitettava sisämarkkinasääntöjä sallimatta minkäänlaista protektionismia.

Tuen kollegani Elisa Ferreiran esittelemää mietintöä Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta, sillä olen samaa mieltä sen lähestymistavan suurista linjoista.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Mietintö koskee Euroopan komission esittelemää elvytysuunnitelmaa, jolla pyritään elvyttämään EU:n taloutta. ELP voi tukea esittelijän keskeisiä päämääriä ja katsoo, että monet esille tuodut seikat ovat todellisen elpymisen kannalta ratkaisevia.

Komission vastaus talouskriisiin on ollut vaikea, ja parlamentti katsoo, että elvyttämiseen tarvitaan tehokkaampia välineitä. Itse asiassa ympäristöä koskeva lähestymistapa voisi johtaa suuriin innovaatioihin ja synnyttää uutta tuottavuutta samalla kun sillä olisi myönteinen vaikutus ympäristöömme. On kuitenkin huolehdittava siitä, ettei vahingoiteta erityisiä teollisuuden aloja tai vähennetä yleisiä taloudellisia mahdollisuuksia, ja tämän vuoksi on harkittava kohdennettua lähestymistapaa. Samoin uusi lähestymistapa rahoituksen valvontaan, jota Jacques de Larosièreen johtama korkean tason asiantuntijaryhmä suosittelee, on tärkeä järjestelmän riskejä vastaan suojautumiseksi.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä katsoo, että koemme nyt kolmen toisiinsa liittyvän kriisin huipennusta: talouskriisin, ympäristökriisin ja yhteiskunnallisen kriisin. Tämän vuoksi Verts/ALE -ryhmä vastustaa "Euroopan talouden elvytysuunnitelman" edistämistä kevään tulevan huippukokouksen osalta, sillä sen ainoa tarkoitus on herättää vanha *laissez-faire* -malli henkiin.

Valtavien rahasummien pumpppaaminen tähän malliin tuo mukanaan ympäristökriisin ja yhteiskunnallisen kriisin syventymisen vakavan vaaran. Ei ole tehokasta vain lisätä kysyntää tuotannon palauttamiseksi raiteilleen. Juuri tätä Ferreiran mietinnössä ehdotetaan, minkä vuoksi äänestin sitä vastaan.

Talouden elvytysuunnitelmassa on mahdollistettava uudet rahoitusvälineet ja samalla tuotava järjestelmään vakautta ja luotettavuutta sääntelyn avulla. Kannustaminen lyhytaikaisiin voittoihin bonusten valinnalla on poistettava ja korvattava niin kutsuttuja vipurahastoja ja pääomasijoitusrahastoja koskevilla säännöillä. Avoimuuden, avoimen kirjanpidon ja valvonnan on tehtävä veroparatiiseista mahdottomia. Täsmällisellä tehtäväkuvauksella pankit voivat jälleen tulla reaalitalouden palvelijoiksi, ja Euroopan keskuspankki voi toimia vahtikoirana.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Rahoituskriisi on globalisaation ensimmäinen testi. Ahneuden synnyttämän ja nyt pelon ruokkiman kriisin pitäisi saada meidät pohtimaan perusarvojamme ja sitä, millaisessa yhteiskunnassa haluamme elää. Nyt ei ole kapean nationalismin aika, juuri nyt vahva Eurooppa on tärkeämpi kuin koskaan. Koordinoidun lähestymistavan tarve, ei pelkästään EU:ssa vaan myös maailmanlaajuisesti, tekee Lontoon G20-konferenssista niin tärkeän.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Ferreiran mietinnön puolesta, jossa vaaditaan Euroopan komissiota esittämään vahvat ja selkeät suuntaviivat, joilla pyritään entistä parempaan jäsenvaltioiden väliseen koordinointiin tämän voimakkaan talouskriisin hallinnoimisessa mahdollisimman monien työpaikkojen suojelemiseksi. Kehotan komissiota aloittamaan asianmukaiset menettelyt mahdollisimman pian.

Mietinnön avulla Euroopan unioni kehottaa Eurooppa-neuvostoa kevään huippukokouksessaan antamaan voimakkaan vauhdin ja laatimaan etenemissuunnitelman kaikille lainsäädäntöaloitteille varmistaakseen yhdessä parlamentin kanssa, että ne hyväksytään ajoissa.

Mietinnössä korostetaan kriisin äärimmäisen haitallisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia monissa uusissa jäsenvaltioissa. Nämä vaikutukset aiheuttavat huomattavan epävakauden ja köyhyyden lisääntymisen riskin. Sivuvaikutusten odotetaan vaikuttavan euroon ja euroalueen talouksiin. Vaadimme koordinoitua lähestymistapaa yhteisön tasolla pitäen mielessä yhteisön solidaarisuusperiaatteen sekä yhteisen vastuun kantamisen tässä asiassa. Kehotamme myös komissiota tarkistamaan ja vahvistamaan kaikki välineet, joilla pyritään vakauttamaan kriisistä kärsineitä jäsenvaltioita. Näitä ovat vaihtokurssien vakauttaminen, jotta voidaan panna täytäntöön turvamääräyksiä ja tehokkaita toimintapaketteja.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Olen kuunnellut hyvin tarkkaavaisesti esittelijöiden sekä ryhmien puheenjohtajien puheenvuorot, myös Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puheenjohtajan sivalluksen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmää kohtaan heidän äänestyskäyttäytymisestään tarkistuksen 92 osalta. Emme todellakaan hyväksy tämän tarkistuksen seurauksia, ja äänestin ryhmäni kollegojen kanssa painokkaasti sitä vastaan. Ei varmaankaan ole tarkoitus toteuttaa lyhytaikaisia toimenpiteitä, jotka vaarantavat pitkän ajanjakson tavoitteet?

Tämän vuoksi ei ole järkevää pakottaa jäsenvaltioita finanssipoliittisiin toimiin riippumatta niiden syyllisyysasteesta, joka on merkittävä tekijä määritettäessä sitä, missä määrin budjettialijäämän lisääminen on perusteltua. Ryhmäni teki oikein pysyessään kannassaan, jonka se jakaa komission kanssa, nimittäin että

meidän on muistettava myös tulevat sukupolvet. Tämän vuoksi on perusteltua vaihdella budjettikannustimia jäsenvaltioiden syyllisyysasteen mukaisesti. Tämän vuoksi yhdenmukaisen 1,5 prosentin BKT-ponnistuksen pyytäminen ei ole kestävää eikä perusteltua.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa siirretään kapitalistisen kriisin taakka työntekijöiden hartioille, edistetään EU:n yleisempiä tavoitteita ja suojellaan rahavallan tuottoja ja kollektiivista etua.

Tämän totaalisen vakuutusoikeuksiin ja työntekijöiden oikeuksiin sekä ruohonjuuritason perheiden tuloihin ja heidän elintasoonsa kohdistuvan hyökkäyksen tarkoitus on, että EU voi vakuuttaa euron yhdistämille monopoleille, että ne ovat talouden elyessä edullisessa asemassa verrattuna kansainväliseen kilpailuun.

Porkkanaa ja keppiä käyttämällä EU ja hallitukset pyrkivät saamaan ruohonjuuritason suostumuksen voidakseen toteuttaa vähäisellä vastustuksella Lissabon strategian kapitalistiset uudelleenjärjestelyt: työllisyyden ja työttömyyden pyörittämisen, eläkeiän nostamisen sekä radikaalit leikkaukset palkoista, eläkkeistä ja sosiaalietuuksista.

Lisäksi huippukokouksissa tehdyt päätökset ja toimenpiteiden rahoittaminen ainoastaan jäsenvaltioiden toimesta korostavat imperialistisen valtataistelun eskaloitumista, joka johtaa ”jokainen omasta puolestaan” -politiikkaan.

Työntekijöille jää vain yksi vaihtoehto: vastarinta, tottelemattomuus ja vastahyökkäys Kreikan kommunistipuolueen kanssa, yhteisön yksisuuntaisen politiikan ja sitä tukevien voimien tuomitseminen, ruohonjuuriliikkeen uudelleen organisoiminen sekä taistelu ruohonjuuritason vallasta ja ruohonjuuritason taloudesta.

- Mietintö: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta. Avoimuus ei ole pelkkä symboli vaan periaate, johon kaikkien toimielinmenettelyjen olisi perustuttava. Kansalaisille ja äänestäjille on taattava mahdollisimman avoin pääsy yhteisön toimielinten asiakirjoihin, jotta he voivat tehokkaasti osallistua poliittiseen prosessiin ja vetää viranomaiset vastuuseen toimistaan. Tämän vuoksi puhuin aiemmin voimakkaasti parlamentin läsnäololuetteloiden julkistamisen puolesta.

Yhteisön toimielinten avoimuuden alalla edistymisestä huolimatta tilannetta ei juurikaan voida kuvata täydelliseksi, ja tämä yhteisön toimielinten asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1049/2001 uudelleen laatiminen olisi nähtävä uudeksi askeleeksi kohti sellaista hallintoympäristöä, jossa tiedon avoimuus ja sen helppo saatavuus ovat pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Lopuksi haluan korostaa hiljattain toteutunutta suurta saavutusta: Euroopan parlamentissa käytetään nyt jopa 23 virallista kieltä, ja Euroopan yhteisön asiakirjat ovat saatavilla kaikilla näillä kielillä. Tämä on demokratian tae.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tätä valiokunta-aloitteista mietintöä olisi tarkasteltava parhaillaan käytävän lainsäädäntökeskustelun näkökulmasta, jossa pyritään muuttamaan rakennerahastoja koskevia asetuksia ja erityisesti EAKR-asetusta (Angelakasin mietintö) ja ESR-asetusta (Jönsin mietintö).

Pyrkäksään pääsemään sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä ja vastaamaan nopeasti kriisiin, joka vaikuttaa välittömästi Euroopan kansalaisiin, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä päätti olla tekemättä muutoksia lainsäädäntöehdotuksiin. Johdonmukaisuuden vuoksi samaa lähestymistapaa sovellettiin äänestykseen.

Kollegani demokratialiikkeen puolueessa jakavat kanssani samat huolet ilmastonmuutoksen torjunnasta. Tämä asia on vahvistettava koheesiopolitiikan painopistealaksi vuoden 2013 jälkeen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Älkää luottako siihen, että me ylistäisimme sisällöltään tyhjää Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, jonka suurimmalta osin rahoittavat jäsenvaltiot itse (eurooppalaista solidaarisuutta parhaimmillaan...) ja jossa ei kyseenalaisteta väestön valtavan enemmistön heikentyvien työskentely- ja elinolojen syynä ollutta uusliberalistista politiikkaa.

Ei siis ollut yllättävää, että parlamentin enemmistö hylkäsi ehdotuksemme, joissa:

– tuomittiin se, että EU:n sosioekonomisen kriisin syntyessä yhteisön talousarvio on ”pienempi kuin koskaan”

- vaadittiin rakennerahastojen ja koheesiorahaston varojen lisäämistä
- korostettiin, että lisäennakkomaksut näistä rahastoista johtaisivat yhteisön rahoituksen vähenemiseen muutaman seuraavan vuoden aikana
- kritisoitiin näiden rahastojen heikkoa täytäntöönpanoa, erityisesti EU:n sosioekonomisten olojen heikentymisen yhteydessä
- vaadittiin, että nämä rahastot katsottaisiin menotavoitteiksi, ja ehdotettiin yhteisön yhteisrahoituksen määrän lisäämistä sekä N+2 ja N+3 -sääntöjen kumoamista näiden rahastojen osalta
- vaadittiin näiden rahastojen tehokasta käyttöä todellisen lähentymisen edistämiseksi luopumalla niiden jatkuvasta alistamisesta Lissabonin strategian uusliberalistisille tavoitteille
- vaadittiin yritysten muualle siirtymisen torjumista.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen mietintöä, jossa suositellaan nopeampia ja joustavampia maksuja rakennerahastoista. Mietinnöllä varmistetaan rakennerahastojen laaja-alainen hyödyntäminen työpaikkojen turvaamiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi. Olen tyytyväinen mietintöön, jossa vaaditaan rahoituksen myöntämistä hankkeille aiemmin, mikä vähentää pankkilainojen tarvetta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Kirilovin koheesiopolitiikkaa: investointeja reaalityöelämään -nimistä mietintöä vastaan. Itse asiassa on ratkaisevan tärkeää ymmärtää, että EU:n koheesiopolitiikalla on merkittävä osuus Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa ja että se on yhteisön suurin reaalityöelämän investointilähde, joka tarjoaa kohdennettua tukea ensisijaisen tarpeiden ja kasvupotentiaalin alojen tarkastelemiseksi niin julkisella kuin yksityiselläkin sektorilla. Tämän olisi kuitenkin saatava meidät ajattelemaan menneisyydessä tehtyjä erehdyksiä, jotka johtivat tähän vakavaan taloustilanteeseen. Tälläkin alalla tarvitaan tiukkaa lainsäädäntöä, muuten samat erehdykset todennäköisesti toistuvat sykleittäin.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.55, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

8. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, aluksi pyydän teiltä ymmärrystä ja pahoittelen sitä, että istunto alkaa näin myöhään, mutta minua pyydettiin vain kaksi minuuttia sitten antamaan julkilausuma hyvin surullisesta tapahtumasta. Luvallanne haluan antaa julkilausuman.

Olemme surullisina ja kauhistuneina kuulleet tänään tapahtumista Winnendenissä, Saksan Baden-Württembergin osavaltiossa, jossa sijaitsevassa Albertvillen koulussa tapettiin traagisella tavalla viisitoista ihmistä. Tappaja, koulun 17-vuotias entinen oppilas, tappoi myöhemmin itsensä. Kaupungin supermarketissa kaksi tappajaa seurannutta poliisia haavoittui ammuskelussa.

Ilmaisen Euroopan parlamentin puolesta syvän osanottoni ja solidaarisuuteni uhrien sukulaisille. Uhrit olivat viattomia nuoria opiskelijoita sekä kolme koulun opettajaa.

Tämä tragedia tapahtui vain kuusi kuukautta Suomen Kauhajoen vastaavan kauhean ammuskelun jälkeen. Euroopan unionin ja kaikkien jäsenvaltioiden vastuullisina poliitikkoina tehtävämme on tehdä kaikkemme, jotta tällaiset teot voidaan ennakoida varhaisessa vaiheessa ja estää niitä toteutumasta, jos voimme siihen jotenkin vaikuttaa.

Olemme myös järkyttyneitä toisesta traagisesta tapahtumasta Yhdysvaltojen Alabamassa, jossa aseiden kanssa riehuva mies ampui ainakin kymmenen ihmistä ennen itsensä ampumista.

Haluan vielä kerran ilmaista kaikkien täällä olevien puolesta syvän osanottomme ja solidaarisuutemme uhreja ja heidän perheitään kohtaan. Olisin kiitollinen, jos käyttäisitte aikaa uhrien muistoksi.

(Parlamentti nousi seisomaan ja piti minuutin hiljaisuuden.)

Puhetta johti
varapuhemies **Gérard ONESTA**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

11. Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– Carlos Coelho Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, Martine Rouen Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta ja Henrik Laxin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä: Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) tilanne (O-0005/2009 – B6-0010/2009),

– Carlos Coelho Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, Martine Rouen Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta ja Henrik Laxin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä: Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) tilanne (O-0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, laatiija. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, tuimme Euroopan parlamentissa selkeästi Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) nopeaa käyttöönottoa, jonka piti tapahtua vuonna 2007. Schengenin tietojärjestelmän toinen sukupolvi edustaa yhteisön lähestymistapaa tarpeeseen parantaa turvallisuutta ulkorajoilla ja jakaa biometristen tietojen kaltaisia merkittäviä innovaatioita sekä liittää tietoja toisiinsa. Ymmärrämme, että järjestelmä voidaan ottaa käyttöön vasta kun se on kestävä ja voi toimia 24 tuntia vuorokaudessa. Minusta nyt on aika selvittää, kuka on vastuussa tästä viivästyisestä, toteuttaa syvällinen arviointi tilanteesta ja löytää ratkaisuja, joilla hankkeesta tehdään teknisesti kestävä ja palautetaan sen heikentynyt uskottavuus.

Tiedämme, että viime vuonna tehtiin erilaisia testejä, joiden lopputulema oli kielteinen, erityisesti toiminnallisen järjestelmän testauksessa. Neuvosto ja komissio päättivät neljän kuukauden määräajasta jatkuvien ongelmien selvittämiseksi, tosin ilman suurta menestystä, kuten voidaan havaita joulukuussa 2008 saaduista testituloksista, kun testit toistettiin. Huolimatta joistakin parannuksista tietääksemme vieläkin on suuria ongelmia, jotka koskevat järjestelmän suorituskykyä ja vahvuutta, viestien häviämistä, tietojen laatua sekä ongelmia, joita esiintyy synkronoitaessa jäsenvaltioiden tietoja keskusjärjestelmään. SIS II ei selvästikään voi käynnistyä ennen kuin nämä asiat on ratkaistu. Haluan ilmaista epäilyni valitun yrityksen kyvystä ratkaista näin lyhyessä ajassa kaikki nämä ongelmat, joita ei ole kyetty ratkaisemaan paljon pidemmässä määräajassa. Toivon, että voidaan käynnistää hankkeen riippumaton tarkastus sen selvittämiseksi, kuka on vastuussa. En vastusta vaihtoehtoja teknistä suunnitelmaa SIS I+:n kehittämisestä SIS II:ksi, kunhan noudatetaan täysimääräisesti SIS II:n osalta hyväksyttyä lainsäädäntökehystä. Maaliskuun loppuun mennessä esitetään selvitys, jossa arvioidaan ja vertaillaan kahta skenaariota. Parlamentti haluaa tustustua tutkimukseen ja saada tietoa hankkeen uusista suuntauksista, niin teknisen puolen luotettavuuden tasosta ja oikeudellisista vaikutuksista ja uudesta aikataulusta kuin talousarviovaikutuksista. Haluan muistuttaa neuvostoa ja komissiota, että erityisesti tänä aikana koko prosessin suurempi avoimuus on erityisen suositeltavaa.

Martine Roue, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, SIS II on hyvin tärkeä väline Schengen-alueen turvallisuuden varmistamisessa erityisesti kymmeneen uuteen jäsenvaltioon laajentumisen jälkeen.

Sen jälkeen kun oikeusperustat hyväksyttiin vuonna 2007, emme ole kertaakaan saaneet mahdollisuutta tarkastella yksityiskohtaista raporttia edistymisestä tai järjestelmän käyttöönoton estävistä teknisistä tai poliittisista ongelmista.

Olemme lukeneet lehdistä, että kaikki keskusjärjestelmän täysin turvallista käynnistämistä koskeneet testit epäonnistuivat joulukuussa 2008.

Tiedämme, että komissio on pyrkinyt laatimaan suunnitelmaa suurimpien ongelmien ratkaisemiseksi, ja tiedämme, että neuvostossa useat jäsenvaltiot pohtivat jo vaihtoehtoa, joka muodostuisi nykyisin toiminnassa olevan SIS-järjestelmän pelkistä päivittämisestä.

Ongelma ei siis ole tekninen vaan poliittinen. Parlamenttia pyydettiin määrittämään SIS II-järjestelmän arkkitehtuuri yhteispäätösmenettelyssä. Järjestelmä itsessään olisi varmistanut vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta varten tarvittavan turvallisuuden. Olemme tehneet sen eteen työtä pitäen mielessä turvallisuuden sekä kansalaisten perusoikeuksien suojelun.

Tässä yhteydessä kyseessä on yhteisön toimielinten ja erityisesti neuvoston ja komission poliittinen vastuu, sillä katsomme, että parlamentti on vapauttanut itsensä vastuusta suhteessa kansalaisiin.

Odotamme nyt ja tulevaisuudessa poliittisia perusteluita tälle radikaalille suunnanmuutokselle. Tällä voi tietenkin olla hyvin vakavia vaikutuksia hankkeelle tähän mennessä osoitettuihin määrärahoihin, alkaen tarvittaessa käytettävissä olevien varojen siirtämisestä siihen tulevaan hetkeen asti, jolloin hankkeen tulevaisuus ja sen oikeusperusta on asianmukaisesti määritetty.

Henrik Lax, laatiija. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, meidän on Euroopan parlamentissa saatava tietää, uskovatko neuvosto ja komissio edelleen SIS II -järjestelmän koskaan käynnistävän ja toimivan. Pyrkikö komissio lujasti löytämään teknisen ratkaisun nykyisiin ongelmiin? Kuinka tästä edetään? Kuten kahdessa edellisessä puheenvuorossa todettiin, me haluamme täällä Euroopan parlamentissa olla ajan tasalla ongelmista, ja näin ei nyt ole tapahtunut.

Jos SIS II -järjestelmää ei nykymuodossaan voida ottaa käyttöön, onko olemassa suunnitelma B ja esitelläänkö se meille? Kuten jäsen Roure mainitsi, SIS II -järjestelmässä on viime kädessä kyse unionin uskottavuudesta EU:n sisäisen turvallisuuden takaamisesta. Meidän on kuitenkin muistettava, että samaa infrastruktuuria on määrä soveltaa VIS-viisumitietojärjestelmään. Pitkällä ajanjaksolla myös unionin viisumipolitiikka on siis vaarassa, toisin sanoen unionin kyky huolehtia suhteistaan ympäröivään maailmaan ihmisarvoisella tavalla.

Lopuksi kysyn komissiolta, onko sillä edelleen jäsenvaltioiden täysi tuki hankkeelle. Ovatko ne halukkaita vastaamaan sellaisen hankkeen kustannuksista, joka ei näytä koskaan edistävän käyttöönottoon?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen tämänpäiväisen keskustelun aiheen tarkastelua haluan ilmaista syvän osanottoni Baden-Württembergin tämänpäiväisten traagisten tapahtumien uhrien omaisille.

Siirryn nyt tämänpäiväiseen keskustelunaiheeseemme. Ensinnäkin olemme kiitollisia mahdollisuudesta käydä tätä keskustelua. Kuten kaikki tietävät, tämä on tärkeä asia. Useat suorituskykyyn liittyvät ongelmat ovat johtaneet erityisiin ongelmiin SIS II -järjestelmän käyttöönotossa ja toiminnassa.

Puheenjohtajavaltio haluaa, kuten vaaditte, olla täysin avoin asian menneisyydestä ja taustoista. Alkuperäisten testien kielteisten tulosten vuoksi marraskuussa ja joulukuussa 2008 tehtiin lisää testejä. Toiminnallista järjestelmää koskevien testien lopulliset tulokset saatiin vasta tammikuun 2009 loppupuolella.

Komissio kertoi oikeus- ja sisäasiainministereille näiden epävirallisessa tapaamisessa Prahassa 15. tammikuuta 2009, että testitulokset eivät olleet tyydyttäviä. Ministerit tunnustivat välittömästi tarpeen soveltaa uutta globaalia lähestymistapaa SIS II -järjestelmän hallintoon, jossa jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä komission kanssa. Hallinnon uusi lähestymistapa kattaa hankkeen tiiviimmän seurannan, tosin mahdollista saada varhain tietoa mahdollisista vaikeuksista. Sovittiin myös seuraavassa oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa 26. ja 27. helmikuuta 2009 toteutettavista toimenpiteistä. Kyseisessä kokouksessa neuvosto kehotti päätelmissään komissiota tiedottamaan parlamentille ja neuvoston puheenjohtajavaltio kaikista SIS II -järjestelmään liittyvistä ongelmista ja edistymisestä.

Parlamentti kysyi, edellyttävätkö tähän mennessä havaitut ongelmat järjestelmän uudelleenrakentamista. Neuvoston SIS II -hankkeen tilanteesta saamien tietojen mukaan joitakin ongelmia on ratkaisematta. Ymmärrämme kuitenkin, että komission mukaan kaikki ratkaisematta olevat asiat ovat ratkaistavissa ilman suuria suunnittelumuutoksia SIS II -sovellukseen.

Helmikuun kokouksessaan neuvosto hyväksyi SIS II -järjestelmää koskevan analysointi- ja korjaussuunnitelman täytäntöönpanon. Suunnitelman tarkoituksena on määritellä kaikki ongelmakysymykset ja niiden välittömät ratkaisut ja arvioida järjestelmän teknistä arkkitehtuuria vakaan ja virheettömästi toimivan SIS II -järjestelmän varmistamiseksi. Neuvosto kuitenkin hyväksyi myös varautumissuunnitelman noudattamisen tapauksessa, jossa ilmeneviä vakavia ongelmia ei voida ratkaista. Mitä tulee SIS II -järjestelmän

vaihtoehtoon, oikeus- ja sisäasioiden neuvosto oli helmikuussa tyytyväinen siihen, että toteutettavuustutkimus oli valmistunut. Sen pohjalta voidaan luoda toimiva vaihtoehtoinen tekninen skenaario SIS I+ -järjestelmän kehittämiseen perustuvan SIS II -järjestelmän kehittämiselle osana varautumissuunnitelmaa.

Neuvosto pyysi myös, että puheenjohtajavaltio ja komissio antavat mahdollisimman pian ja viimeistään toukokuuhun 2009 mennessä neuvostolle selvityksen molempien skenaarioiden perusteellisesta arvioinnista ja niiden vertailusta. Neuvosto arvioi selvityksen perusteella SIS II -järjestelmän kehittämisen edistymistä ja tutkii vaihtoehtoisen skenaarion osalta kykyä toteuttaa tavoitteet, jotka SIS II -järjestelmälle on annettu sen perustamista, toimintaa ja käyttöä koskevissa säännöksissä, SIS I+ -järjestelmän kehittämisen tekniseltä perustalta. Tarkastelu tehdään mahdollisimman pian ja viimeistään 4.–5. kesäkuuta 2009 pidettävässä neuvoston istunnossa.

Parlamentin jäljellä olevien ongelmien ratkaisemista pyytämien yksityiskohtien ja erityisesti rahoitusnäkökohtien osalta neuvosto kehotti komissiota sekä antamaan Euroopan parlamentille kattavat tiedot SIS II -järjestelmään liittyvistä ongelmista että toimittamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti kattavia tietoja SIS II -keskusjärjestelmää koskevaan hankkeeseen liittyvistä menoista ja rahoituksen avoimuuden varmistamiseksi toteutetuista toiminnoista.

Puheenjohtajavaltiolta ja komissiolta pyydetyn selvityksen perusteella neuvosto keskustelee viimeistään heinäkuun 2009 istunnossaan aikataulusta SIS II -järjestelmän saattamiseksi toimintavalmiiksi. Keskustelussa otetaan huomioon ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS I+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) 24. syyskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman aikataulua koskevat kohdat. Ne sisällytettiin 24. lokakuuta annetun neuvoston asetuksen 19 artiklaan.

Olen varma, että komissio pystyy esittämään lisätietoja vastauksena esitettyihin kysymyksiin. Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan vain vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio seuraa tiiviisti asiaa ja varmistaa, että oikeus- ja sisäasiainministerien viime kuussa hyväksymää edistymissuunnitelmaa noudatetaan.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vahvistaa neuvoston puheenjohtaja Vondran sanat. Minun on lisättävä, että yhdessä sisäasiainministerien neuvoston puheenjohtaja Langerin kanssa olemme asettaneet SIS II -järjestelmän ensisijaiseksi painopistealaksi.

Yritän vuorostani esittää joitakin selvennyksiä. Komission päätoimeksisaaja SIS II -järjestelmän kehittämisessä on toteuttanut lukuisia keskusjärjestelmän toiminnallisia testejä interaktiivisesti joidenkin kansallisten järjestelmien kanssa. Marraskuun ja joulukuun 2008 välisenä aikana näiden testien tulokset johtivat päätelmään, ettei keskusjärjestelmä ollut sopimuksen mukaisella tasolla.

Marraskuun puolivälissä komissio käynnisti SIS II -järjestelmän yksityiskohtaisen analyysin, jota parhaillaan kehittää Hewlett-Packard/Steria yhteistyössä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa sekä kahden tunnetun tietoteknologian konsulttialan yrityksen tuella.

Toiminnallisen järjestelmän testausten kielteisten testitulosten jälkeen siirryimme analyysi- sekä korjaussuunnitelman laatimiseen ja soveltamiseen. Sen loppuunsaattaminen kestää arviolta neljä kuukautta. Suunnitelman tavoitteena on saattaa SIS II -järjestelmä vakaalle ja suorituskykyiselle tasolle.

Suunnitelmalla pyritään aluksi korjaamaan keskusjärjestelmään liittyvät tiedossa olevat viat – jotkut viat on jo korjattu – ja seuraavaksi varmistamaan, ettei SIS II -järjestelmän käyttöönottoon liity yllättäviä rakenteellisia heikkouksia.

Kohdennettuja testejä suoritetaan useilla painopistealoilla nykyisen ratkaisun arkkitehtuuriin liittyvien epävarmuustekijöiden poistamiseksi. Samaan aikaan finalisoidaan taustalla olevien ongelmien teknistä analyysia.

Komissio on myös ottanut käyttöön kokonaisvaltaisen hankehallintomallin SIS II -keskusjärjestelmän ja kansallisten järjestelmien integroimiseksi entistä paremmin komission ja jäsenvaltioiden laillisesti vahvistetun toimivallan mukaisesti.

Käytännössä komissio koordinoi hankkeen yhteistä hallintorakennetta. Yhteinen hallintorakenne yhdistää kansalliset hankevaltuutajat, komission hankejohtajat ja urakoitsijat. Hallintorakenne seuraa hanketta koko analyysi- ja korjausvaiheen ajan, sitten laadullisten testien ajan, sitten siirtymisvaiheen ajan, kunnes SIS II -järjestelmätilaus on toimitettu.

Analyysi- ja korjausvaiheen lopussa meillä on tarkka käsitys vielä täytäntöönpantavista resursseista ennen kuin SIS II -järjestelmä voidaan ottaa käyttöön sekä sen mukaisesta aikataulusta, kuten neuvoston puheenjohtaja Vondra juuri totesi. Ei tietenkään ole epäilystä siitä, että tavoite SIS II -järjestelmän käyttöönotosta syyskuussa 2009 viivästyy.

SIS II-järjestelmän nykyisistä ongelmista keskusteltiin 15. tammikuuta ministerien epävirallisessa tapaamisessa ja 26. ja 27. tammikuuta oikeus- ja sisäasiainministerineuvoston istunnossa. Komission suosittelemat lähestymistavan laajat suuntaviivat SIS II-järjestelmän jatkoa varten hyväksyttiin.

Ensinnäkin neuvosto tuki tarvetta jatkaa nykyiseen SIS I+-järjestelmään perustuvan vaihtoehtoisen teknisen ratkaisun toteutettavuustutkimusta. Voimme siis jatkaa vaihtoehtoisen ratkaisun toteutettavuustutkimusta.

Mahdollisen vaihtoehtoisen teknisen ratkaisun on kuitenkin luonnollisesti oltava SIS II-järjestelmää varten laaditun, parlamentin ja neuvoston hyväksymän oikeudellisen kehyksen mukainen. On luonnollisesti tarkasteltava hyvin huolellisesti investointien maksimaalista uudelleenkäyttöä sekä tulevana vuosina Schengen-alueen jäseniksi aikovien jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden tilannetta.

Ministerit päättivät kokoontua uudelleen, kuten juuri todettiin, viimeistään kesäkuussa – kesäkuun alussa – arvioimaan toteutunutta edistymistä ja määrittämään tarvittaessa uusia suuntaviivoja tai mahdollista vaihtoehtoisen ratkaisun valintaa. Neuvosto pyysi tämän vuoksi, että puheenjohtajavaltio ja komissio toimien kiinteässä yhteistyössä SIS II -erityistyöryhmän ja asiaankuuluvien alinten kanssa antavat neuvostolle selvityksen, johon sisältyy molempien skenaarioiden perusteellinen arviointi ja niiden keskinäinen vertailu. Selvitys laaditaan mahdollisimman pian ja viimeistään toukokuussa 2009.

Tämän vuoksi on sovittu yhteisistä vertailuperusteista molempien ratkaisujen hyöty- ja haittapuolien arvioimiseksi. Selvytyden vuoksi kerron, että tämä tarkoittaa, että saamme neuvoston päätöksen kesäkuun alussa. Päätös tehdään toteutettavien testien tulosten perusteella, ja uskomme, että tämä antaa mahdollisuuden joko jatkaa SIS II-järjestelmän kehittämistä tai siirtyä vaihtoehtoiseen ratkaisuun, jonka on tietenkin täytettävä sille asettamanne tavoitteet.

Olen tietenkin täysin tietoinen siitä, mitä jäsen Coelho ja jäsen Roure sanoivat korkean tason avoimuuden tarpeesta. Haluan kertoa, että toimitamme nyt ja jatkossakin SIS II -komitean pöytäkirjat säännöllisesti. Totean myös, että olen kirjoittanut kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja Deprezille antaakseni hänelle yksityiskohtaista tietoa SIS II-järjestelmän tilanteesta. Kirjeenvaihdosta on toimitettu jäljennös myös jäsen Coelhoille.

Haluan myös kertoa jäsen Laxille, etteivät SIS II-järjestelmän ongelmat vaikuta viisumitietojärjestelmään. SIS II-järjestelmän ongelmat eivät koske sen VIS:n kanssa jakamaa infrastruktuuria. Voidaan sanoa, että VIS-järjestelmä etenee melko lailla jäsenvaltioiden kanssa hyväksytyn suunnitelman mukaisesti.

Haluan kertoa teille, että olemme itse asiassa järjestäneet niin erityistyöryhmän kanssa kuin komissiossakin hyvin säännöllisiä tapaamisia päätoimeksisaajan ja kahden muun toimeksisaajan, varsinkin Sterian kanssa. Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, voimme todellakin toivoa, että asia ratkaistaan tulevien kuukausien aikana, kun neuvoston tekee kesäkuun alkuun sovittuna ajankohtana päätöksen lopullisesta päivämäärästä.

Sitoudun tässä ja nyt pitämään parlamentin ajan tasalla kaikista tapahtumista.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Schengenin tietojärjestelmä II:n toiminnallisista ongelmista keskusteltiin viimeksi neuvoston istunnossa helmikuussa 2009. Jälleen kerran korostettiin sitä, että on löydettävä välitön ratkaisu SIS II-järjestelmän umpikujaan.

Minulla on kuitenkin vaikutelma, että vastausten sijaan tämän SIS II-järjestelmää koskeneen keskustelun jälkeen on esitetty vain lisää kysymyksiä. Neuvosto tukee analyysi- ja korjaussuunnitelman täytäntöönpanoa, joka auttaisi määrittämään SIS II-järjestelmän teknisen arkkitehtuurin ongelmat tarkoituksena tehdä siitä vakaa ja luotettava. Toisaalta neuvosto ei sulje pois mahdollisuutta päättää vaihtoehtoisen teknisen ratkaisun valinnasta, jolla voidaan saavuttaa SIS II-järjestelmän tavoitteet.

Valitaanpa mikä tahansa vaihtoehto, sillä ei saa olla vaikutusta Schengen-alueen ulkopuolisten maiden liittymisäikatauluun. Haluan tietää, mitä toimenpiteitä komissio toteuttaa välttääkseen mahdollista viivästymistä ja kuinka näiden muutosten aiheuttamat ylimääräiset kustannukset katetaan. Romanian esimerkki puhuu puolestaan. Romanian ulkoraja on 2 000 kilometriä pitkä. Sen maaliskuulle 2011 suunniteltu

liittyminen Schengen-alueeseen on merkittävä ensisijainen tavoite. Tällainen päättämättömyys voi vaikuttaa määrääjän noudattamiseen.

Haluan mainita toisenkin seikan. Kun komissio nyt valmistautuu laatimaan uutta lainsäädäntöehdotusta rajaturvallisuuteen liittyvistä tulevista toimista, pyydän komissiota ensin arvioimaan nykyisten rajaturvallisuusjärjestelmien tehokkuuden parhaan mahdollisen synergian saavuttamiseksi niiden välillä ja arvioimaan vasta sitten mahdollisuutta investoida rajalogistiikkaan.

Jotta EU:n strategiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa, komission ei pitäisi aloittaa tyhjistä uusien työkalujen kehittämistä, ennen kuin SIS II:n ja VIS:n kaltaiset nykyiset järjestelmät ovat täysin toimintakuntoisia ja luotettavia.

Genowefa Grabowska, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, tilanne josta keskustelemme on paljon puhuva esimerkki, joka osoittaa, että toisinaan on helpompaa saavuttaa yhteisymmärrys ja poliittinen sopimus rajojen avaamisesta kuin ratkaista teknisiä ongelmia.

Uusien jäsenvaltioiden liittyminen Schengen-alueeseen 23. joulukuuta 2007 oli suuri tapahtuma näiden valtioiden kansalaisille. Tiedän sen, koska olen kotoisin Puolasta. Kotimaani käytti hyväkseen tätä siunausta ja arvostaa kovasti rajojen avautumista, koska se merkitsi viimeisen meitä vanhan Euroopan unionin jäsenvaltioista erottavan syrjivän seikan katoamista.

Myös Frontexin virasto sijaitsee kotimaassani. Tiedän komission varapuheenjohtaja Barrot'n käyneen Puolassa, jossa hänellä oli tapaamisia Frontexissa ja jossa hän myös vieraili Puolan vastuulla olevalla EU:n ulkorajalla. Tiedän, että rajavalvonnassa ei ole käytännössä vakavia ongelmia ja että raja on turvallinen. Meillä on kuitenkin teknisiä ongelmia, joiden ratkaisusta on tulossa poliittinen ongelma, kuten kollegani Roure totesi. Olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan.

Jos teknisiä vaikeuksia ja ongelmia on, oletan kuitenkin, että jokaisen EU:n toimielimen vastuulla on keskustella asiasta sen elimen kanssa, jolla on mennyt niin kauan SIS II -järjestelmän käyttöönotossa. On vahinko, ettei näin ole tehty ja että avoimuus on tässä asiassa ollut hieman väkinäistä.

Katson, että aina kun on kyse kansalaisille merkittävien asioiden ratkaisemisesta, Euroopan parlamentti ei voi hyväksyä sitä, että toteutetaan toimia siitä riippumatta tai ettei siitä pidetä, varsinkaan turvallisuusasioissa.

Lopuksi haluan esittää pienen huomion. Jos ilmeni ongelmia, jos Hewlett-Packard ei kyennyt selviytymään teknisistä ongelmista, on muistettava, että meillä on Puolassa loistavia asiantuntijoita, nuoria kaikkialla maailmassa tunnustusta saaneita loistavia tietotekniikkainsinöörejä. Uskon, että heistä voisi olla hyötyä ja että he voisivat tuottaa toivotun tuloksen halvemmalla, nopeammin ja paremmin.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, Schengen on ja on aina ollut synonyymi toisaalta turvallisuuden ja toisaalta vapauden ja suvaitsevaisuuden väliselle yhteydelle. Euroopan kansalaisille ja meille kaikille tämä on ollut osa Euroopan unionin tuomaa lisäarvoa. Se on aina toiminut oikein hyvin, ja sitä on sovellettu tehokkaasti "yksi kaikkien puolesta" -periaatteella.

Se mitä nyt tapahtuu, on huolestuttavaa. On myös huolestuttavaa, ettei parlamentille, joka on aina ollut hyvin yhteistyökykyinen, ole annettu tarvittavia tietoja. Me olemme aina tiedottaneet Euroopan kansalaisille. Schengenin tietojärjestelmä II tulee toimimaan täydellisesti ja aikataulussa, ja nyt meille paljastuukin, että on ilmennyt ongelmia, eikä ongelman ratkaisua vaikuta olevan näköpiirissä.

Minusta olisi kiinnostavaa saada tietää, ovatko tiedotusvälineissä kiertävät luvut, joiden mukaan Schengenin tietojärjestelmä II:n kehittämiseen on tähän mennessä käytetty noin 100 miljoonaa euroa, paikkansapitäviä. Vastaako yritys seurauksista? Miksi komissio, neuvosto tai mikään muu elin ei ole ajoissa soveltanut tarkistusjärjestelmää?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Itse asiassa on outoa, että järjestelmän toiminnalliset ongelmat tulevat esiin aina uudelleen, kun käsittelemme tällaisia suuria ja merkittäviä teknisiä kysymyksiä. Olemme tähän mennessä jo tarkastelleet tietojenkäsittelyyn liittyviä teknisiä ongelmia. Tämän vuoksi kansalaiset kysyvät nyt perustellusti, miksi meillä ei ole EU:n tason ammattitaitoisia elimiä, jotka olisivat riittävän päteviä tarkastelemaan poikkeuksellisen laajojen ja kattavien tietokantojen toiminnassa mahdollisesti ilmeneviä ongelmia.

Olen osallistunut näihin keskusteluihin alusta alkaen. Olen myös tehnyt yhteistyötä esittelijä Coelho'n kanssa, ja olen tietoinen tietyistä teknisistä vaikeuksista ja puutteista, myös niistä, jotka liittyvät saatavilla olevaan

asiantuntemukseen. Olen siis sitä mieltä, että meidän on toteutettava todellinen järjestelmän tekninen tarkistus ja rahoituksen tarkistus ja vaadittava hankkeen hallinnosta vastaavia vastuuseen. Itse asiassa tämä ei ole minun mielipiteeni, vaan suuren yleisön mielipide.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, henkilökohtaisesti arvostan teitä kovasti, mutta se mitä nyt tapahtuu on sietämätön sotku, johon liittyy sellainen määrä tuhlausta ja epäpätevyyttä, ettei sitä voida hyväksyä. Tämän vuoksi kehotan sekä komissiota että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa ja talousarvion valvontavaliokuntaa tutkimaan tarkasti asiaa.

Olen iloinen siitä, että Tšekin tasavalta toimii neuvoston puheenjohtajana, sillä Baijerin ja Tšekin tasavallan turvallisuusintressit ovat täsmälleen samat. Tiedämme, että kaikista rajojen avaamiseen liittyneistä peloista huolimatta turvallisuustilanne on parantunut huomattavasti ja perusteellisesti rajojen avaamisen jälkeen erinomaisen poliisiyhteistyön tuloksena. Tämä voisi toimia mallina muille Euroopan osille, ja haluan Baijerin puolesta kiittää tästä Tšekin tasavaltaa. Odotamme Schengenin tietojärjestelmän lopulta kattavan kaikki alueet ja ettei se rajoitu yksittäisiin, esimerkillisiin ja kahdenvälisiin järjestelyihin.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä tästä keskustelusta. Katson sen osoittaneen, että ongelma, joka on ratkaistava. Puheenjohtajamme neuvosto teki voitavansa tammikuussa. Se suhtautui vakavasti aloitteeseen varautumissuunnitelman tai vaihtoehtoisen suunnitelman laatimisesta sekä ratkaisun edistämisestä asettamalla määräaikoja.

Se oli kaikki, mitä voimme tehdä. Rahoituskysymyksissä jätän vastauksen antamisen komissiolle. Yhteistyö on nyt erinomaista ministeri Langerin ja komission jäsen Barrot'n välillä, joten uskomme kykenevämmme tähän.

Kysymykseen siitä, onko ongelma poliittinen vai tekninen, vastaan meidän uskovan sen olevan vain tekninen ongelma. Kyse ei ole hämäyksestä, jolla peiteltäisiin poliittisia ongelmia. Ei. Järjestelmä on saatava toimimaan mahdollisimman pian.

Jäsen Grabowskan huomautuksiin vastaan, että mekin muistamme, millaista oli olla odotushuoneessa. Keskustelimme tästä vuosi sitten. Kaikki ne valtiot, jotka odottavat tässä asiassa edistymistä, ovat yllättäen niitä, joilla on samanlaisia kokemuksia kuin meillä. Olemme sitoutuneet esittämään teknisen ratkaisun, joka antaa muiden maiden aloille osallistumismahdollisuuden tiettyjen aikataulujen mukaisesti.

Lopetan näihin muutamiin huomioihin. Sanoin paljon keskustelun alussa. Nyt meidän on jatkettava eteenpäin.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Vondra, kiitän teitä puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan paneutumisesta asiaan. Tukeanne arvostetaan paljon.

Aluksi haluan vastata jäsen Marinesculle, ettei ole mitään erityistä ongelmaa, koska myös jäsenvaltiot, jotka eivät vielä kuulu Schengen-alueeseen, voivat liittyä SIS II -järjestelmään. Meillä on useita "aikavaroja", tai määräaikoja, jolloin uudet jäsenvaltiot, jotka eivät kuulu Schengen-alueeseen, voivat liittyä SIS II -järjestelmään, joten kun kaikki on hyvin, ei erityisiä ongelmia pitäisi olla.

Hyvä jäsen Grabowska, kiitän myös teitä kaikesta siitä, mitä Puolan tasavalta tekee ulkorajamme valvomiseksi. Minulla on itse asiassa ollut mahdollisuus havaita Frontexin puolalaisten ryhmien kanssa tekemän työn laatu Ukrainan rajalla.

Vastauksena jäsen Rourelle ja jäsen Grabowskalle haluan vain sanoa, että ongelma on pohjimmiltaan tekninen. Se ei ole poliittinen ongelma, kuten neuvoston puheenjohtaja Vondra totesi. Totuus on aivan yksinkertaisesti se, että jäsenvaltiot, tai eräät jäsenvaltiot, ovat esittäneet yhä suurempia vaatimuksia. Tämän vuoksi on todettava, että SIS II -järjestelmän odotetaan täyttävän mitä monimutkaisempia tavoitteita. Tämän vuoksi järjestelmästä on tullut yhä monimutkaisempi, ja huolimatta ylistämästänne tietoteknologiasta, sen täytäntöönpano on osoittautunut odotettua vaikeammaksi. On kuitenkin totta, että ongelmat ovat pääasiassa teknisiä ja että ne tämän vuoksi pitäisi pystyä ratkaisemaan.

Jäsen Pirkerille ilmoitan, että parlamentille tiedotetaan täysimääräisesti, ja sitoudun tähän nyt itse. Hankkeen edetessä olen ottanut itse tämän vastuun, ja uskon voivani sanoa katsovani sen aivan ensisijaiseksi tavoitteeksi. Haluan myös vakuuttaa jäsen Brejcille, että olemme osoittaneet henkilöt, jotka ovat vastuussa. Olemme komission yhteistyöllä perustaneet erityistyöryhmän, jonka toimintaan jäsenvaltiot osallistuvat tiiviisti. Minusta meillä on nyt kasassa lopullinen ohjausryhmä, mutta myös toimeksisaajan on kyettävä täyttämään asettamamme vaatimukset.

Haluan vastata myös jäsen Pirkerin ja jäsen Posseltin juuri esittämiin rahoitusta koskeviin kysymyksiin. Komission SIS II -hanketta koskevat kokonaismäärärahat ovat noin 68 miljoonaa euroa. Niitä vastaaviin sopimuksiin sisältyy toteutettavuustutkimuksia, varsinaisen keskusjärjestelmän kehittäminen, tuki ja laadunvalvonta, s-Testa-verkosto, operatiivisen hallinnon valmistelut Strasbourgissa, turvallisuus, biometrisiin seikkoihin liittyvät valmistelut ja viestintä. Määrärahat ovat siis 68 miljoonaa euroa.

Maksujen osalta puolestaan 27 miljoonaa euroa on tosiasiallisesti käytetty tähän mennessä tekniseen kehittämiseen, josta 20 miljoonaa euroa järjestelmän kehittämiseen, 7 miljoonaa teknisen edistyneen etulinjassa olevan verkoston luomiseen ja 4 500 000 euroa laadunvarmistamiseen.

On todettava, että jos neuvosto saatuaan selkeän käsityksen SIS II -järjestelmän luotettavuudesta tai epäluotettavuudesta päättää siirtyä SIS I+R -malliin, voimme siinä vaiheessa harkita SIS II -järjestelmää varten luodun viestintäverkon käyttämistä uudelleen, joten vastaavat investoinnit voitaisiin suurimmalta osin säästää.

Arvoisat parlamentin jäsenet, todellinen ongelmamme on Schengenin vapaan liikkuvuuden alueen varustaminen aidosti tehokkaalla välineellä. On totta, että jos onnistumme luomaan Schengen II -järjestelmän, siitä tulee maailman tehokkain järjestelmä niiden tulosten ansiosta, jotka se meille mahdollistaa. Tarvitaan kuitenkin tietotekniikkaa.

Joka tapauksessa haluan sanoa teille puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan puheenvuoron jälkeen – ja toistan vielä olevani kiitollinen neuvoston puheenjohtaja Vondralle puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan panostuksesta tähän vaikeaan asiaan – että minä todella uskon, että yhdessä nykyisen puheenjohtajavaltion kanssa olemme tehneet kaikkemme välttääksemme lisäviivästyksiä ja antaaksemme toimeksisaajalle aidon mahdollisuuden täyttää odotuksemme. Saamme joka tapauksessa lopullisen määrääjän vahvistettua, jotta neuvosto voi tehdä tarvittavat päätökset. Lupaen vielä kerran tietenkin tiedottaa asiasta parlamentille.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alin Lucian Antochi (PSE), kirjallinen. – (RO) Tätä hanketta, jolla pyritään parantamaan Euroopan unionin ulkorajojen hallintamenettelyä, ei saa mielestäni pitää yrityksenä pysäyttää muuttoliikeprosessia. EU:n rajaturvallisuuden parantamistoimien tosiasiallisella tarkoituksella ei ole mitään tekemistä maahanmuuttotulvan hillitsemisen kanssa. Tarkoituksena on ainoastaan valvoa maahanmuuttoa tiukasti. Asianmukaisesta maahanmuuton hallinnasta on hyötyä Euroopan unionin jäsenvaltioiden yhteiskunnille ja kansantalouksille.

On korostettava, että Euroopan unionin on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota konfliktialueilla sijaitsevien syrjäisten rajojensa valvontaan. Esimerkiksi Moldovan ja Ukrainan rajalla toteutettavan Euroopan unionin rajavalvonnan avustusoopperaation (EU BAM) yhteydessä tähän mennessä toteutetut toimet ansaitsevat erityistä tunnustusta. Sen yhteydessä on muun muassa perustettu rajoilla sovellettava yhtenäinen tullimenettely, torjuttu salakuljetusta ja estetty rikollisryhmien toimintaa.

Koska Transnistrian ongelmaa ei ole toistaiseksi onnistuttu ratkaisemaan, Moldovan viranomaisten on toisaalta melko vaikeaa valvoa kyseistä raja-alueita, jolla esiintyy edelleen paljon laitonta maahanmuuttoa.

Uskon vakaasti, että Euroopan unionilla on riittävästi poliittista, taloudellista ja turvallisuuspoliittista vaikutusvaltaa lopettaa edellä mainitut laittomat toimet, mikä tarkoittaa myös entistä aktiivisempaa osallistumista itärajoilla olevien ratkaisemattomien konfliktien selvittämiseen.

12. Kroatian edistymiskertomus 2008 - Turkin edistymiskertomus 2008 - Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian edistymiskertomus 2008 (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat

– Kroatian edistymiskertomuksesta 2008

– Turkin edistymiskertomuksesta 2008

– entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian edistymiskertomuksesta 2008.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan keskustelun kolmen valtion – Kroatian, Turkin ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian – edistymiskertomuksista

Käsittelen ensin Kroatiaa. Mietinnössänne todetaan perustellusti, että Kroatia on edistynyt hyvin viime vuonna. Neuvottelujen aloittamisen jälkeen 22 lukua – kaikkiaan 35 luvusta – on avattu, ja seitsemää lukua koskevat neuvottelut on päätetty toistaiseksi. Puheenjohtajavaltio jatkaa neuvotteluja. Suunnitteilla on erityisesti kaksi liittymistä valmistelevaa kokousta: tulevana viikkoina järjestettävä sijaisten kokous ja kesäkuussa järjestettävä ministerikokous.

Mietinnössänne korostetaan aiheellisesti, että Slovenian kanssa meneillään olevaan rajakiistaan on tärkeää löytää ratkaisu. Vakuutan parlamentille, että puheenjohtajavaltio tekee edelleen kaikkensa auttaakseen tämän asian ratkaisemisessa, ja tuemme tässä yhteydessä varauksettomasti komission jäsenen Olli Rehnin jatkuvia pyrkimyksiä löytää ratkaisu, jotta voimme jatkaa liittymisneuvotteluja. Juuri ennen istuntoa keskustelimme lounaalla tästä asiasta perusteellisesti. Viimeisimmästä kehityksestä totean, että suhtaudumme myönteisesti siihen, että Kroatia ilmoitti maanantaina hyväksyvänsä Olli Rehnin ehdottaman asiantuntijaryhmän esittämän sovittelun. Kannustamme sekä Sloveniaa että Kroatiaa rakentamaan työskentelyyn, jotta löydämme pian pysyvän ja molempien osapuolten hyväksymän ratkaisun, koska lisäviivästyksiä ei saa enää tulla.

Tätä tärkeää asiaa lukuun ottamatta laajemmissa neuvotteluissa edistyminen riippuu ennen kaikkea Kroatiasta itsestään. Tarvittavat poliittiset, taloudelliset, lainsäädännölliset ja hallinnolliset uudistukset on saatettava päätökseen, ja Kroatian on täytettävä vakautus- ja assosiaatiosopimuksesta johtuvat velvoitteensa. Myös tarkistetun liittymiskumppanuuden täytäntöönpano on tärkeää valmistauduttaessa Euroopan unionin etenevään yhdentymisprosessiin. Komission vuoden 2008 edistymiskertomuksessaan laatima suuntaa-antava, ehdollinen etenemissuunnitelma on neuvoston mielestä hyödyllinen väline. Kroatia voi sen avulla toteuttaa tarvittavat toimet edetäkseen neuvottelujen viimeiseen vaiheeseen. Hyvästä kehityksestä huolimatta tehtävää on kuitenkin vielä paljon.

Otan esiin muutaman keskeisen alan, joilla on edistyttävä. Ensimmäinen niistä on oikeuslaitoksen uudistaminen. EU on tehnyt erittäin selväksi, että on tärkeää perustaa riippumaton, puolueeton, luotettava, avoin ja tehokas oikeusjärjestelmä. Se on edellytyksenä oikeusvaltion periaatteiden vahvistamiselle ja yhteisön säännösten asianmukaiselle täytäntöönpanolle. Myös ammattimaisella, vastuullisella, avoimella ja riippumattomalla julkishallinnolla on keskeinen merkitys. Näillä kahdella alalla on toteutettu merkittäviä lainsäädännöllisiä uudistuksia, mutta meidän on seurattava, miten ne toimivat käytännössä.

Sama pätee korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, kuten mietinnössänne todetaan. Korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaviraston toimivaltuuksia ja resursseja on lisätty. Samoin on tehty tämän alan tapauksia tutkivien rikostuomioistuinten kohdalla. Tärkeintä on nyt varmistaa odotettujen tulosten saavuttaminen. Tämän vakavan ongelman käsittely edellyttää korruption torjuntaa koskevan ohjelman ja etenemissuunnitelman täysimääräistä täytäntöönpanoa.

Euroopan unioni on myös korostanut, että entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa on tärkeää tehdä täysimääräistä yhteistyötä, ja myös asiakirjojen saatavuus on oleellista. Seuraamme erittäin tiiviisti tämän alueen tapahtumia ja kehotamme Kroatian viranomaisia varmistamaan, että ne toimivat täysin yhteistyössä ICTY:n kanssa. Suhtaudumme myönteisesti hiljattain tehtyyn sopimukseen, joka koskee puuttuvia asiakirjoja, ja kehotamme Kroatiaa noudattamaan sopimusta.

Pakolaisten palauttamisesta toteamme, että eläkeoikeuksien vahvistamispäätöstä on alettu panna täytäntöön ja että sääntömuutoksia koskevat tiedot on asetettu palanneen yhteisön saataville.

Asunto-ongelmat on ratkaistu vuoden 2007 osalta, mutta vuoden 2008 tavoitetta ei ole vielä saavutettu. Lisäksi on jatkettava toimia, joilla varmistetaan pakolaisten kestävä paluu sekä vähemmistöjen oikeuksia parantava lainsäädäntö.

Mietinnössänne korostettiin perustellusti alueellisen yhteistyön merkitystä. Naapuruussuhteita on pyrittävä edelleen parantamaan.

Siirryn nyt Turkkiin. Turkin kanssa käytäviä neuvotteluja jatkettiin vuonna 2008, ja vuoden aikana avattiin yhteensä neljä lukua, mistä on tullut jo melkein perinne.

EU on kehottanut Turkkia tehostamaan uudistustoimiaan, mutta vuonna 2008 toteutettujen uudistusten määrä ei vastannut odotuksia. On oleellista jatkaa työtä poliittisten kriteerien täyttämiseksi. Merkittäviä toimia tarvitaan useilla aloilla, kuten korostettiin neuvoston 8. joulukuuta 2008 antamissa päätelmissä ja

komission vuoden 2008 edistymiskertomuksessa. Tähän asiaan on kiinnitetty huomiota myös mietinnössänne.

Puheenjohtajavaltio panee samalla tyytyväisenä merkille Turkin viimeaikaiset myönteiset toimet, myös hiljattain käyttöön otetun, yhteisön säännösten hyväksymistä koskevan kansallisen ohjelman ja uuden pääneuvottelijan nimittämisen. Nämä lupaukset on nyt tärkeää muuttaa todellisiksi, konkreettisiksi toimiksi.

Haluamme tässä yhteydessä korostaa Turkin strategista merkitystä. Puheenjohtajavaltio on parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että Turkki ansaitsee kiitosta energia-alalla saavuttamastaan edistyksestä. Arvioimme edelleen keinoja edetä tällä ratkaisevan tärkeällä alalla erityisesti Nabucco-putkihankkeen varauksettoman tukemisen yhteydessä.

Turkin liittymisvalmisteluissa edistymisen yhteydessä haluamme korostaa, että ilmaisunvapauden parantaminen on oleellista neuvottelujen yleisen etenemisen kannalta. Rikoslain 301 artiklaan tehtiin tervetulleita muutoksia, joilla on ollut myönteinen vaikutus, mutta jotkin edelleen voimassa olevat säännökset voivat aiheuttaa rajoituksia tällä alalla. Usein kohtuuttoman laajat ja pitkäaikaiset Internet-sivustojen kieltämiset aiheuttavat edelleen huolta. Lisäksi tarvitaan asianmukaisia lainsäädännöllisiä ratkaisuja, jotta voidaan varmistaa, että uskonnollinen moniarvoisuus täyttää Euroopan unionin vaatimukset.

On kehitettävä kattava strategia korruption torjumiseksi. Olemme huolissamme myös siitä, että erityisesti vankiloiden ulkopuolella esiintyvistä kidutus- ja pahoinpitelytapauksista raportoidaan yhä enemmän. Poliisin tehtäviä ja laillista toimivaltaa koskevaa lakia, jota muutettiin vuonna 2007, on seurattava tarkasti, jotta voidaan estää ihmisoikeusrikkomukset. Kidutuksen vastaiseen yleissopimukseen liitetyn pöytäkirjan ratifiointi on erittäin tärkeää.

Kaakkois-Turkista puheen ollen suhtaudumme myönteisesti Kaakkois-Anatolia-hankkeen suuntaviivojen ja yleisen sisällön julkistamiseen. Odotamme nyt konkreettisia toimia, joilla varmistetaan alueen taloudellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen kehitys. Tässä yhteydessä on myös käsiteltävä pitkään esillä olleita asioita, kuten maan sisäisten pakolaisten paluuta tai kylävärttiä.

EU:n ja Turkin suhteiden yhteydessä on selvää, että Turkin on täytettävä velvoitteensa ja pantava lisäpöytäkirja täysimääräisesti ja syrjimättömästi täytäntöön. Tämä on tärkeää, kuten mietinnössänne korostetaan, ja sitä on käsiteltävä mahdollisimman pian, koska se selvästikin vaikuttaa liittymisneuvottelujen etenemisvauhtiin. Asioita, jotka sisältyivät 21. syyskuuta 2005 annettuun julkilausumaan, seurataan edelleen, ja niissä odotetaan pikaista edistymistä.

Lisäksi Turkin on sitouduttava yksiselitteisesti pitämään yllä hyviä naapurussuhteita ja ratkaisemaan kiistat rauhanomaisesti.

Kaikista näistä vaikeuksista huolimatta useilla aloilla edistytään jatkuvasti. Parhaillaan työskennellään verotusta koskevan luvun 16 sekä sosiaalipolitiikkaa ja työllisyyttä koskevan luvun 19 parissa. Neuvottelut monimutkaistuvat, kun niissä edetään, mutta puheenjohtajavaltio Tšekki on sitoutunut edistymään näitä lukuja koskevissa neuvotteluissa, jos se on tosiasiaa mahdollista. Puheenjohtajavaltio painottaa myös energiaa koskevassa luvussa 15 edistymistä energia-asoiden mukaisesti, koska se on yksi painopisteistämme.

Lopuksi käsittelen entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa. Se on dynaaminen valtio, jolla on huomattavan paljon potentiaalia. Sillä on myös joitakin merkittäviä haasteita. Nämä molemmat asiat tuodaan loistavasti esiin mietinnössänne. Siinä on todellakin paljon asioita, joista neuvosto on samaa mieltä.

Siinä korostetaan liittymisneuvottelujen aloituspäivään liittyvää kysymystä. Painotatte perustellusti myös kaikkien osapuolten toivetta siitä, että nimiasiaa löydetään varhaisessa vaiheessa molempien osapuolten hyväksymä ratkaisu.

Viimeaikaisista tapahtumista totean, että kesäkuussa 2008 järjestetyt varhaiset vaalit toteutettiin useassa vaiheessa ja että valmisteluvaiheessa sekä alkuperäisenä vaalipäivänä 1. kesäkuuta oli huomattavia ongelmia. Etyj / ODIHR / Euroopan neuvosto totesi, ettei väkivaltaisuuksia onnistuttu estämään ennen vaaleja ja etteivät vaalit täyttäneet kaikkia keskeisiä kansainvälisiä vaatimuksia.

Korostimme siksi hallitukselle ja kaikille poliittisille toimijoille, että näitä keskeisiä asioita on tärkeää käsitellä ennen presidentin- ja paikallisvaaleja, jotka on tarkoitus järjestää muutaman päivän kuluttua. Vaikuttaa siltä, että tämä viesti on kuultu ja että häiriöiden estämiseksi toteutetaan merkittäviä toimia. Nähtäväksi jää, tuottavatko nämä toimet tuloksia.

Komission vuoden 2008 edistymiskertomus on hyödyllinen. Olemme panneet merkille entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen laatiman suunnitelman. Se on yksityiskohtainen teksti, jossa pyritään ottamaan komission suositukset perusteellisesti huomioon. Kun tarkastellaan koko aluetta, asiakirjaan ja sen laadintatyöhön on suhtauduttava myönteisesti.

Tämän monikansallisen valtion sisäinen yhteenkuuluvuus on tietenkin avain sen tulevaan kehitykseen. Olen siksi parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että Ohridin puitesopimus on tärkeä. Sillä on ollut ratkaiseva merkitys vedettäessä entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia pois konfliktista ja autettaessa sitä Euroopan yhdentymisprosessissa.

Viisumivapaudessa ollaan parhaillaan arviointivaiheessa, enkä halua ennustaa lopputulosta. Suhtaudun erittäin myötätuntoisesti entisen Jugoslavian tavallisten kansalaisten toiveisiin ja haluihin. He haluaisivat matkustaa taas vapaasti. Oleellinen edellytys kuitenkin on, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on valmis täyttämään viisumivapautta koskevassa etenemissuunnitelmassa mainitut erityiskriteerit. Toivon, että asiassa saavutetaan pian myönteistä kehitystä.

Tulenkin näin yhteen mietintönne ja päätöslauselmanne keskeiseen kohtaan. Puheenjohtajavaltio Tšekki on täysin sitoutunut edistämään entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian lähentymistä Eurooppaan. Sen suuntaisessa kehityksessä voidaan edistyä. Assosiaatiokumppanuuden keskeiset tavoitteet on kuitenkin saavutettava, ja meidän on saatava näyttöä hyvin järjestetyistä vaaleista, jotka ovat toisenlaiset kuin vuonna 2008 järjestetyt vaalit. Komissio arvioi näitä asioita seuraavassa edistymiskertomuksessaan. Odotamme seuraavaa kertomusta ja Skopjessa tapahtuvaa uutta kehitystä.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, tämpäpäiväisessä keskustelussa on erinomainen tilaisuus arvioida näiden kolmen ehdokasmaan liittymisprosessia.

Aloitin Kroatiasta. Swobodan päätöslauselmaesityksessä käsitellään Kroatian nykyään kohtaamia keskeisiä haasteita. Olen pääministerin sijaisen Vondran kanssa täysin samaa mieltä siitä, että Kroatian kanssa lokakuussa 2005 aloitetut liittymisneuvottelut ovat edenneet yleisesti ottaen hyvin, minkä vuoksi komissio ehdotti marraskuussa 2008 suuntaa-antavaa etenemissuunnitelmaa liittymisneuvottelujen päätökseen saattamiseksi vuoden 2009 loppuun mennessä, mikäli Kroatia täyttää tarvittavat edellytykset.

Yhdyn tässäkin asiassa parlamentin esittelijän ja Alexandr Vondran analyysiin tulevista haasteista, kuten oikeuslaitoksen uudistamisesta, järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunnasta, laivanrakennusalan uudistamisesta sekä sen saattamisesta valtiontukijärjestelmämme ja kilpailupolitiikkamme mukaiseksi.

Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut ovat valitettavasti nyt viivästyneet rajakiistan vuoksi. Olemme tehneet puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa yhteistyötä tässä asiassa, ja arvostan erittäin paljon sitä, että puheenjohtajavaltio tukee meitä pyrkiessämme löytämään toteuttamiskelpoisen etenemistavan.

Tästä kahdenvälisestä asiasta on tullut koko Euroopan ongelma, minkä vuoksi komissio ehdotti, että Euroopan unioni auttaa rajakiistan ratkaisemisessa ja mahdollistaa Kroatian liittymisneuvottelujen jatkumisen olettaen, että molemmat osapuolet pitävät tällaista menettelyä hyödyllisenä.

Vein tammikuussa tällaisen viestin sekä Ljubljanaan että Zagrebiin. Kun molempien valtioiden hallitukset olivat tehneet päätöksensä ehdotuksestamme, olen sen jälkeen keskustellut molempien ulkoministerien kanssa tällaisen konfliktin ratkaisuvuon ehdoista – viimeksi eilen illalla järjestetyssä kolmenvälisessä tapaamisessa.

Olen tyytyväinen siihen, että molemmat valtiot hyväksyvät lähtökohtaisesti tällaisen Euroopan unionin tarjoaman avun, jota presidentti Martti Ahtisaaren johtaman vanhempien asiantuntijoiden ryhmän on tarkoitus antaa. Eilisessä keskustelussa tarkastelimme mahdollisuuksia sopia avunannon erityisehdoista. Keskusteluja päätettiin jatkaa lähiaikoina. Työ on siis vielä kesken.

Haluan todeta, että komissio on luottanut toimissaan neuvottelukehykseen, johon Kroatian EU:hun liittymisprosessi perustuu ja jonka Kroatia ja kaikki EU:n jäsenvaltiot, myös Slovenia, ovat hyväksyneet.

Hyväksyessään neuvottelukehyksen Kroatia ja Slovenia hyväksyivät, että kaikki rajakiistat ratkaistaan noudattaen riitojen rauhanomaista ratkaisemista koskevaa periaatetta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti. Lunaan YK:n peruskirjaa, koska tämä on erityisen tärkeää. Siinä todetaan seuraavaa: "Jokaisessa

riidassa – on asianosaisten – pyrittävä ratkaisuun käyttämällä neuvotteluja, tutkimusmenettelyä, välitystä, sovintomenettelyä, välitysoikeudellista tai tuomioistuimenmenettelyä, alueellisten elinten tai sopimusten apua taikka muita rauhanomaisia keinoja oman valintansa mukaan”.

Tästä YK:n peruskirjan kohdasta voidaan tehdä kaksi yhtä tärkeää päätelmää. Asianosaiset voivat ensinnäkin valita minkä tahansa YK:n peruskirjassa mainitun menetelmän. Komission ehdotus on epäilemättä näiden menetelmien joukossa.

Toiseksi, minkä tahansa YK:n peruskirjassa mainitun menetelmän ne päättävät valita, niiden on sovittava siitä keskenään. Toivon vilpittömästi, että näin tapahtuu mieluummin ennemmin kuin myöhemmin. Komission ehdotus tarjoaa tälle erittäin vankan perustan ja toteuttamiskelpoisen etenemistavan.

Kokoavasti voidaan todeta, että komission tavoitteena on todellakin ratkaista rajakiista ja samanaikaisesti mahdollistaa Kroatian kanssa käytävien liittymisneuvottelujen jatkuminen, jotta Kroatia voi päättää tekniset neuvottelut vuoden 2009 loppuun mennessä tavoitteenaan olevan aikataulun mukaisesti.

Kannatan jäsen Oomen-Ruijtenin laatimaa tarkasti tasapainotettua Turkia koskevaa päätöslauselmaa ja tuen puheenjohtajavaltion pyrkimyksiä avata lukuja, jotka ovat teknisesti valmiita avattavaksi. Turkin poliittiset uudistukset ovat valitettavasti hieman hidastuneet viime vuosina. Olen esittelijän kanssa kuitenkin samaa mieltä siitä, että viime vuoden lopusta ja tämän vuoden alusta lähtien on tapahtunut myönteistä kehitystä. Uusi kanava on esimerkiksi alkanut lähettää kurdinkielistä televisio-ohjelmaa, ja parlamenttiin on perustettu sukupuolten tasa-arvon valiokunta. Edistysaskelia ovat myös uusi yhteisön säännösten hyväksymistä koskeva kansallinen ohjelma ja uuden kokopäivätoimisen pääneuvottelijan nimittäminen.

Lisäksi mielestäni on rohkaisevaa, että pääministeri Erdogan ja pääoppositiipuolueen johtaja Deniz Baykal ovat taannoisilla Brysselin-vierailuillaan viestittäneet olevansa sitoutuneita Turkin liittymisprosessiin. Toivon tämän kehityksen johtavan voimakkaaseen poliittiseen ja yhteiskunnalliseen yksimielisyyteen siitä, että EU-uudistuksia pyritään toteuttamaan uudella tarmolla ja energialla.

Tämä liittyy ilmaisunvapauteen, joka on Euroopan unionin perusarvoja. Lehdistön ja julkisten viranomaisten avoin suhde on todellakin oleellinen edellytys missä tahansa valtiossa käytävälle laadukkaalle demokraattiselle keskustelulle. Tämä pätee etenkin Turkin kaltaiseen valtioon, jossa on meneillään vaikea muutos- ja uudistusprosessi. Komissio seuraa siksi erittäin tiiviisti lehdistönvapauden toteutumista Turkissa. Lehdistönvapautta on kunnioitettava tosiasiallisesti, koska se on avoimen yhteiskunnan ja näin ollen Turkissa meneillään olevan demokratisoitumisprosessin perusta.

Sanon muutaman sanan Kyproksesta. Tänä vuonna on ainutlaatuinen tilaisuus yhdistää saari uudelleen ja lopettaa tämä Euroopassa kauan kestänyt konflikti. On oleellista, että Turkki tukee aktiivisesti Kyproksen kahden yhteisön johtajien välillä käytäviä neuvotteluja.

Käsittelen seuraavaksi entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa. Kiitan jäsen Meijeria ja varjoesittelijöitä tasapainoisesta päätöslauselmasta. Minustakin on valitettavaa, ettei liittymisneuvotteluja ole vielä aloitettu, vaikka kyseiselle valtiolle myönnettiin ehdokasmaan asema kolme vuotta sitten.

Keskeinen puuttuva edellytys on vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien toteuttamista koskevien kansainvälisten vaatimusten täyttäminen. Tämä on keskeinen vaatimus Kööpenhaminan poliittisten kriteerien täyttämiseksi, joten maalisi- ja huhtikuussa järjestettävät presidentin- ja kunnallisvaalit ovat totuuden hetki.

Yhdyn päätöslauselmaesitykseenne sisältyvään myönteiseen arvioon siitä, että Skopjessa on edistytty viisumivapautta koskevan etenemissuunnitelman täytäntöönpanossa. Komissio on edelleen sitoutunut tekemään neuvostolle viisumivapaata matkustusta koskevan ehdotuksen vuonna 2009, kunhan jokainen alueen valtio on täyttänyt edellytykset. Tiedän, miten tärkeää tämä on Länsi-Balkanin tavallisille kansalaisille.

Kokoavasti totean, että meidän on vakauden, rauhan, vapauden ja demokratian vuoksi jatkettava työtämme, jotta nämä kolme ehdokasmaata voivat liittyä EU:hun vähitellen ja organisoidusti erittäin haasteellisesta taloudellisesta tilanteesta huolimatta. Luotan siihen, että myös parlamentti tukee tämän erittäin arvokkaan yhteisen tavoitteen saavuttamista.

Hannes Swoboda, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, puhun ensin ja pääasiassa Kroatiasta. Kroatia on edistynyt useilla aloilla. Olen erittäin kiitollinen toimista, joita Kroatiassa on toteutettu etenkin oikeuslaitoksen uudistamisen yhteydessä. Joitakin askelia todellakin tarvittiin, ja kahden uuden ministerin ansiosta on alkanut tapahtua muutosta. Tiedän, etteivät

ministerit voi tehdä kaikkea, mutta korruption ja rajatylittävän rikollisuuden torjunnassa on edistytty huomattavasti.

Toiseksi haluan tehdä selväksi, että odotan Kroatian toteuttavan kaikki tarvittavat toimet, jotka koskevat kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tehtävää yhteistyötä. Kiistaa on aiheutunut erilaisista johtamisjärjestelyistä ja vastaavista asiakirjoista. Toivon, että nämä asiat ratkaistaan lähipäivinä, jotta neuvottelut eivät keskeydy tai viivästy niiden vuoksi.

Kolmanneksi totean, että Kroatia on alkanut toteuttaa myös joitakin talousuudistuksia. Olen erittäin iloinen tämän alan suunnitelmista, etenkin merenkulkualaa koskevista suunnitelmista. Tämä ei ole ollut helppoa, mutta tärkeä perusta on nyt luotu. Olen iloinen myös siitä, että merenkulkualan työntekijöiden kanssa saatiin tehtyä sopimuksia. Näistä uudistuksista tulee kivuliaita, mutta ne ovat välttämättömiä, ja ne voidaan toteuttaa järkevässä muodossa.

Tulen nyt rajakiistaa koskevaan pääkysymykseen, joka on aina kiistanalainen. Arvoisa komission jäsen, minun on valitettavasti todettava olevani varsin pettynyt siihen, että olette käsitellyt tätä asiaa ottamatta yhteyttä parlamenttiin. Olen lähettänyt teille asiakirjat, mutta ette ole vastannut. Asiassa olisi todennäköisesti edistytty paremmin, jos olisitte käsitellyt näitä asioita hienotunteisemmin. Jotta asiasta ei synny väärinkäsityksiä, selvennän, että kannatan sovitteluehdotustanne varauksettomasti. Ratkaisussa voitaisiin kuitenkin olla jo pitemmällä, jos kansainvälisen oikeuden merkityksellisyyttä koskeva selkeä toteamus olisi esitetty heti alussa eikä vasta jälkikäteen.

Olemme vaikeassa tilanteessa. On selvää, että molempien osapuolten on toimittava. Alkuperäisen ehdotuksenne sanamuoto ei ollut paras mahdollinen. Olisin myös toivonut, että olisitte ollut enemmän yhteydessä parlamenttiin ja esittelijään. Yhteistyöllä olisimme nimittäin voineet saavuttaa enemmän. Näin ei valitettavasti tapahtunut, mutta tämä ei ole keskustelun ydin. Keskustelun ydin on se, miten asiassa voidaan edistyä.

Siinä edistytään varmasti. Tämä on todennäköisesti se sanamuoto, jota ehdotan huomenna parlamentille. Toteamme, että ehdottamamme sovittelun olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen sekä kohtuusperiaatteeseen. Ehdottamamme sovittelu on hyvä asia, ja annan sille täyden tukeni. Konfliktin molempien osapuolten on hyväksyttävä se. Sekä Kroatian että Slovenian on myönnettävä, että kansainvälistä oikeutta tarvitaan. Niiden on tietenkin myös myönnettävä, että oleellisia ovat kohtuusperiaate, rehellisyys ja oikeudenmukainen ratkaisu – poliittinen ratkaisu, jos asia halutaan niin ilmaista. Molempien osapuolten on tunnustettava tämä, ja on oikeastaan hieman surullista, ettemme edisty tässä tilanteessa. Maailmassa ja etenkin Euroopassa on muitakin ongelmia, joten nämä ongelmat olisi voitava ratkaista yhteisymmärryksessä. Kaikesta kritiikistä huolimatta toivotan teille tietenkin onnea ja menestystä pyrkimyksissänne saada molemmat osapuolet vakuuttuneiksi. Eilinen keskustelu ei valitettavasti onnistunut niin hyvin kuin odotettiin, mutta toivon, että asiaan saadaan pian muutos.

Esitän vielä yhden yleisen huomautuksen, joka koskee myös Makedoniaa. Valtioilla on kahdenvälisiä ongelmia, mutta ne eivät saa estää laajentumisneuvotteluja. Vaatuksemme ymmärretään usein väärin. Kahdenväliset ongelmat eivät tietenkään saa sisältyä neuvottelukehykseen. Niiden on pysyttävä kehysten ulkopuolella. Kyse on Euroopan unionin ja yksittäisten valtioiden välisistä neuvotteluista. Kahdenväliset ongelmat on ratkaistava samanaikaisesti, jos molemmat osapuolet – tässä tapauksessa Makedonia ja Kreikka – ovat valmiita käsittelemään näitä asioita. Euroopan parlamentin on viestitettävä selkeästi, että kaikkien näiden kiistojen molempien osapuolten on oltava valmiita toimimaan. Ei ole mahdollista, että vain toinen tekee kompromissin ja toinen pysyy entisessä kannassaan. Meidän on tehtävä selväksi, ettei yksikään kahdenvälinen ongelma saa estää liittymisneuvotteluja. Ne voidaan ratkaista samanaikaisesti liittymisneuvottelujen kanssa, ja parlamentti auttaa varmistamaan, että molemmat osapuolet joustavat kahdessa nyt keskustelun aiheena olevassa kiistassa. Näin saavutetaan toivottavasti myönteisiä tuloksia.

Ria Oomen-Ruijten, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi esittää sydämelliset kiitokset kaikille mietinnön laadintaan osallistuneille. Olen arvioinut Turkissa vuonna 2008 tapahtunutta edistystä kriittisesti, mutta oikeudenmukaisesti. Mietinnössä on paljon kohtia, siinä tarkastellaan Turkin saavutuksia ja lähetetään vain yksi selkeä viesti, nimittäin se, että poliittisia uudistuksia on toteutettu liian vähän, kun jo kolmas vuosi on meneillään.

Poliittiset uudistukset ja Kööpenhaminan kriteerien täyttäminen ovat ensisijaisia edellytyksiä. Kyse ei ole lukujen avaamisesta. Kyse on siitä, mikä yhdistää Euroopan kansalaiset, oikeusvaltion periaatteista, riippumattomasta ja puolueettomasta oikeuslaitoksesta, sananvapaudesta, toimivasta lehdistöstä ja kaikkien

kansalaisten yksittäisestä kansalaisoikeudesta. Arvoisa puhemies, näissä asioissa tarvitaan lisätoimia. Vasta sitten voidaan avata poliittisia lukuja.

Arvoisa puhemies, Turkki ei saa määrätä poliittisia kriteerejä puolestamme. Turkin hallitus totesi toimikautensa alussa kansalaisilleen, että Turkkiä on uudistettava. Poliittisia kriteerejä on siksi uudistettava, koska sosiaalisesti suuntautuneen markkinatalouden luominen edellyttää, että ihmisille on annetaan mahdollisuus luovuuteen ja että kaikilla on samat oikeudet. Poliittisilla kriteereillä on siksi keskeinen merkitys mietinnössämme.

Vieraillessani ulkoasiainvaliokunnan, parlamentaarisen sekavaliokunnan ja muiden kanssa Turkissa minusta tuntui, että jotain on muuttumassa, ja näin hieman valoa tunnelin päässä, kuten myös komission jäsen Rehn totesi. Kymmenen vuotta sitten en olisi voinut kuvitella, että Turkissa lähetetään kurdinkielisiä televisio-ohjelmia. Tämäkin mainitaan mietinnössä. Arvostan lisäksi suuresti Turkin myönteistä roolia Kaukasuksella. Olen ilmaissut olevani kiitollinen ensimmäisistä askelista, joita on toteutettu Armenian vastaisen rajan avaamisessa, koska armenialaiset on vapautettava nykyisestä eristyksestä.

Arvoisa puhemies, Turkissa on hyväksytty kansallinen ohjelma näiden uudistusten toteuttamiseksi. Nämä kaikki ovat myönteisiä asioita, ja toivon vilpittömästi, että Turkki alkaa nyt käsitellä näitä uudistuksia uuden neuvottelijan kanssa. Turkin kansalaisille on äärimmäisen tärkeää, että Turkki on nykyaikainen ja hyvinvoiva valtio. Tämä on tietenkin erittäin tärkeää myös meille kaikille Euroopan unionissa – ja totean tämän jokaisen jäsenvaltion kohdalla.

Arvoisa puhemies, haluan esittää vielä muutaman huomautuksen. Meille raportoidaan yhtenään, että tiedotusvälineiden ja lehdistön vapaudessa on toivomisen varaa ja että lehdistön käyttäessä vapauksiaan se joutuu jälkeensä fiskaalisten arviointien ja muiden toimien kohteeksi. Tähän on saatava muutos.

Lopuksi totean esitetyistä tarkistuksista, että kehotan Euroopan parlamentin sosialidemokraattista ryhmää hylkäämään ne ja hyväksymään mietinnön nykyisessä muodossaan. Myönnämme, että parannuksia tarvitaan, mutta emme saa esittää lisäpyyntöjä, koska ne ovat turhia ja vain ajavat parlamentin kahteen leiriin.

Erik Meijer, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, EU:n laajentuminen ei ole nykyään läheskään yhtä ensisijainen asia kuin vuosien 2004 ja 2007 suuria laajentumisaaltoja edeltäneinä vuosina. Nykyisissä jäsenvaltioissa suhtaudutaan laajentumiseen nyt yleisesti ottaen huomattavasti kielteisemmin. Tämä johtuu lähinnä hyvinvoinnissa olevista eroista ja palkkatasosta – eroista, jotka voivat lisätä työvoiman siirtymistä köyhemmistä rikkaampiin jäsenvaltioihin.

Myös entisen Jugoslavian valtioissa paheksuttuihin viisumivaatimuksiin liittyvä ongelma liittyy pitkälti tähän pelkoon. Monien näiden valtioiden asukkaiden, jotka pääsivät vuoteen 1992 asti helposti EU:n nykyisiin jäsenvaltioihin, on siksi nyt vaikea vierailla maissamme. Tähän on saatava muutos.

Kun ehdokasmaat yrittävät tehdä parhaansa päästäkseen mahdollisimman nopeasti Euroopan unionin täysimääräiseksi jäseniksi, ne voivat tehdä virheitä tässä prosessissa. Tätä nimenomaista tavoitetta silmällä pitäen Makedonia laati vuonna 2008 vaarallisen nopeasti uutta lainsäädäntöä, joka nyt osoittautuu huolellista demokraattista päätöksentekoa koskevien näkemystemme vastaiseksi.

Oppositio sekä kansalaisjärjestöt ja yksittäiset kansalaiset ovat valittaneet leväperäisestä hallintotavasta eri tapauksissa. Heidän mielestään suurin hallituspuolue ottaa enemmän vapauksia kuin on soveliaista moniarvoiselle yhteiskunnalle, jossa demokratia tarkoittaa muutakin kuin vaalien järjestämistä. Poliisia on arvosteltu siitä, ettei se ole rekisteröinyt kansalaisten tekemiä valituksia. Strumitsan kaupunginjohtajan ja muiden poliitikkojen mielenosoituksellinen pidättäminen on aiheuttanut närkästystä.

Pyydän, ettemme lakaise näitä kritiikin aiheita maton alle hyväksyessämme päätöslauselman huomenna. On paljonkin syytä todeta suoraan ja avoimesti, ettei kaikki ole vielä läheskään hyvin. Meidän on kuitenkin myönnettävä, ettei Makedonian tilanne ole huonompi kuin muiden valtioiden tilanne niiden liittymisneuvottelujen aikaan ja tosinaan jopa liittymisen jälkeen. Jos Makedonian kanssa käytävät liittymisneuvottelut saadaan nyt aloitettua, se voi liittyä EU:hun aikaisintaan vuonna 2017.

Parlamentti hyväksyi vuosi sitten ehdotukseni siitä, että nämä neuvottelut aloitetaan mahdollisimman pian. Parlamenttivaalit aiheuttivat kuitenkin keskeytyksen, jonka vuoksi katsottiin aiheelliseksi odottaa pian järjestettäviä presidentin- ja kunnallisvaaleja. Prosessin viivästyksellä on kaksi huomattavaa varjopuolta: EU-jäsenyyttä kannatetaan Makedoniassa laajasti, mutta tämä tuki hiipuu nyt pois, minkä vuoksi ehdokasmaan asema menettää merkityksensä tulevaisuudessa.

Kaikki tietävät, että Makedonia-nimen käyttöä ilman etuliitteitä vastustetaan kiivaasti Kreikassa. Kreikalle tämä naapurivaltio on Pohjois-Makedonia, Ylä-Makedonia, Vardar-Makedonia tai Skopjen Makedonia. Tämä on huomattavasti myönteisempi asenne kuin ennen vuotta 2006, jolloin Kreikka halusi välttää kaikkea Makedonia-nimen käyttöä pohjoisista naapureistaan.

On nimenomaan Kreikan – huomattavasti enemmän kuin muiden jäsenvaltioiden – edun mukaista, että tämä pohjoinen naapuri liittyy Euroopan unioniin mahdollisimman pian. Molempien valtioiden on siksi hyväksyttävä ratkaisu mahdollisimman pian. Toinen vaihtoehto on, että molemmat valtiot odottavat, kunnes toinen tekee ensimmäisen suuren myönnytyksen, mutta tämä toinen valtio ei voi olla ainoa osapuoli, joka toimii täysin maan julkisen mielipiteen vastaisesti.

Emme saa joutua sellaiseen tilanteeseen, että kansanäänestyksissä päätetään, ettei naapurin kanssa voida tehdä sopuratkaisua. Niin kauan kuin kompromissia ei ole tehty, seuraajani raportoivat joka vuosi kymmenin vuosien ajan, ettei asiassa voida edistyä.

Lopuksi totean, että myös toinen – Slovenian ja Kroatian – kahdenvälinen näkemysero on ratkaistava viipymättä. Kroatialla on oltava mahdollisuus tulla vuonna 2011 täysimääräiseksi jäsenvaltioksi. Laivanrakennusosalalle myönnettävä valtiontuki ei saa osoittautua esteeksi, jos muut jäsenvaltiot voivat myöntää valtiontukea pankeille tai autoteollisuudelle. Lisäksi Pulan, Rijekan ja Splitin työllisyysasteet pitää voida säilyttää ennallaan.

Bernd Posselt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on korjattava tässä laajentumiskeskustelussa kolme merkityksellistä virhettä. Turkki ei ole ensinnäkään eurooppalainen valtio, sillä se kuuluu Vähä-Aasiaan. Kuten neuvoston puheenjohtaja aivan oikein totesi, Turkki on strategisesti tärkeä kumppani, minkä vuoksi Turkin on pysyttävä strategisena kumppanina eikä liittyttävä EU:hun.

Arvoisa komission jäsen, Makedoniaa koskevilla ongelmilla ei ole toiseksi mitään tekemistä sen kanssa, ettei maan demokraattinen järjestelmä muka toimi. Olin paikalla vaaleissa, ja ne oli järjestetty esimerkillisesti. Vaikeuksia oli ainoastaan vähemmistön sisällä olevan aivan pienen vähemmistön kanssa. Ongelmat johtuvat itse asiassa hirtittävistä nimikiistasta, jota käytetään väärin molemminpuoliseen kiristämiseen.

Kolmanneksi totean, että Kroatia on ollut jo pitkään valmis liittymään Euroopan unioniin. Neuvottelut voitaisiin aivan hyvin päättää tänä vuonna, kuten Euroopan parlamentti on useaan otteeseen vaatinut ja vaatii todennäköisesti jälleen huomenna. Se, ettemme ole vielä siinä vaiheessa, johtuu pelkästään Slovenian neuvostossa aiheuttamasta esteestä. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja ja arvoisa komission jäsen, kehotan teitä etsimään järkevän ratkaisun, jolla tämä este voidaan vihdoinkin poistaa. Rajaongelma on aivan sama kuin Slovenian liittyessä. Emme voi antaa yhden valtion liittyä ratkaisematta olevasta asiasta huolimatta ja estää toisen valtion liittymisen.

Meidän on siksi tuettava slovenialaisia ja kroatialaisia järkevän ratkaisun etsinnässä rajaongelmaan, mutta avattava samalla kaikki neuvotteluluvut. Nämä kaksi asiaa eivät liity mitenkään toisiinsa, ja neuvottelulukujen avaaminen on edellytys sille, että pääsemme tämän loistavan ja esimerkillisen ehdokasmaan kanssa vielä tänä vuonna myönteiseen tulokseen.

Arvoisa komission jäsen, mitä tulee kahdenvälisen kysymyksen ratkaisuun, jossa tarjoamme apua, pyydän teitä valmistelemaan objektiivista sovitteluprosessia. Edustajanne totesi maanantaina, että se voitaisiin toteuttaa kansainvälisen oikeuden ja oikeuskäytännön perusteella. Kysyn teiltä, soveltuuko tämä sanamuoto mielestänne kiistan osapuolten välillä tehtävään sopuratkaisuun.

Haluaisin joka tapauksessa, että tämä sanamuoto...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jan Marinus Wiersma, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutaman huomautuksen Oomen-Ruijtenin erinomaisesta Turkkiä koskevasta mietinnöstä. Ryhmäni yhtyy siinä esitettyyn keskeiseen päätelmään, jonka mukaan viime aikoina on tapahtunut liian vähän edistystä.

Vuosi 2008 oli kieltämättä sekasortoinen vuosi Turkin politiikassa, ja tämä sekasorto lieenee estänyt joidenkin uudistusten toteuttamisen, minkä vuoksi osa prosessista on vähitellen keskeytynyt. Nyt kun Turkki on jossain määrin onnistunut ratkaisemaan nämä ongelmat, toivomme, että hallitus toteuttaa ripeästi tarvittavat toimet esittämiensä suunnitelmien perusteella, jotta neuvotteluprosessi Euroopan unionin kanssa pysyy uskottavana. Tuon esiin nykyisen hallituksen laatiman kansallisen uudistus suunnitelman.

On selvää, että ryhmämme tukee edelleen Turkin kanssa käytäviä neuvotteluja, jotka koskevat nähdäksemme EU-jäsenyyttä, mutta meillä ei saa olla harhakuvitelmia prosessista ja neuvottelujen mahdollisesta kestosta. Ei ole kuitenkaan hyväksyttävää, että virike tulee pelkästään Turkilta. Myös EU:n on pysyttävä luotettavana kumppanina tässä prosessissa.

Turkki on strategisesti tärkeä Euroopan unionille etenkin energiatoimitusten ja kaiken niihin liittyvän vuoksi, ja Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä kannattaa energiaa koskevan luvun avaamista neuvotteluprosessissa. Turkin on kuitenkin tehtävä viime kädessä itse valtaosa pohjatyöstä, ja Oomen-Ruijtenin mietinnössä on monta kohtaa, joita olemme tarkastelleet ja joita on vastedeskin tarkasteltava kriittisesti.

Otan esiin muutaman kohdan tästä erinomaisesta mietinnöstä. Sananvapaus on taattava. Emme ole vieläkään tyytyväisiä tapahtumiin. Vastikään järjestettiin Armeniaa ja kansanmurhaa koskeva Internet-kampanja. Viranomaisten reagointitapa selvästikin heikentää sananvapautta.

Ensiarvoisen tärkeä asia, jonka haluamme toistaa ja joka Euroopan parlamentin on tehtävä kaikille täysin selväksi, on se, ettemme koskaan hyväksy Turkin islamisaatiota ja että voimme hyväksyä Turkin lopulta ainoastaan maallisen luonteen perusteella, kuten perustuslaissa nyt todetaan.

Haluan esittää lopuksi vielä yhden huomautuksen. Komission jäsen Rehn puhui Kyproksen kanssa käytävistä neuvotteluista melko optimistiseen sävyyn. Emme saa nähdäkseni tehdä mitään, mutta emme saa myöskään jättää tekemättä jotain varmistaaksemme näiden onnittelujen onnistumisen, ja meidän on myös pyydettävä, ettei Turkki tee mitään, mikä voisi pilata ne. On nimittäin tärkeää, että osapuolet neuvottelevat vapaasti siitä, millaisen yhteisen tulevaisuuden ne haluavat. En voi muuta kuin toivoa, että komission jäsenen Rehnin osoittama optimistisuus on aiheellista.

István Szent-Iványi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (HU) Viime vuoden lopussa Kroatian liittymisprosessissa tapahtui kaksi tärkeää asiaa. Kroatian hallitus toteutti merkittäviä toimia oikeuslaitoksen uudistamiseksi, torjui määrätietoisesti järjestäytyntä rikollisuutta ja taisteli tuloksekkaasti korruptiota vastaan. Liittymisneuvottelut kuitenkin keskeytyivät kahdenvälisen rajakiistan vuoksi. Hyvät kuulijat, tämä ei vaikuta ainoastaan Kroatiaan vaan ennen kaikkea laajentumisprosessin uskottavuuteen. Tällainen menettely vaarantaa laajentumisprosessin uskottavuuden, minkä vuoksi on erittäin tärkeää, että esteet poistetaan mahdollisimman pian. Estämällä nämä neuvottelut lähetetään erittäin vaarallinen viesti siitä, ettei EU:hun liittyminen riipu edellytysten täyttymisestä vaan sellaisten kahdenvälisen kiistojen selvittämisestä, joissa vahvemmassa asemassa oleva osapuoli pyrkii käyttämään vaikutusvaltaansa toiseen osapuoleen.

Kannatamme komission jäsenen Olli Rehnin sovittelusuositusta, ja on erittäin rohkaisevaa, että Slovenia ja Kroatia ovat reagoineet myönteisesti. Toivomme, ettei vastedes ole enää mitään syytä jarruttaa liittymisneuvotteluja. Uskomme edelleen, että neuvottelut voidaan päättää vuoden loppuun mennessä alkuperäisen aikataulun mukaisesti. Se edellyttää kuitenkin lisätoimia. Odotamme Kroatian poistavan kaikki sen Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tekemää yhteistyötä koskevat huolenaiheet ja luovuttavan kaikki tuomioistuimen pyytämät asiakirjat. Tämä on hyvin tärkeää. Lisäksi mielestämme on tärkeää, että pakolaisia autetaan palaamaan, että romanivähemmistö kotoutetaan, että rotuerottelun lopettamista koskevat ohjelmat saatetaan päätökseen ja että EU:n varoja käytetään tehokkaasti, koska siinä on esiintynyt huomattavia puutteita. Voimme edelleen pysyä alkuperäisessä aikataulussa. Se on yhteinen tehtävämme. Odotamme Kroatian ja Euroopan unionin toteuttavan rakentavia toimia, koska kyse on paitsi yhteisestä ponnistuksestamme myös koko laajentumisprosessin uskottavuudesta.

Konrad Szymański, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää Ria Oomen-Ruijtenia, Hannes Swobodaa ja Erik Meijeria erittäin järkevästi laadituista päätöslauselmista.

Turkkia koskevassa asiakirjassa suhteistamme ei ole esitetty optimistista kuvaa, mutta kuva on tietenkin totuudenmukainen. Olen iloinen, että päätöslauselmassa esitetään odotuksemme, jotka kohdistuvat Turkin kristillisten yhteisöjen uskonnonvapauteen, myös opetus-oikeuteen, oikeuteen kouluttaa papistoa sekä näiden yhteisöjen omaisuuden suojaan. Turkki viivyttelnee näissä kuten muissakin asioissa jatkuvasti, mikä aiheuttaa yhä enemmän närkästystä.

Liittymisprosessista riippumatta Turkki on Euroopan unionille erittäin lupaava ja tärkeä kumppani turvallisuuden ja energian aloilla. Pääministeri Erdoganin johtaman hallituksen ja presidentti Gulin toimet, joilla pyritään parantamaan suhteita Turkin naapurivaltioihin, ovat olleet viime aikoina tärkein asia Turkin politiikassa. On vahinko, että harkitsemattomat Israelia koskevat toimet ovat heikentäneet näitä pyrkimyksiä. Niitä häiritsevät myös yritykset yhdistää äärimmäisen tärkeä EU:n ja Turkin välisen strategisen yhteistyön

kehittäminen neuvotteluprosessiin, jonka dynaamisuus heikkenee objektiivisista syistä. Näin ymmärrän Nabucco-hanketta koskevan Turkin lausunnon. Tähän asiaan on suhtauduttava käytännöllisemmin. Kiristys on huono keino.

Kroatiasta totean, että meidän on tehtävä kaikkemme pitääksemme liittymisprosessin aikataulussa, jonka mukaan Kroatian on tarkoitus liittyä EU:hun vuonna 2009. Alueen vakaus on edelleen horjuvaa. Raja- ja omistajuuskiistojen ratkaisua ei voida asettaa Balkanilla tapahtuvan laajentumisen lisäehdoksi. Jotta alue saadaan vakautettua, Kroatia on sisällytettävä mahdollisimman pian yhdyntymisprosessiin. Sen jälkeen ovat vuorossa Serbia, Makedonia ja Montenegro sekä mahdollisesti Kosovo ja Albania.

Joost Lagendijk, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, voin puhua lyhyesti Oomen-Ruijtenin mietinnöstä. Se on kaiken kaikkiaan hieno mietintö, jossa esitetään ratkaisematta olevat ongelmat täsmällisesti ja mainitaan asiat, joissa on edistytty. Esittelijä ansaitsee siksi kaiken kunnioituksen.

Haluaisin itse asiassa tässä yhteydessä tarkastella tämän viisivuotisen vaalikauden aikaisia EU:n ja Turkin suhteita. Viisi vuotta sitten vuosi 2004 oli uudistusten kultainen vuosi, jolloin Turkki todella lähentyi EU:ta. Totta puhuakseni on outoa ja myös hieman surullista, että vuodesta 2004 lähtien uudistuksia on toteutettu liian hitaasti, ettei EU ole enää tosiasiaa yhtä halukas antamaan Turkille oikeudenmukaista mahdollisuutta ja että innostus EU-jäsenyyttä kohtaan on laantunut Turkissa.

Kaikissa näinä vuosina julkaistuissa parlamentin mietinnöissä esitetään ratkaisevia uudistuksia koskevat parlamentin painopisteet selkeästi. Tilanne on edelleen epätydyttävä ensinnäkin sanan- ja mielipiteenvapauden osalta, vaikka surullisen kuuluisaa 301 artiklaa on muutettu. On erittäin valitettavaa, ettei Turkissa voida vielä käyttää kaikkia Internet-sivustoja, esimerkiksi YouTubea, ja että hallitus painostaa tiedotusvälineitä, mitä ei voida hyväksyä.

Toiseksi totean kurdikysymyksestä, että vuonna 2007 kurdien kansallismielisen puolueen DTP:n päästyä parlamenttiin heräsi huomattavia toiveita siitä, että DTP:n ja AKP:n välillä löydetäisiin ratkaisu. Näin ei valitettavasti tapahtunut.

Kolmanneksi totean uskonnollisista vähemmistöistä, että organisaatioita koskeva laki tarjoaa ratkaisun joillekin vähemmistöille, mutta suuren muslimivähemmistön muodostavien aleviittien tilannetta ei ole vielä ratkaistu. Tästä verkkaisesta kehityksestä huolimatta parlamentin enemmistö edelleen kannattaa Turkin liittymistä.

Tällä keskustelulla ja kaikilla viimeisten viiden vuoden aikana käydyillä keskusteluilla on mielestäni viestitettävä Turkin hallitukselle, että tuemme Turkin liittymistä riittämättömistä uudistuksista huolimatta vain, jos kaikilla kolmella alalla esitetään viipymättä uusia uudistusehdotuksia.

Olen siksi komission jäsenen tapaan jossain määrin optimistinen kurdinkielisten televisiolähetysten sekä Turkin ja Armenian vastaisen rajan avaamisen vuoksi. Vuonna 2004 vallinnut uudistusinto on saatava takaisin. Jos näin tapahtuu, sekä EU:ssa että Turkissa käytävät keskustelut ovat varmasti taas optimistisia.

Adamos Adamou, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Turkia koskevassa edistymiskertomuksessa ja joulukuussa toteutettavassa arvioinnissa tarkastellaan, onko Turkki täyttänyt Kööpenhaminan kriteerit sekä assosiaatiosopimuksesta ja Ankaran sopimuksen lisäpöytäkirjasta johtuvat velvoitteensa.

Sekä Turkille että Euroopan unionille tärkeän täysimääräisen jäsenyyden tavoite on edelleen kimmokkeena Turkin politiikassa toteutettaville uudistuksille ja muutoksille, joilla pyritään varmistamaan kaikkien vähemmistöjen oikeudet, löytämään poliittinen ratkaisu kurdikysymykseen, myöntämään Armenian kansanmurha ja avaamaan Armenian vastainen raja.

Turkin on täytettävä kaikki sopimusperusteiset velvoitteensa Euroopan unionia kohtaan, kuten kaikki edellisetkin ehdokasmaat ovat tehneet. Turkki ei kuitenkaan ole täyttänyt Euroopan unionia kohtaan tekemiään sopimusperusteisia velvoitteita, jotka koskevat EU:n jäsenvaltiota Kyproksen tasavaltaa. Turkki kieltäytyy avaamasta satamiaan ja lentokenttiään Kyproksen tasavallan laivoille ja ilma-aluksille, estää Kyproksen osallistumisen kansainvälisissä järjestöissä ja rikkoo edelleen kansainvälistä oikeutta miehittämällä Kyproksen pyrkiessään samalla saavuttamaan hallinta-aseman alueella.

Parhaillaan neuvotellaan Kyproksen kysymyksen ratkaisusta, joka perustuu kahden poliittisesti tasa-arvoisen alueen ja kahden yhteisön liittovaltioon, kuten kansainväliseen ja EU:n oikeuteen perustuvissa YK:n päätöslauselmissa todetaan. Euroopan unionin on siksi pidettävä kiinni alkuperäisistä kannoistaan ja lisättävä

painostusta, jotta Turkki mahdollistaa oleellisen edistymisen neuvotteluissa, lopettaa miehityksen ja toteuttaa tarvittavat toimet kateissa olevien henkilöiden kohtalon selvittämiseksi. Olemme ottaneet asian uudelleen esiin tarkistuksissa, vaikka kateissa olevista henkilöistä on laadittu toinen päätöslauselma turkkilaisen sotilaan Olgatsin annettua hiljattain lausuntoja kymmenen edelleen kateissa olevan kyproksekreikkalaisen teloitamisesta vuonna 1974. Tämä on täysin humanitaarinen asia, jonka arvo ei vähene, vaikka toistamme sen kuinka monta kertaa.

Energiaa koskevaa neuvottelulukua ei voida avata, ennen kuin Turkki antaa Kyproksesta tasavallan käyttää suvereenia oikeuksiaan yksinomaisella talousvyöhykkeellään. Arvoisa komission jäsen, kertomuksestanne ilmenee, että komissio on huolissaan siitä, että Turkin sotalaivasto häiritsee aluksia, jotka tutkivat hiilivetyjä Kyproksesta yksinomaisella alueella, ja että neuvosto kehottaa 8. joulukuuta 2008 antamissaan päätelmissä välttämään kaikenlaista uhkaa, eripuraa aiheuttamista tai toimintaa, joka voi vahingoittaa hyviä naapuruussuhteita ja kiistojen rauhanomaista ratkaisua.

Arvoisa komission jäsen, toivon, että ohjaatte Turkkia oikeaan suuntaan, kuten itse nimenomaan totesitte. Arvoisa komission jäsen, olemme esittäneet tätä koskevan tarkistuksen, jonka sisältö on täysin toteamustenne ja näin ollen Euroopan komission toteamusten mukainen..

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Oomen-Ruijten kehottaa päätöslauselman 17 kohdassa koko Turkin yhteiskuntaa toteuttamaan laajan uskonnonvapauden. Yhdyn täysin tähän pyyntöön, koska se liittyy yhteen Turkin ja EU:n sopimaan keskeiseen liittymisperusteeseen.

Tällä välin Turkin koululaitos ja tiedotusvälineet kuitenkin levittävät kilpaa Turkin kristityistä stereotyyppistä irvikuvausta kansakuntansa viholaisina, liittolaisina länsimaille, jotka haluavat asuttaa kotimaan uudelleen ja jakaa sen heidän kanssaan. Arvoisa komission jäsen, voisitteko pyytää passiivista ja tästä myös vastuussa olevaa Turkin hallitusta selvittämään tämän liittymisen esteen?

Arvoisa komission jäsen, kaikista turkkilaisista henkilöasiakirjoista ilmenee kansalaisten uskonto, joka on Turkin kristittyjen monimuotoisen sosiaalisen syrjinnän perimmäinen syy. Arvoisa komission jäsen, tämä on riittävä syy todeta turkkilaiselle keskustelukumppanille, että tämä kohta on poistettava heti virallisista asiakirjoista.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kroatia näyttää edistyneen tyydyttävästi syrjinnän vastaisen lainsäädännön antamisessa, mutta ehdotan, että tarkastamme, miten tätä lainsäädäntöä sovelletaan, ennen kuin ylistämme päätöslauselmassa esitettyjä toteamuksia. Esimerkiksi kiinteän omaisuuden hankintamahdollisuudessa on mielestäni edistytty käytännössä hyvin vähän etenkin italialaisten investointien osalta. En kannata päätöslauselmaa, koska siinä kannatetaan Turkin liittymistä, joka mahdollistetaan mielestäni liian pian, vaikka Turkin edistymisessä on selviä puutteita eikä lainsäädäntö ole sopusoinnussa yhteisön säännösten kanssa. Turkkilaisten on annettava takaisin, mitä he ovat varastaneet istrialaisilta ja dalmatialaisilta pakolaisilta vuodesta 1947 lähtien. Vasta sitten voimme puhua heidän liittymisestään.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva päätöslauselma on mielestäni tasapainoinen teksti, ja haluan kiittää jäsen Meijeria siitä, että hän on tarkastellut paitsi saavutettuja uudistuksia ja tavoitteita myös asioita, joissa on vielä tehtävää. Olen erityisen iloinen siitä, että päätöslauselmassa viestitetään selkeästi, että nykyinen tilanne, jossa neuvottelujen alkamista on odotettu kolme vuotta, on erittäin huolestuttava ja mahdoton hyväksyä. On täysin selvää, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on eurooppalainen valtio, jonka paikka on Euroopan unionissa.

Keskustellessamme tästä asiasta parlamentissa yritän yleensä olla mainitsematta Kreikan ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välistä nimikiistaa. Mielestäni on paljon muita asioita, joista olisi keskusteltava perusteellisemmin, mutta emme koskaan keskustele niistä, koska nimikiistaan kuuluu kohtuuttoman paljon aikaa. Luetuani joitakin tarkistuksia tänään on mielestäni korostettava erittäin voimakkaasti, että on väärin hidastaa jonkin valtion liittymistä Euroopan unioniin tai estää valtion osallistuminen kansainvälisten elinten toimintaan kahdenvälisten konfliktien verukkeella.

Monilla valtioilla on ollut ja on edelleen kahdenvälisiä konflikteja, ja me kaikki haluamme, että näihin konflikteihin löydetään mahdollisimman pian molempien osapuolten hyväksymä ratkaisu. Nämä valtiot eivät saa tällä välin mielestäni kuitenkaan estää toistensa liittymisprosessia, etenkin kun kyseiset valtiot ovat sekä maantieteellisesti että poliittisesti arkaluonteisissa asemissa.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen nyt kolmatta vuotta peräkkäin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän esittelijä, joka käsittelee entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian

edistymiskertomusta. Täytyy sanoa, että Makedonian tilanne on kuin kohtaaminen antiikin Kreikan tragediasta. On totta, että kaikki osapuolet ovat yleisesti julistaneet hyvän tahtonsa, mutta tuloksena ei ole tämän enempää. Kolme vuotta sitten olin varma, että tämän vaalikauden lopussa voimme todeta onnistuneemme Makedonian kanssa käydyissä neuvotteluissa, jotka koskevat sen liittymistä Euroopan unioniin. Näin ei ole käynyt. Nimiasia on suurin ongelma. Vaikka kyseessä on kahdenvälinen asia, joka ei liity Kööpenhaminan kriteereihin, se vaikuttaa poliittiseen tilanteeseen Makedonian liittymisneuvottelujen aikana. Kreikka haluaa ja Makedonia haluaa, mutta asiasta ei ole päästy yhteisymmärrykseen, vaikka kiista on jatkunut useita vuosia. Sosialidemokraattisen ryhmän esittelijänä voin vain toivoa, että tämä asia ratkaistaan Euroopan unionin, Makedonian ja Kreikan etua ajatellen.

Makedonian poliittisten elinten vakauttamisessa on ongelmia. Ne ovat erittäin selkeästi havaittavissa. Näemme myös erittäin selvästi, että yhteiskunnalla, viranomaisilla ja poliittisilla ryhmillä on poliittista tahtoa valtiossa, joka on muodostamassa siteen Euroopan unioniin. Neuvoston olisi päätettävä aloittaa liittymisneuvottelut ennen vuoden 2009 loppua, mutta tämän olisi riipputtava ennakkoodellytyksiä koskevien tärkeimpien painopisteiden täysimääräisestä toteutumisesta. Makedoniassa järjestettävillä presidentin- ja paikallisvaaleilla on siksi erittäin tärkeä merkitys. Me Euroopan parlamentin jäsenet aiomme seurata näitä vaaleja tarkasti.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos asian selventämisestä. Kreikka liittyi Euroopan unioniin vuonna 1981, ja jäsenyydestä on ollut paljon etua tälle valtiolle, josta pidän erittäin paljon. Lähes 30 vuotta myöhemmin Makedonia haluaa tietenkin liittyä Euroopan unioniin ja saada samat edut. On siksi aivan oikein, että Kreikka Balkanilla sijaitsevana naapurivaltiona ilmaisee vankan solidaarisuutensa ja pyrkii auttamaan Makedonian kaltaista pientä valtiota saavuttamaan tavoitteensa.

Oman Makedonia-nimisen maakuntansa vuoksi Kreikka kuitenkin vastustaa pelkän ”Makedonian tasavalta” -nimen käyttöä ja vaatii käyttämään sen sijaan nimeä ”entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia” eli EJT.M. Miksei Kreikka sitten johdonmukaisuuden vuoksi vaadi, että Viron virallinen nimi on ”entinen neuvostotasavalta Viro”?

Minusta on siksi valitettavaa, että Kreikka harkitsee nyt Makedonian jäsenyyden estämistä veto-oikeudellaan tämän asian vuoksi. Pelkään, että Kreikka saattaa itsensä naurunalaiseksi, ja kehotan sen hallitusta pehmentämään linjaansa. Minut tunnetaan Euroopan parlamentissa ja vaalipiirissäni vannoutuneena Kreikan ystävänä sekä kreikkalaisten ja kyproslaisten parlamentin jäsenten ystävänä, mutta olen myös vasta perustetun Euroopan parlamentin Makedonian ystävien jäsen. Toivon, että tähän asiaan löydetään pian järkevä ratkaisu. Kehotan parlamenttia myös lähettämään parlamentin jäsenistä koostuvan valtuuskunnan tarkkailemaan Makedonian tulevia presidentinvaaleja ja auttamaan niiden tulosten laillistamisessa.

Kroatian tulevasta EU:hun liittymisestä totean, että on valitettavaa, että sen ja Slovenian väliset rajakiistat ovat ratkaisematta. Kuten Kreikan ja Makedonian tapauksessa, nämä vaikeudet on ratkaistava asianomaisten valtioiden kesken. Niitä ei saa sotkea EU:hun liittymistä koskevaan prosessiin.

Slovenia liittyi Euroopan unioniin, vaikka sen ja Italian välillä oli ratkaisemattomia asioita. Italia ei kuitenkaan asettunut sen tielle ja pyrkinyt estämään liittymistä, joten mielestäni ei ole nyt mitään syytä estää Kroatian jäsenyyttä. En vastaavasti koskaan hyväksyisi, että Kroatiaa estää veto-oikeudellaan Serbian liittymisen aluekiistojen vuoksi.

Laajentumisväsymyksestä kärsivät äänestäjäni ovat huolissaan pikemminkin Kroatiassa laajalle levinneestä järjestäytyneestä rikollisuudesta ja korruptiosta, joiden poistaminen hallituksen on todellakin asetettava ensisijaiseksi kansalliseksi tavoitteeksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi selventää, että puhun Turkista ryhmäni puolesta enkä omista nimissäni. Liberaalidemokraatit ovat huolissaan Turkin tapahtumista. Kolmen vuoden aikana uudistusvauhti ei ole nopeutunut riittävästi, ja joissakin asioissa on menty jopa huonompaan suuntaan. Kuten komission jäsen Rehn perustellusti totesi, lehdistönvapaus on Euroopan unionin perusarvoja. Sen kunnioittamisen on oltava itsestään selvää valtiossa, joka haluaa liittyä EU:hun.

Totuus on kuitenkin toisenlainen. Kriittisten toimittajien on vaikea saada toimilupaa. ATV:n uuden omistajan on vielä vastattava lukuisiin kysymyksiin. Korkeimmat elimet vaativat boikotoimaan tiettyjä tiedotusvälineitä, ja Dohan-ryhmälle on määrätty mielivaltaisen 400 miljoonan euron verosakko. Tämä on mielivaltaisen teko, joka kyseenalaistaa oikeusvaltion periaatteet, jotka ovat liberaaleille yhtä tärkeitä kuin lehdistönvapaus.

Myös oikeusvaltion periaatteet on taattava. Olemme erittäin huolissamme siitä, että poliisin kidutus- ja pahoinpitelytapauksista raportoidaan yhä enemmän. Erityisen huolestuttavia ne ovat silloin, kun ne tapahtuvat virallisten vankiloiden tai poliisiasemien ulkopuolella, mutta olemme tietenkin huolissamme myös tällaisissa laitoksissa esiintyvistä tapauksista.

Symboliset tai pelkästään käytännön toimet, kuten uuden ohjelman hyväksyminen tai uuden pääneuvottelijan nimittäminen, ovat ilahduttavia, jos asiaa tarkastellaan pelkästään käytännön näkökulmasta. Ne eivät kuitenkaan yksin riitä vauhdittamaan uudistuksia. Liberaalidemokraattien mielestä Turkin liittymisnäköymistä riippumatta uudistettava talouttaan, yhteiskuntaansa, politiikkaansa ja perustuslakiaan oman etunsa ja kansalaistensa edun mukaisesti.

Haluan vielä todeta jotain tästä keskustelusta. Tämä keskustelu tuo mieleeni lastenkarusellin, jossa pyörii välillä turkkilainen, välillä kroatialainen ja välillä makedonialainen hevonen. Tämä keskustelu on mielestäni jäsennettävä pian uudelleen. Lisäksi olisi kiitollinen, jos kävisimme sitä Brysselissä emmekä Strasbourgissa.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kroatian kysymyksestä totean, että Italian kansan valitsemilla ja puolesta puhuvilla jäsenillä on velvollisuus esittää heidän perusteltu vaatimuksensa. Yli 60 vuotta sitten omaisuutemme varastettiin Istriassa ja Dalmatiassa. Kroatian on täytettävä moraalinen velvollisuus, ja puheenjohtaja Barrosen on käsiteltävä tätä arkaluonteista ja vahingollista asiaa, joka on saatettava ihmisten tietoon. Se on pikemminkin moraalinen kuin poliittinen asia. Kyse on omaisuuden palauttamisesta laillisille omistajilleen. Kaikkiaan 1 411 kiinteistöä kuului alun perin italialaisille.

Turkin kohdalla ihmettelen, miten voimme ajatella myöntävämmme tyynesti jäsenyyden valtiolle, joka aikoo nyt islamilaisena valtiona estää Natossa pääsihteerin nimittämisen ainoastaan siksi, että kyseinen henkilö edustaa Tanskaa – valtiota, jossa sarjakuvajupakka tapahtui. Islamilainen valtio Turkki on vaatinut islamin nimissä estämään pääministerin nimittämisen Pohjois-Atlantin liiton pääsihteerin virkaan ainoastaan siksi, että kyseessä on sen valtion pääministeri, jossa islamilaiset sarjakuvat julkaistiin – vapaamielisen valtion, jossa selvästikin voidaan julkaista ironisia sarjakuvia Muhammadista, toisin kuin Turkissa. Komission jäsenen on hyvä tietää, että Turkissa on laki, jossa kielletään muun kuin islamilaisen pyhäkön rakentaminen kadulle, jolla on moskeija. Toisin sanoen jos kadulla on moskeija, muuta uskonnollista rakennusta ei sallita. Esittelijämme, jolla on mielestäni kauniit housut, ei saisi mennä Turkin parlamenttiin housupuvussaan. Tämä osoittaa, kuinka paljon siellä ollaan vielä jäljessä. Turkki on Aasiaa eikä Eurooppaa.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aluksi toivotan tänään paikalla olevan Makedonian pääministerin sijaisen tervetulleeksi Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta.

Toiseksi haluan kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota Tšekkiä ja erityisesti pääministeri Topolánekia, joka eilen ensinnäkin totesi, että Makedonian ja Kreikan välinen nimikiista on niiden välinen asia, joka ei saa vaikuttaa muuhun. Lisäksi hän totesi, että Makedonian on liityttävä Natoon mahdollisimman pian ja että Kreikan on siksi peruutettava vetonsa. Nämä ovat kaksi erittäin tärkeää asiaa.

Saatomme olla joskus hieman ylimielisiä, kun keskustelemme ehdokasmaista. Haluan siksi ottaa esiin henkilökohtaisen vastuun. Puhumme nimittäin ehdokasmaiden näkymistä ja puutteista, mutta meillä on toisaalta erittäin merkittäviä poliittisia voimia, kuten Saksan konservatiivit, jotka haluavat Kroatian jäseneksi mutta eivät sen lisäksi muita.

Jos tästä tulee Euroopan parlamentin enemmistön näkemys seuraavalla vaalikaudella, tuhoamme Balkanin sotien jälkeen laaditun rauhansuunnitelman, jota on rahoitettu paljon. Menettäisimme uskottavuutemme, ja koko Euroopan uskottavuus kärsisi. Pyydän kaikkia estämään tämän.

Kroatian ja Slovenian kiistan yhteydessä uskomme, että ilman kaksinaismoralismia ja veto-oikeuden käyttämistä kaikki menee hyvin ja rajakiistat saadaan ratkaistua. Toivomme, että Makedonian kanssa käytävät neuvottelut voidaan aloittaa mahdollisimman pian.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, jos Turkki liittyy Euroopan unioniin, se on köyhin ja taloudellisesti kehittymättömin jäsenvaltio, jossa on yli 72 miljoonaa asukasta. Sadattuhannet, ehkä jopa miljoonat ihmiset muuttavat sieltä Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisiin valtioihin.

Euroopan unioni saa naapurimaikseen Syyrian, Irakin ja Iranin kaltaisia valtioita, jotka aiheuttavat erittäin todennäköisesti konflikteja ja ristiriitoja.

Kyproksenkreikkalaiset ovat kuitenkin se väestöryhmä, jonka olisi oltava todella huolissaan Turkin liittymisestä. Jos Turkki liittyy EU:hun, turkkilaisilla on oikeus päästä kaikkialle EU:hun. Tuhannet turkkilaiset voivat matkustaa laillisesti Kyproksen eteläosaan ja halutessaan käytännössä miehittää sen aivan laillisesti.

Kesäkuun 4. päivä järjestettävissä Euroopan parlamentin vaaleissa Kreikasta kotoisin olevien lontoolaisten olisi muistettava, että konservatiivit, Labour-puolueen edustajat, liberaalidemokraatit ja vihreät kannattavat innokkaasti Turkin jäsenyyttä. Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue on ainoa Euroopan parlamentissa oleva brittiläinen puolue, joka vastustaa Turkin jäsenyyttä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Turkin kanssa käytävät neuvottelut ovat ainakin tehneet komissiosta ja neuvostosta taitavia eufemismien käyttäjiä. Turkin ongelmien vähättely alkaa olla vaikuttavaa. Turkissa on jo toisinaan naureskeltu sille.

Ongelmaluettelo on niin valtava, että on outoa, että neuvotteluja edelleen jatketaan. Komissio on todellakin luvannut, että neuvotteluprosessi etenee Turkin uudistusten tahdissa. Tämä lupaus on nyt totisesti rikottu, koska uusia neuvottelulukuja avataan jatkuvasti.

Yli kolme vuotta kestäneiden neuvottelujen tulokset ovat epäilemättä sääliä. Neuvotteluille on siksi pantava nyt piste. Turkki ei ole eurooppalainen valtio, eikä sen paikka ole siksi Euroopan unionissa. Meidän on sen sijaan kehitettävä etuoikeutettuun kumppanuuteen perustuvia suhteita.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, Kroatia on ensimmäinen valtio, jonka Euroopan unioniin liittymisen yhteydessä rima on asetettu perustellusti hyvin korkealle Romaniaan ja Bulgariaan suuntautuneista kahdesta viime laajentumisesta saatujen kokemusten jälkeen. Kroatian saavutukset ja edistysaskeleet ovat siksi erityisen ansiokkaita. Mainittuja vielä toteuttamatta olevia oikeuslaitoksen uudistuksia valmistellaan parhaillaan. Jälleen kerran vaaditussa Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tehtävässä täysimääräisessä yhteistyössä ollaan oikealla tiellä.

Slovenian kanssa meneillään olevat kiistat ovat kahdenvälisiä rajakiistoja. Arvoisa komission jäsen, puhuitte yllättäen eurooppalaisista rajakiistoista. Ennen vuotta 2004 ei ollut eurooppalaisia rajakiistoja. Niiden olemassaoloa ei tiedostettu. Silloin ei myöskään käännytty YK:n puoleen kiistan selvittämiseksi, kuten nykyään. Jos Slovenia ei siis enää estä välttämättömien neuvottelulukujen avaamista kahdenvälisen rajakiistojen vuoksi, jotka eivät estäneet myöskään sen liittymistä Euroopan unioniin, Kroatian ja EU:n väliset liittymisneuvottelut voitaisiin päättää tämän vuoden loppuun mennessä.

Myös ehdokasmaa Makedonia on edistynyt valtavasti. Jos maaliskuun lopussa järjestettävät vaalit täyttävät kansainväliset vaatimukset, EU:n on vihdoin määritettävä liittymisneuvottelujen aloituspäivä. Makedonian ja Kreikan välinen puhtaasti kahdenvälinen nimikiista ei saa rohkaista Kreikkaa käyttämään veto-oikeuttaan.

Voimme vain toivoa, että EU:n jäsenvaltiot Kreikka ja Slovenia muistavat, millainen niiden oma tilanteensa oli ennen EU:hun liittymistä, ja päättävät siksi toimia naapurivaltioitaan kohtaan oikeudenmukaisesti ja eurooppalaisessa hengessä.

Jos Kroatia ja Makedonia saavuttavat mainitsemani tavoitteet tänä vuonna naapuriensa ansiosta, muille Länsi-Balkanin valtioille lähetettäisiin tällöin myönteinen viesti siitä, että EU oli tosissaan luvattessaan Thessalonikissa, että kaikki Länsi-Balkanin valtiot voivat liittyä EU:hun, mitä myös CDU kannattaa, hyvä jäsen Beer.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Haluan esittää muutaman huomautuksen. Ensinnäkin on hyvä, että keskustelemme nyt EU:n laajentumisesta. On näet tärkeää, ettei Euroopan unioni myöskään suuren talouskriisin aikana unohda yhtä menestyksekkäimmistä painopisteistään, nimittäin laajentumista. Meidän on edelleen keskityttävä siihen. Toiseksi uskon vakaasti, että Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut voidaan päättää tänä vuonna. Kehotan siksi neuvostoa toimimaan nyt ja perustamaan teknisen työryhmän, jonka tehtäväksi annetaan liittymissopimuksen laadinta. Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kannalta on valitettavaa ja lannistavaa, ettei Skopjessa ole vielä aloitettu liittymisneuvotteluja, vaikka Makedonia sai ehdokasmaan aseman kolme vuotta sitten. Kehotan siksi neuvostoa vauhdittamaan tätä prosessia. Turkin kohdalla olen samaa mieltä siitä, että poliittisia uudistuksia on nopeutettava, ennen kuin niin kutsutut poliittiset luvut voidaan avata. En kuitenkaan ymmärrä, miksei Turkin kanssa voida neuvotella esimerkiksi energialuvusta, joka on äärimmäisen tärkeä sekä EU:lle että Turkille.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Me ALDE-ryhmän jäsenet kannatamme Meijerin mietintöä. Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia (EJTM) ansaitsee mahdollisuuden ja paremman tulevaisuuden. Se ansaitsee kuitenkin

myös hitusen kansainvälistä kunnioitusta, myös oikeuden omaan identiteettiin sekä oman kielen ja kulttuurin tunnustamiseen.

Valtion nimeä koskeva kiista on jatkunut liian kauan, ja maassa vallitseva ilmapiiri on huonontunut jo jonkin aikaa. Populismi ja nationalismi ovat lisääntyneet jatkuvasti, poliittista linnoittautumista esiintyy liikaa, ja naapurivaltioihin kohdistetaan sanallisia hyökkäyksiä. Hyviä naapuruussuhteita ei edistä se, että infrastruktuureja nimetään slaavien alueelle tuloa edeltäneiden kreikkalaiskausten aikaisten hahmojen mukaan. On turha pystyttää uusia kymmenen metriä korkeita monumentteja.

Jos epävakaus halutaan estää, EJTM:n valtiota, poliitikkoja ja kansalaisia on autettava murtamaan esteet. Viisumivapaus ei riitä. Kyseisen valtion on saatava tietää liittymisneuvottelujen aloituspäivä. Se ansaitsee mahdollisuuden osoittaa ansionsa liittymisprosessin aikana. Meidän on nyt autettava sitä ja osoitettava, että luotamme siihen. Näin voimme edistää alueen vakautta ja helpottaa myönteistä kehitystä. EJTM tarvitsee myönteisen vastauksen nyt, koska ajalla on hyvin suuri merkitys. Oikeastaan voitaisiin sanoa, että aika on rahaa.

Haluan sanoa muutaman sanan myös Kroatiasta. Arvoisa komission jäsen, Slovenian ja Kroatian entisten pääministerien Drnovšekin ja Račanin tekemä rajasopimus oli suuri saavutus. He eivät valitettavasti ole enää keskuudessamme, mutta heillä oli rohkeutta edetä asioissa, investoida tulevaisuuteen ja saavuttaa jotain. Minusta on oikein, että kehoitatte molempia hallituksia seuraamaan heidän jälkeään ja tekemään uuden rajasopimuksen aivan lähiaikoina. Se olisi hyväksi Slovenialle, Kroatialle, Euroopan unionille ja Länsi-Balkanin valtioille.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Turkin EU:hun liittymisestä neuvotellaan edelleen, vaikka neuvottelut olisi pitänyt päättää jo kauan sitten. Turkin hallitus ei ole esittänyt johdonmukaista ja kattavaa poliittisia uudistuksia koskevaa ohjelmaa. Turkki ei ole aloittanut uudelleen työtä uuden maallisen perustuslain laatimiseksi. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun, jonka Turkin hallitus aikoi taata, oli tarkoitus olla tärkeä osa uutta perustuslakia.

Etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä syrjitään edelleen. Turkki ei ole myöskään toteuttanut toimia oikeuslaitoksen puolueettomuuden vahvistamiseksi. Turkissa ei ole vielääkään taattu sanan- ja lehdistönvapautta. Sitä itse asiassa rikotaan avoimesti. Perheväkivaltatapaukset ja pakkoavioliitot ovat edelleen yleisiä.

Se, että Turkki vastustaa EU:n ja Naton strategista yhteistyötä, on selvästikin yhteisön etujen vastaista. Turkki ei myöskään tunnusta yhden Euroopan unionin jäsenvaltion – nimitäin Kyproksen – itsenäisyyttä. Se on skandaali. Turkki on epädemokraattinen valtio, joka rikkoo ihmisoikeuksia ja noudattaa meille vierasta arvojärjestelmää. Euroopan kannalta on paljon parempi, jos Turkista ei tule EU:n jäsenvaltiota.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tässä erittäin kattavassa tämänpäiväisessä keskustelussa haluan ottaa esiin vain yhden ongelman, nimittäin Makedonian monikielisyyden.

Strugalaisissa kouluissa oli taannoin konflikteja albanian- ja makedoniankielisten vanhempien välillä. Näiden kansallismielisten vanhempien painostuksesta asiasta vastaavat tahot reagoivat ja jakoivat oppilaat etnisten ryhmien mukaan, mikä on väärä askel. Kielten oppimista ei edistetä pitämällä kieliryhmät erillään vaan tuomalla eri kieliä puhuvat epämuodollisesti yhteen koulussa, työpaikalla ja vapaa-aikana. Englannin opetus, joka on nykyään kaikille pakollista jo ensimmäisestä luokasta lähtien, on tietenkin myönteinen asia, mutta siitä ei saa tulla tekosyytä, jonka vuoksi makedonialaiset eivät opettele albaniaa tai albanialaiset makedoniaa. Monikielisillä alueilla sijaitsevilla kouluilla on aivan erityinen tehtävä: niiden on opetettava lapsille heidän äidinkieltään sekä naapureiden kieltä.

”Moninaisuudessaan yhtenäinen” on EU:n tunnuslause, jota on sovellettava myös makedonialaisiin.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Arvoisa puhemies, Turkista on mielestäni tultava EU:n jäsen. Turkin arvostelu on perusteltua monissa tapauksissa, mutta tekosyiden ja vitkastelun on loputtava, ja Turkin EU:hun liittymiselle on laadittava perusteellinen suunnitelma. Siihen menee aikaa, mutta Turkin on liityttävä, ja meidän on todettava tämä selkeästi ja sitovasti. Turkin demokratiaa koskevan näennäisen keskustelun sijasta on keskusteltava tosiasiallisesti ja avoimesti paikasta, joka uskonnolla voi ja pitää olla yhteiskunnallisessa keskustelussa. Meidän on luotava sellainen eurooppalaisen yhteistyön muoto, jolla voidaan vastata eri uskonnoista koostuvan Euroopan aiheuttamaan haasteeseen. Tämä on siis tehtävä unohtamatta keskeisiä arvoja ja loukkaamatta henkilöitä, jotka polveutuvat eurooppalaisista arvoista, jotka ovat syntyneet juutalaisen, kristillisen ja hellenistisen kulttuurin sulatusuunissa vuosisatoja sitten Kristuksen syntymän jälkeen.

Carl Lang (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, minulla on minuutti aikaa todeta teille, että Euroopan unionin toimielinten itsepintaisuudesta ja sokeudesta huolimatta kaikille on oltava selvää, että on aika päättää Turkin liittymisprosessi.

Neuvottelut ovat jumiutuneet, osapuolilla ei ole keskinäistä ymmärtämystä, ja asiat ovat jatkuvasti epäselviä. Tämä tilanne vahingoittaa kaikkia – sekä Euroopan unionia että Turkia. Tekopyhyys ja teeskentely on lopetettava.

Meidän on muistettava yksi selkeä tosiasia. Turkki on Vähä-Aasiaan kuuluva valtio. Turkki ei ole maantieteellisesti eikä kulttuurisesti eurooppalainen valtio. Turkki miehittää sotilaallisesti Euroopan unionin jäsenvaltion osaa, minkä vuoksi tähän mennessä vain kymmenen kaikkiaan 35 neuvotteluluvusta on avattu ja vain yhtä lukua koskevat neuvottelut on päätetty. Kaikkien on aika saada takaisin vapautensa, itsenäisyytensä ja suvereeniutensa, ja tämä on aloitettava Kyproksesta.

Eurooppalaiset eivät halua Turkia Euroopan unioniin. Kunnioittakaamme kansalaisiamme ja Eurooppaa!

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) EU:n ja Kroatian parlamentaarisen sekavaliokunnan puheenjohtajana haluan kiinnittää huomionne erittäin merkittävään kehitykseen. Kroatian pääministeri, presidentti ja kaikki parlamentin oppositiopuolueet hyväksyivät maanantaina, että EU toimii kansainvälisen oikeuden perusteella välittäjänä Kroatian ja Slovenian välisessä rajakiistassa. Mielestäni on ennenkuulumatonta EU:n historiassa, että yksi jäsenvaltio lamaannuttaa unionin laajentumisen ja estää 12 neuvotteluluvun avaamisen, kun se vuonna 2001 omien liittymisneuvottelujensa aikaan ilmoitti, ettei sillä ole rajakiistoja naapuriansa kanssa.

Sen jälkeen kun liittymisneuvottelut aloitettiin vuonna 2005, huomattavia tuloksia on saavutettu oikeusjärjestelmän ja julkishallinnon uudistamisessa, korruption torjunnassa, vähemmistöjen oikeuksissa, pakolaisten palauttamisessa ja alueellisessa yhteistyössä. Kroatian tapauksessa edellytettiin ensimmäistä kertaa tiettyjen tavoitteiden saavuttamista. Satakunta niistä saavutettiin menestyksekkäästi. Näiden harvinaislaatuisten toimien ansiosta kroatialaiset odottavat nyt vihdoinkin myönteisiä viestejä Euroopan unionilta. Tämä herkkätunteinen ja itsetietoinen kansa oli pettynyt, kun ystävällinen naapurivaltio esti yksin liittymisneuvottelujen jatkumisen. Euroopan yhdentyminen on ainoa keino vakauttaa Balkanin alue vakuuttavasti pitkällä aikavälillä. Euroopan unioni tekee virheen, jos se antaa Slovenian estää neuvottelut kahdensivälisen kiistan vuoksi, vaikka Kroatia on tehnyt kaiken mahdollisen puolustaakseen eurooppalaisia perusarvoja ja hyväksyäkseen yhteisön säännösten. Arvoisa puhemies, ehkä myös meitä kuuntelevien mielestä on valitettavaa, että käsittelemme samanaikaisesti kolmen tärkeän, historiallisen valtion kohtaloa aivan kuin kyse olisi yhdestä valtiosta. Olisi voinut olla parempi keskustella kustakin erikseen.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin asian, josta myös jäsen Oomen-Ruijten puhui, nimittäin poliittiset kriteerit. Turkin kanssa käytävissä neuvotteluissa kansalaisoikeudet on asetettu erittäin selkeästi asialistalle. Tämä ilmenee myös mietinnöstä.

Jotkin asiat ovat parantuneet selvästi: kurdinkielinen televisiokanava on aloittanut toimintansa, ja Turkin parlamenttiin on perustettu naisasiain valiokunta, jonka puolesta olen Turkin naisten oikeuksia käsittelevänä esittelijänä tehnyt viime vuosina todella kovasti töitä. Nämä ovat suuria uudistuksia.

Toinen selkeä parannus on pahoinpitelyn kohteeksi joutuneiden naisten turvapaikkojen lisääminen. Mutta mitä näille naisille tapahtuu, kun he lähtevät turvapaikoista? Miten heistä ja heidän lapsistaan huolehditaan? Turkin on käsiteltävä tätä asiaa. Tämän kuun lopussa järjestettävien kunnallisvaalien jälkeen kunnanvaltuustoissa pitäisi olla aiempaa enemmän naisia.

Haluan kiinnittää huomionne myös petosten torjuntaan. Turkin on tehtävä Euroopan unionin kanssa aiempaa tehokkaammin yhteistyötä petosten ja naiskaupan torjunnassa, koska aivan liian moni joutuu petoksen uhriksi niin kutsuttujen vihreiden rahastojen tai hyväntekeväisyysjärjestöjen kautta.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole koskaan kannattanut epäeurooppalaisen Turkin liittymistä EU:hun, mutta nykyisen taloudellisen taantumana vuoksi olen näkemyksestäni vakuuttuneempi kuin koskaan.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on suurena nettomaksajana kohtuuton taakka EU:n rahoittamisessa, joten taakastamme tulee liian suuri, jos maksettavaksi tulevat myös Turkkiin suuntautuvasta laajentumisesta aiheutuvat valtavat lisäkustannukset. Veroperusta on pienentynyt, tulot vähenevät, hyvinvointimenot ovat lisääntyneet, ja tulevana vuosikymmeninä kärsitään Labour-puolueen johtaman hallituksen huonosta hallintotavasta johtuvasta lamauttavasta velkaperinnöstä, joten emme voi pienentyneellä sekkivihollamme maksaa Turkin laajentumista.

Sanokaa tätä ahdasmieliseksi ja rahanahneeksi kansalliseksi intressiksi, jos haluatte, mutta minun mielestäni kyse on ehdottoman tarpeellisesta terveestä järjestä ja raha-asoiden tiedostamisesta.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, alueen vanhimpana EU:n ja Naton jäsenenä Kreikka oli ja on edelleen etujoukoissa toteuttamassa toimia kaikkien Balkanin maiden liittämiseksi euroatlanttisiin rakenteisiin, koska se uskoo vakaasti, että alueen valtioiden kehittämisestä on hyötyä kaikille.

Kreikka on investoinut yli miljardi dollaria entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan ja perustanut 20 000 työpaikkaa, mikä on ennenkuulumatonta paikallistalouteen tehtävissä ulkomaisissa investoinneissa. Kreikan kannalta nimikysymys ei ole pelkästään historiallinen, psykologinen tai tunteisiin liittyvä ongelma. Se on ratkaisematta oleva materiaallinen poliittinen asia, joka koskee kaikkia Kreikan kansalaisia sekä hyvään naapuri- ja alueyhteistyöhön perustuvia eurooppalaisia arvoja.

Muistutan parlamentille, että Kreikka hyväksyi sen, että entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle myönnetään Euroopan unioniin liittymistä ajatellen ehdokasmaan asema asiakirjassa KOM(2007)0663, jossa nimenomaisesti sitouduttiin YK:n alaisuudessa neuvottelemaan nimiongelmaan molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu, joka edistää alueellista yhteistyötä ja hyviä naapurussuhteita, koska ilman ratkaisua ei voi olla ystävyyttä ja ilman ystävyyttä ei voi olla liittoutumia tai kumppanuuksia.

Esityksemme ei ole ristiriidassa kaikkien mietinnössä esitettyjen toteamusten kanssa, sillä mietinnössä kannatetaan voimakkaasti asian ratkaisemista YK:n alaisuudessa. Tämän selkeän kannan lisäksi 12 ja 13 kohtaan sisältyy valitettavasti kuitenkin lauseita, joilla heikennetään pyrkimyksiä ratkaista ongelma ja edistetään tinkimätöntä asennetta, minkä vuoksi niitä ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Tarkistuksissa 1 ja 2 korjataan 12 ja 13 kohdan sanamuoto oikeaksi.

Muilta osin mietinnössä on monia asioita, jotka auttavat entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa jatkamaan toimiaan Eurooppaan johtavalla tiellä.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, laajentumispolitiikka on Euroopan unionin ulkopoliittikan menestyksekkään ilmentymä. Turkin tapauksessa viestin on oltava selkeä. Tavoitteena on integraatio, joka kuitenkin edellyttää, että Turkki täyttää velvoitteensa, vakiinnuttaa demokratian, kunnioittaa ihmisoikeuksia ja ylläpitää hyviä naapurussuhteita.

Turkki on ratkaisevassa vaiheessa sekä sisäpolitiikassaan että geostrategisen asemansa uudelleen määrittämisessä. Tässä yhteydessä on ehdottoman tärkeää, että se jatkaa uudistuksiaan ja lähentyy vakaasti Eurooppaa. Totean kuitenkin, että uusia ongelmia on aiheuttanut kireä ilmapiiiri, jonka Turkki taannoin loi Egeanmeren alueelle.

Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kohdalla komissio korosti selkeästi, ettei kyseinen valtio täytä neuvottelujen aloittamista koskevia perusvaatimuksia, koska demokratiassa on huomattavia puutteita. Nimikiistasta totean, että Kreikka on osoittanut yhteistyön ja realismin henkeä, mutta Skopjen hallitus ei ole reagoinut siihen.

Tänään käsiteltävänä olevassa Euroopan parlamentin mietinnössä kotivaltioni esitetään valitettavasti kuitenkin ainoana valtiona, joka on viivästyttänyt neuvottelujen aloittamista. Tämä on epäoikeudenmukaista Kreikkaa kohtaan eikä auta ratkaisemaan molempia valtiota yli 15 vuotta piinannutta ongelmaa.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Olen toistaiseksi kannattanut kaikkia Euroopan parlamentin mietintöjä, joissa on arvioitu Kroatian edistymistä kohti Euroopan unionin täysimääräistä jäsenyyttä. Panen tässä yhteydessä myös Kroatian monet uudet saavutukset tyytyväisenä merkille. Kannatan mielelläni myös tätä tärkeää mietintöä, jonka kollegani Swoboda on tunnollisesti laatinut, jos kompromissitarkistuksissa noudatetaan tasapainoista ja realistista lähestymistapaa. Vain siten voidaan poistaa esteiden syyt ja vauhdittaa Kroatian liittymisprosessia.

Olen neuvoston puheenjohtajan Vondran kanssa täysin samaa mieltä siitä, että tarvitsemme rakentavan ja dynaamisen lähestymistavan. Tässä yhteydessä on mielestäni tärkeää, että usean epäonnistuneen kahdenvälisen yrityksen jälkeen Euroopan komissio on nyt sovitteluehdotuksellaan tarjonnut mahdollisuuden uuteen, uskottavaan yritykseen löytää lopullinen ratkaisu Slovenian ja Kroatian väliseen rajakiistaan ja samalla edistää nopeasti Kroatian kanssa käytävissä liittymisneuvotteluissa.

Minusta on ilahduttavaa, että molemmat valtiot ovat suhtautuneet ehdotukseen myönteisesti ja että korkean tason neuvottelut on aloitettu. Toivon, että tämä ehdotus tuo meidät huomattavasti lähemmäs kolminkertaista voittoa – Kroatian, Slovenian ja Euroopan unionin voittoa. Emme voi antaa vain yhden osapuolen tai yhden

näkökannan voittoa. Voimme voittaa vain, jos työskentelemme yhteisten tavoitteiden ja yhteisen tahdon pohjalta.

Olen esittelijä Swobodan kanssa samaa mieltä myös siitä, että meidän on noudatettava kansainväliseen oikeuteen sisältyvää kohtuusperiaatetta. Olen lisäksi komission jäsenen Rehnin kanssa täysin samaa mieltä siitä, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirja on sopiva lähtökohta rajakiistan selvittämiseksi ja että komission ehdotus on peruskirjan hengen mukainen.

Neuvottelijoiden on aika ottaa keskeinen asema ilman puheita tai painostusta, jotka saattaisivat loukata jommankumman osapuolen arvokkuutta tai Kroatian asemaa liittymisneuvotteluissa. Nyt tarvitaan myönteistä ilmapiiriä. Uskon vakaasti, että vain yksi myönteinen ratkaisu on mahdollinen – se, että Slovenia ja Kroatia tekevät sopimuksen kolmannen osapuolen eli Euroopan komission välityksellä. Toivon näin tapahtuvan mahdollisimman pian.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyväksyn ja tunnustan Turkin liittymismahdollisuudet, mutta Turkin on täytettävä joitakin edellytyksiä, jotta nämä näkymät voivat johtaa myönteiseen lopputulokseen.

Ensinnäkin sen on kunnioitettava tosiasiallisesti vähemmistöjen oikeuksia ja vältettävä sen kaltaisia toimia, joita se toteuttaa esimerkiksi Imvrosilla ja Tenedosilla.

Toiseksi sen on parannettava suhteitaan Kreikkaan, jäsenvaltioon, joka tukee sen liittymisnäkömiä, esimerkiksi kumoamalla ”casus belli” -uhkauksen ja lopettamalla Egeanmeren alueella tekemänsä rikkomukset lopullisesti.

Kolmanneksi sen on edistytävä Kyproksen kysymyksessä. Sen ratkaiseminen edellyttää yhtäältä Turkin miehitysjoukkojen poistamista ja toisaalta rakentavan asenteen omaksumista kaikkiin asiaan liittyviin näkökohtiin. Muistutan parlamentille, että kuulun siihen sukupolveen, jonka nuoruudessa tunnuslauseena oli ”rajamme ovat Kyreniassa”.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Turkin Euroopan unioniin liittymiseen johtava prosessi etenee hitaasti. Tällä hetkellä prosessia ei viivästytä Turkin verkkainen uudistusvauhti vaan neuvoston ja komission vitkastelu. Turkin tulevan liittymisen taloudellisista, sosiaalisista ja poliittisista vaikutuksista keskusteltiin yksityiskohtaisesti Sopotissa, Puolassa viime joulukuussa järjestetyssä kokouksessa, jossa minulla oli ilo ja kunnia puhua.

Turkin hallituksen painopisteiden yhteydessä on syytä mainita aamiaistapaaminen, joka järjestettiin pääministeri Erdoganin kanssa viime tammikuussa Brysselissä. Tämä tapaaminen johti oikea-aikaiseen selvennykseen, jota täydennettiin joidenkin meitä edustavien republikaanien ja Turkin tasavaltaa edustavien erilaisten ryhmien ja järjestöjen välisillä yhteyksillä. Lisäksi olemme työskennelleet jatkuvasti EU:n ja Turkin parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, totean lopuksi, että tällä prosessilla on ratkaiseva merkitys tosiasiallisesti laajentuneelle Euroopan unionille, joka on vahva ja avoin maalliselle ja demokraattiselle maailmalle ja jossa demokraattisesti yhdistyneellä Kyproksen tasavallalla on ansaittu paikkansa.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, Turkilla on avainasema Euroopan geostrategisen turvallisuuden ja energiavarmuuden kannalta, ja se on edelleen vakauttava tekijä myös kriisin aikana. On totta, että esimerkiksi AKP:n lakkauttamista koskeva oikeudenkäynti, Ergenekon-tapaus ja paikallisvaalit ovat hidastuttaneet Turkissa toteutettavia uudistuksia, mutta uuden pääneuvottelijan nimittämisen ansiosta Turkin hallituksella on loistava tilaisuus nopeuttaa prosessia, jossa sen lainsäädäntö saatetaan eurooppalaisten vaatimusten mukaiseksi, ja edistyä neuvottelulukuja koskevien poliittisten kriteerien saavuttamisessa.

Turkin on nähdäkseni saavutettava kolme ensisijaista tavoitetta, jos se haluaa tosissaan edetä kohti jäsenyyttä. Sen on ensinnäkin toimittava rakentavassa hengessä, jotta Kyproksen kysymyksestä käytävät keskustelut voidaan päättää onnistuneesti, mutta kaikkien prosessiin osallistuvien valtioiden on sitouduttava ongelman ratkaisemiseen, eikä sen verukkeella saa estää neuvotteluja. Toiseksi Turkin on kunnioitettava sanan- ja mielipiteenvapautta. Kolmanneksi sen on taattava vähemmistöyhteisöjen suojele, etenkin niiden kulttuuriset ja koulutukselliset oikeudet. Kun Turkki nykyaikaistuu koko ajan, sen on saatava Euroopan unioniin myönteisesti suhtautuvat tukijansa takaisin. Kiitos.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, olin yksi niistä Euroopan parlamentin jäsenistä, jotka äänestivät Turkin puolesta ennen neuvottelujen aloittamista, ja näillä neuvotteluilla mielestäni ehkäistään

konfliktia. Niillä on varmasti suuri vaikutus moniin politiikan aloihin. Neuvotteluilla parannetaan Turkin sosiaalista ilmapiiriä, ympäristö- ja terveyslainsäädäntöä sekä turkkilaisten työlainsäädäntöä.

Neuvottelujen ansiosta myös monen väestöryhmän – naisten, uskonnollisten vähemmistöjen, kurdien ja aleviittien – elinolot kohenevat aikanaan. Kehitys on kuitenkin liian hidasta. Se on ollut pysähdyksissä nyt neljän vuoden ajan, ja on paljon hankalia asioita, joita on käsiteltävä. Kurdien demokraattisen kansanpuolueen (DTP) kaltaisten puolueiden syrjintää ei voida hyväksyä. Armeijan siviilivalvonnan ja poliittisen valvonnan puuttuminen ei yksinkertaisesti ole hyväksyttävää.

Mielipiteenvapaus ja lehdistönvapaus ovat oleellisia seikkoja, eikä vankiloissa tapahtuvaa kidutusta ja pahoinpitelyä saa suvaita. Myös kurdiongelmaan on aivan ehdottomasti löydettävä poliittinen ratkaisu. Näillä ehdoilla meidän on mielestäni ilman muuta jatkettava neuvotteluja.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä Rehniä Oomen-Ruijtenin mietintöä koskevasta kannasta, joka oli se, että Turkin on tärkeää tukea aktiivisesti Kyproksen kahden yhteisön johtajien välillä käytäviä neuvotteluja. Olemme siksi esittelijän kanssa täysin samaa mieltä, kun hän päätöslauselmaesityksensä 40 kohdassa kehottaa Turkia ”edistämään sopivan neuvotteluilmapiirin syntymistä vetämällä pois turkkilaiset joukot ja sallimalla osapuolten johtajien neuvotella vapaasti maansa tulevaisuudesta”.

Tässä suorien keskustelujen vaiheessa Euroopan parlamentin ei mielestäni kannata ehdottaa tekstissään yhteisön säännöstöstä poikkeamista.

Täydennämme esittelijän kantaa kehottamalla Turkia myös täyttämään velvoitteensa, jotka koskevat kateissa olevien henkilöiden kohtalon tutkimista, ja lopettamaan häirinnän Kyproksen tasavallan yksinomaisella talousalueella. Näin Turkki helpottaa itse etenemistään EU-jäsenyyteen johtavalla tiellä.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, esitin eilen komissiolle suullisen kysymyksen, ja parlamentin sihteeristö ilmoitti minulle, että komission jäsen aikoo vastata kysymykseeni tänään iltapäivällä.

Ilmoitan, että nimeni on Panayotopoulos ja että esitin kysymyksen Turkin kanssa käytävien neuvottelujen kehityksen 6 kohdasta.

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Panayotopoulos-Cassiotou, komission jäsen varmasti kuuli, mitä totesitte.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on ollut tänään erittäin pitkä mutta tärkeä keskustelu. Tämä on ratkaiseva vuosi Kroatian ja koko Länsi-Balkanin alueen liittymisprosessissa, ja meistä on tietenkin tärkeää ja olemme iloisia, että parlamentti tukee jatkuvasti Kroatian, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Länsi-Balkanin maiden lähentymistä EU:hun.

On puhuttu paljon siitä, ettei Turkki ole edistynyt uudistustoimissaan. Pidämme siksi myönteisenä, että Turkki on vahvistanut sitoumuksensa EU:hun johtavaan kehitykseen, kuten pääministeri Erdogan totesi, ja kehotamme sitä vuonna 2009 osoittamaan sitoumuksensa ja edistymään EU:hun johtavalla tiellä.

Turkin on toteuttava kauan odotettuja uudistuksia. On tärkeää, että Euroopan parlamentti antaa tukensa koko prosessin ajan etenkin, kun otetaan huomioon tulevat haasteet. Minulla on tilaisuus tavata Turkin neuvottelija huomenna Prahassa.

Emme saa myöskään väheksyä Turkin strategista merkitystä etenkin tällaisina epävakaina aikoina emmekä unohtaa aiemmin tekemiämme sitoumuksia. Vieraillessaan Euroopassa Presidentti Obama saattaa tietääkseni käydä Turkissa, jota pidetään eräänlaisena mallimuslimivaltiona. Eurooppalaisten ei ole mielestäni nyt oikea aika luovuttaa Turkkiin suuntautuvassa laajentumisessa. Joost Lagendijk totesi näin mielestäni perustellusti.

Kroatian ja Slovenian välisestä rajakiistasta totean, että kuuntelin tarkasti, mitä Hannes Swoboda, István Szent-Iványi ja monet muut sanoivat, joten haluan vain toistaa, että me puheenjohtajavaltion edustajat panemme tyytyväisenä merkille, että Slovenia ja Kroatia ovat nyt päättäneet toimia komission jäsenen Rehnin tekemän kiistaa koskevan ehdotuksen perusteella. Annamme tälle ehdotukselle täyden tukemme ja olemme huolissamme siitä, ettei se ole vielä tuottanut tulosta erityisiä sovitteluehtoja ajatellen. Aika käy vähiin, ja puheenjohtajavaltio haluaa varmistaa, että neuvotteluissa edistytään konkreettisesti jo tehdyn työn perusteella. Tarkastelemme siksi, miten voisimme lähiaikoina tukea komission jäsenen ehdotusta nykyistä tehokkaammin. Keskustelimme tästä juuri lounaalla.

Muun muassa Bernd Posselt totesi entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, että meidän on tuettava sen toimia, ja hän on mielestäni oikeassa. Haluan vain mainita, että Tšekin pääministeri Topolánek vieraili eilen Skopjessa ja vahvisti sitoumuksemme kyseisen valtion EU-pyrkimyksiin.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä erittäin rakentavasta, merkityksellisestä ja vastuullisesta keskustelusta, ja esitän vain muutaman puheitanne koskevan huomautuksen.

Ensinnäkin on selvää, että nämä erittäin haasteelliset ajat varjostavat koko Euroopan ja maailman politiikkaa, sillä kansalaisemme kärsivät talouskriisistä ja taloudellisesta taantumasta, ja nämä asiat hallitsevat tietenkin myös Euroopan unionin johtajien ajatuksia.

On kuitenkin ehdottoman tärkeää, että Euroopan unioni pitää lupauksensa Kaakkois-Euroopan EU-näkymistä, ja nimenomaan tämä poliittinen tahto on ilmaistu tänään Euroopan parlamentissa, mikä on mielestäni myönteistä ja ihailtavaa.

Mitä tulee toiseksi Kyprokseen, ystäväni Wiersma totesi, että minun täytyy olla optimisti. Jotain ilmeisesti katosi tulkauksessa, vaikka olin puhuvini englantia, tosin ehkä hieman etnisellä itäsuomalaisella aksentilla! En kuitenkaan pidä itseäni optimistina enkä pessimistinä, vaan analysoin asioita yleensä pikemminkin realistisesti ja suhtaudun päättäväisesti asioihin, joihin voin tosiasiallisesti vaikuttaa. Katson tässä yhteydessä, että meidän on ehdottoman tärkeää tukea näiden kahden johtajan ja kahden yhteisön välillä parhaillaan käytäviä neuvotteluja, jotta voimme vuonna 2009 saada aikaan kokonaisvaltaisen ratkaisun, ja odotamme Turkin tietenkin edistävän suotuisaa poliittista ilmapiiriä tällaisen ratkaisun toteutumiseksi.

Euroopan unionin näkökulmasta on tärkeää varmistaa, että ratkaisussa noudatetaan unionin perusperiaatteita eli vapautta, demokratiaa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista sekä oikeusvaltion periaatteita. EU voi toisin sanoen tukea kaikkia ratkaisuja, joissa Kypros yhdistetään EU:n perusperiaatteita noudattaen ja joilla voidaan täyttää EU-jäsenyyden velvoitteet. Tämä edellyttää selvästikin kahden poliittisesti tasa-arvoisen alueen ja kahden yhteisön liittovaltiota, kuten asiaa koskeissa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa todetaan.

Puhun lopuksi vielä Kroatiasta. Kiitän puhujia siitä, että he tukevat komission sovitteluehdotusta, joka perustuu kansainväliseen oikeuteen. Tarkoitan sekä YK:n peruskirjaa että EU:n ja Kroatian neuvottelukehystä. Voin vain korostaa, että valittiinpa mikä menetelmä tahansa, sen on perustuttava näiden kahden valtion – Slovenian ja Kroatian – kahdenväliseen sopimukseen. Työskentelemme tämän asian parissa, jotta voimme helpottaa sopimuksen tekemistä.

Toivon vilpittömästi, että tuette komission ehdotusta päätöslauselmassanne, jotemme joudu palaamaan lähtöpisteeseen, koska tämä on ainoa realistinen ja toteuttamiskelpoinen etenemismahdollisuus.

Lopuksi totean uskovani vakaasti, että Kroatia voi vielä saavuttaa kunnianhimoisen tavoitteen ja päättää liittymisneuvottelut vuoden 2009 loppuun mennessä, jos neuvottelut saadaan pian etenemään. Kehotan siksi molempia valtioita tekemään pian sopimuksen, jotta rajakiista saadaan ratkaistua ja Kroatian liittymisneuvotteluja voidaan jatkaa viipymättä. Kiitän teitä tälle ehdotukselle antamastanne tuesta.

Puhemies. – (FR) Olen vastaanottanut kolme työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna 12. maaliskuuta 2009.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on konkreettinen kysymys komission jäsenelle. Haluan nimittäin tietää, onko hän samaa mieltä siitä tai ehdottaako hän, että komission julkilausumaan sisältyvä ilmaus ”principle of equity” korvataan ilmauksella ”international law and jurisprudence”.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Posselt, keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kiitän jäsen Oomen-Ruijtenia erinomaisesta mietinnöstä.

Haluan tuoda esiin kaksi ajatusta.

1) Ensinnäkin EU:n on mielestäni edelleen edistettävä EU:hun myönteisesti suhtautuvan, nykyaikaisen ja maallisen eliitin kehittymistä Turkissa sekä eurooppalaisten arvojen ja Euroopan yhdentymistä koskevien laadukkaiden tietojen leviämistä. EU:n on siksi tuettava aiempaa aktiivisemmin Turkin koulutus uudistusta, yliopistojen itsemääräämisoikeuden takaamista sekä Euroopan yhdentymistä koskevien opintojen ja Erasmus-ohjelman kehittämistä. Opiskelijoita, tutkijoita ja opettajia, jotka haluavat perehtyä yksityiskohtaisesti EU:n toimielimiin ja politiikkaan, on kannustettava ja tuettava siinä.

2) Toiseksi EU:n on tuettava kansallisten vähemmistöjen oikeuksia, mutta samalla myös tuomittava määrätietoisesti etnisten separatistien toimet. Viitataan kurdien separatistiliikkeeseen Turkissa ja turkkilaisten separatistiliikkeeseen Kyproksella, mutta tästä on muitakin esimerkkejä. EU:n on tuettava alueellisen koskemattomuuden ja hyvän naapurisuuden periaatteiden tiukkaa soveltamista Turkkiin, Irakiin, Kyprokseen ja alueen muihin valtioihin.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Minusta on rohkaisevaa, että ulkoasiainvaliokunta ja komissio luottavat siihen, että Kroatian liittymisneuvottelut voidaan päättää tänä vuonna. Kroatia on edistynyt hyvin yhteisön säännösten hyväksymisessä, korruption torjunnasta vastaava elin USKOK on tehostanut toimintaansa, ja Kroatian oikeuslaitoksen uudistamiseksi on annettu lainsäädäntöä.

Näitä toimia kuitenkin laimentaa tieto siitä, että on edelleen tapauksia, joissa ICTY ei ole saanut käyttöönsä väitettyihin sotarikoksiin liittyviä tiettyjä asiakirjoja. Lisähuomiota on kiinnitettävä myös vähemmistöjen oikeuksiin, kuten Krajinan serbien asemaan, ja pakolaisten palauttamiseen.

Laajentuminen on nykyaikaisen Euroopan unionin suuria menestystarinoita. EU:n jäseneksi on otettu monta kylmän sodan runtelemaa Euroopan valtiota, ja meidän on tehtävä nyt samoin Länsi-Balkanin kohdalla. Kroatian liittyminen on ensimmäinen ratkaiseva askel.

Alexandra Dobolyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Turkin kysymykseen on liittynyt aina epäilyä ja epäluottamusta. Ongelmissa on menty aina pitemmälle kuin tiukkojen liittymiskriteerien täyttäminen edellyttää.

Näin ollen riittää, kun tarkastelemme, millaisia naapuruussuhteita Turkki ylläpitää EU:n jäsenvaltioihin, kuten Kreikkaan tai Kyprokseen, tai esimerkiksi EU:n ulkopuoliseen Armeniaan. Jos otetaan lisäksi huomioon, että Turkki on ainoa valtio, joka katsoo Euroopan unionin koostuvan ainoastaan 26 jäsenvaltiosta, on outoa, että Turkki itse haluaa liittyä ja kuulua tähän yhteisöön tulevaisuudessa.

Minun kantani on, että ellei Turkki muuta oleellisesti perusasioissa menettelyään, sen EU:hun liittyminen katoaa kauas tulevaisuuteen. Kun EU päätti aloittaa liittymisneuvottelut, se toivoi ja oletti Turkin todellakin kuuluvan eurooppalaiseen perheeseen. Haluankin kysyä: ajatteleeko Turkki varmasti edelleen näin?

Toivoa on, jos ja kun Turkki osallistuu yksiselitteisesti hyvien naapuruussuhteiden luomiseen sekä ratkaisematta olevien ongelmien selvittämiseen rauhanomaisesti YK:n peruskirjan ja EU:n asiakirjojen mukaisesti.

Jos Turkki täyttää nämä kriteerit täysimääräisesti, tilanne muuttuu, ja se saa jälleen meidän kaikkien tuen ja kenties myös Euroopan unionin kansan myötätunnon puolelleen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Liittymisneuvottelujen yhteydessä on viime vuosina havaittu, että Kroatia on edistynyt huomattavasti ja toteuttanut tehokkaita toimia. EU-jäsenyyttä koskevissa neuvotteluissa ollaan oikealla tiellä, mutta Kroatian on toteutettava vielä uudistuksia esimerkiksi hallinnossa, oikeusjärjestelmässä, taloudessa, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, vähemmistöjen kunnioittamisessa ja suojelussa sekä sotarikosten tutkinnassa.

Toimien jatkaminen on tärkeää, jotta yhteisön säännöstö voidaan saattaa täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna tehokkaasti täytäntöön. Lisäksi on äärimmäisen tärkeää, että Kroatia parantaa suhteitaan naapurivaltioihin, erityisesti Sloveniaan, ja että muiden naapurivaltioiden kanssa selvittämättä olevaan raja-asiaan löydetään lopullinen ratkaisu.

Kroatian on sisällytettävä kehityspolitiikkaansa myös tavoitteet, jotka Euroopan unioni asettaa nykyään itselleen ilmastomuutoksen ja uusiutuvien energialähteiden aloilla.

Kroatian edistyminen liittymisneuvotteluissa riippuu etenkin keskeisten poliittisten, taloudellisten, lainsäädännöllisten ja hallinnollisten uudistusten toteuttamisesta. Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että komission etenemissuunnitelma on erittäin hyödyllinen ja tarpeellinen väline, jolla Kroatiaa tuetaan yksittäisten neuvottelulukujen päättämisessä. Toivon, että neuvottelut voidaan päättää kenties jo tänä vuonna.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Energiayhteistyöstä on tullut tärkeimpiä asioita EU:n ja Turkin välisissä suhteissa. Tämä johtuu lähinnä siitä, että Turkki voi kauttakulkuvaltiona auttaa merkittävästi vähentämään EU:n riippuvuutta energialähteistä ja monipuolistamaan sen energiatoimituksia. Turkin kanssa tehtävä tehostettu yhteistyö voi samalla olla tärkeä askel energian sisämarkkinoiden laajentamisessa.

Olen vakuuttunut siitä, että Turkin ja Euroopan unionin perustavoitteet ovat samansuuntaisia. Haluamme vastata lisääntyvään energian kysyntään tarjoamalla sitä mahdollisimman monesta lähteestä. Monipuolistamisen edistäminen on kaikkein tärkeintä kaasutoimitusten yhteydessä. Nabucco-putken rakentaminen on siksi ratkaisevan tärkeää. Tammikuinen kaasukriisi on osoittanut edellä mainitun infrastruktuurin tarpeellisuuden selvemmin kuin koskaan. Näin ollen on myönteistä kehitystä, että EU:n talouden elvytysuunnitelmassa on tarkoitus osoittaa varoja kaasuputken rakentamiseen.

Nabucco-hankkeesta totean, että meidän on tehtävä Turkin hallituksen kanssa kahdenvälisiä sopimuksia mahdollisimman pian. Sitä ennen ei voida kääntää ensimmäistäkään lapiollista maata. Pidän sellaisia huomautuksia valitettavina, joissa Turkin hallituksen suhtautuminen Nabucco-hankkeeseen liitetään suoraan Turkin EU:hun liittymiseen. Olen varma siitä, ettei energiapolitiikassa tehtävää yhteistyötä voida muuttaa ulkopoliittiseksi aseeksi. Tästä syystä Euroopan ja Turkin välistä energiavuoropuhelua on tehostettava. Sen yksi mahdollinen vaihe voisi olla energiaa koskevan neuvotteluluvun avaaminen.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Komission laatima kertomus ehdokasmaa Turkin edistymisestä vuonna 2008 on tasapainoinen. Uudistusprosessia on vauhditettava, ja kahdeksan neuvottelulukua on edelleen suljettuna, mutta komissio on tyytyväinen etenkin Turkin viimeaikaiseen diplomaattiseen toimintaan ja sen rooliin alueen vakauden edistämiseksi. Kesän 2008 tapahtumat korostivat Turkin strategista asemaa, myös energia-alalla.

Alueyhteistyössä pantiin merkille, että Turkilla oli aktiivisen diplomatian ansiosta myönteinen rooli suhteissaan naapurivaltioihin ja Lähi-idässä. Kaukasuksen tapahtumat korostivat Turkin strategista merkitystä EU:n energiavarmuuden kannalta erityisesti siirtoreittien monipuolistamisen osalta. Asiakirjassa korostetaan, että EU:n ja Turkin on tärkeää tehdä tiivistä energia-alan yhteistyötä, jossa Nabucco-hankkeella on keskeinen asema. Kun kyproksenkreikkalaiset ja kyprosenturkkilaiset johtajat ovat alkaneet neuvotella Kyproksen kysymyksen sopimisesta, Turkin hallituksen on edelleen tärkeää tukea ratkaisun löytämistä YK:n toteuttamien toimien ohella.

EU:n laajentuminen ja meneillään oleva Länsi-Balkanin valtioiden liittyminen EU:hun ovat Romanian ensisijaisia tavoitteita. Romania tukee Turkin kanssa käytävissä neuvotteluissa tapahtunutta huomattavaa edistystä. Tämä prosessi on niin dynaaminen, että se kannustaa sisäisiin uudistuksiin.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Viimeisten viiden vuoden aikana uudet jäsenvaltiot ovat havainneet, että Euroopan unionin jäsenyydellä on paljon myönteisiä vaikutuksia. Tämä kokemus ei saa olla yksinoikeus, minkä vuoksi kannatan voimakkaasti EU:n jatkuvaa laajentumista. Haluaisin Turkin liittyvän EU:hun lähitulevaisuudessa, mutta edistymiskertomuksesta on valitettavasti pääteltävä aivan päinvastaista.

Olen käsitellyt tätä asiaa useaan otteeseen Euroopan parlamentissa ja maininnut armenialaisten kansanmurhan, kurdeihin liittyvät huolenaiheet ja Kyproksen miehityksen.

Tarkasteltaessa, miten Turkki on lokakuusta 2005 lähtien edistynyt 35:stä yhteisön säännöstöä koskevasta luvusta käytävien neuvottelujen päättämisessä, voidaan lisäksi todeta, että vain 12 lukua on avattu ja toistaiseksi ainoastaan yhdestä – tiedettä ja tutkimusta koskevasta – luvusta käytävät neuvottelut on käyty loppuun.

Haluan kysyä neuvostolta ja komissiolta, mitä toimia ne ehdottavat neuvottelujen nopeuttamiseksi ja Kyprosta koskevan kiistan ratkaisemiseksi.

Csaba Sógor (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin jäsenvaltioiden on osoitettava enemmän solidaarisuutta ja suvaitsevaisuutta liittymisneuvotteluja käyviä maita kohtaan. Kotimaani Romania ei ollut valmistautunut liittymiseen, ja vähemmistöjen oikeuksissa on edelleen puutteita. Unkari ei kuitenkaan estänyt Romanian liittymistä, koska se piti eurooppalaista solidaarisuutta ja suvaitsevaisuutta tärkeämpänä. Liittymisneuvotteluja käyvien maiden on tietenkin taattava ihmis- ja vähemmistöoikeudet nykyistä paremmin,

mutta EU:n nykyisten jäsenvaltioiden on näytettävä hyvää esimerkkiä. Meidän on siksi mielestäni tärkeää kehottaa EU:n jäsenvaltioita erityisesti

- allekirjoittamaan ja ratifioimaan alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan
- kumoamaan yhdessä EU:n jäsenvaltiossa voimassa olevan lain, jossa otetaan käyttöön kollektiivisen syyllisyyden käsite
- ottamaan opikseen Kosovon esimerkistä ja takaamaan nykyisten EU:n jäsenvaltioiden alueella asuvien perinteisten kansallisten vähemmistöjen kulttuurisen ja alueellisen autonomian.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Länsi-Balkanin alueen vakauttaminen ja sen sitominen aiempaa lujemmin Eurooppaan on tärkeä tehtävä, koska kyseisellä alueella on Euroopalle ratkaiseva geostrateginen merkitys. Länsi-Balkan on kuitenkin useasta näkökulmasta tarkasteltuna varsin haavoittuvainen ja riippuvainen, myös talouden ja energian aloilla.

Toivomme, että Kroatia voi liittyä joukkoomme vuonna 2011 Unkarin puheenjohtajakaudella, mutta tämä riippuu siitä, onnistutaanko Slovenian kanssa hiljattain aloitetut Piranin lahden kiistaa koskevat kahdenväliset neuvottelut päättämään menestyksekkäästi kansainvälisen sovittelijan avulla. Lisäedellytyksenä on, että Kroatia tekee Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa täysimääräistä yhteistyötä sotarikollisten etsinnässä ja luovutuksessa. Meidän on lisäksi lähetettävä myönteinen viesti niille alueen valtioille, joiden liittymisaikataulu on vielä epävarma erilaisten ulkoisten ja sisäisten tekijöiden vuoksi. Meidän on ratifioitava vakautus- ja assosiaatiosopimus mahdollisimman pian Serbian sekä Bosnian ja Hertsegovinan kanssa, myönnettävä alueen kaikille valtioille täysimääräinen ehdokasmaan asema sekä päätettävä tarkka aikataulu mahdollisimman pian tehtävälle viisumivapautta koskevalle sopimukselle. Talouskriisi on ollut vakava isku Balkanin maille. EU:n jäsenvaltioiden on tarvittaessa osallistuttava alueen vakauttamiseen, ja meidän on avustettava vaikeuksissa olevia valtioita. EU:n on seurattava tarkkaavaisesti alueen etnisten ryhmien välisiä suhteita ja kiinnitettävä erityistä huomiota Makedonian arkaluonteiseen tilanteeseen. Se on tällä hetkellä suurin riskitekijä, joka voi aiheuttaa vakavan konfliktin alueella.

13. Entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksianto (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Neyts-Uyttebroeckin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö, johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannosta (2008/2290(INI)) (A6-0112/2009)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, sen jälkeen, kun entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin aloitti toimintansa vuonna 1993, se on asettanut syytteeseen 161 henkilöä. Heistä 116:ta vastaan käydyt oikeudenkäynnit on saatu kokonaan päätökseen, mutta joitakin syytettyjä vastaan käytävät oikeudenkäynnit ovat vielä kesken.

Oikeudenkäynti on aloittamatta enää kahdessa tapauksessa, mutta kaksi pääsyytettyä, Ratko Mladić ja Goran Hadžić, ovat edelleen vapaalla jalalla. YK:n turvallisuusneuvosto on pyytänyt Jugoslavian alueen kansainvälistä rikostuomioistuinta päättämään toimintansa vuoden 2010 loppuun mennessä, mutta se on jättänyt sille hieman liikkumavaraa.

On ymmärrettävää, että alku oli vaikeaa, sillä kaikki oli uutta ja keksittävä työtä tehtäessä, mutta tuomioistuimesta on sittemmin tullut erittäin vankka, vakavasti otettava ja toimintakykyinen oikeudellinen elin, jonka tehtäviin kuuluu muutakin kuin lainkäyttö. Se muuten hoitaa lainkäyttötehtävänsä erittäin huolellisesti, mikä on lisännyt sen legitimitettiä. Tuomioistuin on laatinut myös asianmukaisia tiedotusohjelmia sulauttamis- ja sovintoprosessin edistämiseksi valtioissa, jotka on perustettu entisen Jugoslavian romahtamisen jälkeen.

Tuomioistuin auttaa myös kouluttamaan kansallisia oikeudellisia elimiä, jotka joutuvat käsittelemään leijonan osan sotarikoksia ja ihmiskuntaa vastaan tehtyjä rikoksia koskevista asioista. Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin ei ole itse asiassa koskaan pyrkinyt korvaamaan entisen Jugoslavian kansallisia tuomioistuimia pysyvästi.

Asianomaisten valtioiden on päinvastoin itse varmistettava, että sotarikoksiin ja ihmiskuntaa vastaan tehtyihin rikoksiin syyllistyneet asetetaan syytteeseen ja tuomitaan. Se on siksi siirtänyt joitakin asioita kansallisille tuomioistuimille ja keskittänyt kaikkein tärkeimpiin asioihin.

Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin on laatinut myös työn päätökseen saattamista koskevan asianmukaisen kolmenvaiheisen strategian, jotta se voi täyttää turvallisuusneuvoston asettamat vaatimukset. Suunnitelman mukaan kaikki oikeudenkäynnit saatetaan täysimääräisesti päätökseen vuoden 2010 loppuun mennessä, tarvittaessa viimeistään vuonna 2012. Kaikkia tapauksia varten, mutta ennen kaikkea sen varmistamiseksi, että Ratko Mladićin ja Goran Hadžićin sovelletaan joka tapauksessa samaa menettelyä, on otettava käyttöön tehokas, laadukas ja riittävillä resursseilla varustettu menettely, jonka avulla voidaan hoitaa loput tehtävät, vaikka tuomioistuimen toimeksianto on päättynyt.

Kaikkien näiden seikkojen vuoksi pyydämme neuvostoa ja Yhdistyneitä Kansakuntia, erityisesti turvallisuusneuvostoa, jatkamaan tuomioistuimen toimeksiantoa vähintään kahdella vuodella, jotta voidaan varmistaa, että tämän kauden jälkeen on käytössä vastaanottojärjestelmä ja että tuomioistuimen arkistot säilytetään ja asetetaan saataville.

Samanlaisessa mutta hieman laajemmassa yhteydessä pyydämme, että EU:n ja Länsi-Balkanin valtioiden suhteiden arviointiperusteina ovat vastedeskin hyvä yhteistyösuhde Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja myös ihmiskuntaa vastaan tehtyjä rikoksia käsittelevän tehokkaan oikeuslaitoksen kehittäminen. Kehotamme asianomaisia valtioita tekemään edelleen yhteistyötä kyseisen tuomioistuimen kanssa ja antamaan pääsyyttäjälle järkeviä vastauksia.

Lopuksi pyydämme komissiota kiinnittämään jatkossakin huomiota koulutusohjelmiin ja muihin aloitteisiin, joiden avulla pyritään käymään keskinäistä vuoropuhelua sekä etsimään yhdessä totuutta ja sovintoa. Lainkäyttö – olipa se kuinka hyvää tahansa – ei kuitenkaan vielä johda sovintoon, jota tarvitaan kipeästi, jotta Länsi-Balkanin asukkaat voivat vihdoinkin alkaa rakentaa tulevaisuuttaan.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on mielestäni hyvin ajoitettu, ja Neyts-Uyttebroeckin mietinnössä annetaan joitakin tärkeitä suosituksia. Minulla on tässä yhteydessä tilaisuus ottaa esiin asia, jolla on keskeinen merkitys Länsi-Balkanin alueen politiikassamme.

Entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) tekemällä työllä on oleellinen merkitys syyllisten tuomitsemisessa sekä menneitä että tulevia tapauksia ajatellen. Sen avulla alueella voidaan myös lujittaa oikeusvaltion periaatteita. Tämä voi olla hidas ja toisinaan vaikea prosessi, mutta ICTY on edistynyt merkittävästi. Se on tähän mennessä saanut päätökseen oikeudenkäynnit 116:ta syytettyä vastaan ja antanut hyvin erilaisia tuomioita. Ainoastaan kaksi kaikkiaan 161 syytetystä on edelleen vapaalla jalalla.

Kun ICTY perustettiin vuonna 1993, entisen Jugoslavian kansalliset oikeusjärjestelmät eivät olleet valmistauneet käsittelemään näin laajoja rikoksia. Oli kuitenkin selvää, että niitä oli käsiteltävä. Mikään sopimus tai yhteiskunta ei voi olla kestävä ilman oikeutta. Kyseistä aluetta koskevan toimintasuunnitelman mukaan autamme Länsi-Balkanin valtioita vakautumaan ja toteuttamaan EU-näkymänsä. ICTY:n kanssa tehtävä yhteistyö on keskeinen osa tätä politiikkaa. Tuemme sen toimeksiantoa usealla tavoin.

Länsi-Balkanin valtiot kuuluvat ensinnäkin vakautus- ja assosiaatioprosessiin (SAP). Tämä prosessi perustuu demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden, ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien, perusvapauksien sekä kansainvälisen oikeuden ja alueellisen yhteistyön periaatteiden kunnioittamiseen. Se edellyttää myös täysimääräistä yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. SAP-edellytyksiä seurataan komission laatimissa vuotuisissa edistymiskertomuksissa. Seuraavat edistymiskertomukset julkaistaan lokakuussa 2009.

Lisäksi totean, että ihmisoikeudet ja oikeusvaltion periaatteet, myös oikeusjärjestelmän toiminnan, riippumattomuuden ja vastuullisuuden vahvistaminen sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ovat keskeisiä painopisteitä EU:n ja Länsi-Balkanin valtioiden Eurooppa-kumppanuudessa. Painopisteitä ajantasaistetaan säännöllisesti.

Neuvosto on vahvistanut lisäksi kaksi yhteistä kantaa, joiden tavoitteena on tukea ICTY:n toimeksiannon täytäntöönpanoa jäädyttämällä pakoilevien syytettyjen varat ja kieltämällä matkustus henkilöiltä, jotka auttavat ICTY:n syytteeseen asettamia pakenemaan oikeutta. Näitä yhteisiä kantoja täydennetään ja ajantasaistetaan säännöllisesti.

Euroopan unioni tukee ICTY:n työtä, kunnes se on saatettu päätökseen. Olen täysin samaa mieltä siitä, että rikostuomioistuimen perintö on säilytettävä pitkällä aikavälillä. Ei ole EU:n asia päättää, milloin tämä tapahtuu,

mutta sitten kun sen aika koittaa, kansallisten oikeusjärjestelmien on oltava valmiita ottamaan ICTY:n asiat käsiteltäväkseen. Tämä on yksi syy, miksi painottamamme oikeuslaitoksen uudistus sekä vakautus- ja assosiaatioprosessin hyvä hallintotapa ovat niin tärkeitä.

Täyden tukemme ansaitsevat myös työ, jota ovat tehneet totuuteen pyrkivät yksittäiset henkilöt ja kansalaisjärjestöt, kuten Belgradissa toimiva humanitaarinen oikeuskeskus ja Sarajevossa toimiva tutkimus- ja dokumentaatiokeskus.

Haluan lopuksi kiittää parlamenttia sen tällä alalla antamasta tuesta sekä erityisesti tästä hyödyllisestä ja rakentavasta mietinnöstä.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti tähän aloitteeseen ja Neyts-Uyttebroeckin mietintöön. Niillä lähetetään erittäin tervetullut viesti siitä, Euroopan parlamentti on sitoutunut tukemaan entisen Jugoslavian alueen kansainvälistä rikostuomioistuinta (ICTY).

Komission mielestä on selvää, että kansainvälisen yhteisön on annettava ICTY:lle edelleen täysi tukensa, jotta se voi saattaa jäljellä olevat tehtävänsä päätökseen. Sotarikoksia ei saa jättää rankaisematta, ja kuten hyvin tiedätte, Euroopan yhdentymisessä edistyminen edellyttää täysimääräistä yhteistyötä ICTY:n kanssa. Tämä välttämätön edellytys vaikuttaa nyt Serbian liittymisprosessiin, ja se on vaikuttanut myös Kroatiaan. Toivon, ettei Kroatiaan kohdistu enää vaikutuksia, jos se tekee edelleen täysimääräistä yhteistyötä ICTY:n kanssa.

Tämä periaate käsittää myös sellaisten sotarikosten käsittelyn, jotka ICTY on siirtänyt takaisin kansallisiin tuomioistuimiin. Olemme antaneet rahoitustukea, ja tehostamme parhaillaan tukeamme ja toimiamme tämän tärkeän alan valmiuksien kehittämiseksi erityisesti Bosniassa ja Hetsegovinassa, jolla on toistaiseksi eniten tapauksia käsiteltävänä.

Komissio on hiljattain päättänyt rahoittaa pääsyyttäjää Serge Brammertzin alulle panemaa hänen toimistossaan tarjottavia harjoittelujaksoja koskevaa hanketta. Sen yhteydessä on tarkoitus kouluttaa kaakkoiseurooppalaisia vierailevia sotarikossyyttäjiä ja nuoria ammattilaisia.

Teemme pääsyyttäjää Brammertzin kanssa yhteistyötä myös muissa hankkeissa, kuten länsibalkanilaisille sotarikossyyttäjiä varten tarkoitettua alueellisessa konferenssissa. Se järjestetään huhtikuun alussa Brysselissä.

Kaiken kaikkiaan komissio on edelleen täysin sitoutunut ICTY:n toimintaan sekä tukee Serge Brammertzia ja hänen tunnollisia kollegojaan heidän pyrkimyksissään saada vakaviin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin syyllistyneet oikeuden eteen. Haluamme tukea tätä tärkeää työtä, joka edistää sovintoa ja rauhan säilymistä Länsi-Balkanin alueella.

Odotan innokkaasti saavani tehdä parlamentin kanssa yhteistyötä tässä asiassa..

Ria Oomen-Ruijten, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää Neyts-Uyttebroeckia lämpimästi perusteellisesta mietinnöstä. Hän oikeassa siinä, että parlamentin on todellakin määritettävä painopisteensä erittäin selkeästi. Sotarikollisia ei saa vapauttaa rangaistuksesta. Alueen kaikkien valtioiden on tehtävä täysimääräistä yhteistyötä, ja kansainväliselle rikostuomioistuimelle on annettava mahdollisuus päättää työnsä huolellisesti.

Arvoisa puhemies, Haagin tuomioistuin, joka on käsitellyt loppuun 116 tapausta ja tehnyt paljon työtä alueella, voi selvästikin saada aikaan erittäin hienoja tuloksia. Kukaan ei voi enää väittää, että syylliset pääsevät palkahästä. Lisäksi minusta on ilahduttavaa, että rikostuomioistuimen kanssa tehtävää täysimääräistä yhteistyötä pidetään tärkeänä. Tämä pätee kaikkiin epäiltyjen kotivaltioihin. Edelleen vapaalla jalalla olevat on saatava oikeuden eteen, ja kaikki alueen valtiot ovat luvanneet tämän Euroopan unionille. Emme ole uskottavia, jos annamme tässä periksi. Esitän itse asiassa esittelijän suostumuksella huomenna tätä asiaa koskevan suullisen tarkistuksen.

Arvoisa puhemies, rikostuomioistuimella on arvokas merkitys, etenkin kun otetaan huomioon, että Balkanin maiden oikeusjärjestelmissä on vielä paljon tehtävää. On siksi hyvä, että mietinnössä korostetaan riippumattoman ja puolueettoman oikeusjärjestelmän asianmukaisen toiminnan merkitystä. Se on sitä paitsi yksi Kööpenhaminan kriteereistä.

Haluan ottaa esiin kaksi asiaa. Meidän ei pidä mielestäni suhtautua vuosiksi 2010 tai 2011 asetettuun määräaikaan liian tiukasti. On nimittäin huomattavasti tärkeämpää, että rikostuomioistuin voi tarvittaessa jatkaa toimintaansa asetetun määräajan jälkeen, jotta se voi saattaa tietyt asiat päätökseen.

Totean toiseksi työn päätökseen saattamisesta, ettei tuomioistuimen työ pääty edes Ratko Mladićin ja Goran Hadžićin pidättämiseen ja tuomitsemiseen. Käsittely voidaan siirtää sen jälkeisiin elimiin ja kansainväliseen rikostuomioistuimeen, mutta hyviä ja vähemmän hyviä kokemuksia ei saa mielestäni koskaan menettää.

Richard Howitt, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sen jälkeen kun entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin (ICTY) perustettiin vuonna 1993, se on muotoillut kansainvälisen humanitaarisen oikeuden tehtävän perusteellisesti uudelleen sekä tarjonnut Balkanin traagisten konfliktien uhreille, joita ei olisi muuten kuultu, mahdollisuuden tuoda julki itse kokemansa ja perheidensä kokemat kauhut ja ryhtyä oikeustoimiin.

ICTY on osoittanut, ettei kukaan voi välttää oikeutta, olipa hän konfliktin aikana millaisessa asemassa hyvänsä. Tämän ennakkotapauksen yhteydessä kansainvälinen rikostuomioistuin edistää ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa.

Toteamme jälleen, ettei entisessä Jugoslaviassa voida jättää rankaisematta vielä vapaana olevia syytettyjä. Ratko Mladić ja Goran Hadžić ovat edelleen karkuteillä, ja heidät on saatava oikeuden eteen.

Meidän on myös tuettava täysimääräisesti pääsyyttäjä Brammertzin vaatimusta, jonka mukaan entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen saataville on asetettava tarvittavat asiakirjat, jotka ovat ratkaisevia entistä kenraalia Ante Gotovinaa ja muita vastaan nostetussa kanteessa. Kroatialaiset ystävämme muun muassa tietävät, että kyseisellä asialla on oleellinen merkitys EU:hun liittymistä koskevan prosessin kannalta.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä on jättänyt täysistunnon käsiteltäväksi kaksi tarkistusta. Ensinnäkin on tehtävä selväksi, ettei yksikään toimeksiannon mahdollista pidentämistä koskeva ehdotus saa viedä huomiota keskeisestä tehtävästä eli oikeudenkäyntien päätökseen saattamisesta ja mahdollisimman pikaisesta päättämisestä. Toiseksi pyydämme, että syyttäjät, puolustusasianajat ja mahdollisesti myös historioitsijat ja tutkijat saavat vapaasti käyttää ICTY:n arkistoja.

Kiitän esittelijää ja suosittelen näitä tarkistuksia parlamentille.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on tuettava loppuun asti Haagin tuomioistuimen vaikuttavaa työtä, jota se tekee saattaessaan kauhistuttavien rikosten tekijöitä oikeuden eteen. Työtä ei saa päättää keinotekoisesti, koska aikapaineet vahingoittavat oikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä ja asioiden yksinkertaistaminen heikentää todistajien turvallisuutta. Useita alemman oikeusasteen asioita on siirretty onnistuneesti kansallisiin tuomioistuimiin, mutta jotkin niistä eivät ehkä voi tai halua toteuttaa rikosoikeudenkäyntejä kansainvälisten standardien mukaisesti, mikä tarkoittaa, että uhrin ja todistajan joskus vastustavat asian siirtämistä.

Jotta ICTY:n toimeksiantoa voidaan jatkaa, pyydämme, että neuvosto kannustaa turvallisuusneuvostoa myöntämään yleisestä talousarviostaan riittävästi varoja etenkin siksi, että voidaan säilyttää tärkeimmät erikoisasiantuntijat ja korkeasti koulutetut työntekijät. Entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen on jätettävä vankka perintö, jotta muut mahdolliset väliaikaiset tuomioistuimet voivat ottaa siitä mallia ja jotta Balkanin maiden oikeuslaitosta voidaan vahvistaa.

EU:n on tuettava aiempaa voimakkaammin sitä, että kansallisissa sotarikostutkimuksissa ja oikeudenkäynneissä sekä Kööpenhaminan kriteereissä kiinnitetään enemmän huomiota hyvin koulutettuun ja tehokkaasti toimivaan oikeuslaitokseen, mutta tuloksena on oltava, että entinen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin edistää myös sovintoa ja etnisten ryhmien välistä ymmärtämystä, ja kansalaisjärjestöjen työskentelyyn on osoitettava aiempaa enemmän resursseja.

Komission jäsen Rehn muistuttaa meille, että EU:hun liittyminen edellyttää täysimääräistä yhteistyötä ICTY:n kanssa, mutta totuus on se, ettei neuvosto ole yksimielinen siitä, mitä tämä tarkoittaa, kuten komission jäsen Orban avoimesti totesi minulle eilen illalla komission jäsenen Rehnin poissa ollessa. Tämä on aiheuttanut hämmennystä ja määräaikaisten jatkuvaa lykkäämistä. Haluamme kaikki Serbian ja Kroatian liittyvän EU:hun, mutta neuvoston, komission ja parlamentin on todettava yksimielisesti ja määrätietoisesti, että Mladićin ja Hadžićin kaltaiset syytettyt on toimitettava oikeuteen ja että todistamista on helpotettava Kroatian tapauksessa. Meillä ei ole varaa löyhentää näitä edellytyksiä.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin muutaman asian tässä lyhyessä keskustelussa. Entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen työskentely on äärimmäisen tärkeää – ei pelkästään siksi, että sillä varmistetaan, että Balkanin alueella tehtyihin sotarikoksiin syyllistyneet saatetaan oikeuteen, vaan myös siksi, että sen toiminta on yleisen oikeuskäsityksen mukaista. Tuomioistuimella on myös tärkeä rooli Länsi-Balkania koskevassa Euroopan unionin politiikassa. Tätäkin käsitellään Neyts-Uyttebroeckin mietinnössä.

Koska kyseisen tuomioistuimen toimeksianto päättyy lähiaikoina, on ajateltava sen työn päätökseen saattamista. Ryhmäni mielestä on tärkeintä, että toimintavalmiudet pysyvät ennallaan, jotta tapaukset, joiden käsittely on kesken, voidaan saattaa päätökseen ja jotta kaksi jäljellä olevaa edelleen vapaana olevaa epäiltyä, Ratko Mladić ja Goran Hadžić, saadaan oikeuden eteen.

Emme saa missään vaiheessa antaa sellaista vaikutelmaa, että toimeksiannon pituus ja päättyminen tarkoittavat, että nämä henkilöt voisivat jäädä vapaalle jalalle. Tehdäänkö tämä jatkamalla toimeksiantoa vai siirtämällä asiat sen jälkeisiin elimiin, ei ole meille periaatteellinen kysymys, ja voimme nähdäksemme myös löytää keinon pitää tuomarit, asianajajat ja sihteeristön toimintavalmiudessa.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni soveltaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta kaikkiin Balkanin valtioihin.

Jos vaadimme, että Belgrad luovuttaa Ratko Mladićin, ennen kuin väliaikainen kauppasopimus voidaan panna täytäntöön vakautus- ja assosiaatiosopimuksen yhteydessä, on selvää, että pyydämme Kroatiaa myös tekemään täysimääräistä yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Tässä yhteistyössä on kuitenkin lievästi sanoen paljon toivomisen varaa. Pääsyyttäjä Brammertz vieraili viimeksi helmikuussa Zagrebissa, johon hän oli mennyt pyytämään puuttuvia asiakirjoja, jotka liittyvät tykistön käyttöön operaatio Myrskyssä. Kyseinen operaatiohan johti 200 000 serbin maastapakoon ja 350 siviilin kuolemaan. Pääsyyttäjä pyysi Kroatiaa toimimaan täysin yhteistyössä, ja vaikka Euroopan komissio on juuri näyttänyt vihreää valoa oikeuslaitosta ja perusoikeuksia koskevan luvun 23 avaamiselle, joidenkin EU:n jäsenvaltioiden hallitukset ja Euroopan parlamentti eivät ota sitä kuuleviin korviinsa.

Emme todellakaan tue Balkanin maiden liittymistä, ellei rauhasta anneta takeita, ja paras tae siitä on totuus ja oikeus menneiden rikosten yhteydessä.

Kiitän esittelijä Neyts-Uyttebroeckia mietinnöstä, jota kannatettiin yksimielisesti ulkoasiainvaliokunnassa.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Kiitän esittelijä Neyts-Uyttebroeckia ja kannatan entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiantoa koskevaa mietintöä, johon olen jättänyt myös muutaman tarkistuksen. Mietinnössä otetaan esiin joitakin todellisia asioita, joita meidän on tarkasteltava.

Meidän on varmistettava, että tuloksia, joita kyseinen tuomioistuin on tähän mennessä saavuttanut sotarikosten rankaisemisessa ja Länsi-Balkanin sovintoprosessin edistämässä, hyödynnetään tehokkaasti. Tuomioistuimen työ on saatettava täysimääräisesti päätökseen. Lisäksi on arvioitava tähän mennessä saavutettuja tuloksia ja erityisesti tavoitteita, joita ei ole vielä saavutettu. Tämän arvioinnin perusteella neuvoston on harkittava tuomioistuimen toimeksiannon jatkamista niin kauan kuin on tarpeen.

Tuomioistuin ei tietenkään voi jatkaa työtään loputtomiin. Meidän on siksi varmistettava, että perustetaan riittävän pitkäaikainen järjestelmä huolehtimaan rikostuomioistuimen lakkauttamisen jälkeen jäljelle jäävistä tehtävistä, joita ei voida nyt suorittaa. Kannatan näin ollen Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostolle tehtävää ehdotusta toimielimen perustamisesta tätä tarkoitusta varten.

Toiseksi Länsi-Balkanin kestävien toimielinrakenteiden kehittämisen kannalta on tärkeää laatia näiden valtioiden oikeusjärjestelmiä koskevia sääntöjä ja arviointiperusteita, jotta kansallisia tuomioistuinta voidaan tukea.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin on edistänyt merkittävästi Länsi-Balkanin sovintoprosessia sekä auttanut palauttamaan ja säilyttämään rauhan alueella. Se on myös auttanut luomaan perustukset sodan jälkeisten konfliktien ratkaisemista koskeville uusille maailmanlaajuisille normeille. On kuitenkin korostettava, että Balkanin kansallisten oikeuslaitosten valmiuksien kehittämistä on tärkeää tukea, jotta paikalliset tuomioistuimet voivat jatkaa rikostuomioistuimen aloittamaa työtä. Länsi-Balkanin tuomioistuinten ja syyttäjien asianmukainen yhteistyö on toinen tärkeä haaste etenkin tapauksissa, joihin liittyy luovuttamista ja keskinäistä

oikeusapua. Lisäksi on selvästikin otettava käyttöön järjestelmiä, joilla varmistetaan, että rikostuomioistuimen tehtävät ja sen tuottama aineisto lujittavat oikeusvaltion periaatteita tuomioistuimen lakkauttamisen jälkeen.

Lopuksi pyydän Länsi-Balkanin valtioita ja EU:n jäsenvaltioita tukemaan sellaisten kansalaisjärjestöjen ja muiden elinten työtä, jotka auttavat uhreja, edistävät etnisten ryhmien välistä vuoropuhelua ja ymmärtämystä sekä tukevat Balkanin sovintoprosessia koskevia toimia.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, toistan lopuksi lyhyesti, että tuemme täysin ICTY:n parhaillaan tekemää työtä, joka on tärkeä osa Länsi-Balkanin nykyistä ja tulevaa elpymis- ja sovintoprosessia.

Tapaamme muuten huomenna Prahassa pääsyyttäjä Serge Brammertzin. Olen samaa mieltä siitä, että ICTY:n on voitava hoitaa toimeksiantonsa, päättää meneillään olevat oikeudenkäynnit ja aloittaa uusia oikeudenkäyntejä kahta edelleen vapaalla jalalla olevaa syytettyä vastaan. Olen samaa mieltä myös siitä, että rikostuomioistuimen perintö on säilytettävä lisäämällä paikallisten elinten valmiuksia käsitellä ratkaisematta olevat tapaukset. Nämä ovat nimenomaan Länsi-Balkanin valtioita koskevia tapauksia, joista niiden on vihdoin otettava itse vastuu.

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää tästä erittäin lyhyestä mutta tärkeästä keskustelusta ja onnitella esittelijä Neyts Uyttebroeckia mietinnöstä ja aloitteesta.

ICTY todellakin ilmentää oikeudenmukaisuutta koskevia eurooppalaisia arvoja ja oikeusvaltion periaatteita, minkä vuoksi tämä keskustelu on erityisen tärkeä. Se on myös oleellinen osa Länsi-Balkania koskevaa laajentumispolitiikkaamme.

Olen ICTY:n kanssa samaa mieltä siitä, että rikostuomioistuimen työn päätökseen saattamista koskevassa strategiassa esitetyt päivämäärät ovat tavoitepäivämääriä eivätkä ehdottomia määräaikoja, kuten Neyts-Uyttebroeckin mietinnössä aivan oikein todetaan.

Komission mielestä on oleellista, että kansainvälinen yhteisö tukee edelleen ICTY:n nykyisen toimeksiannon päätökseen saattamista, jotta voidaan varmistaa, ettei sotarikoksia jätetä tulevaisuudessa rankaisematta.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia keskusteluun osallistuneita.

Totean lisäksi, että olen havainnut kaikissa ICTY:ssä työskentelevissä tai työskennelleissä sellaista antaumuksellisuutta ja sitoumusta, jota olen harvoin nähnyt muualla. Se on ollut erittäin ilahduttavaa.

Erityisesti tästä syystä nämä ehdotukset olivat aiheellisia.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 12. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), *kirjallinen*. – (PL) Arvoisa puhemies, Haagin tuomioistuin ansaitsee Euroopan unionin jatkuvan tuen lähinnä siksi, että se auttaa luomaan perustukset konfliktien ratkaisemista koskeville uusille normeille ja edistää merkittävästi Länsi-Balkanin alueen sovintoprosessia.

Kun otetaan huomioon YK:n päätöslauselma, jossa entisen Jugoslavian alueen kansainvälistä rikostuomioistuinta kehoitetaan saattamaan työnsä päätökseen, olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että on tarkasteltava mahdollisuutta jatkaa kyseisen elimen toimeksiantoa. ICTY:n on jatkettava työtään, koska moni rikollinen on edelleen vapaalla jalalla ja koska huomattava määrä tapauksia edellyttää vielä luotettavaa tutkintaa.

Oleellista on varmasti myös se, että Balkanin alueelle perustetaan selkeä järjestelmä sellaisen oikeusjärjestelmän toiminnalle, joka jatkaa rikostuomioistuimen alkuperäisiä tehtäviä sen lakkauttamisen jälkeen. Pyydän myös jäsenvaltioita tukemaan sellaisten kansalaisjärjestöjen ja muiden elinten työtä, jotka auttavat uhreja, edistävät etnisten ryhmien välistä vuoropuhelua ja ymmärtämystä sekä tukevat sovintoprosessia koskevia toimia.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (EL) Kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun Yhdysvallat, Nato ja EU aloittivat likaisen sodan Jugoslaviaa vastaan, sen kansalaisia vastaan tehtyihin rikoksiin syyllistyneet pitävät suurta meteliä tuhansista, myös naisten ja lasten, murhista ja Balkanilla aiheuttamistaan laajoista

vahingoista. Mietinnössä ylistetään Haagin tuomioistuinta, joka on perustettu kuulustelemaan uhreja sekä vapauttamaan yhdysvaltalaiset ja eurooppalaiset imperialistit tekemistään rikoksista. Kyseisen tuomioistuimen tehtävät ovat keksittyjä, ja oikeudenkäynnit ovat silkkaa parodiaa ja johtivat Jugoslavian entisen presidentin Slobodan Milosevicin murhaan. He vaativat uskomattoman röyhkeästi, että tuomioistuimen toimeksiantoa jatketaan, jotta he voivat muodostaa uusia syyllisiä osapuolia ja harjoittaa terroristista painostusta jugoslavalaisia kohtaan kehottamalla heitä allekirjoittamaan julistuksen, jossa he katuvaat maansa puolustamista ja eurooppalaisten murhaajiensa kukistamista.

Tätä halveksittavaa mietintöä vastaan äänestäminen ei yksistään riitä. Kreikan kommunistinen puolue on päättänyt äänestää tyhjää. Se kieltäytyy läsnäolollaan myös osallistumasta toimiin, joilla Euroopan parlamentti laillistaa imperialistien rikokset. Näin se osoittaa hieman kunnioitusta niille, jotka ovat verellään maksaneet Yhdysvaltojen, Naton ja EU:n imperialistisista julmuuksista.

Vielä perustetaan todellisia kansantuomioistuimia, ja Yhdysvalloissa, Natossa ja EU:ssa sekä keskustavasemmistolaisissa ja keskustaoikeistolaisissa hallituksissa olevat tosiasiallisesti syylliset osapuolet ja murhaajat tuomitaan rikoksistaan.

14. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston kyselytunti (B6-0009/2009).

Marian Harkinin laatima kysymys numero 1 (H-0040/09)

Aihe: Pitkäaikaishoidon laadun, saatavuuden ja rahoituksen parantaminen

Väestön ikääntyminen on haaste Euroopan unionille, koska sen seurauksena yhä useammat tarvitsevat hoivaa samalla, kun perheiden koko ja rakenne ja myös työmarkkinat muuttuvat ja liikkuvuus lisääntyy, mikä vaikuttaa hoitajien saatavuuteen. Komission väestönmuutosta koskevassa kertomuksessa (SEC(2008)2911) todetaan, että nämä muutokset vaativat monenlaisia toimia, kuten sukupolvien välisen solidaarisuuden lujittamista pitkäaikaishoidon suhteen, ammattihoitajien arvostuksen lisäämistä ja erityisesti tuen lisäämistä omaishoitajille.

Neuvoston puheenjohtajavaltio on jo ilmoittanut prioriteetikseen kiinnittää enemmän huomiota pitkäaikaishoidon laadun, saatavuuden ja rahoituksen parantamiseen. Mitä toimia neuvosto ehdottaa toteutettaviksi tämän puheenjohtajuuden aikana tukeakseen omaishoitajia kaikkialla EU:ssa, koska monet heistä jo huolehtivat pitkäaikaishoidosta, mistä aiheutuu miljoonien euroja säästöt terveyspalvelujen tuottamisessa?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Vastaan nyt Marian Harkinin kysymykseen.

Puheenjohtajavaltio tiedostaa täysin pitkäaikaishoidon merkityksen väestön ikääntyessä. Eurostatin mukaan yli 65-vuotiaiden osuus EU:n väestöstä kaksinkertaistuu vuosina 1995–2050. Neuvosto ilmoitti 16. joulukuuta 2008 laatimissaan päätelmissä (jotka koskevat kansanterveysstrategioita, joilla pyritään torjumaan ikääntymiseen liittyviä hermostollisia rappeumasairauksia) kannattavansa potilaiden ja omaishoitajien tukijärjestöjen tekemää työtä sekä kehotti jäsenvaltioita ja komissiota pohtimaan yhdessä omaishoitajien tukea koskevaa asiaa sekä tapoja kehittää sitä edelleen.

Lisäksi neuvosto kehotti jäsenvaltioita laatimaan yhteistyössä sidosryhmien kanssa strategisen toimintasuunnitelman tai toteuttamaan muita toimia, joiden tavoitteena on parantaa potilaiden sekä heidän perheittensä ja omaishoitajiensa elämänlaatua, sekä kehotti parantamaan potilaille, heidän perheilleen ja omaishoitajilleen suunnattua tarpeellista tiedottamista, jotta he olisivat tietoisia hoitoperiaatteista ja parhaiksi todetuista hoitokäytännöistä.

Neuvosto suositti myös, että jäsenvaltiot arvioisivat potilaisiin ja omaishoitajiin kohdistuvia monimutkaisia tai turhia hallinnollisia menettelyjä sekä harkitsisi toimia niiden yksinkertaistamiseksi.

Sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa vuonna 2008 laaditussa yhteisessä raportissa, jonka neuvosto luovutti Eurooppa-neuvostolle, jäsenvaltioita kehoitetaan lisäksi parantamaan laadukkaiden palvelujen saatavuutta. Tätä varten jäsenvaltiot vahvistivat tarpeen löytää oikea tasapaino julkisen ja yksityisen sektorin vastuualueiden sekä virallisen hoidon ja omaishoidon välillä. Lisäksi kotona tai yhteisöllisesti järjestetty hoito asetetaan etusijalle laitoshoitoon nähden.

Neuvosto myös kehotti sosiaalisen suojelun komiteaa edistämään kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa pitkäaikaishoidon laadussa, omaishoitajien tukemisessa, pitkäaikaishoidon järjestämisessä sekä integroidun hoidon roolissa.

Puheenjohtajavaltio jatkaa neuvoston puolitoistavuotisen kansanterveysohjelmatavoitteen toteuttamista sekä keskittää EU:n toimet terveydenhuoltoon sekä omaishoitajien tukemista koskevien kokemusten vaihdon parantamiseen ottamalla huomioon ikääntyvien yhteiskuntien aiheuttamat haasteet terveydenhuollolle.

Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta kiinnittää erityistä huomiota yhteisöllisesti järjestettyyn pitkäaikaishoittoon, omaishoittoon sekä vanhusten arvokkaaseen vanhenemiseen ja oikeuksiin. Tšekin tasavalta järjestää Prahassa 25. toukokuuta 2009 EU:n konferenssin, jossa käsitellään arvokasta vanhenemista sekä vanhusten hoitoa (conference on dignity and hazards for the elderly).

Konferenssissa keskitytään sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelujen uudistukseen, jolla pyritään vastaamaan entistä paremmin vanhusten ja perheiden tarpeisiin ja oikeuksiin, sekä keskustellaan muun muassa yhteisöllisestä pitkäaikaishoidosta, omaishoidosta, vanhusten heikosta kunnosta, vanhusten kaltoin kohtelun ja hoidon laiminlyönnin ehkäisystä sekä kuntien roolista.

Puheenjohtajavaltio järjestää Prahassa 22. ja 23. huhtikuuta myös sosiaalipalveluja käsittelevän konferenssin, jonka teemana on Social services – A Tool for Mobilising the Workforce and Strengthening Social Cohesion. Konferenssissa keskitytään erityisesti työllisyysmahdollisuuksien lisääntymiseen sosiaalipalvelujen alalla väestön ikääntyessä, omaishoitajien tukeen sekä sosiaalipalvelujen rooliin aktiivisessa sosiaalisessa osallisuudessa sekä hoitotyön ja työssäkäynnin yhteensovittamisessa.

Myös itsenäinen yhteisöasuminen on konferenssin ensisijaisena aiheena. Konferenssin tavoitteena on lisäksi parantaa parhaiden käytänteiden vaihtoa.

Haluan lopettaa kertomalla verotuksessa juuri tapahtuneesta edistyksestä. Ecofin-neuvoston eilisessä kokouksessa Brysselissä sovittiin, että kaikilla jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus soveltaa pysyvästi alennettua arvonlisäveroa kotihoitopalveluihin, kuten nuorten, vanhusten, sairaiden tai vammaisten kotona tapahtuvaan hoitoon.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Tšekin tasavalta on rohkaissut minua erityisesti perhekysymyksessä. EU:n väestön ikääntymistä korostavan ja väestökehitystä käsittelevän komission kertomuksen alaotsikkona on Sukupolvien välinen solidaarisuus, mutta tosiasiaa rakkauteen ja huolenpitoon perustuvaa solidaarisuutta opitaan perheissä.

Olen hyvin iloinen siitä, että Tšekin tasavalta on ottanut huomioon ihmisarvon kunnioittamisen, sillä se on hoidon ydinperiaate. Toivoisin teidän kommentoivan tätä, sillä tämä periaate on mielestäni pidettävä mielessä silloin, kun hoitoa halutaan tarjota sitä tarvitseville ihmisarvoa kunnioittavalla tavalla.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on erinomainen asia, että omaisia on pyritty tukemaan niin, että he voivat vastata läheistensä pitkäaikaishoidosta. Tosiasiaa omaisia ei valitettavasti ole tarpeeksi tämän tehtävän hoitamiseen. Tarvitsemme siten yhä enemmän korkeasti koulutettua hoitohenkilökuntaa. Siksi kysynkin: Mihin toimiin neuvoston puheenjohtajavaltio aikoo ryhtyä varmistaakseen pätevän hoitohenkilökunnan riittävyyden? Onko koulutuksen yhdenmukaistamista pohdittu näiden uusien aloitteiden myötä?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitoksia jäsenille kommenteista, jotka koskivat puheenjohtajavaltion toimia vanhusten elinolojen parantamiseksi. Ikääntyminen on meitä kaikkia koskettava asia, jota olisi syytä lähestyä hienovaraisesti,

On totta, että monet ikääntymiseen liittyvät haasteet kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin, mutta mainitsin keskustelun alussa kaksi konferenssia. Jäsenvaltiot voisivat mielestäni tarjota koulutus- ja ohjausmahdollisuuksia omaishoitajille. Korkeatasoisen koulutuksen kehittäminen on ensiarvoisen tärkeää hoidon laadun parantamisessa, kuten ovat myös väliaikainen sijaishoito sekä erityisvapaat perheenjäsenistään huolehtiville työntekijöille. Joustavat työajat, osa-aikatyö sekä muut omaishoitoon kannustavat työjärjestelyt ovat tärkeitä.

Omaishoitajien sosiaaliturva on niin ikään tärkeä kysymys. Sekä omaishoitajien että ammattihoitajien hoitotyötä on syytä arvostaa, ja hoidon järjestäminen on yhteiskunnan tehtävä. Taloudellinen turva on siten ehdoton edellytys laadukkaan hoidon varmistamiseksi.

Puhemies. – (EN) **Brian Crowley**n laatima kysymys numero 2 (H-0044/09)

Aihe: Työttömyys Euroopassa

Mitä aloitteita Euroopan unionin neuvosto on toteuttamassa nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden torjumiseksi Euroopassa?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kiitän Brian Crowleytä kysymyksestä. Tiedätte varmasti, että jäsenvaltiot ovat ensisijaisesti vastuussa työllisyyspolitiikan suunnittelusta ja toteuttamisesta. Silti myös neuvosto vastaa monista työllisyyteen liittyvistä kysymyksistä, kuten työllisyysuuntaviivojen vahvistamisesta vuosittain EY:n perustamissopimuksen 128 artiklan mukaisesti. Neuvosto kiinnittää erityistä huomiota jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaan varsinkin nyt, kun talous- ja rahoituskriisi koettelee Eurooppaa.

Tiedustelitte kysymyksessänne erityisesti sitä, mitä aloitteita Euroopan unionin neuvosto toteuttaa parhaillaan Euroopan nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden torjumiseksi. Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2008 Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jonka tarkoituksena on tarjota yhtenäiset puitteet paitsi unionissa myös kussakin jäsenvaltiossa toteutettaville toimille ottamalla huomioon jäsenvaltioiden erityisolot. Eurooppa-neuvoston päätelmissä painotettiin erityisesti tarvetta käynnistää pikaisesti Euroopan sosiaalirahaston lisätoimet varsinkin vähäosaisten työllisyyden parantamiseksi. Eurooppa-neuvosto lupasi arvioida suunnitelman täytäntöönpanoa keväällä maaliskuussa järjestettävässä kokouksessaan sekä ilmoitti, että suunnitelmaan voidaan tuolloin tarvittaessa tehdä lisäyksiä tai muutoksia.

Tšekin tasavalta painottaa vuoden 2009 alkupuoliskolla ja myös kevään Eurooppa-neuvostossa etenkin työllisyystoimenpiteitä. Kevään kokouksessaan neuvosto käsittelee yhteisön työllisyystilannetta ja hyväksyy työllisyysuuntaviivat neuvoston ja komission yhteisen työllisyysraportin pohjalta.

Euroopan parlamentin näkemys asiasta on tervetullut maaliskuisessa Eurooppa-neuvostossa. Neuvosto hyväksyy jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaa koskevat suuntaviivat Eurooppa-neuvostossa tehtyjen arviointien pohjalta. Viime vuonna hyväksytyissä työllisyysuuntaviivoissa sekä sitä edellisessä suuntaviivoissa on korostettu johdonmukaisesti jäsenvaltioiden nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden ratkaisemisen merkitystä.

Syksystä 2008 lähtien, jolloin nykyisen kriisin vaikutukset työllisyyteen alkoivat näkyä, neuvoo-antava työllisyyskomitea, jonka neuvosto on perustanut EY:n perustamissopimuksen 130 artiklan mukaisesti, on toteuttanut uutta tehtäväänsä, joka on seurata säännöllisesti jäsenvaltioiden työllisyystilannetta. Komitean tulokset on välitetty neuvostolle.

Puheenjohtajavaltio on lisäksi päättänyt järjestää 7. toukokuuta työllisyyttä käsittelevän huippukokouksen, joka tarjoaa foorumin keskustelulle ja mahdollisille päätöksille. Huippukokouksen aiheet vahvistetaan keväällä järjestettävän Eurooppa-neuvoston jälkeen, ja aiomme pitää suuntaa-antavan keskustelutilaisuuden tällä viikolla. Tältä osin on syytä mainita myös, että Euroopan parlamentti ja neuvosto arvioivat ja käsittelevät tänä vuonna yhteislainsäätäjien ominaisuudessa Euroopan globalisaatiorahastoon tehtäviä muutoksia. Rahaston tavoitteena on poistaa globalisaation kielteisiä vaikutuksia, joihin työpaikkojen menetykset varmasti kuuluvat, sekä vähentää riskiä siitä, että irtisanotuista työntekijöistä tulee pitkäaikaistyöttömiä. Tavoitteena on estää pitkäaikaistyöttömyyttä tarjoamalla oikea-aikaista tukea irtisanotuille työntekijöille aktivointiohjelmilla, kuten ammattipätevyyttä parantavalla koulutuksella.

Työllisyyden edistäminen sekä pitkäaikais- ja nuorisotyöttömyyden torjuminen ovat yleensäkin olleet aina tärkeällä sijalla neuvoston ja Eurooppa-neuvoston asialistoilla. Puheenjohtajavaltio kannattaa joustoturvan soveltamista. Joustoturvan hyödyntäminen jäsenvaltioiden työllisyyspoliittisissa toimissa sekä rakenneuudistuksen jatkaminen auttavat parantamaan vähäosaisten, kuten nuorten, vanhusten, pitkäaikaistyöttömien sekä heikosti koulutettujen asemaa työmarkkinoilla.

Arvoisa jäsen voi olla varma siitä, että kevään 2009 kuluessa globaalin rahoitus- ja talouskriisin vallitessa ja työttömyyden lisääntyessä puheenjohtajavaltio jatkaa tällä tiellä.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Kiitän neuvoston puheenjohtajaa vastauksesta. Minusta on kunniaksi puheenjohtajavaltiolle, että se oli päättänyt järjestää työllisyyskokouksen ennen kuin tajusimme ja ymmärsimme talouskriisistä johtuvan työttömyyden vakavuuden.

Tulevaa työllisyyskokousta ajatellen on kuitenkin syytä keskittyä kolmeen tärkeään asiaan, jotka vaativat ratkaisua: Ensinnäkin Euroopan sosiaalirahastoa ei pidä hyödyntää pelkästään koulutuksessa vaan myös sen varmistamiseksi, että koulutuksella todella luodaan työpaikkoja ja ettei koulutusta järjestetä vain sen itsensä vuoksi. Toiseksi on varmistettava, että sosiaalirahastosta tehdään välittömästi entistä aktiivisempi, sillä

työpaikkoja häviää juuri tällä hetkellä. Kolmanneksi on erittäin tärkeää, että kollegoitamme neuvostossa kehoitetaan välttämään protektionistisia työllisyystoimia kotimaissaan muiden jäsenvaltioiden työllisyyden kustannuksella, sillä koordinointi ja yhteistyö takaavat paremmat onnistumisen mahdollisuudet.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Onko neuvoston puheenjohtaja samaa mieltä kanssani siitä, että nykyinen tilanteemme muistuttaa pikemminkin toisen maailmansodan päättyessä vallinnutta tilannetta kuin 1930-luvun tilannetta ja että nyt tarvitaan Marshall-avun tyyppisiä uusia toimia Euroopan elpymiseksi?

Pitääkö hän siten mahdollisena, että Euroopan investointipankki saisi Kiinan kaltaisen investoijan lainaamaan rahaa investointipankille Euroopassa tehtäviä investointeja varten? Laina maksettaisiin takaisin investointipankille rahaa lainanneille tahoille unionin kerääminä ylimääräisinä kauppatariffina ja arvonnalisäverona? Onko hän samaa mieltä siitä, että vaikka työllisyyskonferenssi on tervetullut, tarvitaan uutta ajattelua ja yhtä rajuja toimia kuin toisen maailmansodan päättyessä?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, liikkuvuuden nykyiset esteet ovat eittämättä yksi nuorisotyöttömyyden syy. Meillä on erinomaisia rajatylittäviä koulutusohjelmia myös harjoittelijoille, mutta sosiaaliturvan ja terveydenhuollon esteet saavat aikaan sen, ettei liikkuvuuden ja ulkomailla opiskelun mahdollisuuksia voida hyödyntää kokonaisvaltaisesti. Mitä puheenjohtajavaltio tekee tilanteen korjaamiseksi?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä oli minusta kaksi erillistä asiaa, toinen Crowleyn ja toinen Mitchellin esille nostama. Meidän on mielestäni vältettävä protektionistisia pyrkimyksiä, jotka saattavat jopa lisätä jäsenvaltioiden työttömyyttä. Kansalliset ratkaisut eivät saa koitua naapurimaiden vahingoksi, eikä laskua pidä jättää tulevien sukupolvien maksettavaksi.

Meidän on nyt toimittava sekä reagoitava tilanteeseen, ja tähän me pyrimme parhaillamme. Olen samaa mieltä jäsen Mitchellin kanssa elvytysuunnitelman tarpeesta, ja olemme jo laatineetkin muutamia suunnitelmia. Olemme laatineet Euroopan talouden elvytysuunnitelman, joka on nyt pantava täytäntöön. Neuvottelemme toki parhaillamme ja teemme yhteistyötä Euroopan investointipankin kanssa. Investointipankin pääjohtaja Philippe Maystadt piti kaksi päivää sitten kokouksen, jossa hän kertoi, kuinka paljon pankki oli käyttänyt rahaa kriisin alettua: noin 10 miljardia euroa enemmän kuin edellisenä vuonna. EIP on tehnyt yhdessä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin EBRD:n ja Maailmanpankin kanssa myös toisen aloitteen myöntääkseen yli 24 miljardia euroa jäsenvaltioiden tarpeisiin. Tämä on tärkeää työpaikkojen säilyttämisen kannalta.

Mitä tulee Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan globalisaatiorahastoa koskevien säännösten tarkistamiseen, neuvostossa on päästy yksimielisyyteen ehdotuksesta tarkistaa Euroopan sosiaalirahastoa koskevaa säännöstä. Ehdotuksen mukaan menojen kirjaamista selkiytetään ja jäsenvaltioiden maksuosuuksia nostetaan. Nyt odotamme parlamentin kantaa, jotta tarkistettu asetus voisi tulla voimaan toukokuussa 2009.

Puhemies. – (EN) **Mairead McGuinnessin** laatima kysymys numero 3 (H-0046/09)

Aihe: Tuotantostandardien erot eri puolella maailmaa

Euroopassa asetetaan sen rajojen sisälle tapahtuvalle elintarvikkeiden tuotannolle ja hyödykkeiden valmistukselle korkeita standardeja, mitä me kaikki arvostamme, mutta Eurooppa ei vaadi vastaavien standardien noudattamista tuonnin osalta. Eurooppalaiset normit ovat maailman parhaat, etenkin kun on kyse elintarviketuotannosta ja vaatteiden ja lelujen valmistuksesta, mutta kyseiset korkeat standardit lisäävät kustannuksia ja tekevät tuottamisesta EU:n rajojen sisällä kalliimpaa kuin muualla. Tuontituotteita, joihin ei ole sovellettu yhtä tiukkoja ympäristö- ja muita normeja, asetetaan kauppojemme hyllyille, ja usein niiden hinnat ovat paljon halvemmat.

Mitä neuvosto tekee WTO:ssa ja maailman muilla foorumeilla tietoisuuden lisäämiseksi ja rohkaistakseen nostamaan tuotantostandardeja kaikkialla maailmassa työntekijöiden ja kuluttajien suojelun tehostamiseksi?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Myös toisen irlantilaisen jäsenen kysymys on aiheellinen, ja irlantilaiset näyttävätkin olevan kaikkein aktiivisimpia tällä kyselytunnilla.

Mitä siis tulee WTO:n aloitteeseen tietoisuuden lisäämiseksi ja tuotantostandardien tiukentamiseksi kaikkialla maailmassa, saanen ensiksi muistuttaa arvoisaa jäsentä siitä, että komissio on Euroopan yhteisön pääneuvottelija kauppa-asioissa WTO:ssa ja että se toimii neuvoston antaman mandaatin pohjalta. Siten komission jäsen Ashtonin läsnäolo olisi nyt tarpeen.

Tuotantostandardeista on sanottava, että GATTin sopimuksen 20 artiklan nojalla hallitukset voivat toimia kaupan ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden tai elämän suojelemiseksi edellyttäen, etteivät hallitukset toimi syrjivästi tai peitellyn protektionistisesti.

WTO:ssa on lisäksi käytössä kaksi erityistä järjestelyä, joilla tämä kysymys on pyritty ratkaisemaan: terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskeva sopimus (SPS) sekä kaupan teknisiä esteitä koskeva sopimus (TBT).

SPS-sopimus on erillinen sopimus, joka sisältää elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat perussäännöt sekä eläinten ja kasvien terveyteen liittyvät normit. Sopimuksen avulla jäsenvaltiot voivat laatia omat standardinsa, joilla on oltava tieteellinen perusta. TBT-sopimus velvoittaa WTO:n jäseniä varmistamaan, että tekniset säännökset, vapaaehtoisuuteen perustuvat normit sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt eivät luo turhia esteitä kaupalle.

WTO:n jäseniä kannustetaan hyödyntämään kansainvälisiä normeja, suuntaviivoja ja suosituksia, jos niitä on annettu. WTO:n jäsenet voivat lisäksi toteuttaa normien tiukentamiseen johtavia toimia vain, jos tiukentamiselle on tieteelliset perusteet.

Euroopan yhteisö vaatii korkeatasoisia normeja, joilla se suojelee kuluttajiaan. On kuitenkin syytä varmistaa, etteivät vaaditut normit ole ristiriidassa edellä mainittujen sopimusten kanssa.

Me kaikki tiedämme, että näistä kysymyksistä ollaan montaa eri mieltä ja että Euroopan yhteisö on asettunut useaan otteeseen puolustuskannalle toimenpiteistä syntyneissä kiistoissa.

Yhteisön mielestä toimivalla sääntelykäytännöllä voidaan muun muassa estää tarpeettomien esteiden syntymistä kansainvälisessä kaupassa sekä varmistaa, ettei lainsäädännöllä rajoiteta kauppaa enemmän kuin on tarpeen. Lisäksi yhteisö voi puolustaa oikeutta asettaa julkisia poliittisia tavoitteita ja vaatia esimerkiksi ihmisten, eläinten ja kasvien elinympäristöille sopivaksi katsomaansa tasoa. Tämä ei kuitenkaan saa johtaa mielivaltaiseen tai aiheettomaan syrjintään.

Nykyisessä rahoituskriisissä ja talouden hiipuessä kaikkien WTO:n sääntöjen ja sopimusten täydellistä noudattamista ja tehokasta täytäntöönpanoa ei voida korostaa liikaa.

Euroopan yhteisö on pyrkinyt tiukentamaan kansainvälisiä normeja toimivaltaisissa WTO:n komiteoissa ja etenkin TBT-, SPS-, TRIPS- sekä kauppa- ja ympäristökomiteoissa. Mainittakoon tältä osin tuore tapaus, kun Euroopan yhteisö otti helmikuun lopussa SPS-komiteassa tiukan kannan siihen, että muutamat WTO:n jäsenmaat eivät ole noudattaneet Maailman eläintautijärjestön normia.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa seikkaperäisestä ja teknisiin kysymyksiin keskittyvästä vastauksesta, mutta saanen mainita käytännön esimerkin huomionne kiinnittämiseksi. Euroopan unioni kieltää muutaman vuoden kuluessa häkkikanaloiden munantuotannon. Häkkikanalat ovat kuitenkin edelleen käytössä rajojemme ulkopuolella, ja tuomme tänne nesteen tai jauheen muodossa olevia munia, jotka ovat peräisin unionissa kielletyistä häkkikanaloista. Tuottajat eivät ymmärrä tämän logiikkaa.

Kysynkin teiltä, joka olette vastauksissanne varsin looginen ja seikkaperäinen, miten kyseistä järjestelmää voidaan puoltaa, elleimme toteaa, ettei unioniin voida tuoda häkkikanaloista peräisin olevia munia nesteen tai jauheen muodossa? Unionin sisäinen kiello on järjetön.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa ministeri, kysymyksen ydin oli käsittääkseni kilpailukyky ja tapa, jolla EU:n tuottajien kilpailukyky voidaan säilyttää. Kun tiedetään, että etenkin EU:n elintarviketuottajille koituu lisäkustannuksia EU:n sääntöjen noudattamisesta ja että he joutuvat kilpailemaan sääntöjä noudattamattomista maista peräisin olevien tuontituotteiden kanssa, kysynkin teiltä, oletteko vakuuttunut siitä, että yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi syytä hyödyntää EU:n tuottajien kilpailukyvyn säilyttämisen rahoittamiseksi? Ilman rahoitusta joudumme juuri McGuinnessin kuvailemaan tilanteeseen.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) En ole yhteisen maatalouspolitiikan innokas kannattaja. Yleisesti ottaen kannatan yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jatkamista, mutta toivon, ettemme joudu tuomaan unioniin munia nesteen tai jauheen muodossa. Uskon myös, että useimmat tuotteiden markkinoille saattamista koskevat EY:n standardit eivät perustu pelkästään Euroopassa hyväksyttyihin standardeihin vaan myös kansainvälisesti hyväksytyn elintarvikekoodiston (Codex Alimentarius) standardeihin sekä YK:n Euroopan talouskomission standardeihin. On tärkeää, että kaikki maat noudattavat tiettyjä standardeja ja ettemme luo oloja, jotka saattavat vaarantaa vakavasti tämän järjestelmän.

TBT-sopimus velvoittaa WTO:n jäseniä varmistamaan, että tekniset säännökset, vapaaehtoisuuteen perustuvat normit sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt eivät luo turhia esteitä kaupalle.

Puhemies. – (EN) **Claude Moraesin** laatima kysymys numero 4 (H-0047/09)

Aihe: Ilmastomuutos

Miten neuvosto valmistautuu heinäkuussa pidettävään G8-maiden huippukokoukseen ja myöhemmin tänä vuonna Kööpenhaminassa pidettävään ilmastomuutoskonferenssiin, jotta ilmastomuutoksesta käytävät kansainväliset neuvottelut etenisivät? Voiko neuvosto erityisesti raportoida EU:n ja Yhdysvaltojen uuden hallinnon välisen yhteistyön paranemisesta?

Mitä muita ilmastomuutoksen torjumista koskevia toimia neuvosto kaavailee konsolidoidakseen joulukuussa sovitun toimenpidepaketin?

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Poznańin kokouksessa sovittiin joulukuussa 2008 vuoden 2009 työohjelmasta, jossa määriteltiin selkeästi joulukuussa 2009 Kööpenhaminassa pidettävää ilmastokokousta edeltävät vaiheet. Poznańin kokouksessa lähetettiin myös viesti siitä, että nykyistä talouskriisiä ei pidä nähdä ilmastomuutosta koskevien uusien toimien esteenä vaan uutena mahdollisuutena tehdä perusteellinen muutos talousjärjestelmäämme ja siirtyä vähän hiilidioksidia tuottavaan talouteen.

Näin ollen meidän on tiedostettava, ettei tämä tule olemaan helppo tehtävä. Talouden taantuma heikentää sidosryhmien halukkuutta maksaa päästövähennyssitoumuksista sekä ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämisestä ja ilmastomuutokseen sopeutumisesta aiheutuvia lisäkustannuksia.

Tšekin tasavalta jatkaa kansainvälisiä ponnistelujaan, jotta Kööpenhaminan joulukuisessa kokouksessa päästäisiin sopimukseen. Kuten tiedätte, neuvosto hyväksyi tällä viikolla Euroopan parlamentin perustaman väliaikaisen ilmastomuutosvaliokunnan työn perusteella asiaa koskevat päätelmät jatkona komission tiedonannolle nimeltä Kohti kattavaa ilmastopoliittista Kööpenhaminassa. Siten neuvosto hioi edelleen EU:n kantaa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaan kattavaan sopimukseen.

Tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa on tarkoitus sopia myös keskeisistä poliittisista viesteistä. Sen lisäksi, että meillä on yhteinen näkemys ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseen ja ilmastomuutokseen sopeutumiseen tähtäävistä pitkäaikaisista toimista sekä teknologiasta, tehokkaan ja pitkäaikaisen ilmastopoliittikan sopivien rahoittamiskeinojen tunnistaminen on tärkeällä sijalla EU:n kannanotossa ja se määrittelee pitkälti Kööpenhaminan kokouksen onnistumisen.

EU on jo aloittanut aktiivisen yhteistyön paitsi tärkeimpien neuvottelukumppanien ja keskeisten nousevien talousmaiden myös Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa. Yhdysvallat onkin jo osoittanut olevansa halukas jatkamaan yhteistyötä mielekkäästi.

Puheenjohtajavaltioilla on jo ollut ensimmäinen kokouksensa Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa, ja se aikoo jatkaa keskusteluita mahdollisimman pian. Ilmastomuutos on yksi keskustelunaiheista EU:n ja Yhdysvaltojen epämuodollisessa huippukokouksessa Prahassa 5. huhtikuuta. Ensimmäiset merkit Washingtonista ovat joka tapauksessa rohkaisevia, joten hyvän yhteistyön varmistaminen EU:n ja Yhdysvaltojen välillä on äärimmäisen tärkeää, jotta olisimme kannanotoissamme mahdollisimman kunnianhimoisia ja jotta voimme varmistua siitä, että keskeiset nousevat talousmaat seuraavat mukana.

Jotta EU:n ponnistelut ilmastomuutoksen torjumiseksi tuottaisivat tulosta, on äärimmäisen tärkeää ottaa ponnisteluihin mukaan myös muut hiilidioksidia paljon tuottavat taloudet. Tästä syystä G8-maiden kokoukseen on kutsuttu myös useita tällaisia maita, kuten Etelä-Afrikka, Egypti, Kiina, Intia, Australia, Meksiko, Brasilia, Indonesia ja Etelä-Korea.

Ilmasto- ja energiapaketista on sanottava, että EU:n pääseminen siitä sopimukseen joulukuussa 2008 oli voimakas poliittinen viesti kaikille EU:n neuvottelukumppaneille ympäri maailman. Nyt ryhdymme panemaan pakettia täytäntöön, mikä edellyttää paljon teknistä työtä.

Koska neuvosto tiedostaa tarpeen määrittää yksityiskohtaisesti kriteerit, joita Euroopan unioni toivoo sovellettavan siirryttäessä 20 prosentin päästötavoitteesta 30 prosentin tavoitteeseen, se käsittelee parhaillaan komission tiedonannon pohjalta täydentäviä toimia ja mahdollisten kehitysmaatoimien tarkoituksenmukaisuutta. Asiaa koskeva teksti sisältyy 2. maaliskuuta 2009 kokoontuneen ympäristöasioiden neuvoston päätelmiin.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Mitä kyselytunnista tulisikaan ilman irlantilaisten kollegoidemme tehokasta ja selväsanaista panosta? Osoitan puheeni nyt lähinnä neuvoston puheenjohtajavaltiolle.

Kysymykseni ydin on se, että meidän on tiedostettava, että eritoten nuorimmat valitsijamme (enkä ole varmasti ainoa) haluavat kehottaa sekä kautensa puolessavälissä olevaa nykyistä puheenjohtajavaltiota että seuraavaa puheenjohtajavaltiota Ruotsia seuraamaan tarkoin, mitä amerikkalaiset yrittävät tehdä varmistaakseen, ettei synny ristiriitaa (neuvoston puheenjohtaja Vondra mainitsi tämän) talouskriisin ja työttömyyden pikaisen ratkaisemistarpeen ja niiden toimien välillä, joilla pyritään edistämään ilmastomuutostalkoita, ilmastomuutospaketin täytäntöönpanoa sekä rohkaisemaan teollisuutta osallistumaan vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaan talouteen.

En käske maailman maita vaan pikemminkin haluan toivoa, että otettaisiin aina huomioon, etteivät tavoitteet ole toisiaan poissulkevia. Monet nuoret valitsijamme ympäri EU:ta ovat todenneet juuri tämän eri puheenjohtajavaltioille.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kun otetaan huomioon ilmastomuutoksen vaikutukset, joita ovat muun muassa pitkät kuivat kaudet, juomavesivarojen väheneminen ja laajojen alueiden aavikoituminen Euroopassa, tiedustelin neuvostolta, harkitseeko se eurooppalaisen kastelujärjestelmän kehittämistä?

Maatalouden investointien on oltava mielestäni ensisijaisessa asemassa talouskriisin aikana. Maatalous on myös Euroopan unionin kauppapasapainon kannalta äärimmäisen tärkeä ala, ja meidän on varmistettava riittävän, kohtuuhintaisen ja terveellisen ruoan saanti EU:n kansalaisille.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Haluan muistuttaa neuvoston puheenjohtajaa siitä, että kaikki valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät viime joulukuussa pidetyssä huippukokouksessa julkilausuman, jossa todetaan muun muassa, että jäsenvaltiot voivat Kööpenhaminassa vuonna 2009 tehtävän kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen puitteissa niin halutessaan käyttää osan päästökauppatuloista ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseen ja ilmastomuutokseen sopeutumiseen tarkoitettujen toimien rahoittamiseen sopimuksen ratifioineissa kehitysmaissa ja etenkin vähiten kehittyneissä maissa.

Kysymykseni on siis hyvin yksinkertainen: Arvoisa ministeri, koska huippukokouksen julkilausumia ei julkaista virallisissa lehdissä tai asiakirjoissa, voisitteko toimittaa viime joulukuun huippukokouksessa annetun julkilausuman tekstin kokonaisuudessaan tänne parlamenttiin ennen puheenjohtajuuskautenne päättymistä?

Olisi äärimmäisen tärkeää, että saamme tutustua näihin tärkeisiin julkilausumiin.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Julkilausuma sisältyy käsittääkseni maaliskuun alussa pidetyn ympäristöasioiden neuvoston päätelmiin. Minulla ei ole asiakirjoja mukana, joten tarkistan vielä asian. Minulla on tunne, että olisin lukenut julkilausuman. Olemme etuajassa keväisen Eurooppa-neuvoston kokouksen järjestelyissä, joten odotan kaikkien kunnianhimoisten tavoitteiden vahvistamista.

En tiedä, onnistummeko saamaan kokoon tarpeeksi rahaa (tämä herättää joukon muita kysymyksiä) rahastoihin, joilla kehitysmaita on tarkoitus auttaa sopeutumaan ilmastomuutokseen ja lieventämään sen vaikutuksia, sillä olemme vasta aloittaneet neuvottelut Yhdysvaltojen ja muiden kumppanien kanssa, joten ei ole järkevää paljastaa kaikkia korttejamme juuri nyt.

Neuvottelut Yhdysvaltojen edustajien kanssa ovat käynnissä. Varaympäristöministeri tapasi tämän kuun alussa Carol Brownerin, ja Tšekin ympäristöministeri Martin Bursík tapaa kollegoitaan Washingtonissa ilmeisesti loppuviikosta tai ensi kuun alussa. Vuoropuhelu on siis jo käynnistynyt.

Meidän on toki löydettävä yhteinen sävel. Edessämme ovat talouskriisi ja vaativat ympäristötavoitteet. Olette oikeassa siinä, että voimme löytää runsaasti synergiaa ja ettei kiistelyyn ole aihetta. Euroopan talouden elvytysuunnitelmiin tutustuessa huomaa, että meillä on paljon ohjelmia, joilla on vihreitä tavoitteita. Samaan aikaan tarvitaan paljon julkista tietoa. Tilanne eri EU:n jäsenvaltioissa ei ole aina välttämättä sama, joten meillä on edessämme paljon julkista työtä ja diplomatiata tältä osin.

Puhemies. – (EN) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 5 (H-0050/09)

Aihe: Tieturvallisuus

Puheenjohtajavaltio Tšekin painopisteiden mukaan Euroopan teillä surmansa saaneiden ihmisten suuri määrä edellyttää Euroopan laajuisten toimien tehostamista tieturvallisuuden parantamiseksi.

Mitä suunnitelmia puheenjohtajavaltioilla on ongelman korjaamiseksi?

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – (EN) Kuten arvoisa jäsen huomautti, tieturvallisuuden parantaminen ja yhteisön teillä kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien suuren määrän vähentäminen ovat Tšekin tasavallan painopistealueita liikenteessä. Tämä ei ole mikään yllätys, sillä maamme sijaitsee keskellä Eurooppaa. Vilkas liikenne ja sen tuomat vaarat ovat ongelmia, joihin kiinnitämme ensisijaista huomiota.

Koska huolestamme ovat yhteiset ja jotta voisimme parantaa nykyistä tilannetta lyhyellä aikavälillä, Tšekin tasavallan aikomuksena oli järjestää neuvoston kokouksessa keväällä 2009 ministeritason keskustelu tieturvallisuuden parantamisesta uutta tieturvallisuustoimintasuunnitelmaa laadittaessa. Koska komissio on kuitenkin ilmoittanut Tšekille aikeestaan lykätä uuden toimintasuunnitelman hyväksymisajankohtaa, Tšekin mielestä ministeritason keskustelu olisi ennenaikainen.

Esimerkkinä Tšekin puheenjohtajuuskaudella toteutetusta käytännön toimesta tieturvallisuudessa mainittakoon neuvoston ja parlamentin väliset loppuneuvottelut asetusehdotuksesta moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista. Kuten tiedätte, Tšekki ja parlamentin edustajat pääsivät sopuun asetusehdotuksesta, ja Euroopan parlamentti hyväksyi asetuksen eilen. Moottoriajoneuvojen yleistä turvallisuutta koskeva asetus edellyttää elektronisten ajonvakautusjärjestelmien pakollista asentamista kaikkiin ajoneuvoihin sekä kehittyneiden hätäjarrutusjärjestelmien ja kaistavahtijärjestelmien asentamista raskaisiin ajoneuvoihin. Uusilla tekniikoilla voidaan parantaa merkittävästi ajoneuvojen turvallisuutta, ja on selvää, että tieturvallisuus paranee, kun tekniikoiden asentamisesta uusiin ajoneuvoneihin tehdään yleinen käytäntö.

Jos asetuksesta päästään sopuun ensimmäisessä käsittelyssä, elektronisten ajonvakautusjärjestelmien pakollinen asentaminen uusiin ajoneuvoihin voi tulla voimaan vuonna 2011 eli vuotta aiemmin kuin komissio esitti alkuperäisessä ehdotuksessaan. Neuvosto on lisäksi juuri aloittanut käsittelemään komission toimintasuunnitelmaa älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottamiseksi Euroopassa sekä siihen liittyvää direktiiviehdotusta tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista. Toimintasuunnitelman ja direktiiviehdotuksen tavoitteena on tieliikenneturvallisuuden parantaminen soveltamalla tieto- ja viestintäteknologiaa tieliikenteessä.

Puheenjohtajavaltio aikoo kehottaa ministereitä hyväksymään komission toimintasuunnitelmaa koskevat neuvoston päätelmät neuvoston maaliskuisessa kokouksessa sekä sopimaan yleisestä kannasta tai saamaan aikaan poliittinen yhteisymmärrys edellä mainitusta direktiiviehdotuksesta kesäkuussa 2009 järjestettävässä neuvoston kokouksessa. Älykkäiden liikennejärjestelmien roolista tieliikenneturvallisuudessa keskustellaan niin ikään liikenneministerien epämuodollisessa tapaamisessa, joka järjestetään huhtikuun lopulla Litoměřicissä Tšekissä.

Älykkäät liikennejärjestelmät sekä niiden sovellukset, kuten hätäpuhelut ja kuljettajien turvalaitteet, nopeushälyttimet ja alkoholilukot voivat parantaa huomattavasti tieliikenneturvallisuutta. Elektroniset vakausjärjestelmät ja eCall-hätäpuhelujärjestelmä voivat jo yksistään säästää vuosittain jopa 6 500 EU:n kansalaisen hengen, jos ne otetaan täysipainoisesti käyttöön. Koska puheenjohtajavaltio kiinnittää suurta huomiota tieliikenneturvallisuuteen, se aikoo käsitellä kaikki muutkin ehdotukset, joita komissio saattaa esitellä piakkoin aiheesta määrääjassa kesäkuuhun loppuun mennessä.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Irlannista on toinenkin kysymys, tosin tällä kertaa se on esitetty omalla kielellämme. Mikä on mielestänne suurin syy tieliikenneonnettomuuksissa kuolleiden suureen määrään? Aikooko puheenjohtajavaltio Tšekki lisätä ajoneuvojen kuntoa koskevien ja eri jäsenvaltioissa käytössä olevien normien yhdenmukaisuutta? Oletteko sitä mieltä, että pelkkä teknologian hyödyntäminen ei riitä tieliikenneonnettomuuksissa kuolleiden määrän vähentämiseksi?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) EU ei ole tehnyt tarpeeksi tieliikenneonnettomuuksien vähentämiseksi. Tieliikenneturvallisuutta voidaan parantaa panostamalla infrastruktuuriin, parantamalla liikennekäyttäytymistä ja yhdenmukaistamalla tieliikennelainsäädäntöä.

Euroopan komissio on laatinut direktiiviehdotuksen liikenneerikkomuksista annettujen sakkorangaistusten rajatylittävistä lainvalvonnasta. Euroopan parlamentti on äänestänyt ehdotuksen puolesta. Missä vaiheessa olemme nyt, ja mitä mahdollisuuksia ehdotuksella on mennä läpi myös Euroopan unionin neuvostossa?

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Ensinnäkin haluan tiedustella neuvostolta, onko se samaa mieltä siitä, että kullekin jäsenvaltiolle olisi asetettava erilliset tavoitteet tieliikenneonnettomuuksissa kuolleiden ja loukkaantuneiden määrän vähentämiseksi?

Toiseksi katsooko neuvosto, että meidän olisi syytä ottaa käyttöön järjestelmä, joka mahdollistaa sen, että tuomioistuimet voivat asettaa syytteeseen lainrikkojan sillä lainkäyttöalueella, jolla rikkomus on tapahtunut, vaikka lainrikkoja olisi palannut kotimaahansa?

Lopuksi haluan kysyä vielä yhden tärkeän asian: suhtaudun myönteisesti neuvoston ilmoitukseen eCall-hätäpuhelinjärjestelmästä, mutta milloin se tulee pakolliseksi kaikissa jäsenvaltioissa? Järjestelmä on elintärkeä onnettomuuksien ja erityisesti henkilöauto-onnettomuuksien kannalta.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Ensinnäkin ymmärrän vallan hyvin näiden kysymysten tärkeyden vaalikampanjassa, sillä tieliikenneturvallisuus kiinnostaa kaikkia. Meidän on tiedostettava yksi asia, nimittäin se, että jäsenvaltioiden hallitukset ja varsinkin Eurooppa-neuvosto eivät voi vastata joka ikisen ihmisen hengestä liikenteessä. Vastuu on myös ja etupäässä kuljettajien.

Toki meidän on kiinnitettävä huomiota tähän ongelmaan, joka on, sanon jälleen kerran, yksi painopistealueistamme, joten keskustelussa on mentävä eteenpäin. Siten olemme valinneet tieliikenneturvallisuuden yhdeksi keskeiseksi aiheeksi huhtikuun lopulla pidettävän liikenneministerien epämuodollisen kokouksen asialistalla. Toki kerron myös maamme liikenneministerille ja hallituskumppanilleni, että asia on kovin tärkeä myös teille.

Mainitsemani epävirallisen kokouksen pääteemana on älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönotto EU:ssa. Tieliikenneturvallisuus on eittämättä yksi kuudesta ensisijaisesta toiminnanalasta, jotka komissio on määritellyt asiaa koskevassa toimintasuunnitelmassaan. Haluamme viedä keskustelua eteenpäin.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(EN) Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.10 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

15. Vihreä kirja Euroopan terveydenhuoltohenkilöstöstä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana vihreä kirja Euroopan terveydenhuoltohenkilöstöstä.

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin mielissäni siitä, että minut on kutsuttu antamaan julkilausuma parlamenttiin Euroopan terveydenhuoltohenkilöstöä käsittelevästä vihreästä kirjasta, jonka komissio hyväksyi 10. joulukuuta 2008.

Kutsu tuli sopivaan aikaan, sillä kuulemisvaihe lähenee loppuaan ja päättyy tämän kuun lopussa.

On selvää, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden terveysjärjestelmiin kohdistuu yhä suurempia paineita väestön ikääntymisen, terveysuhkien, uusien tekniikoiden kustannusten nousun sekä potilaiden kasvavien odotusten takia ja varsinkin kun otetaan huomioon vaikea taloustilanne.

Ilman hyvin koulutettua ja motivoitunutta terveydenhuoltohenkilöstöä kautta EU:n Euroopan terveydenhuoltojärjestelmien talouden kestävyys vaarantuu ja terveydenhuollon epätasa-arvo lisääntyy.

Euroopan väestön ikääntyessä myös terveydenhuollon työntekijät ikääntyvät, jolloin eläkkeelle jäävien tilalle ei saada riittävästi uutta työvoimaa. Meidän onkin pohdittava syitä siihen, miksi nuoret ovat haluttomia työskentelemään terveydenhuoltoalalla.

Tämä yhdistettynä terveydenhuollon ammattilaisten liikkuvuuteen jäsenvaltioissa ja niiden välillä luo yhteisiä työvoimaongelmia monille EU:n terveydenhuoltojärjestelmille.

Odotan runsaasti vastauksia vihreään kirjaan niiltä terveydenhuollon sidosryhmien järjestöiltä, jotka ovat ilmaisseet huolensa tästä tärkeästä aiheesta.

Odotan kovasti myös parlamentin jäsenten mielipiteitä vihreästä kirjasta. Parlamentin jäsenten panos helpottaa todella työtämme ja edistää yhteistä tavoitettamme.

Saamiemme vastausten tarkastelun pohjalta kehitämme EU:n strategioita, joilla jäsenvaltioita tuetaan näiden haasteiden voittamisessa.

Terveystenhoitoalan henkilöstöä koskeva keskustelu on erillään kysymyksistä, joita käsitellään rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista annetussa direktiiviluonnoksessa.

Direktiiviluonnoksessa keskitytään sääntöihin ja järjestelyihin, joita tarvitaan turvallisen ja korkeatasoisen terveydenhuollon tarjoamiseksi tasapuolisesti kaikille Euroopassa liikkuville potilaille.

Direktiiviluonnoksen keskeisenä tavoitteena on panna tasapuolisesti ja johdonmukaisesti täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen tunnustamat potilaiden oikeudet. Sillä ei pyritä sääntelemään rajatylittävien terveydenhuoltopalvelujen tarjoamista, sijoittautumisen vapautta tai terveydenhuollon ammattilaisten liikkuvuutta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että direktiiviluonnoksessa unohdettaisiin ulkomailla hoitoon hakeutuvien henkilöiden potilasturva ja laadukas hoito, sillä nämä ovat olennainen osa ammattimaisia terveydenhuoltopalveluja.

Tältä osin direktiiviluonnoksessa on hyvin selkeä perussääntö, jonka mukaan rajatylittävissä terveydenhuollossa sovelletaan hoitoa tarjoavan maan sääntöjä.

Saaneen mainita lyhyesti vielä muutaman muun, direktiiviehdotuksen 5 artiklaan sisältyvän säännöksen. Tuossa artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan määrittelemään kansalliset laatu- ja turvallisuusstandardit, panemaan ne tosiasiallisesti täytäntöön sekä antamaan ne julkisesti tiedoksi. Terveystenhoitopalvelujen tarjoajien on toimitettava kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta potilaat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot vakuutusluvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillisesta vastuusta koskevasta suojasta, jonka on oltava saatavilla kaikissa jäsenvaltioissa. Lisäksi potilailla on oltava käytössään valitus- ja oikeussuojakeinot sekä mahdollisuus korvauksiin, jos heille aiheutuu vahinkoa saadusta terveydenhuollosta.

Näiden periaatteiden ja sääntöjen myötä potilaiden ja terveydenhuoltopalvelujen tarjoajien välinen yhteys määritellään mielestäni selkeästi luotettavan tiedon sekä turvallisen ja korkealaatuisen hoidon tarjoamiseksi EU:n kansalaisille, jotka haluavat matkustaa muuhun jäsenvaltioon saamaan hoitoa.

Saaneen muistuttaa myös, että kollegani, komission jäsenen McCreevyn ensisijaiseen vastuualueeseen kuuluu myös eräs toinen tärkeä EU:n laki, jolla säännellään lääkäreiden, sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, kättilöiden ja farmaseuttien tutkintojen vastavuoroista tunnustamista. Viitataan voimassa olevaan direktiiviin 2005/36/EY. Direktiivissä jäsenvaltioille asetetaan tiedonvaihtoa koskevia erityisvelvoitteita terveydenhuollon ammattilaisten liikkeessä jäsenvaltioiden välillä. Tiedonkulkua helpotetaan sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmällä (IMI), joka mahdollistaa jo nyt elektronisen tiedonvaihdon viiden keskeisen terveydenhuoltoalan ammatin kohdalla. Lisäksi harkitaan IMIn ulottamista kaikkiin sääntelyn alaisiin ammatteihin.

Euroopan tulevan vuosikymmenen keskeisiin tehtäviin kuuluu myös terveydenhuoltohenkilöstöä koskevien haasteiden ratkaiseminen sekä terveydenhuoltojärjestelmien taloudellisen kestävyys takaan. Tämä edellyttää kokonaisvaltaista poliittista asennetta, sillä jäsenvaltiot eivät voi ratkaista ongelmiaan yksin. Terveystenhoitoalan työntekijöiden houkuttelu kehityksistä ei ole riittävä ratkaisu, sillä kehityksmaiden työvoimapula on vielä suurempi kuin meidän.

Tältä osin vihreä kirja antaa pohjan ongelmien käsittelylle ja määrittelylle sekä mahdollistaa tarvittaessa yhteisten toimien suunnittelun. Tiedän, että teillä on suuret odotukset ja luotankin tukeenne etsiessämme ratkaisuja voidaksemme tukea terveydenhuollon ammattilaisten korvaamatonta panosta meidän kaikkien terveydelle.

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen, parlamentin jäsenet antavat teille epäilemättä antoisia vastauksia pyyntöönne esittää mielipiteitä Euroopan terveydenhuoltohenkilöstöä koskevasta vihreästä kirjasta.

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä paitsi siitä, että hän on uhrannut iltansa tullakseen tänne tupaten täynnä olevaan istuntosaliin, myös meille välittämästään viestistä. Vihreä kirja on hyvin tärkeä, ja sen pitäisi toimia laaja-alaisen keskustelun käynnistäjänä täällä parlamentissa ja muualla.

Hän mainitsi julkilausumassaan muutaman kysymyksen, myös kysymyksen siitä, miksi sairaanhoitajat ja lääkärit ovat niin vähän esillä. Tämä on mielestäni yksi puoli kysymystä. Toinen puoli on se, miksi niin moni jättää alan. Ratkaisuna tähän on se, että pyritään löytämään tapoja rekrytoida terveydenhuollon ammattilaisia sekä keinoja heidän pitämiseksi alalla. Tämä pätee eniten kenties sairaanhoitajiin mutta myös lääkäreihin ja muuhun hoitohenkilökuntaan. Minusta meidän on tarkistettava tarjolla olevia urakehitysrakenteita. On ymmärrettävä, että ylennykset voidaan nähdä mahdollisuutena. Ammattien sisällä ja niiden välillä olevia esteitä on vähennettävä. On varmistettava miellyttävä työilmapiiiri. Se ottaa koville, mutta se voi olla myös palkitsevaa. On varmistettava, että Euroopasta löytyvät tarvittavat tutkimusvälineet, jotta emme menetä työvoimaa ulkomaille. Meidän olisi ennen kaikkea kuunneltava kenties ruohonjuuritason työntekijöitä. Kuuntelemme liian usein huippuosajia (tiedän tämän, koska olen ollut hallituksessa, ja te tiedätte tämän komission jäsenenä), mutta emme mene ruohonjuuritasolle kuunnellaksemme sairaanhoitajia tai lääkäreitä, jotka tekevät työtä kentällä. Jos kuuntelisimme heitä nykyistä enemmän, osaisimme kenties tehdä oikeampaa politiikkaa.

Haluan luonnollisesti viitata komission jäsenen tavoin mietintööni, parlamentin kantaan rajatylittävään terveydenhuoltoon. Olemme sanoneet alusta asti, että tässä tärkeitä ovat ne kaksi toimenpidettä, joita ei esitetty samanaikaisesti. Toinen on tietenkin potilasturva, jossa meillä on toimenpide, joka on omaksuttu nopeasti. Toinen toimenpide taas on jokseenkin jäljessä. Se koskee terveydenhuollon ammattilaisia. Tarvitsemme terveydenhuollon osaajia, jotka tarjoavat palvelujaan ja tukeaan rajatylittävässä terveydenhuollossa, jotta potilaat voivat liikkua turvallisesti ja luottavaisesti. Täällä Strasbourgissa ollessamme mieleemme tulevat Strasbourg, Liège ja Luxembourg esimerkkeinä siitä, että osaamisverkoston käsitteestä voi olla suurta hyötyä sekä potilaille että koulutukselle ja tutkimukselle.

Komission jäsen mainitsi terveydenhuollon ammattilaisten liikkuvuuden, jossa meidän on pohdittava tapoja toteuttaa liikkuvuutta potilasturvaa vaarantamatta. Tähän liittyy varmasti myös kysymys kielikokeista, jotka eivät ole este vaan joiden avulla on voitava varmistaa potilasturva. Komission jäsen mainitsi myös tutkintojen vastavuoroisen tunnustamisen. Tämä on ilman muuta tärkeä asia tilanteissa, joissa hoidon suorittaa kotimaassa ulkomailta tuleva lääkäri tai jos hoitoa haetaan ulkomailta paikalliselta lääkäriltä. On ammatteja, kuten kiropraktikon ammatti, jota koskeva tutkinto tunnustetaan vain joissakin jäsenvaltioissa. On siis pohdittava tapoja saada myös muut terveydenhuoltoalan ammatit osaksi terveydenhuollon suunnittelua.

Toki potilasturva on varmistettava myös sellaisten lääkäreiden, sairaanhoitajien ja muiden terveydenhuollon ammattilaisten kohdalla, joihin on kohdistettu kurinpidollisia toimia tai joilta on eväty lupa harjoittaa ammattia. Mietinnössä kehotankin komissiota helpottamaan tämän varmistamista. Minusta tätä on pohdittava entistä enemmän.

Komission jäsen viittasi aivan oikeutetusti aivovuotoon. On traagista, ettei meillä ole tarpeeksi terveydenhuollon ammattilaisia, mutta houkuttelemme heitä tänne maista, joissa terveydenhuoltoon on vähiten varaa. Lukuja tutkiessamme huomaamme, että keskimäärin joka neljäs lääkäri ja joka kahdeskymmenes sairaanhoitaja on saanut koulutuksensa Afrikassa ja työskentelee OECD-maissa. Osasyynä tähän on se, että me rekrytoimme heitä tänne, ja myös kansalaisjärjestömme käyttävät heitä hyväkseen rekrytoidakseen heitä maihin, joissa heille maksetaan enemmän kuin heidän kotimaassaan. Siksi he eivät halua palata kotimaahansa.

Arvoisa komission jäsen, kaikki nämä asiat ovat tärkeitä. Meidän on pohdittava terveydenhuollon ammattilaisten työturvallisuutta. Meidän on otettava asialistallemme neulanpistovammat ja sairaalaperäiset infektiot sekä henkilökuntaan kohdistuvat väkivaltateot. Kätilöiltä olemme hiljattain kuulleet vaikeuksista saada ammatillinen vastuuvakuutus. Tässä oli muutamia aiheita, joiden toivon olevan keskeisellä sijalla keskustellessamme tästä erittäin tervetulleesta vihreästä kirjasta.

Jules Maaten, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan vahvistaa suuren osan siitä, mitä jäsen Bowis sanoi hetki sitten. Teiltä saamamme vihreä kirja on hieno asiakirja, arvoisa komission jäsen. Odotamme luonnollisesti kovasti kannanottoja siihen, kuten aina vihreiden kirjojen kohdalla. Kannanotot ovat osittain kyllä arvattavissa, mutta ne ovat kuitenkin tarpeen, jotta ne voidaan ottaa tarvittaessa huomioon lainsäädännössä.

Vihreä kirja on tärkeä, koska siinä käsitellään asiaa, johon on löydettävä ratkaisu. Vihreä kirja on tulosta kiistasta, joka syntyi entisen komission jäsenen Bolkesteinin ehdotuksista. Olemmekin tyytyväisiä siihen, että komissio käsittelee nyt asiaa huolella vihreässä kirjassaan, joka jättää paljon tilaa keskusteluille, sillä minusta asiaan liittyy paljon huolta. Sen vuoksi en halua rajoittaa puheenvuoroani pelkästään terveydenhuollon työntekijöihin, sillä Euroopan terveydenhuollossa vallitseva pelko tuntemattomasta nousee mielestäni esiin myös muiden alojen kohdalla.

Kansanterveydessä on tehty Euroopan unionissa viime aikoina paljon sekä edeltäjiemme että teidän kaudellanne, arvoisa komission jäsen. Haluankin nyt ottaa tilaisuudesta vaarin ja onnitella teitä, arvoisa komission jäsen, siitä, että olette suhteellisen lyhyessä ajassa onnistunut jättämään kädenjälkenne kansanterveyspolitiikkaan. En uskonut sen olevan mahdollista niin lyhyessä ajassa, ja me kaikki voimmekin olla ylpeitä tavasta, jolla onnistuitte tässä.

Viime vuosina on siis saatu paljon aikaan esimerkiksi lastenlääkkeiden käytössä, jota koskeva ongelma ei edes ole kansalaisten tiedossa mutta jota käsitellään paljon EU:ssa, koska jäsenvaltiot eivät kykene ratkaisemaan sitä yksinään. Tässä juuri mittakaavaedut pääsevät oikeuksiinsa. Tämä pätee mielestäni myös muihin kysymyksiin, kuten tupakkapolitiikkaan ja tupakoinnin torjuntaan, missä Euroopan unionilla on johtorooli paitsi unionissa myös muualla. Myös tässä juuri mittakaavaedut tekevät toiminnastamme tehokkaan. Olemme aktiivisesti mukana myös rajatylittävissä terveydenhuollossa ja eurooppalaisessa potilasturvassa myös esittelijä Bowisin tarkan silmän alla, ja toivon ja odotan, että pääsemme myönteiseen tulokseen myös tältä osin.

Näistä aiheista puhuttaessa voidaan kuitenkin aina huomata, että paitsi ministerit myös kollegamme jäsenvaltioiden parlamenteissa ovat haluttomia tiivistämään terveydenhuoltoalan yhteistyötä EU:ssa. Euroopan unionissa on 27 erilaista terveydenhuoltojärjestelmää, ja kaikki me olemme vakuuttuneita siitä, että juuri oma järjestelmämme on paras. Kaikki vakuuttavat, että heidän oma järjestelmänsä erottuu edukseen muista. Tämä ei tietenkään ole mahdollista. Kaikki 27 järjestelmää eivät voi olla parhaita samalla kertaa.

On tarpeetonta edes sanoa, että kussakin jäsenvaltiossa on pohdittu paljon näitä järjestelmiä. Kyse on aina ihmisistä ja hyvää tarkoittavista intresseistä. Kun vaikeasti saavutettavissa oleva tasapaino on vihdoin löytynyt, Euroopan unioni esittää äkkiarvaamatta idean, jota satumme pitämään parhaana. Ymmärrän vallan hyvin, että tämä herättää vastarintaa.

Muutaman vuoden kuluttua sekä potilaat että terveydenhuoltojärjestelmät voivat hyötyä juuri näistä mittakaavaeduista (esimerkiksi harvinaisten sairauksien kohdalla). On runsaasti syitä siihen, miksi EU:n olisi syytä lisätä osallisuuttaan kansanterveyskysymyksissä. Euroopassa odottaa lähes 40 000 potilasta uutta elinsiirtoa, ja joka päivä lähes 10 potilasta kuolee odottaessaan uutta elintä.

Alkoholin väärinkäyttöön kuolee vuosittain 195 000 ihmistä ja se maksaa Euroopan taloudelle 125 miljardia euroa. Ongelmaa ei ratkaista parhaiten edes kansallisesti vaan kenties paikallisesti. On olemassa myös Euroopalle tyypillisiä kehityssuuntauksia, kuten nuorten alkoholin väärinkäyttö. On syytä pohtia, olisiko tämä sittenkin syytä ratkaista EU:ssa. Nykyiset perussopimukset kuitenkin sitovat meitä näiden ongelmien ratkaisussa.

Enemmän olisi saatava aikaan esimerkiksi terveydenhuoltopalvelujen todellisessa vapaassa liikkuvuudessa, jossa vihreästä kirjasta on todellista hyötyä. Olen vakuuttunut siitä, että kaikki hyötyisivät lopulta siitä, jos tartumme ongelmiin, joita todella on olemassa, ja löydämme ratkaisun esimerkiksi hoitoverheiden estämiseen tai potilaiden ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden oikeudellisen varmuuden parantamiseen. Tällöin edellytyksenä on, että vapaa liikkuvuus järjestetään vastuullisesti niin, että se voidaan kuitenkin toteuttaa.

Jos elinten luovutusta koskevan yhteistyön tiivistämistä ja pandemioilta suojautumista koskevaa yhteistyötä, jotka otan aina esille, ei hoideta EU:ssa, olen varma, että kohtaamme tulevaisuudessa todella suuria ongelmia, jos influenssa kulkeutuu Thaimaasta meille asti. Tällöin komission olisi tosiasiaa kyettävä kriisitoimenpiteisiin vuorokauden kuluessa.

Minusta EY:n perustamissopimuksen 152 artikla ei ole tehtäviensä tasalla, kun on kyse tehokkaan EU:n toiminnan järjestämisestä tulevaisuudessa. Jos harkitsimme EY:n perustamissopimuksen muuttamista joskus hamassa tulevaisuudessa, meidän olisi mielestäni harkittava, että oikeusperusta ulotettaisiin uudessa sopimuksessa myös kansanterveyteen.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Haluan Bowisin ja Maatenin tavoin onnitella komission jäsentä vihreästä kirjasta, jota ei ole mielestäni laadittu päivääkään tai edes tuntia liian aikaisin. Komission jäsen itse sanoi, että ikääntyvien ihmisten määrän kasvu luo entisestään paineita paitsi terveydenhuoltojärjestelmiin myös erityisesti ja ennen kaikkea työntekijöihin. Kaikki ne, jotka uhraavat aikaansa ja kuuntelevat terveydenhuollon työntekijöitä, voivatkin todeta, että yleiset työskentelyolot ovat äärimmäisen tiukat sekä fyysisesti että usein myös henkisesti.

Alalla työskentely vaatiikin paljon työntekijöiltä, jotka ovat usein alipalkattuja. Ei siis voi olla yllätys, että henkilökunnan vaihtuvuus on hyvin suuri. Tosiasia on myös se, että työopimukset ovat hyvin epävarmoja, minkä vuoksi monet jättävät alan ennenaikaisesti. Unionilla on siten mielestäni useita tavoitteita, joihin sen

olisi pyrittävä politiikallaan: Näitä ovat kestävä työllisyys, hyvä työilmapiiri, työn turvallisuus, aivovuodon estäminen sekä kunnon työ.

Komission jäsen mainitsi täysin perustellusti rajatylittävää terveydenhuoltoa käsittelevän direktiivin, jonka parissa jäsen Bowis työskentelee parhaillaan. Keskustellessani alan ihmisten kanssa huomasin kuitenkin, että he olivat kovin kärkeäitä huomauttamaan työaikadirektiivin vaikutuksesta heidän työhönsä terveydenhuollon työntekijänä. Työaikadirektiivin mukaan työn keston määrittelevät nykyisin sopimukset eivätkä niinkään työntekijät.

Olen pannut merkille, että Puolassa osa lääkäreistä työskentelee sairaaloissa tavanomaisten sopimusten nojalla arkisin, mutta matkustavat viikonlopuksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tekemään 48-tuntista työvuoroa. Tämä on ennenkuulumatonta. Tämä olisi totisesti otettava huomioon työaikadirektiivissä. Näin ollen toivon, että asiaa käsitellään myös vihreää kirjaa koskevien keskustelujemme aikana.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan terveydenhuoltohenkilöstöä käsittelevä vihreä kirja paljastaa kapitalistien ja Euroopan unionin kaavailut terveydenhuolto- ja hyvinvointijärjestelmän yksityistämiseksi, josta olisi raskaat seuraukset ruohonjuuritason työntekijöille ja heidän perheille.

Nämä muutokset ovat osa ruohonjuuritasotyön kanssa ristiriidassa olevia sosiaaliturvan ja sosiaalipalvelujen yleisiä mullistuksia, joita tuetaan kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa keskustavasemmiston ja keskustaioikeiston aktiivisella tuella ja myötävaikutuksella. Näissä piireissä terveydenhuolto nähdään hyödykkeenä ja kapitalistien hyödyn lähteenä, kun taas potilaita ja heidän perheitään pidetään asiakkaina.

Ydintavoitteena on laajentaa kapitalistista liiketoimintaa ja luoda järjestelmä, jossa julkisen sektorin terveydenhuoltopalveluja tarjotaan yksityisen sektorin kriteereiden pohjalta kilpailussa yksityisen sektorin kanssa.

Tämän kaupallistetun terveydenhuoltojärjestelmän uhreja ovat etupäässä juuri alan työntekijät. 10 prosenttia Euroopan unionin työvoimasta työskentelee usein kelvottomissa ja potilaille vaarallisissa oloissa. Työaikojen jatkuva rikkominen on pikemminkin sääntö kuin poikkeus. Palkkoja on ainakin julkisella sektorilla leikattu, ja myös työntekijöiden tehokkuus on heikentynyt yksityisten vakuutusyhtiöiden päätösten takia. Vihreän kirjan keskeisiä aiheita ovat työntekijöiden liikkuvuus sekä Bolkesteinin direktiivin sääntöjen soveltaminen terveydenhuollossa.

Terveys on sosiaalinen arvo, ei mikään kaupallinen hyödyke. Terveydenhuollon työntekijöiden tehtävänä on tarjota sosiaalisia palveluja eikä tehdä voittoa. Vain taistelemalla työntekijät voivat turvata yhteiskunnan tarjoamien ilmaisten palvelujen korkean tason yksityisestä liiketoiminnasta riippumatta.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, terveydenhuollossa työskentelee enemmän ihmisiä kuin muilla aloilla. Terveydenhuoltohenkilökuntaa ajatellessamme mieleemme tulevat ensin lääkärit, sairaanhoitajat, farmaseutit ja hammaslääkärit, joiden työtä tukevat radiologit, laboratorioteknikot, tutkijat, hoitajat, biokemistit ja joukko hallintoa henkilökuntaa, joka vastaa palvelujen toiminnasta.

Terveydenhuollossa toimii kuitenkin myös toinen ammattiryhmä: vaihtoehtolääkärit, kiropraktikot, osteopaatit, homeopaatit ja ravitsemusasiantuntijat, jotka lähestyvät terveyttä luonnonmukaiselta pohjalta.

Sitten ovat omaishoitajat, jotka ovat suurin yksittäinen terveydenhuollossa työskentelevä ammattiryhmä, joka tekee töitä päivin ja öin palkatta.

Komissio on kertomuksessaan mainitun ensimmäisen ryhmän kohdalla huolissaan siitä, että virallisessa terveydenhuollossa työskentelevien määrä ei riitä tyydyttämään kasvavaa kysyntää. Komissio painottaa tarvetta houkutella nuoria terveydenhuoltoalalle. Tämä ei kuitenkaan ole kaikkien maiden ongelma.

Viime kuussa Irlannissa 3 500 nuorta haki lääketieteelliseen tiedekuntaan toiveenaan saada opiskelupaikka muutamasta sadasta tarjolla olevasta. Lisäksi sairaanhoitoa ja muita hoitoalan aineita pyrkii lukemaan paljon enemmän nuoria kuin yliopistomme voivat ottaa vastaan.

Arvoisa komission jäsen, kyse ei ole nuorten houkuttelemisesta alalle. Kyse on siitä, että heille annetaan mahdollisuus koulutukseen. Toisen asteen opiskelijat Irlannissa uurasuvat luodakseen uran lääketieteiden alalla, mutta se on valitettavasti tehty mahdolliseksi säännöstelyjärjestelmällä, joka ei ole ajan tasalla kysynnän suhteen, minkä vuoksi meillä on huutava pula ammattiosaaajista.

Tiedän, että vastaava koulutuksen ja kysynnän välinen epäsuhta vallitsee myös muissa Euroopan maissa. Siksi katsonkin, että nuorten houkutteluyritykset alalle vain tuottavat heille pettymyksen, ellemmme tarjoa heille mahdollisuuksia ammattitaitojen hankkimiseen.

Koska emme ole antaneet nuorille mahdollisuutta kouluttautumiseen ja olemme siten luoneet keinotekoisesti työvoimapulan, meidän on pakko houkutella maahan hoitohenkilökuntaa kolmansista maista ja jopa köyhimmistä maista, joiden oma väestö jää ilman hoitoa ja kärsii aivovuodosta.

Toista mainitsemaani ammattiryhmää, kuten vaihtoehtolääkäreitä, ei valitettavasti mainita komission kertomuksessa lainkaan. Tämä tarkoittaa sitä, ettemme tunnusta heidän arvokasta panostaan Euroopan kansalaisten terveinä pitämisessä ja että sivuutamme niiden lukuisten kansalaisten tarpeet, jotka hakevat apua vaihtoehtolääkäreiltä.

Myös tämä ammattiryhmä on hyvin tärkeä. Komission ilmeiset pyrkimykset poistaa tämä ammattikunta esimerkiksi vitamiini- ja kivennäisainelisisä annetulla direktiivillä vain syventää kasvavaa kuilua EU:n politiikan ja kansalaisten jokapäiväisten terveysvalintojen välillä.

Lopuksi haluan mainita kolmannen ja suurimman yksittäisen ammattiryhmän, nimittäin omaishoitajat. He huolehtivat huollettavina olevista vanhuksista sekä henkilöistä, joilla on jokin vamma. Heitä tarvitaan jatkuvasti enemmän, tarve ei siis vähene. Euroopan vanhetessa ja jonkin vamman kanssa elävien ihmisten määrän kasvaessa emme voi pitää omaishoitajia itsestäänselvyytenä. Ainoa tapa säilyttää tämä elintärkeä hoitoryhmä on tukea heidän työtään.

Terveystenhoitohenkilöstön rooli on tärkeämpi nyt kuin koskaan. Komissio toteaa aivan perustellusti, että kansalaisten terveyteen kohdistuu uusia ja ennennäkemättömiä uhkia, kuten tarttuvat taudit. Komission olisi silti pantava tarkoin merkille myös se, että immuunijärjestelmän häiriöihin liittyvät krooniset sairaudet, kuten astma, allergiat, multipeliskleroosi, autismi, diabetes, epilepsia, fibromyalgia ja monet muut ovat kasvussa.

Neuvoisin komissiota tutkimaan näitä lisääntyviä sairauksia ja saamaan selville, mikä näitä epidemioita aiheuttaa, sillä olisi julmaa ja kestämatöntä antaa niiden lisääntyä valvomattomasti ja aiheuttaa kärsimystä yhä useammalle.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan komission vihreää kirjaa ja sen tavoitetta lisätä EU:n terveydenhuoltohenkilöstöön liittyvien kysymysten näkyvyyttä sekä tavoitetta tunnistaa haasteet ja toimet, joihin voidaan ryhtyä.

Haluan kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja painottaa yhtä tiettyä vihreän kirjan näkökohtaa, nimittäin terveydenhuoltohenkilöstön koulutusta. Olen pannut alulle asiaa koskevan kirjallisen kannanoton 0095/2008, joka on edelleen ajankohtainen. Kannatan vakaasti ajatusta, että on elintärkeää kehittää terveydenhuoltohenkilöstölle tarkoitettuja viestinnän valmennuskursseja potilastiedotuksen selkiyttämiseksi ja monipuolistamiseksi. Potilaiden valmiudet ymmärtää terveyteen ja lääketieteeseen liittyviä kysymyksiä sekä suuntauksia ovat sidoksissa tiedotuksen selkeyteen. Monista terveydenhuoltoalan tiedotuksen laadun ja saatavuuden parantamisaloitteista huolimatta tutkimukset osoittavat, että potilaat haluavat enemmän tietoa kuin saavat ja että terveydenhuollon ammattilaisilla on taipumus yliarvioida tarjolla olevien tietojen määrää.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, terveydenhuoltohenkilöstön puute on globaali ongelma. Puute tuntuu kipeimmin kuitenkin omalla takapihallamme. Lääketieteellisen ammattiavun puute, erityisalojen kliinisen kokemuksen sekä lääkäripalvelujen puute ajaa ihmisiä hakemaan hoitoa muista maista.

Siksi on hyvin tärkeää säännellä rajatylittävän lääketieteellisen hoidon periaatteita. Potilailla on oikeus tietää lääkärikeskusten palvelujen tasosta, hoidon rahoituksesta sekä siitä, kuinka paljon hoito tai kuntoutus tulee maksamaan potilaan kotimaan terveydenhuoltojärjestelmälle tai potilaalle itselleen. Asiaa koskeva direktiivi on välttämätön.

Kysymys on myös hoitohenkilöstön pätevydestä sekä kielikurssien muodossa annettavasta tuesta, jolla on tarkoitus helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta. Minusta ehdotus osaamisverkostojen perustamisesta terveydenhuoltohenkilöstölle on tarkoituksenmukainen. – Arvoisa komission jäsen, kiitoksia vihreästä kirjasta.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, terveydenhuoltohenkilöstön kestävän perustan edistäminen kaikkialla Euroopassa on ratkaisevan tärkeää terveydenhuoltopalvelujen parantamiseksi edelleen kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Euroopalla on edessään useita haasteita terveydenhuoltopalvelujen ylläpitämisessä ja parantamisessa. Jäsenvaltioiden väestökehitys on suuri ongelma terveydenhuollon työntekijöille, sillä Euroopan väestön ikä ja eliniän odote nousevat 2,5 vuodella jokaisella vuosikymmenellä. Kasvavia paineita kohdistuu myös työvoimaan, koska väestön ikääntyessä myös työntekijät ikääntyvät. Keskeisenä keinona säilyttää riittävä työvoima pian uhkaavasta eläkepommista huolimatta on sen varmistaminen, että nuoria saadaan rekrytoitua tarpeeksi korvaamaan eläkkeelle jäävien työpanos.

Terveydenhuoltoa koskevan tutkimuksen ja tiedon parantamisen merkitystä kautta Euroopan ei voida korostaa liikaa. Jäsenvaltioissa on nyt pulaa ajantasaistetusta ja vertailukelpoisesta tiedosta monista keskeisistä terveydenhuollon ongelmista, kuten työntekijöiden koulutuksesta ja työllisyydestä sekä terveydenhuollon ammattilaisten iästä, sukupuolesta ja kansainvälisistä virroista. Euroopan laajuisten tietojen saatavuus on äärimmäisen tärkeää suunnittelutyön, tulevien terveydenhuollon työntekijöiden saatavuuden sekä terveysviranomaisten kannalta.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, on todellakin etujemme mukaista varmistaa, että terveydenhuoltojärjestelmämme toimii mahdollisen tehokkaasti. Vihreän kirjan suuntaviivojen mukaisesti onkin välttämätöntä parantaa sairaanhoitohenkilöstön pätevyyttä ja tarjota heille hyvät ja asianmukaiset työolosuhteet. Lääkärit eivät saa tehdä töitä liian pitkään.

Haluan kiinnittää huomiota myös terveyden edistämiseen. Terveellisten elämäntapojen edistämisellä ehkäistään tehokkaasti sairauksia ja tauteja. Siksi olisi syytä tukea kaikentyypistä terveyden edistämiseen tarkoitettua mainontaa ja kampanjoita muistaen, että on parempi ennaltaehkäistä kuin hoitaa. On myös syytä muistaa, että kun panostamme innovatiivisiin hoitokeinoihin, klinisiin laitteisiin ja uuteen teknologiaan, panostamme itseemme.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puhujia arvokkaasta panoksesta. Keskustelu osoittaa, että puheenvuoroistanne voi olla suurta apua, sillä olette tehneet joitakin hyvin tärkeitä huomioita.

Näitä ovat esimerkiksi kysymys siitä, miten voimme luoda oikeanlaisen työilmapiiirin työntekijöille niin, että he pysyisivät kotimaassaan, ja kuinka ratkaisemme vakavan aivovuoto-ongelman.

Olin viime viikolla Liberiassa, ja kuulin järkytyksekseni, että tuossa kolmen miljoonan asukkaan maassa on vain 150 lääkäriä. Muut lääkärit ovat työssä Yhdysvalloissa. Tämä on iso ongelma paitsi kolmansissa maissa myös Euroopan unionissa, jossa aivovuoto idästä länteen on hyvin suuri. Meidän on löydettävä keinot, joilla voimme kannustaa terveydenhuollon työntekijöitä ja ammattilaisia jäämään kotimaahan. Tätä varten meidän on parannettava heidän työskentelyolosuhteitaan.

Yhteiskunnan järjestämää hoitoa ei voida ratkaista ottamatta huomioon omaishoidon tarvetta ja valmiuksia, ja nämä on sovitettu yhteen vihreässä kirjassa.

Jäsen Sinnott puhui hyvin tärkeästä asiasta eli siitä, miten voisimme kouluttaa enemmän ihmisiä ja tarjota heille mahdollisuuden koulutukseen. Tämä on kolikon toinen puoli. Toisaalta tarvitsemme lisää terveydenhuollon työntekijöitä, mutta meillä ei ole valmiuksia kouluttaa heitä. Kaikki nämä ovat hyvin tärkeitä kysymyksiä, joihin voimme vastata ja jotka voimme ratkaista sitten, kun olemme saaneet kokoon kaikki tärkeät huomiot, joita te ja muut sidosryhmät teette vihreästä kirjasta. Toivomme, että prosessin päättyessä olemme löytäneet ratkaisuja näihin ongelmiin ennen kuin niistä tulee liian suuria ratkaistaviksi.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

16. Maailman viides vesifoorumi Istanbulissa 16.–22. maaliskuuta 2009 (keskustelu)

Puhemies. (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Borrell Fontellesin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, joka koskee Istanbulissa 16.–22. maaliskuuta 2009 järjestettävää maailman viidettä vesifoorumia (O-0026/2009 – B6-0015/2009).

Pierre Schapira, laatijan sijainen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin valtuuskunta matkustaa muutaman päivän kuluttua Istanbuliin ottaakseen osaa maailman

viidenteen vesifoorumiin, joka kokoaa yhteen kaikki vesikysymysten parissa työskentelevät maailmanlaajuiset toimijat: YK:n virastot, kehityspankit, valtioiden edustajia, ammatilliset järjestöt, kansalaisjärjestöt sekä paikallisviranomaiset.

Nyt, kun vedestä on tullut yhä harvinaisempi luonnonvara ja ilmastonmuutoksen kiihtyminen tietää vesikiistojen lisääntymistä, halusin valmistautua tähän kokoukseen jättämällä parlamentin äänestykseen voimakkaan tekstin perustaksi EU:n toimille tällä alalla.

Kuten tiedätte, tilanne on vakava. Vesipula on levinnyt perinteisten kuivien alueiden ulkopuolelle. Yhä huonolaatuisemman veden saannista on tullut yhteinen ongelma. YK:n luvut puhuvat puolestaan: Miljardi ihmistä on vailla puhdasta juomavettä, kaksi ja puoli miljardia ihmistä on vailla jätevesijärjestelmää, ja viisi tuhatta alle kuusivuotiaasta lasta kuolee päivittäin puhtaan juomaveden tai saniteettijärjestelmän puutteesta tai huonolaatuisesta vedestä johtuviin sairauksiin.

Järkyttäväksi tilanteen tekee se, että eniten vesipulasta kärsii aina kaikkein köyhin väestönosa. Vesipula, joka on yksi tulevien vuosien suurimmista haasteista, saattaa viivästyttää entisestään vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista. Seuraavan vesifoorumin olisi tarjottava mahdollisuus yhteisten ratkaisujen löytämiseen tähän valtavaan haasteeseen.

Ensisijainen tavoitteeni oli painottaa, että vesi on ihmiskunnan yhteinen luonnonvara, johon kaikilla maailman ihmisillä olisi oltava oikeus. Tämä on päätöslauselmaesityksen ensimmäinen, elintärkeä kohta, josta nykyinen politiikkamme riippuu. Tämä perusperiaate mielessämme meidän on vastustettava sitä, että vedestä tehdään hyödyke, koska sen katastrofaaliset seuraukset ovat valitettavan hyvin tiedossamme.

YK:n kehitysohjelman (UNDP) vuoden 2006 raportti kertoo räikeästä epäoikeudenmukaisuudesta. Vedenjakelujärjestelmien puute on johtanut usein puhtaan juomaveden puutteeseen kaikkein heikoimmassa asemassa olevan väestönosan keskuudessa. Siten miljoonat ihmiset joutuvat turvautumaan epäviralliseen sektoriin, joka veloittaa vedestä välikäsien vuoksi jopa viisin- tai kymmenkertaisen hinnan.

Taistelemme sen puolesta, että kaikilla olisi pääsy puhtaaseen juomaveteen ja saniteettijärjestelmään. Tämä tarkoittaa sitä, että vesivarojen on pysyttävä julkisen valvonnan alaisuudessa, sillä vain siten voimme varmistaa yleisten etujen toteutumisen. Politiikkamme olisi perustuttava tähän periaatteeseen, ja olenkin iloinen siitä, että päätöslauselmassa mainitaan tämä.

Vedensaantiongelma voidaan todellakin ratkaista julkisin toimin. Kestävä ja kaikille tasapuolinen hinnoittelujärjestelmä tulisi köyhille edullisemmaksi kuin turvautuminen epäviralliseen sektoriin, ja se mahdollistaisi investoinnit välttämättömään infrastruktuuriin.

Tavoite voidaan saavuttaa vain yhteisin ponnistuksin. Julkista kehitysapua onkin hyödynnettävä yhdessä paikallisviranomaisten tarjoamien resurssien, pankkilainojen, yksityisen pääoman ja innovatiivisten kumppanuuksien avulla.

Haluan korostaa erityisesti solidaarisuuteen perustuvan rahoituksen merkitystä. Tämän on Ranskassa tehnyt mahdolliseksi Houdinin laki. Laki antaa paikallisviranomaisille oikeuden periä kuluttajien vesilaskusta yhden sentin kuutiometriä kohti ainoastaan vesikysymyksiin liittyvän kansainvälisen yhteistyön rahoittamiseen.

Arvoisa komission jäsen, onko komissio valmis edistämään tämäntyyppisen välineen kehittämistä? Kehittämistyötä on tehtävä yhteisen hyvän nimissä, joten olenkin mielissäni siitä, että päätöslauselmassa muistutetaan, että julkiset ja yksityiset kumppanuudet on määriteltävä tiukasti ja että niitä on valvottava lainsäädännöllä.

Kaikki sidosryhmät, myös parlamentin jäsenet ja ministerit, ovat tunnustaneet paikallisviranomaisten roolin edellisen vesifoorumin jälkeen. Istanbulissa kokoontuvaa seuraavaa vesifoorumia luonnehtivat kaksi merkittävää edistystä: se, että kokouksessa paikallisviranomaiset allekirjoittavat vesisopimuksen, sekä se, että kaksi kokouspäivää omistetaan kokonaan paikallisviranomaisten roolin käsittelyyn.

Arvoisa komission jäsen, oletteko valmis hyödyntämään paikallisviranomaisten laajaa asiantuntemusta ja henkilöstö- ja taloudellisia resursseja pohjoisen ja etelän välisten kumppanuuksien edistämiseksi? Pohjoisen kaupungit ovat halukkaita auttamaan kehitysmaiden kaupunkeja onnistuneiden kokeilujensa ja teknisen osaamisensa turvin.

YK on julkaissut tänään vesiraportin, jossa maalataan huolestuttavia tulevaisuudenkuvia. Väestönkasvun ja ilmastonmuutoksen paineessa poliittisen toiminnan riittämättömyys on vain pahentanut vesikriisiä. Vaikka

vesi on ensisijaisessa roolissa kaikessa kehityspolitiikassa, vain kuusi prosenttia kansainvälisestä avusta suunnataan siihen.

Siksi haluaisin, että Eurooppa, parlamenttimme ja komissio lähettäisivät voimakkaan viestin eteläisten maiden väestölle, sillä epätasa-arvo vedensaannissa ei voi jatkua loputtomiin.

Puhemies. – (EN) Haluan tehdä pienen henkilökohtaisen huomautuksen: Toivon todella, että vesi on jatkossakin yhteinen luonnonvara ja että kaikilla on siihen oikeus.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin välittää teille kollegani Louis Michelin pahoittelut siitä, ettei hän päässyt tänne Kongon-matkansa takia. Minulla on kuitenkin suuri ilo keskustella näistä erittäin tärkeistä aiheista.

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että vesi- ja saniteettipalvelujen tarjoaminen on hoidettava paikallisesti eli paikallishallinnossa, kunnissa ja yhteisöissä. Meidän on silti tunnustettava, että näissä hallinnon eri tasoissa on puutteensa ja että tämä pätee erityisesti köyhiin maihin, joissa peruspalvelut eivät ole ensisijaisessa asemassa.

Viime vuonna täällä Strasbourgissa vietetyillä Euroopan kehityspäivillä keskityttiin peruspalvelujen saatavuuden kannalta tärkeiden paikallisviranomaisten rooliin sekä paikallishallinnon ja kansalaisten osallisuuden merkitykseen. Tämä on ilmeisen keskeinen kysymys vesisektorilla, ja komissio työskentelee parhaillaan lisätäkseen eri välineidensä avulla paikallisviranomaisille suunnattavaa tukea sekä vahvistaakseen pohjoisen ja etelän maiden paikallisten toimijoiden välisiä kumppanuuksia.

EU:ssa vesipolitiikkaa harjoitetaan myös hyvän hallintotavan periaatteella niin, että kansalaisia, paikallisyhteisöjä, kansalaisjärjestöjä ja eri sidosryhmiä rohkaistaan osallistumaan toimintaan. Tämä näkyy paitsi vesipuitteidirektiivissä myös eri aloitteissa, kuten Johannesburgin kestävän kehityksen huippukokouksessa käynnistetyssä EU:n vesialoitteessa, jossa yhtenä tavoitteena on muun muassa paikallistoimijoiden roolin vahvistaminen.

Afrikassa, missä vesi- ja saniteettipalveluja koskevat vuosituhanneen kehitystavoitteet on vielä saavuttamatta, on lisättävä investointeja. Komissio on osoittanut poliittisen sitoumuksensa ottamalla käyttöön rahoitusmekanismin.

Puoli miljardia euroa maksanut vesialan väline on mahdollistanut kaksinkertaisen rahamäärän liikkeelle laskun miljoonien ihmisten veden laadun sekä saniteetti- ja hygieniatojen parantamiseen tarkoitettujen lukuisten ohjelmien yhteisrahoituksen kautta. Välineellä on parannettu myös AKT-valtioiden vesihuoltoa. Paikallisten toimijoiden mukanaolon korostaminen on yksi välineellä aikaan saatu lisäarvo.

Nykyinen puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta edustaa EU:ta maailman vesifoorumin yhteydessä pidettävässä ministerikokouksessa. Valmisteilla olevassa julkilausumassa viitataan tarpeeseen varmistaa hyvä hallintotapa kaikkien tasojen valmiuksien kehittämisen ja institutionaalisen uudistuksen avulla.

Vuonna 2002 hyväksytyllä komission vesipolitiikalla edistetään vesivarojen integroitua hoitoa kehitysmaissa. Veden käyttöä eri tarkoituksiin, kuten juomiseen, saniteettijärjestelmiin ja kasteluun, on tarkasteltava näissä puitteissa, jotta vesi voitaisiin jakaa optimaalisesti kaikkien käyttäjien kesken.

Lisäksi parhaillaan arvioidaan Afrikan kaupunkien ympärille rakennetuista vihreistä vyöhykkeistä saatuja kokemuksia Saharan ja Sahelin alueen niin sanotun vihreän muurin rakentamisaloitteen (Great Green Wall for the Sahara and the Sahel) yhteydessä osana Euroopan komission tukemaa toteutettavuustutkimusta. Afrikan ja EU:n ilmastomuutoskumppanuuden yhteydessä harkitaan, myönnetäänkö aloitetta varten lisää tukea.

Minulla on ilo kertoa, että vesialan välinettä rahoitetaan edelleen Euroopan kymmenennestä kehitysrahastosta ja että sitä varten on varattu 200 miljoonaa euroa. Jäsenvaltioita pyydetään osallistumaan aloitteeseen lisärahoituksen muodossa.

Komission strategia perustuu kumppanuusmaiden hallitusten, EU:n jäsenvaltioiden ja kaikkien asianomaisten sidosryhmien kesken harjoitettavan yhteistyön integroituun kehukseen.

Vesialan väline täydentää kansallisia ohjelmia, koska väline mahdollistaa paitsi yhteistyön hajautettujen toimijoiden kanssa myös innovatiivisten ratkaisujen kehittämisen. Vesialan välineen rahoitusta kymmenennestä EKR:stä suunniteltaessa arvioidaan erityisesti julkisten vesialan toimijoiden panosta, sillä ne tarjoavat yli 90 prosenttia kaikista vesi- ja saniteettipalveluista.

Siten julkiset kumppanuudet voivat olla hyvin kustannustehokas tapa edistää hyvää hallinnointitapaa AKT-valtioiden vesihuollossa, ja niillä voi olla kestäviä ja pitkäaikaisia vaikutuksia institutionaaliseen ja toiminnalliseen uudistukseen. Nämä niin sanotut ystävyyskumppanuudet voivat tarjota esimerkiksi koulutuksen tai teknisen avun muodossa tehokkaita tapoja edistää hyvän hallinnointitavan periaatteita AKT-valtioiden vesisektorilla.

Saanen lopuksi vahvistaa, että EU:n vesialoitteen mekanismien puitteissa kumppanien kanssa keskustellaan myös tuen tehokkuudesta ja työnjaosta. EU:n kehitysapua vesialalla on suunniteltu käynnissä olevan vuoropuhelin tehostamiseksi. Vesialan kehitysapua rajoitetusti saavat valtiot (donor orphans) ovat tärkeä kysymys, jonka komissio aikoo ottaa huomioon kymmenenteen EKR:ään kuuluvan uuden vesialan välineen rahoituksen suunnittelussa.

José Ribeiro e Castro, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan toistaa Eija-Riitta Korholan täällä parlamentissa muutama vuosi sitten, 13. maaliskuuta 2006 lausumat sanat. Hän kuvaili tilannetta puhtaan veden saannissa seuraavasti: ”Luvut ovat karuja: 3 900 lasta kuolee puhtaan veden puutteeseen päivittäin. Viidennes maailman väestöstä, noin 1,1 miljardia ihmistä, kärsii puhtaan veden puutteesta. Yli 40 prosenttia puolestaan on vailla kunnollisia vesi- ja viemärintipalveluja.”

Näiden sanojen lausumisesta on nyt kulunut kolme vuotta, ja mitä on tapahtunut? Kokonaistilanne on täsmälleen sama, mikä ei voi olla aiheuttamatta huolta. Edessämme on meitä kaikkia koskeva vakava saniteettikriisi. Huomauttaisin, että ongelma koettelee varsinkin maailman köyhimpiä ja vähiten kehittyneitä alueita, erityisesti Saharan eteläpuoleista Afrikkaa. Saharan eteläpuoleinen Afrika kärsii edelleen eniten puhtaan veden puutteesta varsinkin maaseudulla ja suurimpien kaupunkien liepeillä sijaitsevista slummeista. Ongelma on valtava. Minulla on mukana UNICEFin esite vuodelta 2001. Sen tiedot pitävät kuitenkin pääosin edelleen paikkansa ja ovat hätkähdyttäviä. Mitä esitteessä sanotaan? Siinä sanotaan, että nuo yksi miljardi ihmistä jakautuvat käytännöllisesti katsoen ympäri maailman. He ovat ilman puhdasta vettä: 4 prosenttia Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa, 4 prosenttia Keski- ja Itä-Euroopassa, 19 prosenttia Etelä-Aasiassa, 25 prosenttia Saharan eteläpuoleisessa Afrikassa ja 42 prosenttia Itä-Afrikassa ja Tyynenmeren alueella. Lukujen tarkastelu alueittain paljastaa, että Itä-Afrikan ja Tyynenmeren alueen sekä Saharan eteläpuoleisen Afrikan tilanne on kaikkien hälyttävien: Näiden alueiden maiden väestöstä siis 24 ja 43 prosenttia oli edelleen 2000-luvun alussa vailla puhdasta ja juomakelpoista vettä.

On tärkeää muistaa vesipulan aiheuttamat terveysongelmat, joista jotkut ovat hengenvaarallisia ja vaikuttavat niiden ihmisten kehitykseen ja edistykseen, joilla on puutetta (sekä laadullisesti että määrällisesti) tästä elintärkeästä luonnonvarasta. Lisäksi olisi hyvä muistaa myös vedensaantiin liittyvät rajakiistat, jotka saattavat vain pahentua, ellei niiden estämiseksi tehdä mitään.

Vesiongelman ratkaisemiseen mitä suurimmassa määrin vaikuttavana maailmanlaajuisena toimijana Euroopan unioni ei voi livetä asiaa koskevista tärkeistä keskusteluista. Suhtaudun myönteisesti komission jäsenen meille esittämiin kannanottoihin. Siten kannatan myös maailman viidennen vesifoorumin järjestämistä ja EU:n osallistumista siihen. Vesifoorumi antaa kaikille keskeisille toimijoille jälleen mahdollisuuden puolueettomaan keskusteluun ja selkeän kannan määrittelyyn. Voin vain tukea näitä ponnisteluja, kuten myös koko kehitysyhteisvaliokunta on tehnyt toissijaisuusperiaatteen edistämisen nimessä. Annan tukeni myös muille valiokuntamme huolenaiheille, sillä asiasta ovat vastuussa monet eri paikalliset tahot. Arvoisat kuulijat, vesi on elämän elinehto, se on kaikkien maailman ihmisten elinehto.

Inés Ayala Sender, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, olen kaiken kaikkiaan tyytyväinen siihen, että Istanbulissa järjestetään viides maailman vesifoorumi, ja ennen kaikkea siihen, että Euroopan unioni osallistuu siihen lähettämällä kokoukseen valtuuskunnan sekä komissiosta että Euroopan parlamentista. Ymmärrän ja vahvistan myös tarpeen tukea paikallisviranomaisten pyrkimyksiä parantaa vesihuoltoa, perustaa vesihuollon demokraattisia ja aktiivisia järjestelmiä sekä kehittää innovaatioita, sekä tarpeen tukea hajauttamisprosessia.

Kaiken tämän ensisijaisena tavoitteena on turvata vesihuolto- ja saniteettipalvelujen saannin perusoikeus, mutta on selvää, että tämä on varmistettava kestävästä kehitystä tiukasti kunnioittaen. Kestävästä kehityksestä säädetään viiteasiakirjana toimivassa EU:n vesipuitedirektiivissä, ja vuosituhaten kehitystavoitteet toimivat kehityksen perustana.

Minun on sanottava, että kaikesta tästä – jota käsittelen vielä huomenna tarkistuksessa, jonka parlamentti toivoakseni hyväksyy – puhuttiin jo viime syksynä Zaragozassa järjestetyillä kansainvälisillä kestävästä kehityksen messuilla (International Expo 2008), joihin Euroopan parlamentti osallistui ensimmäistä kertaa tasavertaisesti komission kanssa. Yli 2 000 asiantuntijaa ja kansalaisjärjestöjen edustajaa sekä komission ja

parlamentin valtuuskuntien edustajia kävi vesitribuunissa ja Agora-foorumissa vilkasta keskustelua sekä teki mielenkiintoisia ja luovia ehdotuksia vesihuollosta.

Keskustelut ja ehdotukset kirjattiin 14. syyskuuta 2008 hyväksyttyyn peruskirjaan (2008 Zaragoza Charter), joka sisältää 17 kohtaa, joista haluan ottaa esille nyt muutaman. Peruskirjassa todetaan muun muassa seuraavaa:

- juomaveden ja saniteettipalvelujen saanti on ihmisoikeus, joka on taattava julkisvallan toimesta
- vedensaannilla on huomattavan suuri vaikutus kehitykseen
- ennusteiden mukaan ilmastonmuutos saattaa muuttaa veden saatavuutta ja kysyntää koko maailmassa
- kestävä kehityksen mukainen elintarviketuotanto on suoraan sidoksissa tehokkaaseen vedenkäyttöön
- jokialueet ovat parhaiten soveltuva ympäristö veden valjastamiseen, ja hyvä vesihuolto mahdollistaa maiden, alueiden ja vedenkäyttäjien välisten kiistojen ratkaisemisen
- viranomaisten on ryhdyttävä parantamaan lainsäädäntöä ja järjestelyjä, joilla taataan kaikkien ihmisten vedensaanti.

Kehotan komission jäsentä ottamaan huomioon Zaragozan peruskirjan päätelmät, joiden valmisteluun me, komissio ja parlamentti, olemme osallistuneet yhdessä asiantuntijoiden, kansalaisjärjestöjen ja yhdistysten kanssa, sekä ottamaan huomioon myös sen, että peruskirja loi itse asiassa perustan alustaville keskusteluille Istanbulin viidettä vesifoorumia silmällä pitäen.

Minusta sekä peruskirjan että vesitribuunin päätelmät on syytä sisällyttää EU:ssa käytäviin keskusteluihin ja keskusteluasiakirjoihin, joita me Euroopan unionin edustajina esittelemme näiden messujen paviljongissa.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaksi vuotta sitten keskustelimme ja annoimme täällä parlamentissa tiukan päätöslauselman Mexico Cityssä pidettävästä neljänestä maailman vesifoorumista. Totesimme päätöslauselmassa, että vedensaantia on pidettävä ihmisoikeutena ja että tämän tunnustaminen edellyttää aktiivisten toimien kehittämistä erityisesti paikallisyhteisöihin keskittyvän julkisen ja yksityisen yhteistyön muodossa.

Mexico Cityssä mukana ollut Euroopan komissio ei valitettavasti antanut tukeaan päätöslauselmalle (mistä haluan muistuttaa komission jäsentä tänään), vaikka useat maat, kuten erityisesti Latinalaisen Amerikan maat, kiittelivät päätöslauselmaa ylistävin sanoin. Valitettavasti vesifoorumin luonne korostui liikaa, kun kyse on kuitenkin yksityisestä foorumista. Nyt meillä on tilaisuus lähettää parlamentin valtuuskunta Istanbuliin, ja olisi hyvä, jos osallistumistamme tukisi päätöslauselma, joka saisi yhtä laajan tuen kuin vuonna 2006. Emme ole vielä ihan niin pitkällä, minkä vuoksi olen jättänyt nämä tarkistukset.

Meidän on saatava aikaan todellinen käännekohta vesikysymyksessä. Vesipulasta kertovat järkyttävät tilastot ovat tiedossamme, ja tilanteen odotetaan vain pahenevan ilmastonmuutoksen myötä. Uusia toimia kaivataankin juuri ilmastonmuutoksessa. Ilmastonmuutos vaikeuttaa vedensaantia, ja vedensaantiongelmien puolestaan pahentavat ilmastonmuutosta. Vedensaantioikeuksien sekä julkisen ja yksityisen yhteistyön ohella on harkittava vahvan yhteyden muodostamista Kioton sopimukseen. YK:n se elin, jonka on oltava mukana vesikysymysten keskiössä. Asialle omistautuneelle YK:n elimelle voitaisiin uskoa maailmanlaajuisista vesihuoltoon koskevat tehtävät, mikä tekisi elimestä vähemmän yksityisen, jota se vielä nykyisin on. Tämä tiivistäisi yhteyttä ilmastonmuutoksesta ja aavikoitumisesta tehtyihin tärkeisiin yleissopimuksiin, jotka ovat osa YK:n toimintakehystä.

Tämä edellyttää tietenkin riittävää rahoitusta. Rahoitus voitaisiin hoitaa yleisin verovaroin ja esimerkiksi verottamalla kivennäisvedestä, jota – haluan muistuttaa tästä kollegoitani – me käytämme ylenpalttisesti myös täällä parlamentissa. Veden yksityistämistä on vastustettava. Yksityistäminen tekisi tästä elintärkeästä luonnonvarasta markkinahyödykkeen, vaikka sen pitäisi olla oikeus. Minusta Euroopan historia opettaa, että juuri valtio on taannut oikeuden saada vettä koteihimme, mikä ei ole tilanne muissa maanosissa, joissa yksityinen sektori nostaa yhä enemmän päätään.

Nämä ovat käytännön asioita, mutta myös näillä on huomattava moraalinen merkitys. Ei ole mikään sattuma, että veden puolesta on käynnissä laajaa liikehdintää sekä maallisissa että uskonnollisissa piireissä ja merkkihenkilöiden parissa. Euroopan parlamentin istuntosali on toiminut viime aikoina ja monesti myös aiempina vuosina kansainvälisten aktivistijärjestöjen kokousten pitopaikkana, mikä on aivan oikein ja mistä

kiitän puhemiehiä. Viimeisessä kokouksessa esiteltiin ajatus vedensaantioikeutta koskevan todellisen pöytäkirjan laatimisesta, jota meidän kaikkien olisi syytä tukea.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, suurin osa meistä pitää ilmaista vedensaantia itsestäänselvyytenä. Käytämme valtavasti vettä päivittäin. On kuitenkin aiheellista muistaa, että Maailman terveysjärjestön arvioiden mukaan kuudesosa maapallon väestöstä eli yli miljardi ihmistä on vailla puhtauden vähimmäisperusvaatimukset täyttävää vettä. Toisin sanoen vielä 2000-luvun yhteiskunnassa miljoonat ihmiset kärsivät janosta ja menehtyvät saastuneen juomaveden aiheuttamiin sairauksiin. Kävin hiljattain Afrikan suurimmassa kaupungissa Lagosissa, missä hädin tuskin prosentille väestöstä tulee juokseva vesi.

Nämä tilastot ovat kauhistuttavia, mutta vedensaantiongelmat eivät pääse lehtiotsikoihin, eivät herätä tiedotusvälineiden yleistä kiinnostusta eivätkä synnytä keskustelua tai väittelyä kuten esimerkiksi aids, malarian torjunta tai maapallon lämpeneminen. Tämä johtuu varmasti siitä, että ongelma koskettaa vain kahta prosenttia Euroopan väestöstä, kun vastaava luku Afrikassa on 27 prosenttia. Arvioiden mukaan yksistään Afrikassa ihmisiä kuolee vuosittain enemmän likaisen juomaveden aiheuttamiin sairauksiin kuin aidsiin ja malariaan yhteensä.

Voidaankin sanoa, että juomaveden puutteen aiheuttamat kuolemat eivät hätkähdytä tarpeeksi päästäkseen tiedotusvälineisiin, eivätkä ne herätä niin laajaa kiinnostusta kuin maanjäristysten, tsunamien tai tulvien kaltaiset onnettomuudet tai aseelliset konfliktit. Kuten Ribeiro ja Castro ovat jo aiemmin todenneet, todellisuudessa keskimäärin 6000 lasta kuolee päivittäin vedenpuutteen aiheuttamiin sairauksiin. Toisin sanoen yksi lapsi kuolee joka 15. sekunti. Voisitteko edes kuvitella maailman reaktioita tai liikekannallepanon ja päättäväisyyden määrää, jos tämä tapahtuisi Euroopassa Saharan eteläpuolisen Afrikan tai Aasian asemasta?

Vesipula ei siis ole vain kehitysmaiden vaan myös kehittyneiden maiden ongelma. Juomaveden yleinen saatavuus on välttämätön ehto kehitysmaiden kehittymisen ja köyhyiden torjumisen kannalta. Jos tämä tarve ei täyty, on turha puhua terveydenhuollon parantamisesta tai koulutuksen kehittämistä. Ellei maanviljelyksen tai teollisuuden vedentarvetta voida varmistaa, kokonaisia yhteiskuntia joutuu taistelemaan päivittäisen toimeentulonsa puolesta. Tämä taas synnyttäisi aseellisia konflikteja, siirtolaisuutta ja levottomuuksia. Toisin sanoen kehitys estyisi ja kehityserot kasvaisivat.

Vesifoorumiin osallistuu myös poliitikkoja. He keskustelevat ajankohtaisista ja tärkeistä aiheista. Yksi näistä on tilanne Darfurissa, mistä presidentti al-Bashir on ajamassa pois avustusjärjestöjä, jotka ovat auttaneet muun muassa varmistamaan Darfurin väestön vedensaannin. Vesifoorumissa on muun muassa tilaisuus taivutella presidentti al-Bashir sallimaan kansainvälisten avustusjärjestöjen vesitoimitukset Darfurin väestölle.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä haluan muistuttaa Roberto Musacchion tavoin, että parlamentti isännöi yhdessä Mihail Gorbatšovin poliittisen foorumin kanssa helmikuussa järjestettyä kokousta, jolla oli paljon puhuva otsikko: ”Rauha veden kanssa” (Peace with Water). Kokouksessa laadittiin muistio maailmanlaajuiseen vesipöytäkirjaan, jota olisi syytä harkita vakavasti ja jota kaikki parlamenttimme pääpuolueryhmät ovat kannattaneet, vaikka asiakirjan laatinut kehitysyhteistyövaliokunta ilmeisesti sivuutti sen.

Se ei varmaankaan ollut sattuma: tänään puheena oleva teksti on itse asiassa puutteellinen ja epämääräinen kaikilta niiltä keskeisiltä kohdilta, joista on tarkoitus keskustella Istanbulissa. Näitä ovat esimerkiksi vedensaannin pitäminen perusihmisoikeutena. Jos vesi on perusoikeus, minkä kieltämisessä ei olisi mieltä, se ei voi olla kulutushyödyke. Oikeus ei ole ostettavissa tai myytävissä vapaassa yhteiskunnassa. Oikeuksia ostetaan vain orjayhteiskunnassa. Tiedämme kuitenkin vallan hyvin, että jättäjäismäiset yksityistä etua ajavat tahot haluavat anastaa tämän oikeuden itselleen. Mitä EU siis aikoo sanoa Istanbulissa? Kenen edun mukaista on vahvistaa veden taloudellista painoarvoa, kuten johdanto-osan 1 kappaleessa todetaan? Tämä on erinomainen esimerkki epämääräisestä kielenkäytöstä. Voidaan lisäksi kysyä, onko valtio tai julkinen omistajuus ainoa toimija vesipolitiikassa? Tai voidaan kysyä päätöslauselman 12 kohdan sanamuotoa käyttäen, onko valtio vesipolitiikan ”tärkeä toimija”? Mitä tämä ilmaus tosiasiasa tarkoittaa? Ilmaus on sitä paitsi ristiriidassa päätöslauselman 2 kohdan kanssa, jossa todetaan aivan oikein, että vettä on pidettävä ”yleisenä hyödykkeenä” ja että sen on oltava ”julkisen valvonnan kohteena”.

Sanalla sanoen yhteiskuntamme kehittämisen malli on yleisessä kriisissä, mutta siitä huolimatta pidämme itsepintaisesti kiinni ajatuksesta, että markkinat toimivat yksityisen hyödyn hankkimiseksi. Päätöslauselmassa on vielä yksi erittäin heikko kohta: siinä ei ole yhtään toiminnallista ehdotusta maailmanlaajuisen vesihuollon järjestämisestä. Edellä mainitussa muistiossa on kuitenkin ehdotus maailmanlaajuisen viraston perustamisesta, ja tämä ehdotus sisältyy myös yhteen niistä tarkistuksista, joita aion kannattaa äänestyksessä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, maailman viidennen vesifoorumin on tarkoitus tarjota tilaisuus pohtia julkisen vesihuollon järjestelmiä, joiden olisi oltava tehokkaita, avoimia, säänneltyjä ja kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisia yhteiskunnan tarpeiden täyttämiseksi. Tältä osin paikallisviranomaisia odottavat erityinen rooli ja erityiset tehtävät. Elintarvikekriisi on lisäksi osoittanut uusien tekniikoiden kehittämisen tarpeen esimerkiksi viljelyalueiden kastelussa. Tärkeää on myös varmistaa luonnonmukaisten tai sellaisten lannoitteiden käyttö, jotka hajoavat nopeasti maaperään eivätkä kulkeudu pohjavesiin.

Lopuksi kysyn, miten komissio aikoo toimia ottamalla huomioon Euroopan parlamentin toiveet, jotka se on esittänyt 15. maaliskuuta antamassaan päätöslauselmassa maailman neljännessä vesifoorumista ja jotka koskevat vesihuollon tukea ja vesihuollon yhteisiä rahoituskeinoja? Vesipula on Euroopan ja koko maailman suurin haaste.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kollegani ovat oikeassa: luvut ovat huolestuttavia ja edellyttävät vakavaa keskustelua. Aivan liian monelta maailman ihmiseltä evätään yhä heidän perusoikeutensa veteen. Sääntelyä on viime vuosina laajennettu merkittävästi. Istanbulissa kiinnitetään kuitenkin toivoakseni huomiota tarpeeseen järkeistää niiden lukuisten kansainvälisten elinten toimintaa, jotka vaikuttavat vesiasioiden hoitoon, hoidon suuntaan sekä valvontaan, sillä näiden elinten toiminta ja toimivaltuudet menevät usein nykyään päällekkäin. Uudistusta ei siten voida enää lykätä.

Toivon myös, että viidennessä vesifoorumissa tunnustetaan, että vesi on yleinen ja yhteinen luonnonvara ja että tämä ajatus saa tukea soveltuvasta politiikasta vesivarojen suojelussa, julkisessa omistuksessa sekä käyttö- ja jakelutavoissa.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, toistamme täällä istuntosalissa samoja asioita vuodesta toiseen.

Vedestä, tästä ihmiskunnan yhteisestä luonnonvarasta, on mielestäni sanottu jo kaikki, mutta valitettavasti kaikki on sanottava uudelleen, koska tilanne on kaikkea muuta kuin paranemaan päin, pikemminkin päinvastoin. YK:n tuore raportti osoittaa, että tilanne on itse asiassa pahenemassa. Siksi olen sitä mieltä, että Euroopan unionin tekemistä ehdotuksista ja harjoittamasta politiikasta huolimatta, mikä on yksi askel eteenpäin, meidän on todella saatava aikaan enemmän, sillä ilman vettä ei ole elämää. Meidän on myös tiedostettava, että lukuisten ihmisten vedensaannissa on katkoksia tai he ovat kokonaan vailla juomavettä, ja he asuvat etenkin maissa, joiden kanssa käymme kauppaa ja harjoitamme vuoropuhelua.

Tätä ei voida missään nimessä hyväksyä. Olen sitä mieltä, että meidän on todella kannatettava ajatusta vedestä koko ihmiskunnan yhteisenä luonnonvarana ja että Euroopan unionin on kannatettava tätä sekä kansainvälisesti että Istanbulissa. Vesi ei ole hyödyke, joka voidaan myydä tai jonka monikansalliset yhtiömme voisivat myydä. Tämän puolesta meidän olisi taisteltava Istanbulissa, ja uskonkin, että kollegamme tekevät niin.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut kollegoitani, jotka ovat täysin perustellusti korostaneet vesipulaa, vedensaannin ongelmia ja näistä johtuvia sairauksia. Kaikki nämä asiat ovat äärimmäisen tärkeitä kysymyksiä vesifoorumia ajatellen.

Halusin vain nostaa esille kolikon toisen puolen, sillä niille meistä, jotka osallistuivat hiljattain Guyanassa järjestettyyn AKT-valtioiden aluekokoukseen, tehtiin selväksi, mitkä maat kärsivät ilmastonmuutoksesta johtuvista tulvista. Jäsen Musacchio puhui ilmastonmuutoksen vaikutuksesta vesivaroihin, siitä, että ilmastonmuutos voi saastuttaa ja kuivata vesistöjä ja aiheuttaa siten vesipulaa, mutta nyt vettä on jopa liikaa, minkä vuoksi meidän on pidettävä mielessä, miten se vaikuttaa vesistöjen saastumiseen ja viljasatojen pilaantumiseen.

Vesifoorumin asiastaan olisikin siten aiheellista lisätä metsien istuttaminen ja metsähakkuut, sillä ellemme korjaa tilannetta, meillä on vastedeskin tulvia ja kuivia kausia.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kukaan ei voi aliarvioida veden merkitystä ja tehokkaan vesihuollon tarvetta. Kuten totesin alkupuheenvuorossani, meidän on kuitenkin myös autettava köyhimpiä maita pääsemään osalliseksi puhtaasta juomavedestä. Komissio jatkaa näiden maiden tukemista.

Vesi kuuluu ihmisten perustarpeisiin, kuten Meksikossa vuonna 2006 järjestetyssä maailman neljännessä vesifoorumissa tunnustettiin ja vahvistettiin. Kuten totesin aiemmin, myös EU on toki edustettuna Istanbulin vesifoorumissa, jossa se tuo vahvasti esille kaikki näkemykset, jotka olen tehnyt tuosta foorumista.

Jäsen Bowis mainitsi myös erään toisen hyvin tärkeän kysymyksen, josta olen samaa mieltä hänen kanssaan, nimittäin ilmastonmuutoksen aiheuttamat tulvat muissa maissa. Meidän on ryhdyttävä tositoimiin tässä asiassa. Kuten Bowis sanoi erittäin selkeästi, metsien istutus on yksi ratkaisu ongelmaan.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 12. maaliskuuta 2009.

17. Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 10/2008 terveydenhuoltopalveluihin liittyvästä EY:n kehitysyhteistyötuesta Saharan eteläpuolisen Afrikan maille (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Borrell Fontellesin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, joka koskee tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusta nro 10/2008 terveydenhuoltopalveluihin liittyvästä EY:n kehitysyhteistyötuesta Saharan eteläpuolisen Afrikan maille (O-0030/2009 – B6-0016/2009).

Anne Van Lancker, laatijan sijainen. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Afrika on ainoa maanosa, jossa ei ole tapahtunut mainittavaa kehitystä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa terveydenhuollossa, kuten erityisesti äitien ja lasten kuolleisuudessa tai hivin, aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumisessa. Tämä johtuu täysin näiden maiden puutteellisista terveydenhuoltojärjestelmistä ja terveydenhuoltoa vaivaavasta henkilöstöresurssikriisistä. Siten on täysin selvää, että panostaminen terveydenhuoltoon on elintärkeä keino köyhyyden torjumisessa.

Tämä on myös komission näkemys, tosin tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa todetaan, että vaikka komissio on peräänkuuluttanut tätä vuosikausia, se on tehnyt hyvin vähän käytännön muutosten hyväksi. Komissio ponnistelee aidsin torjumiseksi pääasiassa vertikaalisten rahastojen turvin, mikä on varmasti tärkeää mutta se ei saa tapahtua perusterveydenhuollon panostusten kustannuksella.

Arvoisa komission jäsen, perusterveydenhuollon määrärahoja ei ole virallisen kehitysavun kokonaiskehityksessä nostettu edes suhteellisesti vuoden 2000 jälkeen. Siten parlamentilla on tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen perusteella täysi syy esittää komissiolle muutamia kysymyksiä ja tehdä suosituksia. Haluan ottaa esille neljä seikkaa.

Ensinnäkin terveydenhuollon määrärahoja on nostettava. On selvää, että tällöin EU:lta ja sen kumppanuusmailta tarvitaan yhteisiä aloitteita. Kehitysmaat ovat Abujan julkilausuman puitteissa sitoutuneet osoittamaan 15 prosenttia määrärahoistaan terveydenhuoltoon. Arvoisa komission jäsen, tämä ei ole mahdollista, jos komissio ja EU ovat valmiita osoittamaan terveydenhuoltoon vain 5,5 prosenttia Euroopan kehitysrahastosta. Siksi haluaisin kuulla, kuinka komissio aikoo varmistaa, että kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta rahoitettavia terveydenhuollon panostuksia lisätään?

Toiseksi totean, että budjettitukea olisi hyödynnettävä nykyistä paremmin ja tehokkaammin. Vaikka tämä on yksi komission ylpeydenaiheista, se saa huonon arvosanan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa. Budjettituella on kuitenkin suuret mahdollisuudet korjata Saharan eteläpuoleisten maiden terveydenhuoltojärjestelmien puutteita. Vaikka alakohtainen budjettituki voidaan todella kohdistaa terveydenhuoltoon, sitä ei juurikaan käytetä Saharan eteläpuoleisissa maissa.

Myös yleisestä budjettituesta voi olla apua, jos komissio voi sitouttaa ja saada yhteistyökumppanit antamaan terveydenhuollolle etusijan, ja kannustamme komissiota tekemään niin. Kysyn komissiolta seuraavaa: Kuinka komissio aikoo varmistaa, että sekä alakohtaisen tuen että yleisen budjettituen turvin ryhdytään entistä tehokkaampiin ja paremmin kohdistettuihin toimiin?

Vuosituhaten kehitystavoitteita koskevat sopimukset ovat lupaavia komission välineitä. Tuen niitä sataprosenttisesti, mutta totuuden nimissä on sanottava, että ne ovat liian tehottomia ja lyhytnäköisiä, koska ne tarkoitettu vain ”mallioppilaille”, jolloin tarvitaan kipeästi muita vaihtoehtoja.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Kolmanneksi asiantuntemusta on parannettava. Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen mukaan komissiolla ei ole tarpeeksi asiantuntemusta, jotta sen tekemät terveydenhuoltopoliittiset ehdotukset voitaisiin panna täytäntöön. Tämän vuoksi kehotamme komissiota varmistamaan riittävän asiantuntemuksen lisäämällä terveydenhuollon asiantuntijoiden määrää ja tehostamalla yhteistyötä WHO:n ja jäsenvaltioiden kanssa.

Neljänneksi on todettava, että on syytä parantaa terveydenhuoltoalan koordinointia. Arvoisa komission jäsen, on ehdottoman tärkeää, että työnjakoa koskevat eurooppalaiset käytännesäännöt pannaan täytäntöön ja että parannetaan terveydenhuollon panostusten ja ohjelmien koordinointia EU:n jäsenvaltioiden välillä. Lisäksi on varmistettava, että kehitysapua rajoitetusti saavat köyhät maat (orphans) voivat taata terveydenhuollon tuen.

Haluan lopettaa kiittämällä jäsen Staesia, joka ilmoitti talousarvion valvontavaliokunnan nimissä jakavansa kehitysyhteistyövaliokunnan esittämät huolenaiheet ja kehotti komissiota selventämään vastuuvapausmenettelyä koskevia suunnitelmiaan mieluiten vuoden 2009 loppuun mennessä.

Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on selvää, että parlamentti kehottaa komissiota toteuttamaan lopultakin ensisijaiset poliittiset tavoitteensa entistä vakuuttavammin ja entistä tehokkaampien välineiden avulla. Tämä on enemmän kuin tarpeen, jos haluamme onnistua vuosituhanen kehitystavoitteissa vuoteen 2015 mennessä, sillä, arvoisa komission jäsen, perusterveydenhuolto tarvitsee kestäviä ja pitkäaikaisia panostuksia.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa komission jäsen, komissio on todella tyytyväinen tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen, jossa käsitellään EY:n tukea Afrikan terveydenhuoltopalveluihin. Tämä suullista kysymystä koskeva keskustelu antaa meille mahdollisuuden keskustella teidän, Euroopan parlamentin edustajien, kanssa tuestamme Afrikan maiden terveydenhuoltoon.

En aio toistaa komission antamaa ja Internetissä julkistettua muodollista vastausta tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen.

Erityiskertomus ei valitettavasti ole saanut paljon palstatilaa lehdistössä, ja jos siitä on ollut maininta, se on esitetty hyvin yksinkertaistavalla toteamuksella siitä, ettei Eurooppa ole pitänyt Afrikalle antamia lupauksia. Siten haluan nyt ennen varsinaisen keskustelun alkamista selvittää muutaman keskeisen seikan.

Komissio on yhä täysin sitoutunut tukemaan vuosituhanen kehitystavoitteita, joista terveydenhuollon tavoitteet 4, 5 ja 6 muodostavat olennaisen osan. Näitä tavoitteita ovat lapsikuolleisuuden vähentäminen kahdella kolmasosalla, äitien kuolleisuuden vähentäminen kolmella neljäsosalla sekä hivin ja aidsin leviämisen pysäyttäminen ja suunnan kääntäminen. Tätä vartenhan kehitysyhteistyötä harjoitetaan, mutta sitouksemme määrää ei pidä arvioida pelkästään sen perusteella, kuinka paljon määrärahoja suunnataan kehitysmaiden terveydenhuoltoon.

Lapsikuolleisuutta voidaan epäilemättä vähentää tehokkaiden terveydenhuoltotoimien, etenkin rokotusten avulla. Sen vuoksi seuraamme rokotusten kattavuutta paitsi terveydenhuolto-ohjelmissamme myös monissa yleistä budjettitukea koskevissa toimissamme. Lapsikuolleisuuteen liittyy kuitenkin myös muita tekijöitä, kuten esimerkiksi ravitsemus, asumisolot, puhtaan veden saanti, saniteettiolot sekä koulutus. Siten tukemme voi kohdistua ja usein kohdistuukin terveydenhuollon ulkopuolelle.

Tehdessämme Pariisissa ja Accrassa alakohtaista tukea ja kehitysavun myöntämistapoja koskevia päätöksiä sovimme, että avun tehokkuuden peruseriaatteita on noudatettava entistä tarkemmin. Mainitsen nyt vain kaksi esimerkkiä: Ensimmäinen on johdon antaminen kumppanuusmaiden hallitusten käsiin. Tämä tarkoittaa, että hyväksytään kumppanuusmaiden ehdottamat tukikohteet sen jälkeen, kun asiasta on käyty perusteellisia keskusteluja kumppanuusmaiden edustajien kanssa. Tuen kohteena ei ole välttämättä terveydenhuolto vaan esimerkiksi koulutus, vesihuolto tai saniteettiolot.

Toinen esimerkki: Toiminta mukautetaan kansallisiin järjestelmiin. Tämä tarkoittaa sitä, että kehitysapu kanavoidaan mieluiten budjettituen muodossa (edellyttäen, että perusvaatimukset täyttyvät). Jos tukea saavassa maassa on otettu käyttöön tarpeeksi hyvin laadittu köyhyysstrategia, tukemme olisi syytä kanavoida mieluiten yleisen budjettituen muodossa.

Vaikka tukea ei tällöin voida varata terveydenhuollon tukena, se liittyy terveydenhuollon tavoitteisiin, kuten rokotuskattavuuteen tai pätevän terveydenhuoltohenkilöstön avustamien synnytysten osuuteen. Nämä tavoitteet kuuluvat yleensä köyhyysstrategian piiriin ja niitä valvotaan. Budjettituen myöntäminen puolestaan on usein sidoksissa siihen, kuinka näiden tavoitteiden toteuttamisessa edetään.

Accrassa ja Pariisissa tehtyjen kehitysavun tehokkuutta koskevien yleisten sitoumusten lisäksi me, Euroopan unionin edustajat, olemme sopineet yhteisistä käytänneseännöistä, joissa edellytetään esimerkiksi lahjoittajien toiminta-alueiden määrän vähentämistä tarkoituksena keventää kumppanuusmailhin kohdistuvia hallinnollisia ja johtamiseen liittyviä rasitteita, joita lahjoittajien suuri määrä aiheuttaa. Tämä on tavoitteena työnjakosuunnitelmassa, josta EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan komissio ovat yhdessä sopineet. Tiedämme vallan hyvin, ettei tästä ole aina helppo päästä yksimielisyyteen maiden tasolla, koska terveydenhuolto on korkealla sijalla julkisessa mielipiteessä ja koska kaikki lahjoittajat ja lahjoittajamaat haluavat olla läsnä ja tulla nähdyiksi. Joskus tähän on vain tyytyminen ja annettava muiden lahjoittajien hoitaa työ.

Toivonkin, että tämänpäiväinen keskustelumme selventää lisää näitä kysymyksiä ja auttaa varmistamaan, että Eurooppa täyttää Afrikalle antamansa lupaukset.

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä vastauksesta. Olette varmasti oikeassa siinä, komission jäsen, että luvut voivat kertoa monesta asiasta ja että meidän on tarkasteltava niitä huolella. Tänään tosin tarkastelemme tilintarkastustuomioistuimen esittämiä lukuja. Joskus toivoisin, että tarkastelemme ihmisiä lukujen sijasta, mutta on totta, ettei vaurautta voi olla ilman terveyttä. Tämä ei ole pelkkä iskulause vaan totta monissa pienituloisissa maissa.

Tilintarkastustuomioistuin on mielestämme oikeassa todetessaan, että vain 5,5 prosenttia Euroopan kehitysrahastosta suunnataan terveydenhuoltoon, vaikka EU:n ja myös parlamentin linjausten mukaan 35 prosenttia kehitysrahastosta olisi suunnattava terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tämä luku on väärin eikä se ole kenties niin huono kuin näyttää. Joka tapauksessa se osoittaa, että meidän on pystyttävä paljon parempaan, mikä edellyttää yhteistyötä, jos tätä sanaa voidaan käyttää, sen sitoumuksen puitteissa, johon tukea saavat maat ovat Abujan julkilausumassa sitoutuneet, toisin sanoen siihen, että ne osoittavat 15 prosenttia määrärahoista terveydenhuoltoon.

Arvoisa komission jäsen, haluan nyt kuitenkin palata ihmisiin. Maliin matkustaessa näkee, ettei diabetes ole hallinnassa, kun tarkastellaan perheiden kustannuksia: yli 30 prosenttia perheiden tuloista menee insuliiniin, jos perheet joutuvat ostamaan sitä, kuten he joutuvat. Kysyttäessä mielenterveyspalveluista Tsadissa saadaan tietää, että palvelut olivat olemassa vielä ennen sisällissotaa. Missä tahansa Afrikan maassa kulkiessa voidaan havaita epilepsiaa sairastavien ihmisten epäinhimillistä kohtelua, vaikka suurin osa epilepsia-kohtauksista saataisiin loppumaan vain muutamalla sentillä. Kaikkialla Afrikassa näkee aids-orpoja ja tapaa isovanhempia, jotka yrittävät kasvattaa lapsenlapsiaan, joiden vanhemmat ovat kuolleet.

Tilastot puhuvat puolestaan. Tiedämme, että Pohjois- ja Etelä-Amerikassa, jossa asuu 14 prosenttia maailman väestöstä, esiintyy 10 prosenttia kaikista maailman sairauksista, kun terveydenhuoltohenkilöstön osuus on 42 prosenttia. Saharan eteläpuoleisten maiden, joissa asuu 11 prosenttia maailman väestöstä, osuus sairauksista on 25 prosenttia ja terveydenhuoltohenkilöstön 3 prosenttia. Tämä kuvastaa aiemmin käymäämme keskustelua. Näitä kysymyksiä on kuitenkin tarkasteltava, koska terveyttä ei voida ylläpitää ilman terveydenhuoltopalveluja, terveydenhuollon työntekijöitä tai koulutusta.

Meidän on tarkasteltava myös hankkeita, joissa olemme mukana. Tuberkuloosin, aidsin ja malarian lisäksi on olemassa joukko muita sairauksia. Kyse on unohdetuista sairauksista, ja komissio voi ylläpitää yhteistyöstään lääkealan yritysten kanssa aloitteessa, jolla autetaan lääkitystä tarvitsevia ihmisiä. On tutkittava huonon terveyden syitä, joihin tämäniltaisissa keskusteluissa onkin keskitytty.

Vain jos vedämme yhteen kaikki nämä tekijät, tilastot kasvavat, jolloin myös apua saavien ihmisten osuus kasvaa. Jos toimimme paremmin, myös ihmiset ja heidän taloutensa voivat paremmin.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus esitellään virallisesti talousarvion valvontavaliokunnassa vasta ensi viikolla. Haluankin onnitella kehitysyhteistyövaliokuntaa ja Van Lanckeria, jotka varmistivat, että tämä keskustelu voidaan käydä tänään ja että voimme huomenna antaa päätöslauselman, jossa eritellään tehdyt virheet.

Meidän on syytä kiinnittää erityistä huomiota Van Lanckerin pitkään puheenvuoroon ja siihen sisältyviin suosituksiin. Arvoisa komission jäsen, meidän on syytä kiinnittää erityistä huomiota myös Bowisin puheeseen, jossa hän listasi puutteita hyvin asiantuntevasti.

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen tutustuneet eivät voi tuosta vain sivuuttaa sitä. Tilastot ovat kaikkien nähtävillä, ja jäsen Van Lancker huomautti aivan perustellusti, että vuosituhanen

kehitystavoitteiden saavuttaminen terveydenhuollossa on erittäin vaikeaa ellei peräti mahdotonta. Tilintarkastustuomioistuimen esittämien maakohtaisten lukujen tarkastelu pudottaa rajusti maan tasalle.

Aidsin yleisyyttä koskevat luvut kertovat, että 34 prosenttia Swazimaan, 23 prosenttia Lesothon ja 14 prosenttia Malawin väestöstä sairastaa aidsia. Swazimaan lapsikuolleisuus vuonna 1997 oli 78/1000, ja nyt suhde on 86/1000. Eliniän odote Lesothossa oli 60 vuotta 1990-luvun puolivälissä, nyt enää 41. Keniassa yli yksi lapsi kymmentä lasta kohti kuolee ennen viidettä ikävuottaan. Tilintarkastustuomioistuimen arvio EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tehokkuudesta on ollut viime vuosina huolestuttavan huono.

Siksi toivonkin, arvoisa komission jäsen, että komissio vastaa 10. huhtikuuta mennessä kysymyksiin, jotka sain talousarvion valvontavaliokunnan esittelijänä sisällytettyä tähän päätöslauselmaan. Siten komission vastaukset voitaisiin ottaa huomioon vastuuvapausmenettelyssä, joka on tarkoitus käynnistää huhtikuun lopussa.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kaikki, jotka käyvät Saharan eteläpuoleisissa maissa, voivat helposti havaita, että valtaosassa näistä maista terveydenhuoltojärjestelmä on erittäin heikko ja että tällä on erittäin kielteiset vaikutukset niiden ihmisten elämään ja terveyteen, joita näillä palveluilla on tarkoitus auttaa.

Säännöllisin väliajoin julkaistavat kansainväliset luvut vahvistavat tämän. Näin ollen ajatus siitä, että lukuisten ihmisten henki voitaisiin pelastaa vain yksinkertaisin käytännön toimin, jotka eivät ole erityisen hyvin suunniteltuja tai edes kovin kalliita, on hyvin huolestuttava. EU:n rahoituksella voi olla ratkaiseva merkitys, ja meidän on aina pidettävä mielessä, että terveydenhuollon yhteistyö on todella strategista toimintaa ja että siihen sisältyy suoraan useita vuosituhannen kehitystavoitteita yhden sijasta. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, jota nyt lainaan, että ”EY:n rahoitus terveydenhuollossa ei ole kasvanut vuoden 2000 jälkeen suhteessa kokonaiskehitysapuun, vaikka komissio on sitoutunut vuosituhannen kehitystavoitteisiin ja vaikka Saharan eteläpuoleinen Afrikka kärsii terveydenhuollon kriisistä”. Sitaatin loppu. Kertomuksessa todetaan myös seuraavaa: ”Komissio on myöntänyt huomattavaa rahoitusta globaalirahaston hyödyntämiseksi (aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjunnassa), mutta ei ole kiinnittänyt vastaavaa huomiota terveydenhuoltojärjestelmien parantamiseen, vaikka tämän piti olla komission ensisijainen tehtävä”. Sitaatin loppu.

Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tämä johtui siitä, että ”komission terveydenhuoltoalan asiantuntemus ei ole riittänyt varmistamaan rahoituksen mahdollisimman tehokasta käyttöä”. Sitaatin loppu.

Näin ollen tilintarkastustuomioistuin esittää Euroopan komissiolle suoraan ison haasteen, mitä kannatan. Haluan meidän osaltamme toistaa haasteen, joka perustuu objektiivisiin tietoihin ja arviointeihin. Terveydenhuoltopalvelut kuuluvat kehitysapumme prioriteetteihin, mitä on edistettävä entisestään. Siksi myös rahoitusta on nostettava. Kehitysavun myöntämisen optimointi, selvästi vastakkaisten tarpeiden huomioon ottaminen kehitysavun hallinnoinnin koordinoinnissa sekä toimiminen lähellä tuensajia mahdollistavat palvelut, joilla voidaan pelastaa monen ihmisen henki.

Euroopan unioni ei voi olla ottamatta vastaan tätä haastetta, ja kehotankin komissiota tekemään niin. Jäsen Bowis piti äsken koskettavan puheen, jossa hän antoi inhimilliset kasvot tilintarkastustuomioistuimen kolkoille luvuille. Arvoisa komission jäsen, haasteenamme on varmistaa, että yhteistyömme voisi tuoda onnen ja toivon välähdyksen näiden ihmisten kasvoille. Sen tähden on elintärkeää, arvoisa komission jäsen, että luvut terveydenhuollon yhteistyössämme muuttuvat.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, tarkoitukseni ei oikeastaan ollut puhua tästä kertomuksesta, mutta haluan lisätä yhden asian, joka on minulle erityisen tärkeä ja jonka olen ottanut useaan otteeseen esille AKT-valtioiden kanssa järjestetyissä kokouksissa. Viittaan Tuaregin väestön terveysoloihin Nigerissä. Arvoisa komission jäsen, haluan tässä yhteydessä ottaa esille eurooppalaiset yritykset, jotka riistävät Afrikan maiden luonnonvaroja, kuten erityisesti ranskalainen yritys Areva, jonka suunnitelmissa on kaivaa uraania Nigerissä ilman, että se tiedottaisi tästä paikallisille asukkaille. Tästä seuraa, että paikallinen väestö saattaa käyttää keittoastioidensa valmistukseen radioaktiivista materiaalia tai rautaromua.

Nigerin viranomaiset eivät ole antaneet lupaa perusteellisiin tutkimuksiin ihmisten altistumisesta radioaktiivisille aineille, mutta tiedämme, että tilanne on vaarallinen.

Vaadimme eräässä AKT-valtioiden kanssa järjestetyssä kokouksessa, että väestön altistumisesta laaditaan epidemiologinen tutkimus. Toistan nyt tämän vaatimuksen komissiolle.

Puhetta johti*varapuhemies* **Manuel António dos SANTOS**

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkoin tämäniltaisia puheenvuoroja ja kiinnittänyt huomiota tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa todettuihin asioihin, mutta kuten sanoin aiemmin, olen juuri palannut Norsunluurannikolta ja Liberiasta, missä totesin omakohtaisesti näiden maiden terveydenhuollon tarpeet. Nämä maat tarvitsevat infrastruktuuria ja koulutettua terveydenhuoltohenkilökuntaa, josta olemmekin jo puhuneet, ja ne tarvitsevat lääkkeitä.

Tarpeet ovat valtaisan, ja voin vain yhtyä toteamusiinne siitä, että meidän on ponnisteltava entistä lujemmin voidaksemme tarjota terveydenhuollon tukea Afrikan köyhille maille.

Voin vakuuttaa, että välitän näkemyksenne kollegalleni Louis Michelille, joka minun laillani tarkastelee varmasti kaikkia ehdotuksianne ja näkemyksiänne huolellisesti.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽⁴⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

18. Yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotto (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Pervenche Berèsin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta komissiolle esittämä suullinen kysymys yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotosta (O-0018/2009).

Pervenche Berès, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta. Arvoisa komission jäsen, Euroopan parlamentti on toiminut esittelijämme Gauzèsin alaisuudessa hyvin aktiivisesti varmistaakseen, että yhtenäisen euromaksualueen täytäntöönpanon edellyttämät lainsäädännölliset toimenpiteet toteutuvat.

Asiaa koskevaa lainsäädäntöä eli maksupalveludirektiiviä suunnitellessamme esitimme itsellemme muutamia kysymyksiä. Nyt voimme todeta, että kysymykset olivat epäilemättä oikeutettuja.

Hankkeen käynnistyessä olemme hieman huolissamme, sillä liikekannallepano, joka ei mielestäni liity mitenkään kriisin haasteisiin, ei näytä olevan vaaditulla tasolla.

Tosiasiassa tämä hanke, joka on saanut monet toimijat ja lainsäätäjät liikkeelle mutta jonka on ennen kaikkea voitava tarjota nykyaikainen ja yhtenäisvaluuttamme euron olosuhteisiin sopiva maksuväline, ei kuitenkaan saavuttane sitä kriittistä massaa, jota sen täysipainoinen toteutuminen edellyttää.

Olemme erityisen huolissamme siitä, että SEPA-suoraveloitujärjestelmän käynnistäminen tuottaa vaikeuksia, vaikka se on epäilemättä yksi tämän hankkeen omintakeisimmista puolista.

Komission vastuusiassa esiin nousee kaksi kysymystä, jotka ovat mielestämme seuraavat: Ensinnäkin voidaan kysyä, kuinka komissio aikoo edistää ja tukea siirtymistä SEPA-maksuvälineisiin? Aikataulusta on jo sovittu, mutta on selvää, ettei siinä ole otettu huomioon kaikkia käytännön seikkoja. Toiseksi voidaan kysyä, onko komissio sitä mieltä, että kriittinen massa SEPA-maksuliikenteessä on voitava saavuttaa vuoden 2010 loppuun mennessä, ja jos tämä ei ole mahdollista, mitä sen hyväksi olisi tehtävä?

Antaessamme tämän lainsäädännön emme asettaneet selkeää ja sitovaa määräpäivää SEPA-maksuvälineisiin siirtymiselle. Nyt tuo määräpäivä olisi mielestämme asetettava. Kansallisten järjestelmien ja SEPA-järjestelmän välisessä yhteensopivuudessa on toki vielä joitakin ratkaisemattomia kysymyksiä, samoin kuten siinä, mitä lopullisella siirtymisellä tarkoitetaan. Meidän mielestämme on kuitenkin komission tehtävä auttaa alaa löytämään ratkaisuja näihin avoimiin kysymyksiin.

Sitten on vielä monenvälisen toimitusmaksun ongelma, joka on selvästi unohtettu tai sivuutettu, vaikka kysymys on monille toimijoille äärimmäisen tärkeä SEPA-hankkeen onnistumisen kannalta. Tätä taustaa

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

vasten näyttää toisinaan siltä, että toimivaltaiset tahot, kuten ammattimainen pankkisektori, sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosasto tai kilpailun pääosasto, siirtävät vastuuta toinen toiselle.

Lainsäätäjän tehtävänä lienee esittää kysymyksiä näille toimijoille ja vaatia heiltä jonkinasteista vastuuntuntoa. Tässä vaiheessa emme voi mielestämme kyseenalaistaa johdonmukaista lakia, elleimme tue markkinatoimijoita näiden yrityksissä kehittää vaihtoehtoinen järjestelmä. Tämä on juuri monenvälisen toimitusmaksun ongelma.

Kilpailun pääosasto on todennut joissakin yhteyksissä, että kyseinen laki on kilpailusääntöjen vastainen ja että alan tehtävänä on löytää vaihtoehtoinen ratkaisu. Kilpailun pääosasto ei kuitenkaan ole testannut jäsenvaltioiden tarjoamia vaihtoehtoja. Siten mikään ei viittaa siihen, että kilpailun pääosasto voisi tukea alan toimijoita tai että ratkaisu olisivat oikeita ratkaisemaan ongelmamme.

Kuvitellaanpa, että toimitusmaksujärjestelmän rahoitus olisi sidoksissa lakisääteisiin rangaistuksiin eli tehtyihin virheisiin. Käytännössä tämä tarkoittaisi usein sitä, että vähäosaisimmat joutuisivat maksumiehiksi, mikä ei tunnu minusta tarkoituksenmukaiselta eikä sosiaalisesti oikeudenmukaiselta ratkaisulta.

Kehotankin komissiota ryhtymään toimiin kahdessa keskeisessä asiassa: asettamaan määräpäivän SEPA-maksuvälineisiin siirtymiselle ja auttamaan vaihtoehtoisen järjestelmän tai sellaisen järjestelmän kehittämisessä, joka on toimitusmaksuista tehdyn sopimuksen sääntöjen mukainen.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, välitän aluksi komission jäsen McCreevyn pahoittelut siitä, ettei hän ole paikalla.

Kysymys on todella laaja, mutta uskon, että sekä tämä kysymys että SEPAn täytäntöönpanosta annettu päätöslauselmaluonnos heijastavat oikealla tavalla niitä avainkysymyksiä, joihin meidän on löydettävä vastaus SEPAn onnistumiseksi.

Ensimmäisessä kysymyksessä tiedustellaan, kuinka komissio aikoo edistää siirtymistä SEPA-välineisiin.

SEPA on etupäässä markkinavetoinen hanke, mutta koska sillä on suotuisia vaikutuksia koko talouteen, komissio on halunnut edistää siirtymistä SEPA-maksuvälineisiin muun muassa toimimalla katalysaattorina nostaakseen siten SEPAn poliittista profiilia SEPAa koskevan komission edistyskertomuksen avulla sekä kannustamalla viranomaisia näiden välineiden pikaiseen käyttöönottoon. Komissio on myös yrittänyt olla itse ensimmäisten käyttöönottajien joukossa. Lisäksi tähän on pyritty ehdotuksin (kuten komissio ilmoitti viimeviikkoisessa ehdotuksessaan nimeltä Elvytys Euroopassa), joilla varmistetaan SEPAn hyötyjen täysipainoinen toteutuminen.

Toisessa kysymyksessä tiedustellaan, voidaanko kriittinen massa saavuttaa SEPA-maksuliikenteessä vuoden 2010 loppuun mennessä. Kannatamme luonnollisesti maksuvälineiden nopeaa käyttöönottoa siirtymävaiheen kustannusten minimoimiseksi. Vaikka SEPAn luotonsiirtojärjestelmä on pantu käyntiin onnistuneesti, vain alle kaksi prosenttia maksuista on siirtynyt. Suoraveloitujärjestelmä käynnistetään vasta myöhemmin tänä vuonna. Siirtymistoimenpiteet ovat siis vielä liian hitaita, jotta kriittinen massa voisi toteutua vuoteen 2010 mennessä.

Kolmas kysymys koski tarvetta asettaa sitova määräpäivä SEPA-maksuvälineisiin siirtymiselle. Määräpäivän asettamisesta olisi mielestämme suuri etu, eikä vuosi 2012 tunnu mitenkään kohtuuttomalta. Tämä on kuitenkin monelle jäsenvaltiolle hankala kysymys. Sen vuoksi kannatamme, että asia tutkitaan tarkoin keräämällä tietoja määräpäivän vaikutuksista eri toimijoihin sekä käynnistämällä mielekäs keskustelu toimijoiden kanssa.

Näin tasoitettaisiin tietä poliittiselle kannatukselle ja tarvittaessa lainsäädännöllisen ehdotuksen tekemiselle vuoden lopulla.

Neljännessä kysymyksessänne tiedustelte, miten SEPA-suoraveloitujärjestelmän oikeusvarmuutta voitaisiin lisätä suhteessa monenväliseen toimitusmaksuun ja nykyisiin toimeksiantoihin.

Liiketoimintamalliin on löydettävä väliaikainen ratkaisu oikeudellisen selkeyden varmistamiseksi ja SEPA-suoraveloitujärjestelmän käynnistymisen onnistumiseksi. Komissio tukeekin täysin parlamentin ja neuvoston pyrkimyksiä löytää väliaikainen ratkaisu rajatylittäviä maksuja käsittelevän direktiivin tarkistuksen puitteissa.

Komissio kannattaa myös nykyisten kansallisten suoraveloitustoimeksiantojen laillista pätevyyttä SEPA-maksuvälineisiin siirryttäessä. Tämän oikeudellisen kysymyksen ratkaiseminen kuuluu kuitenkin jäsenvaltioiden viranomaisille, jotka voivat esimerkiksi hyödyntää maksupalveludirektiivin täytäntöönpanoa.

Viidennessä kysymyksessä tiedustellaan sitä, miten komissio aikoo puuttua monenvälistä toimitusmaksua koskeviin kysymyksiin korttimaksujen yhteydessä.

Työ etenee lähinnä niin, että komissio arvioi kahta keskeistä kansainvälistä korttiohjelmaa eli MasterCard- ja Visa-ohjelmaa kilpailusääntöjen kannalta.

Komissio totesi 19. joulukuuta 2007, että MasterCard- ja Maestro-kulutusluotto- ja maksukorteilla tapahtuvista rajatylittävistä maksuista veloitettavat toimitusmaksut ovat kilpailusääntöjen vastaisia. MasterCard on valittanut komission päätöksestä.

Komissio käynnisti maaliskuussa 2008 menettelyn näyttääkseen toteen, ovatko Visa Europen toimitusmaksut EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan vastaisia. Visa-yhtiön kanssa käydään parhaillaan neuvotteluja.

Komission tarkoituksena on säilyttää tasavertaiset toimintaolot MasterCardin ja Visa Europen sekä myös mahdollisten uusien maksukorttisuunnitelmien kohdalla.

Viimeistä edellisessä kysymyksessänne tiedustelette, pitäisikö komission ehdottaa konkreettista ratkaisua toimitusmaksuongelmaan. Markkinataloudessa rahoitusala on se, jonka kuuluu ehdottaa sopivaa liiketoimintamallia. Kuten totesin, neuvottelut Mastercardin ja Visan kanssa ovat käynnissä. SEPA-suoraveloitujärjestelmässä komissio on valmis tukemaan alaa tarjoamalla välitöntä ohjeistusta jatkuvassa vuoropuhelussa pankkialan edustajien kanssa sekä markkinatoimijoiden panosten avulla. Ohjeistus on tarkoitus antaa viimeistään marraskuussa 2009.

Viimeisessä kysymyksessänne tiedustelette, mitä konkreettisia toimia komissio aikoo ehdottaa sen varmistamiseksi, että SEPA-maksuvälineiden käyttöönottolla ei luoda entistä kalliimpaa maksujärjestelmää.

Näin ei komission käsityksen mukaan tule tapahtumaan. SEPAn on ensinnäkin tarkoitus edistää kilpailua ja parantaa toiminnan tehokkuutta mittakaavaetujen muodossa, mikä lisää painetta alentaa hintoja.

SEPAn odotetaan myös lisäävän avoimuutta, mikä puolestaan rajoittaa ristiintukemista ja piilohinnoittelua, tosin vain näennäisesti, ja osa kuluttajista saattaa mieltää siirtymisen piilohinnoittelusta näkyvään hinnoitteluun hintojen nousuna. Pankeilta tuleva selkeä tiedottaminen on tältä osin tärkeää.

Komissio seuraa tutkimusten avulla tarkoin myös SEPAn vaikutuksia kuluttajiin.

Tunnustamme, että on vaarana, että tehokkaat kansalliset maksukorttiohjelmat korvataan kalliimmilla järjestelmillä. Meillä on kuitenkin aloitteita, joista saattaa kehittyä koko Eurooppaa koskevia uusia maksukorttijärjestelmiä. EU:n päättäjät ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset ovat lisäksi huolehtineet backstop-järjestelmän käyttöönotosta.

SEPAn odotetaan siis kaiken kaikkiaan tehostavan maksujärjestelmiä sekä tarjoavan riittävät turvatakeet EU:ssa ja jäsenvaltioiden kilpailupolitiikassa.

Olen siis hyvin tyytyväinen päätöslauselmaan sekä siihen, että parlamentti tukee voimakkaasti euromaksualueen käyttöönottoa.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, täällä on puhuttu paljon maksupalveludirektiivistä, jota koskevan, ensimmäisessä käsittelyssä vuonna 2007 hyväksytyn päätöslauselman esittelijänä tuolloin toimin.

Direktiivin tavoitteena on muun muassa tarjota Euroopan maksuneuvostoon (EPC) kuuluville pankkilaitoksille SEPAn toteuttamiseen tarvittavat lailliset välineet. Pankkikorteista, pankkisiirroista ja suoraveloituksista on siis annettu EU:n säädös.

SEPA tarkoittaa yhtenäisiä maksupalvelumarkkinoita, joilla maksetaan eurolla ja joilla ei tehdä eroa rajatylittävien ja kansallisten maksujen välillä. Järjestelmästä hyötyvät sekä pankkiala että kuluttajat.

Kuten totesitte, komissio on halunnut varmistaa, ettei siirtyminen SEPA-maksuvälineisiin johda Euroopan unionin kansalaisille entistä kalliimpaan maksujärjestelmään.

Siirtyminen SEPAan on edennyt aivan liian hitaasti edellä mainitun mietinnön hyväksymisen jälkeen. 1. lokakuuta 2008 vain 1,7 prosenttia liiketoimista toteutettiin SEPAn luotonsiirtojärjestelmän kautta.

Siksi hyväksymme tänään Euroopan parlamentin päätöslauselman, jossa komissiota kehoitetaan asettamaan määräaika SEPA-maksuvälineisiin siirtymiselle. Määräpäivä ei saa ylittää 31. joulukuuta 2012, minkä jälkeen kaikki euroissa tapahtuvat maksut on suoritettava SEPAn normien mukaisesti.

SEPA-maksuvälineisiin siirtyminen edellyttää, että monenvälisen toimitusmaksun ongelma on sitä ennen ratkaistu. Toimitusmaksuja ei pidä poistaa. Maksupalvelut ovat osa kaupallista toimintaa. Siten kustannusten kattaminen ja toimijoiden voittomarginaalit ovat oikeutettuja.

Toisaalta on vältettävä läpinäkymättömyyttä ja mielivaltaisuutta. Siksi komission on aiheellista laatia suuntaviivat toimitusmaksujen soveltamiselle.

Oikeusvarmuuden lisääminen edellyttää, että suuntaviivat on julkistettava ennen SEPA-järjestelmän käyttöönottoa suoraveloituksissa. Ilman oikeusvarmuutta monien maiden pankit eivät kenties siirry suoraveloitujärjestelmään, mikä puolestaan estäisi SEPAn toteutumisen.

Euroopan parlamentin PPE-DE-ryhmä on jättänyt näiden linjausten mukaisia tarkistuksia huomista äänestystä varten. Toivomme luonnollisesti, että ne otetaan huomioon.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Näinä vaikeina aikoina on hyvin tärkeää löytää mahdolliset talouskasvun lähteet. EU:n rahoitusmarkkinoiden kehittäminen on juuri tällainen Euroopan talouskasvun lähde. Puhumme täällä maksumarkkinoista, ja on harmillista, että tekemiämme päätöksiä pannaan melko hitaasti täytäntöön. Pankkien tekniset mahdollisuudet mainitaan yleensä suurimaksi syyksi päätösten hitauteen, sillä kyse on lähinnä teknisistä ratkaisuista. Haluaisin kuitenkin muistuttaa, että pankkien tekniset uudistukset ovat pankkialan ja pankkien etujen mukaisia, ja siten pankit voivat uudistaa markkinoitaan, maksujärjestelmiään sekä kasvattaa voittojaan. Siksi on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot panevat yhtenäisen euromaksualueen täytäntöönpanosuunnitelman entistä päättäväisemmin täytäntöön.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tiedämme, että yhtenäinen euromaksualue on todellinen haaste pienille ja keskisuurille yrityksille. Nämä yritykset ovat työskennelleet viime aikoina ahkerasti luottokorttijärjestelmän parissa. Näiden järjestelmien hinnat ja kustannukset vaihtelevat suuresti jäsenvaltioittain. Minusta avoimuutta ei kuitenkaan ole ollut tarpeeksi.

Juuri kriisin aikaan meidän on suhteutettava yritysten saama tuki. Yritysten luottokelpoisuutta on voitava parantaa kustannuksia alentamalla, jolloin niillä on luonnollisesti jälleen mahdollisuus saada luottoja. Tässä tarkoituksessa SEPA voisi olla tehokas väline. Se olisi pantava mahdollisimman pikaisesti täytäntöön, jotta pienet ja keskisuuret yritykset voisivat toimia edullisesti ja tehokkaasti niin, että tämä pätsi myös pienten ja suurten yritysten väliseen liiketoimintaan.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää talous- ja raha-asoiden valiokuntaa ja sen puheenjohtajaa Berèsiä tästä keskustelusta. Komissio on iloinen siitä, että parlamentti kannattaa euromaksualueutta, joka ei ole itsesääntelyaloite vaan myös tärkeä julkisen politiikan aloite, jolla voidaan vahvistaa talous- ja rahaunionia sekä Lissabonin ohjelmaa. Parlamentilla ja komissiolla on selvästi sama näkemys euromaksualueesta ja sen tavoitteista.

Saamen kuitenkin muistuttaa kolmesta tärkeästä asiasta. Kuten mainitsin aiemmin, komissio on pyrkinyt hyvin aktiivisesti edistämään siirtymistä euromaksualueeseen painostamalla viranomaisia panemaan järjestelmä pikaisesti täytäntöön. Jatkamme sinnikkäästi näitä ponnisteluja toimimalla katalysaattorina euromaksualueeseen siirtymiseksi.

Toinen seikka on se, että vaikka myös meidän etujemme mukaista on asettaa määräpäivä SEPAan siirtymiselle, nyt ei ole mielestämme oikea aika asettaa lopullista aikarajaa. Olemme käynnistäneet prosessin ja olemme vakuuttuneita siitä, että tarvitaan paljon käytännön työtä ennen kuin lopullista aikarajaa voidaan harkita.

Kolmanneksi voin vakuuttaa, että komissio antaa ohjeistusta pankkien välisten korvausten ja kilpailusääntöjen yhteensopivuudessa. Tiedämme, että SEPA-suoraveloitujärjestelmän voimaantuloon ei ole enää paljon aikaa jäljellä ja että ohjeemme on siten oltava valmiita viimeistään marraskuussa 2009. Haluan vielä korostaa yhtä asiaa: voimme toimittaa ohjeet vasta, kun olemme saaneet alan toimijoilta alustavat konkreettiset ehdotukset mahdollisiksi liiketoiminnan malleiksi.

Puhemies. (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽⁵⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna 12. maaliskuuta 2009.

19. Sri Lankan tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu ulkoasiainvaliokunnan jättämästä päätöslauselmaesityksestä, joka koskee Sri Lankan humanitaarisen tilanteen huonontumista (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi kiittää ulkoasianvaliokunnan puheenjohtajaa siitä, että hän hyväksyi työjärjestyksen 91 artiklan mukaisen menettelyn ottaakseen tämän kiireellisen päätöslauselman viime viikon maanantain esityslistalle, sillä käsitelimme jo Strasbourgin edellisessä istunnossamme kiireellistä päätöslauselmaa Sri Lankan tilanteesta. Kiitän parlamenttia myös siitä, että se suostui tämäniltaisen keskustelun käymiseen. Kiitokset myös komission jäsenelle siitä, että osallistutte keskusteluun, sillä tiedän, että se käydään teille hankalaan aikaan.

Halusimme laatia tämän päätöslauselman, sillä meidän on lähetettävä voimakas poliittinen viesti Sri Lankan hallitukselle ja Tamilien edustajille tilanteen pahentuessa päivä päivältä. Olemme saaneet tilanteesta ensikäden tietoa tamiliperheiltä ja ihmisiltä, jotka asuvat Euroopassa ja raportoivat meille säännöllisesti omasta tilanteestaan sekä Tamilitiikereiden ja Sri Lankan armeijan väliseen konfliktiin puristukseen jääneiden perheidensä tilanteesta. Nämä ihmiset joutuvat kokemaan todella suurta kärsimystä.

Emme tiedä, kuinka monta ihmistä on jäänyt sodan jalkoihin, mutta arviomme mukaan 150–200 000 ihmistä joudutaan evakuoimaan. Mitä evakuoinnilla oikein tarkoitetaan? Avustusjärjestöt ovat vaatineet heidän evakuointiaan meriteitse, mutta minun on pakko kysyä, minne heidät evakuoidaan? Minne nämä ihmiset voivat mennä?

Tapasin tänään iltapäivänä pienen tytön, joka oli syntynyt Sri Lankan pakolaisleirillä ja asuu nyt Euroopassa. Sekään ei ole oikea ratkaisu, että Tamilit joutuvat jättämään kotinsa lähteäkseen asumaan pakolaisleireihin.

Siksi vaadimme päätöslauselmassa todellista tulitaukoa. Välittömästi tai väliaikaisesta tulitauosta keskustellaan luonnollisesti vielä PPE-DE-ryhmän kanssa. Vaadimme Sri Lankan viranomaisilta välitöntä tulitaukoa, jotta siviilit voidaan siirtää turvaan, sillä tiedämme, että ihmisiä on tapettu. Olemme kuulleet tästä jälleen yhden esimerkin tänään. Vaadimme päätöslauselmassa myös Sri Lankan hallitusta tekemään yhteistyötä sellaisten avustusjärjestöjen ja maiden kanssa, jotka ovat halukkaita auttamaan ratkaisun löytymisessä. Toivomme myös, että Euroopan unioni voisi auttaa kipeästi tarvittavien elintarvikkeiden ja lääkkeiden toimittamisessa.

Lopuksi haluan sanoa ryhmäni puolesta (sillä tämä kiireellinen päätöslauselma jätettiin maanantaina ulkoasiainvaliokuntaan Verts/ALE-ryhmän aloitteesta), että vaadimme, että kollegamme, joilla on erinäisiä intressejä Sri Lankassa, ottaisivat tämän kysymyksen vakavasti. Muistuttaisin vielä siitä, että jotkin puoluerhyvät ovat jo pitkään pyytäneet tilaisuutta puhua Sri Lankan tilanteesta, mutta joidenkin maiden sisäisen tilanteen vuoksi emme ole voineet puhua Tamilien tilanteesta, joka on vain pahentunut 1980-luvulta lähtien.

Kun nyt olette täällä, komission jäsen, sallinette vielä yhden kysymyksen. Euroopan unioni näyttäisi voivan auttaa konfliktin ratkaisemisessa. Ehkä nyt on oikea aika harkita konfliktinratkaisuelimen perustamista Euroopan unioniin.

Voimme havaita, että Euroopan unionin ehdotukset on otettu vakavasti esimerkiksi Kaukasuksella ja muualla maailmassa. Konfliktien ratkaisussa ei enää riitä aktiivinen tuki vaan konfliktien ratkaisuun on todella vaikutettava. Jos onnistumme nyt luomaan pohjan tämän konfliktin ratkaisulle Euroopan unionin näkyvällä läsnäololla ja Sri Lankan viranomaisille osoitetulla tiukalla viestillä, uskon, että myös unionin poliittinen asema vahvistuu.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Sri Lankan rauhanprosessin Tokion-yhteispuheenjohtajana olen seurannut yhdessä Euroopan komission kanssa Sri Lankan tapahtumia

⁽⁵⁾ Ks. pöytäkirja.

hyvin tarkoin. Olemme syvästi huolissamme nykytilanteesta ja konfliktin traagisista humanitaarisista seurauksista, kuten on todettu 23.helmikuuta pidetyn yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksen päätelmissä sekä yhteispuheenjohtajien julkilausumassa, joka annettiin paikan päällä 3.helmikuuta.

Olemme erityisen huolissamme Sri Lankan pohjoisosassa tuhansien – olette oikeassa, heitä on tuhansia – taistelujen jalkoihin jääneiden sisäisten pakolaisten ahdingosta. Nyt ei ole mielestäni enää kyse kriisistä vaan humanitaarisesta katastrofista. Monet riippumattomat lähteet, kuten YK ja ICRC ovat vahvistaneet tämän. Hallituksen tuore ilmoitus kahden evakuointireitin avaamisesta turvavyöhykkeen pohjois- ja eteläosaan on myönteinen askel, mutta haluamme tietää, miten ne toimivat käytännössä.

Olemme vaatineet konfliktin osapuolia eli Eelamin tamilitiikereiden vapautusjärjestö LTTE:tä ja Sri Lankan viranomaisia suojelemaan siviilejä kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön mukaisesti sekä sallimaan väestön turvallinen ja vapaaehtoinen poistuminen taistelualueelta. Sekä LTTE että Sri Lankan armeija ovat vastuussa siviiliuhrien jyrkästä noususta viime kuukausina. Nyt on toimittava kiireesti ihmisten pelastamiseksi Sri Lankassa, kuten myös ICRC sekä YK:n alivaltiosihteeri Sir John Holmes ovat todenneet jälkimmäisen muistutettua siviiliuhrien suuresta määrästä.

Komissio on vakuuttunut siitä, että konfliktin tuloksella on kauaskantoiset vaikutukset rauhaan, sovinnontekoon ja Sri Lankan yhtenäisyyteen. Siksi komissio tukee voimakkaasti Sir John Holmesin kehotuksia, jotka se on esittänyt Sri Lankan hallitukselle vihollisuuksien lopettamiseksi, jotta siviileillä olisi tarpeeksi aikaa päästä turvaan, sekä LTTE:lle, jotta tämä päästäisi siviilit lähtemään sopisi taistelujen rauhanomaisesta lopettamisesta.

Yhteispuheenjohtajat ovat vedonneet myös LTTE:hen, jotta se laskisi aseensa, mutta valitettavasti vetoamus on hylätty ja jopa sivuutettu. Sri Lankan hallituksella on mielestämme velvollisuus suojella omia kansalaisiaan ja sopia humanitaarisesta aselevosta (tämä todettiin myös neuvoston edellisissä päätelmissä), jotta sairaat ja haavoittuneet pääsisivät lähtemään Vannista ja jotta alueelle saadaan toimitettua elintarvikkeita ja lääkkeitä. Myös Intia vetosi tähän viime viikonlopun vaihteessa.

Komissio on edelleen huolissaan Sri Lankan ihmisoikeustilanteesta saatuaan kuulla laittomista teloituksista, sieppauksista ja joukkotiedotusvälineiden vakavasta pelottelusta. On hyvin tärkeää, että hallitus tutkii kaikkein näkyvimmit ja selkeimmät tapaukset. Tällaisista rikoksista ei voida enää jättää rankaisematta.

Euroopan komissio uskoo yhä, ettei Sri Lankan etnistä konfliktia voida ratkaista sotilaallisin keinoin. Tähän myös minä uskon. Nyt vaaditaan laaja-alaista poliittiseen ratkaisuun johtavaa vuoropuhelua. Kestävä rauha ja sovinto saavutetaan vain ratkaisemalla konfliktiin alun perin johtaneet syyt sekä antamalla riittävästi asuintilaa kaikille yhteisöille. Yhteispuheenjohtajan ominaisuudessa olen aina sanonut, että poliittinen ratkaisu on mahdollinen vain jonkinasteisen palautusprosessin avulla, joka on ollut neuvottelupöydässä mutta sitten poistettu sieltä, mutta nyt se on taas mukana neuvottelupöydässä.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Sri Lankan raaka konflikti on vihdoinkin päättymässä. Vielä on kuitenkin liian aikaista sanoa, tietääkö tämä loppua Tamilitiikerien väkivaltaisuuksille.

Nyt ei todellakaan pidä vaatia pysyvää tulitaukoa, etteivät Tamilitiikerit saisi mahdollisuutta varustautua uudelleen. Minun nähdäkseni Tamilitiikereiden ainoa vaihtoehto on aseiden riisuminen, tai muutoin heidät kukistetaan, mikä tietäisi lisää uhreja. Pitkäkestoinen tulitauko olisi katastrofi, sillä (kuten Sri Lankassa aiemmin tällä viikolla tapahtunut itsemurhaisku osoittaa) LTTE on säälimätön ja verenheimoinen järjestö, jonka Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat luokitelleet aivan oikein terroristijärjestöksi.

Meidän on tuettava päättäväisesti Sri Lankan presidentin Mihanda Rajapaksan ponnisteluja kapinan lopettamiseksi, sillä se on aiheuttanut mittaamatonta kärsimystä Sri Lankalle ja hidastanut vakavasti tämän kauniin saaren talouskehitystä. Tuhannet viattomat siviilit, joista on tullut maan sisäisiä pakolaisia, ovat edelleen loukussa kapealla rannikkokaistaleella. Siviileille on annettava mahdollisuus poistua alueelta, jotta armeija voi viedä loppuun sotatoimensa. Se, että Tamilitiikerit käyttävät siviilejä ihmiskilpinä, on tuomittavaa, mutta sitä voitiin odottaa. Tamilitiikerit eivät ole välittäneet kansainvälisen yhteisön kehotuksista antautua väliaikaisen humanitaarisen käytävän avaamiseksi.

YK:n ja muiden avustusjärjestöjen mahdollisuus avata turvallinen käytävä siviilien poissaamiseksi sota-alueelta on kuitenkin välttämätöntä verenvuodatuksen jatkumisen estämiseksi. Sri Lanka hoitaa oman vastuunsa tästä ja haluaa välttää siviiliuhrien syntymisen, mutta armeijan kärsivällisyydellä on ymmärrettävästi rajansa, ja se pelkää, että Tamilitiikerit yrittävät paeta meriteitse tapahtuvan evakuoinnin aikana, jolloin he sekoittuisivat siviileihin.

Siksi puolueemme kannattaa humanitaarisen käytävän avaamista sekä väliaikaista ja välitöntä tulitaukoa tai vihollisuuksien lopettamista. Haluamme myös, että LTTE lyödään lopullisesti ja että tilalle rakennetaan rauhaa rakastava, oikeudenmukainen ja monietninen Sri Lanka, missä tamilienemmistöiset alueet saavat mahdollisimman laajan autonomian ja missä resurssit ja valta jakautuvat tasapuolisesti yhtenäisessä Sri Lankan valtiossa.

Robert Evans, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen tästä keskustelusta, jota käymme komission jäsenen läsnä ollessa, ja kiitänkin häntä perusteellisesta, painokkaasta ja seikkaperäisestä lausunnosta. Aihe on luonnollisesti erittäin tärkeä, mutta valitettavasti keskusteluamme käydään vasta klo 23.00. illalla, jolloin paikalla on vähän edustajia. Vähäinen osallistujamäärä ei kuitenkaan mielestäni kerro kiinnostuksesta aihetta kohtaan, eikä myöskään vakavuudesta, jolla moni jäsen suhtautuu siihen. Olemme syvästi huolissamme Sri Lankan tilanteesta, komission jäsenen ilmausta käyttäkseni. Tämänlaisessa keskustelussa on todettu myös, että tilanteessa on menty eteenpäin, ja kuten Isler Béguin totesi keskustelumme alussa, meidän on lähetettävä voimakas viesti päivä päivältä huononevan tilanteen takia.

Kannatan alun perin käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaa, paitsi siinä käytettyä sanaa ”väliaikainen”. Minua harmittaa jäsen Tannockin äskenen puhe, jossa hän totesi, että pitkäkestoinen tulitauko olisi katastrofi. Emme tietenkään halua – vetoan tässä teihin – vain väliaikaista tulitaukoa. Parlamentti, joka koostuu myötätuntoisista edustajista, on kaikissa maailman konflikteissa vedonnut aina pysyvään tulitaukoon, jolla tasoitetaan tietä diplomaattiselle jälleenrakentamiselle ja vuoropuhelun käynnistämiseksi, jotta saamme luotua juuri sellaisen rauhaa rakastavan, oikeudenmukaisen ja monietnisen yhteiskunnan, josta jäsen Tannock puhui ja josta olen samaa mieltä.

Kiitänkin vihreitä heidän ensimmäisestä tarkistuksestaan 1, jota myös kaikki Sri Lankan siviiliväestön tilanteesta huolissaan olevat kunnon edustajat varmasti kannattavat. Väliaikainen tulitauko tarkoittaa jo nimensä puolesta sodan jatkumista myöhemmin, mitä kukaan ei halua. Sodan alkaminen uudelleen tietäisi lisää kuolleita, kärsimystä ja humanitaarisia tragedioita, enkä voi kuvitella, että yksikään parlamentin puolue haluaa tätä.

Sama pätee tarkistukseen 2: Kannatan myös tätä tarkistusta, koska siinä tuomitaan kaikki väkivallanteot riippumatta siitä, mikä konfliktiin osapuolista on niihin syyllistynyt. Emme voi suvaita minkäänlaisia väkivaltaisuuksia, emme myöskään täällä mainittua, Sri Lankassa hiljattain tehtyä itsemurhauskuu.

Palaan nyt tarkistuksiin 3, 4 ja 5. Lukisin nyt otteen Jaffnan piirikunnasta tulevan Sri Lankan parlamentin edustajan Selvarajah Kajendrenin puheesta, jonka sain 10. maaliskuuta. Hän toteaa siinä seuraavaa: ”Haluan kiinnittää huomionne Sri Lankan siviiliuhreihin. Sri Lankan armeija ampui tällä viikolla, tiistaina 10. maaliskuuta 2009 rypäleaseilla varustetulla tykistöllä klo 02.00–10.00. Sri Lankan hallituksen joukot ovat hyökänneet umpimähkään kaikkia ”turvavyöhykkeen” osapuolia vastaan käyttäen kaikenlaisia tappavia ammuksia, joista osa on kielletty useimmissa maissa. Umpimähkäisessä tulituksessa kuoli yli 130 siviiliä, myös lapsia, ja haavoittui vakavasti yli 200.”

Moni voisi pitää tätä sepitettynä. Me kaikki haluamme uskoakseni tehdä kaikkemme näiden väkivaltaisuuksien lopettamiseksi. Selvarajah Kajendren mainitsee myös kollegansa S. Kanakaratnamin, joka asuu keskellä tätä niin sanottua turvavyöhykettä. Hänen mukaansa 1. tammikuuta ja 6. maaliskuuta 2009 välisenä aikana näillä turvavyöhykkeillä tapahtuneissa pommituksissa on kuollut 2 544 siviiliä ja yli 5 828 siviiliä on vakavasti haavoittunut. Sri Lankan armeija on hänen mukaansa silti jatkanut ilma- ja tykistöpommituksia, joissa on kuollut päivittäin keskimäärin 30–40 siviiliä.

En usko, että nämä ovat sepityksiä. Komission jäsenen sekä konfliktialueen läheisyydessä työskennelleiden avustusjärjestöjen toimittaman todistusaineiston mukaan tämä näyttäisi olevan lähellä totuutta.

Tarkistus 6: Tässä viittaa Sir John Holmesin raporttiin, jonka minulle lähetti Brysselin Sri Lankan-suurlähettiläs. Raportissa todetaan, että joissakin läpikulkupisteissä on suuri tilausta. Olen ottanut John Holmesin toteamuksen huomioon tarkistuksessani, ja meidän olisi syytä kiinnittää huomiota näihin leireihin. Minulla on kuvia näistä leireistä. Kuka vain voi tulla vilkaisemaan näitä minulle toimitettuja kuvia. Voin todeta jälleen kerran, että ne ovat aitoja eikä väärennetyjä. Tiedän, että komission jäsenen Colombon-toimisto seuraa hyvin tarkoin tilannetta ja pitää tiiviisti yhteyttä vaaravyöhykkeeseen.

Tarkistukset 7 ja 8 vahvistavat alkuperäisen viittauksen sotavyöhykkeeseen, jotta siviilien tarpeista voidaan huolehtia täysipainoisesti. Vaadimme esteetöntä pääsyä paitsi taistelualueelle myös pakolaisleireille, jotta koko parlamentin tuen saavat humanitaariset virastot pääsevät alueelle esteettä. Kaikki parlamentin jäsenet kannattavat varmasti humanitaaristen avustusjärjestöjen toimintaa.

Lopuksi otan esille tarkistuksen 9, jossa ehdotetaan päätöslauselman toimittamista YK pääsihteerille, sillä kyse on kansainvälisestä humanitaarisesta kriisistä, kuten päätöslauselman otsikkokin kertoo, joten meidän on tehtävä voitavamme. Kiitänkin vihreitä ehdotuksesta, ja kehotan kollegoitani tukemaan kaikkien puolueryhmien jättämiä tarkistuksia.

Marie Anne Isler Béguin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä Ferrero-Waldneria hänen puheestaan ja vastauksestaan avustusjärjestöjen ja konfliktialueelle loukkuun jääneiden ihmisten vetoomukseen.

On pelättävissä, että joudumme samankaltaiseen tilanteeseen kuin Burma joutui vuoden 2006 tsunamin jälkeen, jolloin juntta esti humanitaariset avustuskuljetukset. Siksi tällä kertaa meidän on tehtävä kaikkemme, jotta humanitaarinen apu ja meidän apumme pääsevät perille apua tarvitseville asti.

Haluan osoittaa puheeni kuitenkin myös kollegoilleni parlamentin PPE-DE- ja PSE-ryhmissä, sillä olen sitä mieltä, hyvät kollegat, että nyt on vedottava järkeen. Jätimme tosiaan tämän kiireellisen päätöslauselmaehdotuksen sen vuoksi, että parlamentti voisi huomenna ilmaista näkemyksensä asiasta ja ottaa kantaa siihen.

En haluaisi missään nimessä, että jokin puolueryhmä hylkäisi päätöslauselman sen vuoksi, että niillä on eriävät mielipiteet siitä, pitäisikö vaatia välitöntä vai väliaikaista tulitaukoa, sillä tästähän on jo käyty väittelyä. Vetoan nyt siis siihen, että toimisitte järkevästi.

Toisaalta haluan sanoa etenkin Tannockille seuraavaa, komission jäsenen Ferrero-Waldnerin sanoja lainatakseni: Yhtään ongelmaa ei ole koskaan ratkaisu ase-in. Me tiedämme tämän. Sota ei voi koskaan ratkaista mitään.

Väliaikaisen tulitauon vaatiminen on mielestäni vastuutonta sodan jalkoihin joutuneita ihmisiä kohtaan. Sehän tarkoittaisi itse asiassa heidän ajamistaan takaisin taisteluihin jalkoihin tulevaisuudessa (ja millaisessa tulevaisuudessa!) heti, kun evakuointi olisi suoritettu. Suostummeko me näihin evakuointeihin? Tamilit omistavat maansa. Siten he haluavat palata mailleen. Hehän ovat Sri Lankan asukkaita.

Siksi meidän on seurattava tilannetta tarkoin, ja olen valmis tekemään myönnytyksiä ja peruuttamaan tarkistuksia edellyttäen, että pyrimme huomenna löytämään yhteisen kannan, joka toimii vahvana poliittisena viestinä koko maailmalle.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän ei pidä kuvitella turhia sodan kauheista vaikutuksista viattomien siviilien elämään ja moraaliseen velvollisuudestamme tehdä voitavamme siviilien olojen helpottamiseksi ja humanitaaristen avustusten perillemenon edistämiseksi. Tämän vuoksi parlamentti antoi tämän kiireellisen päätöslauselman Sri Lankan tilanteesta alle kolme viikkoa sitten.

Kansainvälisen yhteisön kieltämä LTTE on terrorisoinut Sri Lankaa jo vuosikymmeniä. Terroristeja ja demokraattisen hallituksen lainmukaisia joukkoja ei voida rinnastaa toisiinsa. On syytä muistaa, että LTTE oli se, joka kehitti itsemurhapommituksesta sotataktiikan, käytti ensimmäisenä naisia näissä itsemurhaiskuissa ja käyttää nykyään häikäilemättä hyväkseen lapsisotilaita ja ihmiskilpiä. Se on jo 26 vuoden ajan murhauttanut tuhansia ihmisiä ympäri Sri Lankaa, ja vielä pari päivää sitten 14 ihmistä tapettiin itsemurhaiskussa, joka tapahtui Mataran piirikunnassa järjestetyn islamilaisen juhlan aikana.

LTTE on nyt epätoivoisessa tilanteessa, jossa sen peli alkaa olla pelattu, minkä vuoksi se hakee nyt tyypillisesti tukea kansainväliseltä yhteisöltä päästäkseen pälkähästä. Parlamentin jäsenten pieni vähemmistö oli tyytymätön enemmistön hyväksymään päätöslauselmaan, ja tuo vähemmistö halusi osoittaa häpeällisesti sormellaan Sri Lankan hallitusta. Emme voi kannattaa tarkistuksia, jotka perustuvat katteettomiin ja usein järjestömiin väitteisiin, joita muun muassa jäsen Evans on esittänyt, tai erään avustusjärjestön raportin valikoiviin lainauksiin. Meillä ei ole perusteltua syytä epäillä Sri Lankan hallituksen vakuuttelua siitä, että sen joukot eivät ole tulittaneet tulitaukoalueilla ja ettei heillä ole aikomusta tehdä niin myöskään jatkossa.

YK:n pääsihteerin kehotti kuusi päivää sitten LTTE:tä vetämään pois aseensa ja joukkonsa siviilialueilta sekä ottamaan osaa siviilien kärsimysten lieventämiseen tarkoitettuihin humanitaarisiin ponnisteluihin. Euroopan unioni on tuominnut LTTE:n toimet, joilla se on yrittänyt estää siviilejä lähtemästä sota-alueelta.

Suurin palvelus, jonka parlamentti voi tehdä, on kehottaa LTTE:tä laskemaan aseensa ja päästämään siviilit puristusotteestaan. Siten kipeästi kaivattu humanitaarinen apu voidaan toimittaa, ihmiset voivat alkaa toivoa olojen paranemista ja koko Sri Lanka voi palata demokratian tielle ja ryhtyä rakentamaan kansalaisilleen oikeudenmukaista ja entistä vauraampaa yhteiskuntaa, joka on vapaa terrorismin ikeestä.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että Sri Lankan tilanne ratkaistaan poliittisin, ei sotilaallisin keinoin. Olen käynyt maassa monta kertaa Etelä-Aasian valtuuskunnan jäsenen ominaisuudessa. Tiedän, kuinka kipeästi ihmiset kaipaavat rauhaa 25 vuotta kestäneiden väkivaltaisuuksien jälkeen.

Minun on kuitenkin sanottava, että LTTE:n olisi tehtävä nyt siirto tässä sodassa, mitä se ei valitettavasti ole tehnyt. Ulkoministerit kehottivat jälleen 23. helmikuuta LTTE:tä laskemaan aseensa ja lopettamaan terroriteot, ja tekin mainitsitte tämän. Kuvitellaanpa, että jossakin EU:n jäsenvaltiossa terrori olisi vallinnut jo 25 vuotta. On helppo kuvitella kaaoksen ja epäjärjestyksen määrä. Tuen Tamilien asiaa, mutta yhtä voimakkaasti tuomitsen LTTE:n menet. Olemme jo viikkojen ajan kuulleet siitä, kuinka tältä pieneltä alueella on käytännöllisesti katsoen siepattu yli 100 000 ihmistä. Reuters raportoi vielä eilen, että silminnäkijöiden mukaan ihmisiä on tapettu heidän yritettyään paeta alueelta. Meidän on siis vaadittava LTTE:tä ja sitä tukevia joukkoja lopettamaan sotatoimet. LTTE:n peli on menetetty: se ei voi jatkaa näin.

Sota-alueella olevat siviilit altistuvat molemmilta puolilta tulevalle ristitulle. Myös Sri Lankan hallitusta on kehoitettava noudattamaan kansainvälistä lainsäädäntöä ja sallimaan humanitaariset toimet. Molempien osapuolten harjoittama fundamentalismi on syyllinen uhrien suureen määrään. Meidän on valmistauduttava sodanjälkeiseen järjestykseen. Kuten sanoitte, Sri Lankan on pantava täytäntöön maan perustuslakiin tehty 13. muutos, jossa vaaditaan aluehallinnon hajauttamista, jossa EU voi tarjota hyödyllistä apua. Olen varma, että te komissiossa ja me EU:ssa olemme valmiita tähän.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät parlamentin jäsenet, minusta komission jäsenen toteamus siitä, että sotilaallinen ratkaisu ei ole mahdollinen, olisi syytä nostaa etusivun uutiseksi Sri Lankassa. Komission jäsenen mukaan Sri Lankan hallitus on yrittänyt tehdä tarjouksen tilanteessa, jossa jännitteet ja ongelmat ovat kasautuneet vuosien ajan. Se vain kariutui kommunikaatiostrategiaan.

On otettava huomioon myös se, että Sri Lankan strateginen asema antaa tilaa ulkoisille tekijöille ja panee ne liikkeelle, mitä on hyvin vaikea valvoa maan sisältä käsin. Siksi olisi pidettävä huoli myös siitä, että maan taloudellinen tilanne kohenee ja infrastruktuuri paranee, jotta mahdollistetaan konfliktin osapuolten välinen yhteydenpito. Tältä osin toista välittäjää voitaisiin kenties käyttää.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, Sri Lankan tapahtumat ovat muhineet jo usean vuoden ajan. Ongelma ei ole vain humanitaarinen, vaan kyse on lähinnä vakavasta poliittisesta epäonnistumisesta. Norjan edellinen hallitus tarjosi välitysapua singaleesien enemmistöhallituksen ja kapinallisten tamilien välillä sen jälkeen, kun maan koillisosa oli vuosikausia yrittänyt erota muusta maasta. Norjalainen sovittelija, joka työskenteli pitkään rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi, toimii nykyisin uuden hallituksen ministerinä. Tästä rauhanomaisen ratkaisun vaihtoehdosta on valitettavasti sittemmin luovuttu.

Sri Lankan hallitus lopetti kesällä 2008 rauhanponnistelut ja teki yksipuolisen päätöksen sotilaallisen ratkaisun vaatimisesta. Sri Lankan hallitus on nyt ilmeisesti siinä harhakäsityksessä, että se on saavuttanut suurta menestystä, vaikka todellisuudessa kahden kansan rauhanomainen, harmoninen ja tasavertainen rinnakkaiselo on vielä vaikeampaa tulevaisuudessa. Jos rauhanomaisesta ratkaisusta ei löydy kompromissia, maan tulevaisuus näyttää hyvin väkivaltaiselta. Nyt on palattava rauhan välittämiseen ilman voittajia tai häviäjiä.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitoksia selkeästä puheenvuorostanne.

Meidän on nyt mielestäni keskityttävä siviiliväestön kohtaloon, ja tässä pätevätkin ainoastaan 23. helmikuuta pidetyn neuvoston päätelmät siitä, että EU:n on vaadittava välitöntä tulitaukoa.

Vastustan sanan ”välitön” lisäämistä, sillä muutoin mainitsemanne humanitaarinen katastrofi jatkuisi.

Olen myös sitä mieltä, että tilanteessa, jossa ihmiset ovat loukussa taistelualueella, meidän on vastustettava kaikkea väkivaltaa, jolla näitä ihmisiä estetään lähtemästä alueelta. Tässä tilanteessa ei ole merkitystä sillä, syyllistyvätkö väkivaltaan LTTE vai Sri Lankan hallituksen joukot. Meidän on keskityttävä auttamaan siviilejä.

Voisin kenties kommentoida kollegoilleni entistä siirtomaavaltaa, jonka edustajat ovat jättämässä ryhmämme. Toivon, että se kuva, joka minulle on syntynyt siitä, että on olemassa myös sisäpoliittisia syitä osoittaa sormella pelkästään LTTE:tä, olisi väärä. Toivon myös, ettei heillä ole mielessään jokin tietty äänestäjäkunta.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, en käytä työjärjestyspuheenvuoroa. Kerroin kollegallenne haluavani käyttää ”Catch the eye” -menettelyn mukaisen puheenvuoron, johon minulla on oikeus ja jonka luulin jo pitäneeni.

Kiitan jäsen Meijeriä hänen huomioistaan. Hän mainitsi myös norjalaisen Erik Soldheimin rohkean toiminnan. Tapasin tämän norjalaisen 10 päivää sitten Oslissa.

Olen pitkälti samaa mieltä järkevästi puhuneen Michael Gahlerin kanssa: meidän on kiinnitettävä huomiota siviilien tilanteeseen. Minusta tärkein kaikista tarkistuksista on tarkistus 1, jossa vaaditaan välitöntä ja täydellistä tulitaukoa, mikä on varmasti kaikkien Sri Lankan asukkaiden etujen mukaista.

Todisteita on paljon. Ne eivät ole kuitenkaan kaikenkattavia. Osa on peräisin Sri Lankan hallituksen terveydenhuoltopalvelujen aluejohtajalta, joka puhuu humanitaarisesta katastrofista ja ihmisten ala-arvoisista elinoloista. Tämän vahvistavat myös Euroopan komissio, Punaisen Ristin kansainvälinen komitea ICRC, YK, Kansainvälinen kriisiryhmä sekä Alankomaiden pakolaisyksikkö. Keskustelumme otsikkona on tänä iltana Sri Lankan humanitaarisen tilanteen huonontuminen. Meillä on siten velvollisuus tehdä kaikkemme tämän estämiseksi, johon mielestäni pystymme, jos löydämme oikean tien, jota pitkin edetä.

Puhemies. – (EN) Hyvät jäsenet, olen noudattanut tiukasti työjärjestystä. Koska annoin puheenvuoron viidelle jäsenelle ja koska vain kolme käytti puheenvuoron, päätin antaa puheenvuoron myös jäsen Evansille.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää arvoisia jäseniä tästä keskustelusta, joka on ollut äärimmäisen tärkeä lyhykäisyydestään ja myöhäisestä ajankohdasta huolimatta.

Yhteispuheenjohtajana Sri Lankan kysymys on vienyt paljon aikaani nykyisen komission toimikauden alusta asti. Meillä on ollut toivon hetkiä (lähinnä toimikautemme alussa), mutta nyt tuo toivo on hiipunut. Tarkoitukseni oli ottaa osaa Geneven prosessiin, mutta se oli ilmeisesti kova pala Sri Lankan hallitukselle. Joka tapauksessa prosessi valitettavasti hajosi. Olin myös valmis matkustamaan saaren pohjoisosaan sovittelun aloittamiseksi, kuten edeltäjänikin Chris Patten. Pohjoinen ei kuitenkaan ollut valmis, koska virallisen ilmoituksen mukaan Prabhakaran sairasti vesi- tai tuhkarokkoa. Olen täysin samaa mieltä Gahlerin kanssa, kun hän totesi, että meidän on keskityttävä siviileihin ja heidän humanitaariseen tilanteeseensa.

Olemme olleet suurin lahjoittaja Sri Lankassa, kuten niin monessa tilanteessa aiemminkin. Vuosina 2008–2009 myönsimme humanitaarista apua 19 miljoonaa euroa, joka kanavoitiin yhteistyökumppanien, kuten Kansainvälisen Punaisen ristin, YK:n ja muiden kansainvälisten hallituksista riippumattomien järjestöjen kautta. Nämä järjestöt ovat valmiita auttamaan siviiliväestöä, mutta järjestöt ovat kertoneet, että niillä on ollut todellisia ongelmia päästä konfliktialueelle. ICRC on ollut syyskuun 2008 jälkeen ainoa virasto, joka on voinut toimia LTTE:n valvomilla alueilla Vannissa. Maailman ruokaohjelman puitteissa on voitu lähettää jonkin verran elintarvikkeita, jotka ovat kuitenkin kattaneet noin puolet tarpeista. Vuoden 2008 jälkeen olemme toimittaneet toisen, seitsemän miljardia maksaneen humanitaarisen avustuspaketin näille kahdelle järjestölle. Olemme lisäksi harjoittaneet säännöllistä painostusta sekä Colombossa että Brysselissä, jotta avustujajärjestöt pääsisivät siviiliväestön luo.

Siten voin sanoa vain, että olemme yhdessä yhteispuheenjohtajien ja etenkin Norjan kanssa tehneet kaikkemme painostaaksemme konfliktin osapuolia panemaan täytäntöön vuoden 2002 tulitaukosopimuksen ja ratkaisemaan konfliktin rauhanomaisin keinoin, mutta tuloksetta. Lukuisat vetoomukset neuvottelujen aloittamiseksi uudelleen on joka kerta torjuttu täysin, ja sotilaalliset keinot ovat valitettavasti vieneet voiton. Kansainvälisen yhteisön toimintamahdollisuudet ovat kaventuneet entisestään kolmen vuoden aikana, mutta yksikään yhteispuheenjohtaja ei ole jättänyt tehtävänsä kesken. Me kaikki olemme edelleen valmiita edistämään konfliktin rauhanomaista ratkaisua, kuten voidaan havaita yhteispuheenjohtajien edellisestä, 3. helmikuuta annetusta lehdistötiedotteesta, josta olette varmasti tietoisia.

Nyt on siis jatkettava painostusta humanitaarisen avun perille saamiseksi, saatava siviilit pois sota-alueelta ja yritettävä edistää poliittista vuoropuhelua konfliktin osapuolten kanssa sitten, kun aika on kypsä, sekä saada osapuolet ymmärtämään, että poliittinen ratkaisu on ainoa keino kriisin ratkaisemiseksi. Muutoin olemme sissisodassa, joka ei ratkaise tämän kauniin saaren konfliktia. Se on ollut joskus todellinen paratiisi, joksi se voi tulla uudelleen.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna 12. maaliskuuta 2009.

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja.

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.35.)